

ב"ה. ערב ראש השנה ה'תשס"ז | גיליון 572 | באה"ק: 13 ש"ח. בחו"ל: 4.5 דולר

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

גיליון
חגיגי מוגדל
לראש השנה
ה'תשס"ז

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

עוף אי"ש מאכל לקהל לקוחותינו

ראשון לציון

מכונן

ממשיך המבצע
ארגו X6 ב-32.90 ש"ח לק"י
וארגו עופות לחג
!!! בלבד 17.90

להזמנות התקשרו:

03-9521649

הובלה בקירור עד לבית הלקוח!
משלוחים חינם!

כתבות

16 | האם אפשר למסור לרבי ספר-תורה בתור פדיון-נפש?

פירסום ראשון של צרור מענות-קודש שזכה הרה"ח שניאור זלמן גורארי' לקבל מהרבי בנושאים שונים

24 | זכרון ליום ראשון

הגה"ח הרב ישעיהו הרצל רב העיר נצרת עלית בראיון מיוחד ומרתק במלאות עשור להיבחרו כרב העיר

32 | ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים

סיפורו של "מעון העולים" בכפר-חב"ד – חיים תוססים ספונים ברוח של מסירות בניחוחות כפריים-חסידיים...

42 | יעברון לפניך כבני מרון

מופתיים לאלפים ולרבבות התגלגלו בחלוקת הדולרים. 'בית משיח' התכופך והרים מעט סיפורים וחוויות

48 | כבקרת רועה עדרו

מבט מרתק אל הפיוט המרגש "ונתנה תוקף" לאור תורת החסידות

50 | מעביר צאנו תחת שבטו

סיפור של תשובה מוגש לימי התשובה וליום הולדתו של כ"ק אדמו"ר ה'צמח צדק'

54 | שנהיה לראש

שנזכה להתחבר ל'ראש בני ישראל' אשר ישא את ראשנו וירומם אותו מעל להכלי העולם אל ימות המשיח

58 | כי מדי דברי בו – זכור אזכרנו

תיאור מרתק של חסיד צאנו שנסע לעשות את תפילות ראש השנה במחיצת חסיד חבדי בשנות המלחמה

64 | 260 שנה לעליית הנשמה של הבעש"ט

הרב נפתלי אסטולין במאמר מרתק על מעלתו המיוחדת של ראש השנה תשס"ז

66 | וקרב פזורנו מבין הגויים

הת' בן ציון ששון שהה בחודש החגים תשס"ו בניו-זילנד הרחוקה שם חווה שליחות מסוג אחר...

72 | תקיעת השופר במקדש

מקבץ מאמרים בנושא תקיעות השופר במקדש ובירושלים – במדור "לומדים וכונים מקדש"

74 | אשרי עין ראתה כל אלה

סקירה תמציתית על הנהגות קודשו של הרכי במשך שבוע הסליחות ר"ה עשרת ימי תשובה ויום הכיפורים

80 | יחד שבטי ישראל

סקירה מרתקת במלאות חצי יובל שנים להתחלת מבצע כתיבת ספרי-התורה הכלליים לאחדות ישראל

86 | יציאת רוסיה תש"ו-ז

"סיפור המסגרת" של הפרשיה הסוערת היא כפי שנרשמו על פי זכרונותיו של ר' חייקל חאנין

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות

12 | התוועדות חסידותית

7 | לוח שבועי

94 | יומנו של תמים ב-770

9 | דבר המערכת

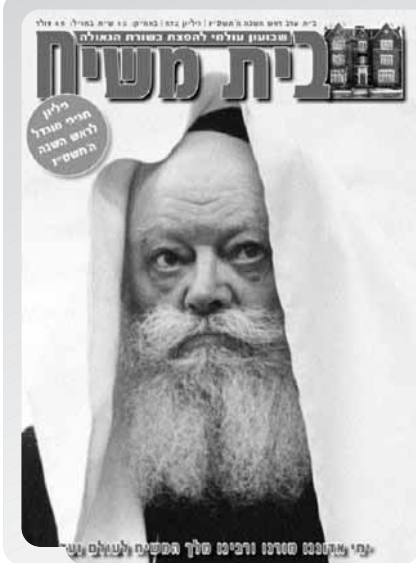
98 | שלימות הארץ

10 | הפרשה החסידית

114 | חסידים... איין משפחה

11 | מאוצר המלך

121 | במחנה צבאות ה'

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 222

מנויים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידיים... איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירת: שלוחה 0

מנויים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני: bm770@netvision.net.il

מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il

מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הנדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם מערכת

מאיר אלפסי

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

Copyright 2006 by Beis Moshiach Inc

Kupas Rabbeinu

Lubavitch

(718) 467-2500

P.O.B. 288 Brooklyn, New York 11225

(718) 756-3337

קופת רבינו

תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

ב"ה, חודש אלול, הוא חודש הרחמים והסליחות, ה'תשס"ו

מבצע: "לתת מנה למי שאין לו" ולדאבוננו - רבים הם...

לכל אחד ואחת מאנ"ש והתמימים שיחיו

שלום רב וברכה מרובה!

כ"ק אדמו"ר מה"מ נשיא דורנו אמר: הצדקה דחודש אלול צריכה להיות באופן של "ומתנות לאביונים" - צדקה באופן של מתנה, בין כמות ובין איכות הצדקה, וגם דבר חשוב בהתאם לה"נייחא לנפשי" - שיהי' כבוד למקבל המתנה. (משיחת כ"ו מנ"א, תשמ"ט)

בקשר לחודש תשרי הנהיג כ"ק אדמו"ר מה"מ נשיא דורנו - לעזור לאותן משפחות הזקוקות לתמיכה בכדי לאפשר להם להכין את ימי החג באופן המתאים. וידוע ומפורסם אשר "קופת רבינו" ממשיכה במנהג זה עד היום, והשנה ניתוספו עוד כמה וכמה משפחות הפונים אלינו לעזרה.

ולכן, פונים אנו לכל אחד ואחת שי' להשתתף בקופת רבינו ביד רחבה וברוח נדיבה, מתאים לדברי הרבי הנ"ל, לתת לנו האפשרות המקסימלית למלא רצונו הק' של רבינו נשיאנו במבצע זה, וכל המוסיף מוסיפים לו.

השתתפות זו נחשבת כנתינה ישירה להרבי, ועי"ז מחזקים את ההתקשרות להרבי נשיא דורנו, וגם תהי' כלי מתאימה לקבל ברכותיו הקדושות להתברך בכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

תקוותינו אשר השתתפות זו תזרוז עוד יותר התגלות מלך המשיח הוא כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו תיכף ומיד ממ"ש, ויוליכנו לגאולה האמיתית והשלימה.

בברכת כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה,

בשם ועד קופת רבינו

יהודה לייב גראַנער

שלום מענדל סימפסון

נ.ב. כמובן כל אחד ואחת יכולים לשלוח לקופת רבינו כל תרומות השונות: קרן השנה (ימי שנה הבעל"ט - תשס"ז: שנ"ה 355), מגביות, ו' תשרי, י"ג תשרי, מעמד וכו'.

הכתובת באה"ק: קרן קופת אדמו"ר ת.ד. 1247 קרית מלאכי

בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר וּבְבִרְדֵי כְּרִיעָה

הכתרת הקב"ה כמלך . . .
 באה על-ידי כך שבני-ישראל
 מגלים את התבטלותם אל
 הקב"ה • כך היה בראש-
 השנה הראשון . . . שאדם
 הראשון דרש והשיג שכל
 הנבראים של העולם יקבלו
 על עצמם את מרותו ושלטונו
 של הבורא, בהכריזו: "בואו
 נשתחוה ונכרעה, נברכה
 לפני ה' עושהנו" • וזו היא
 הנקודה המשותפת של ראש-
 השנה ושבֿת – שכן גם
 השבת יוצרת בקרב היהודי
 תחושה של התבטלות כלפי
 הקב"ה, בורא העולם •
 מכתב כללי לראש השנה
 (תרגום חפשי מאידיש)

הרי השבת היא נעלית יותר, היא שבת בעלת
 תוכן של ראש-השנה, שכן בשבת עצמה ישנן
 דרגות רבות, כפי המובן מלשון הכתוב
 "שבת שבתון", "שבת בשבתון", שיש עניין
 של שבת שהוא "שבת לגבי שבת".

כדי להבין יותר את הקשר בין שבת
 לראש-השנה, וכיצד משפיע כל אחד מהם על
 משנהו, יש להסביר תחילה את הנקודה
המשותפת של ראש-השנה ושבֿת.

כבר הוסבר פעמים רבות, כי נקודת
 השיא של ראש-השנה היא, שבו מכתירים
 בני-ישראל את הקב"ה כמלך, כ"מלך
 ישראל" וכ"מלך העולם", כפי שאנו
 מבקשים בכל תפילות ראש-השנה: "מלוך
 על העולם כולו",

הכתרת מלך קשורה בהתבטלותו
 המוחלטה של העם כולו, ושל כל אחד באופן
 פרטי, אל המלך, כאשר על-ידי התבטלות זו
 "משפיעים" על המלך שיענה לבקשת העם
 ויהיה להם למלך.

כך גם בדבר הכתרת הקב"ה כמלך,
 שהיא באה על-ידי כך שבני-ישראל מגלים
 את התבטלותם אל הקב"ה, עד כדי
 התחושה שאינו אלא עבד של הקב"ה.

והרי כך היה בראש-השנה הראשון,
 כשנברא אדם הראשון, שאדם הראשון דרש
 והשיג שכל הנבראים של העולם יקבלו על
 עצמם את מרותו ושלטונו של הבורא,
 בהכריזו: "בואו נשתחוה ונכרעה, נברכה
 לפני ה' עושהנו". שכן הכריעה והשתחוואה
 הן ההתבטלות שהנברא מבטא כלפי הבורא,
 ואז נעשה הקב"ה למלך, כפי שאנו אומרים
 בכל יום ששי, בקשר להכתרת הקב"ה על-

בי"ה, מוצאי שבת-קודש סליחות,
 יום א' דפי האזינו,
 ערב כ"ה אלול, היתשמ"ט
 ברוקלין, נ. י.

אל בני ובנות ישראל
 בכל מקום שהם
 הי עליהם יחיו

שלום וברכה!

בהמשך למכתב מיום ח"י אלול –
 לאחר הפתיחה בברכה, ברכת כתיבה
 וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה –
 ובעמדנו קרוב יותר לראש-השנה, בשבוע של
 ימי הסליחות שסיומו וחזרתו הוא ראש-
 השנה –

הרי עתה הזמן המתאים לעמוד בקצת
 העמקת יתר על מספר נקודות שנידונו
 במכתב הקודם, בדבר הלימוד המיוחד מן
 העובדה שראש-השנה הנוכחי חל בשבת-
 קודש.

פעמים רבות הודגש, שכאשר מזדמנים
 יחד שני עניינים של קדושה – משפיע כל
 אחד מהם על משנהו ומוסיף בו חידוש,

דבר זה תקף גם באשר לראש-השנה
 ושבֿת, שכאשר ראש-השנה חל בשבת באה
 תוספת בראש-השנה, כך שהוא נעשה ראש-
 השנה שבת (כפי שהדבר גם בא לידי ביטוי
 בהלכה שביום-טוב של ראש-השנה שחל
 להיות בשבת אין תוקעים בשופר, כפי
 שיוסבר להלן),

וכך גם בקשר לשבת, אשר בגלל העובדה
 שזו שבת (לא סתם אלא של) ראש-השנה –

ידי אדם הראשון ביום הששי הראשון של הבריאה: "ה' מלך גאות לבשי".

וזו היא הנקודה המשותפת של ראש-השנה ושבת – שכן גם השבת יוצרת בקרב היהודי תחושה של התבטלות כלפי הקב"ה, בורא העולם ("ה' עושנו"): כידוע, חוקקת השבת בנפש היהודי את האמונה בחידוש העולם, "כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ". ביתר העמקה: קדושת השבת מאירה בנפשו של כל יהודי מעצמה ומאליה ("שבת מיקדשא וקיימא"), יוצרת בכל אדם את ההרגשה שהוא עומד "קמי מלכא" (לפני המלך) מול נוכחותו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, יחד עם ההתבטלות המלאה, המתהווה באופן טבעי במצב כזה של "עומד לפני המלך".

• • •

על כל זה נוסף החידוש מן ההתאחדות של שבת וראש-השנה, המביאה לידי כך שה"הכתרה" בראש-השנה של הקב"ה כמלך תהיה באופן "שבת", שהשבת תתרום ותתעלה לדרגת "שבת בשבתו", "שבת לגבי שבת".

הסבר הדברים בקצרה:

ישנם שני אופנים בהתבטלותו של "עבד מלך":

אופן אחד הוא, שהוא אכן "עבד מלך", אין לו כל מציאות עצמית מלבד היותו "עבד מלך" (קל-והומר וכל-שכן מסתם עבד, שלגביו נאמר: "מה שקנה עבד קנה רבו", וכל מה שיש לו הוא רכושו של רבו), אך עם זאת הוא מרגיש את מציאותו, אמנם כעבד, אך כמציאות של עבד שמסר את עצמו לרבו להיות "עבד מלך".

אופן אחר, נעלה יותר, של התבטלות הוא – שאין הוא מרגיש כלל את מציאותו, אפילו לא את מציאותו כמציאות של עבד, אלא כאילו לא קיים כלל דבר כלשהו מלבד המלך עצמו.

דבר זה נותן לנו הבנה מעמיקה יותר

אי-התקיעה בשופר אינה מצב פסיבי של חוסר מעש – אלא ביטוי של התבטלות נעלית מאוד של יהודי, שאין כל מציאות מלבד הקב"ה עצמו, כך שהכתרת הקב"ה נעשית לא על-ידי העבודה של היהודי ותקיעת השופר שלו – כי אם על-ידי אי-תקיעת שופר, שבה באה לידי ביטוי התבטלות עמוקה עוד יותר למלך מלכי המלכים הקב"ה

ה"נותן" אינו חש עצמו מרום מן ה"מקבל", ובפרט בזכרו את דברי חז"ל, כי "יותר ממה שבעל-הבית עושה עם העני – העני עושה עם בעל-הבית".

אבל קיימת בדבר דרגה נעלית עוד יותר, כאשר לא מורגש כלל שהוא "נותן" הצדקה, כאילו קיימת הצדקה עצמה בלי כל (ישות ה)מציאות של "נותן", שאז אין צורך מלכתחילה למנוע את הרגשות המנוגדים של "נותן" ו"מקבל".

• • •

ויהי רצון שההתבוננות בעניינים האמורים תחזק אצל כל אחד ואחת את ההכרה, כי המציאות האמיתית של כל יהודי – איש, אשה וילד – הוא ה"חלק אלוקה ממעל ממש" שלו, שבגללו: "ישראל וקודשא בריך הוא כולא חד" (כביכול),

ודבר זה גם מהווה את ההכנה לשמיני-עצרת ושמחת-תורה, שעליו נאמר: "עצרת תהיה לכם", כפי שמובא לגבי זה הפסוק: "יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך", ובלשון הזוהר: "ישראל ומלכא בלחודיה".

בעצם, הרי זה גם תוכן הבקשה הפנימית של דוד נעים זמירות ישראל (בשם כל ישראל) אל הקב"ה: "יתבוא לפניך תפילתי הטה אונך לרנתי", כך שה"תפלה" (מלשון התחברות) נעשית ל"רנה", השתפכות הנפש והתחברות עם הקב"ה, התמזגות הנשמה עם מקורה, הקדוש ברוך הוא,

– דבר המתגלה במלוא המידה של שלמות בגאולה האמיתית והשלמה, כאשר מתקיימים ה"נישואין" של הקב"ה בעצמו, כביכול, עם כנסת ישראל לנצח – וההתחלה היא תיכף ומיד ממש.

בברכת כתיבה וחתימה טובה
לשנה טובה ומתוקה
בגשמיות וברוחניות גם יחד
ובכל העולם והבריאה כולה

מנחם שניאורסאהן

בהלכה שראש-השנה שחל להיות בשבת אין תוקעים בו בשופר: אי-התקיעה בשופר אינה מצב פסיבי של חוסר מעש – אלא ביטוי של התבטלות נעלית מאוד של יהודי, שאין כל מציאות מלבד הקב"ה עצמו, כך שהכתרת הקב"ה נעשית לא על-ידי העבודה של היהודי ותקיעת השופר שלו (כפי שחז"ל אומרים שה"תמליכנוני עליכם" נעשה על-ידי השופר, "ובמה – בשופר") – כי אם על-ידי אי-תקיעת שופר, שבה באה לידי ביטוי התבטלות עמוקה עוד יותר למלך מלכי המלכים הקב"ה.

• • •

כפי שמוזכר במכתב הקודם, צריכה ההשפעה של ראש-השנה – ה"ראש" של השנה – להיות מורגשת בכל הימים, השבועות והחודשים של השנה.

הנקודה האמורה צריכה אפוא לבוא לידי מעשה בפועל, בעבודה יום-יומית של היהודי, והמעשה הוא העיקר.

דוגמא מעשית לכך – בה"כלל גדול בתורה" – המצווה של "ואהבת לרעך כמוך".

כשיהודי נותן צדקה, או עושה מעשה חסד כלשהו, חשוב מאוד ומוכרח שיהיה ביחד עם זה "סבר פנים יפות", כדי שהמקבל לא יחוש שום רגש של בושה, נחיתות וכיוצא בזה.

באופן כללי, מגיעים לידי כך כאשר

הנקודה האמורה צריכה אפוא לבוא לידי מעשה בפועל, בעבודה יום-יומית של היהודי, והמעשה הוא העיקר. דוגמא מעשית לכך . . . כשיהודי נותן צדקה, או עושה מעשה חסד כלשהו, חשוב מאוד ומוכרח שיהיה ביחד עם זה "סבר פנים יפות", כדי שהמקבל לא יחוש שום רגש של בושה, נחיתות וכיוצא בזה

לוח שבועי

זמני השבת האזינו			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	הדלקת נרות		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
7:02	5:47	ירושלים	6:53	6:38	12:48	12:33	9:46	9:31	6:43	6:28	יום שישי, כ"ט אלול
7:04	6:08	תל אביב	7:52	6:37	12:48	12:33	9:46	9:31	6:44	6:29	שבת קודש, א' תשרי
7:03	5:58	חיפה	7:50	6:35	12:47	12:33	9:46	9:31	6:45	6:30	יום ראשון, ב' תשרי
7:20	6:23	ניו יורק	6:48	6:34	12:47	12:32	9:47	9:31	6:46	6:30	יום שני, ג' תשרי
8:19	7:16	פריז	6:47	6:33	12:47	12:32	9:47	9:31	6:47	6:31	יום שלישי, ד' תשרי
7:30	6:25	לונדון	6:45	6:31	12:46	12:31	9:47	9:32	6:48	6:32	יום רביעי, ה' תשרי
8:03	6:53	מוסקווה	6:43	6:30	12:46	12:31	9:48	9:32	6:49	6:32	יום חמישי, ו' תשרי
צום גדליה			6:41	6:29	12:46	12:31	9:48	9:32	6:50	6:33	יום שישי, ז' תשרי
			6:40	6:27	12:45	12:30	9:48	9:32	6:51	6:34	שבת קודש, ח' תשרי
6:56	4:58	ירושלים	6:38	6:26	12:45	12:30	9:49	9:32	6:52	6:34	יום ראשון, ט' תשרי
6:58	5:00	תל אביב	6:36	6:25	12:45	12:30	9:49	9:32	6:53	6:35	יום שני, י' תשרי
6:58	4:58	חיפה	6:35	6:24	12:44	12:30	9:49	9:33	6:54	6:35	יום שלישי, י"א תשרי
7:15	5:25	ניו יורק	6:33	6:22	12:44	12:29	9:50	9:33	6:55	6:36	יום רביעי, י"ב תשרי
8:14	6:07	פריז	6:32	6:21	12:44	12:29	9:50	9:33	6:56	6:37	יום חמישי, י"ג תשרי
7:26	5:11	לונדון	6:30	6:20	12:44	12:29	9:50	9:33	6:57	6:37	יום שישי, י"ד תשרי
7:58	5:28	מוסקווה									

יום כיפור		
צאת החג	הדלקת נרות	
6:59	5:44	ירושלים
7:01	6:05	תל אביב
7:00	5:55	חיפה
7:17	6:20	ניו יורק
8:15	7:12	פריז
7:26	6:21	לונדון
7:58	6:48	מוסקבה

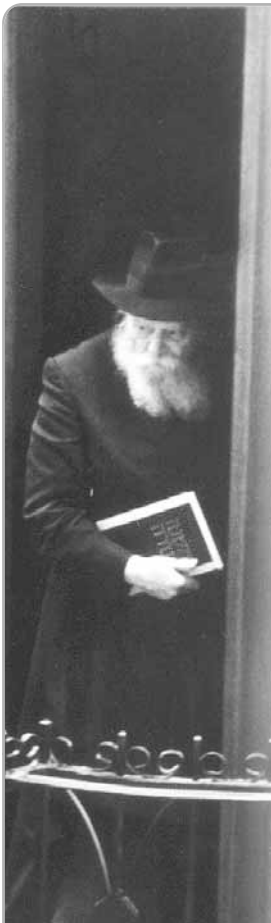
ראש השנה			
הדלקת נרות			
מוצאי החג	ליל בי		
	ליל א'	ליל ב'	
7:09	7:11	5:56	ירושלים
7:11	7:13	6:17	תל אביב
7:11	7:12	6:07	חיפה
7:30	7:32	6:35	ניו יורק
8:32	8:34	7:31	פריז
7:44	7:47	6:41	לונדון
8:19	8:22	7:12	מוסקבה

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות
זמני היום וכניסת שבת וחג מתייחסים לשעון הקיץ

מורה שיעור לרמב"ם היומי - בעמוד הבא

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי כ"ט אלול	הלכות שבת. פרק כז-כט.	הלי עבודת כוכבים וחקותיהם פרק י.	מ"ע קנה.
שבת א' תשרי	פרק ל. הלכות עירובין.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	פרק יא.	מ"ע קנה.
ראשון ב' תשרי	פרק ג-ה.	פרק יב.	מל"ת שכ.
שני ג' תשרי	פרק ו-ח.	הלי תשובה.. בפרקים אלו. פרק א.	מל"ת שכא.
שלישי ד' תשרי	הלכות שביתת עשור.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ב.	מ"ע קסה. מל"ת שכט. מ"ע קסד. מל"ת קצו.
רביעי ה' תשרי	הלכות שביתת יו"ט.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ג.	מ"ע קנט. מל"ת שכג. מ"ע קס. מל"ת שכד.
חמישי ו' תשרי	פרק ד-ו.	פרק ד.	מ"ע קסב. מל"ת שכה. מ"ע קסג. מל"ת שכו.
שישי ז' תשרי	פרק ז-ח. הלכות חמץ ומצה.. בפרקים אלו. פרק א.	פרק ה.	מ"ע קסו. מל"ת שכז. מ"ע קסז. מל"ת שכח. קצט.
שבת ח' תשרי	פרק ב-ד.	פרק ו.	מ"ע קנו. מל"ת קצז. קצח.
ראשון ט' תשרי	פרק ה-ז.	פרק ז.	מל"ת ר. רא. מ"ע קנה.
שני י' תשרי	פרק ח. נוסח ההגדה. הלכות שופר וסוכה ולולב.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	פרק ח.	מ"ע קנז. ספר משנה תורה סוף הלכות חמץ ומצה: נוסח ההגדה. מ"ע קע.
שלישי י"א תשרי	פרק ג-ה.	פרק ט.	מ"ע קסח.
רביעי י"ב תשרי	פרק ו-ח.	פרק י.	מ"ע קסט.
חמישי י"ג תשרי	הלכות שקלים.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	מה אהבתי וגוי. ספר אהבה והוא ספר שני.. הלי ק"ש.. בפרקים אלו. פרק א.	מ"ע קעא.

לוח שבועי - בעמוד הקודם

מקור הסירטוקים הרטשטיין רוזנפלד

המקור לסירטוקים

**מבחר גדול של סרטוקים ממשי נקי, משי מעורב,
ומבדי צמר איכותיים וקלים
מחירים מיוחדים לאנ"ש**

פתוח כל יום בין השעות
17:30 - 21:00

סניף בני ברק: שפת אמת 5 טל' 03-6186078
סניף ירושלים: יונה 15 גאולה י-ם ק"א טל' 02-5381697 פלאפון 057-3157906 - 057-3157907

מאורעות לא קלים
עברו על כולנו, בארץ
הקודש ובעולם, בשנה
החולפת. כל אלו חייבים
להוות נקודת מפנה
לקראת עולם אחר,
עולם שחי את הגאולה
השלימה ומקבל את
מלכותו של מלך המשיח

נקודת מפנה

לקדושה ולאלוקות.

ובעניין הכי עיקרי – האמונה בבשורת הגאולה של הרבי מה"מ שליט"א, בקיום הוראותיו הק' לחיות עם משיח, כל אלו ממשיכים להתחזק, בקרבנו, אנ"ש והתמימים, ובקרב העם כולו. גם השנה הנוכחית מסתיימת בצל ההכנות של אלפי החסידים להיות עם הרבי בבית חיינו, כאשר בכך נוכחים בעוצמת הקשר והדביקות, ובעובדה כי גם בגשמיות העולם, הרבי חי וקיים.

כל דבר שעוברים, חייב להוות מנוף להתקדמות, כל שנה שמסתיימת חייבת להיות הקדמה לשנה שתתחיל לגמרי אחרת. המאורעות שצוינו קודם, יכולים בדרך הטבע להוות נקודת מפנה ושינוי, כאשר אלו שמתעלמים מסכנות ומפקירים את הבטחון, נותנים וייתנו על כך את הדין. עם ישראל והעולם כולו מתחילים להתעורר, למאוס בימנהיגים' כאלו, וזהו הרגע המתאים להביא להם את בשורת המנהיג שאין על גביו אלא ה' אלוקיו, מלך המשיח.

בכחה של האמונה, בכחן של הוראות הרבי מה"מ, בכחה של ההתקשרות אליו, עלינו להפוך את השנה החולפת לנקודת מוצא לעולם חדש, לעולם של גאולה. בכחות אלו, אנו יכולים וחייבים לעשות הכל, כי השנה החדשה תיפתח מתוך מצב אחר לחלוטין, מתוך מצב של גאולה שתרחש עוד בימים וברגעים האחרונים של שנת תשס"ו שתהיה השנה האחרונה בגלות, והשנה הראשונה לגאולה, וקבלת המלכות ב"יה תהיה יחד עם מלכותו של משיח

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

לקראת סיומה של שנת תשס"ו, ותחילתה של שנת תשס"ז, מתבקש לערוך סיכום על כל מה שהתרחש השנה, תוך עריכת חשבון נפש וקבלת החלטות מתאימות, לקראת השנה החדשה. כך שנוכל להגיע לראש השנה, אחרי שהמשקעים מן העבר כבר מטופלים, וניתן יהיה להתמקד רק בהווה ובעתיד, שיהיו טובים הרבה יותר.

שנת תשס"ו נפתחה, בצל המאורעות החמורים של הפקרת חלקי ארץ ישראל לידי שונאינו רח"ל, וגירוש היהודים שישבו בחלקים אלו, והריסת כל היישובים. במהלך השנה כולה לא ראינו לצערנו שמישהו בהנהגת הממשלה שבארה"ק למד את הלקח, ותכניות מופקרות והזוייות, בשמות שונים ומשונים, עדיין עומדות על הפרק, כאשר מטרתן היא בדיוק אותה מטרה, הריסת יישובים, גירוש יהודים, והפקרת ארץ ישראל – היל"ת. במהלך השנה כולה נוכחנו בפעם המי יודע כמה, בתוצאות אותה מדיניות הרסנית, כאשר במשך השנה כולה לא הפסיקו המחבלים לירות, להפגיז ולתכנן פיגועים, מתוך אותם שטחים שפנו, הדברים הגיעו לידי שיא בחטיפתו של החייל ורציחתם של חבריו הי"ד, והירי לא נפסק גם כאשר התחילו לפעול בצורה כזו או אחרת נגדו.

גם סיומה של השנה עומד תחת הצל של מאורעות המלחמה בצפון ובלבנון. הפעם נחשפנו בצורה מוחלטת, לפער העצום שבין מעלתו של עם ישראל, מסירות הנפש של החיילים והאזרחים, העמידה האיתנה וכל גילויי הגבורה והעוצמה לבין אזלת היד והעליבות של מקבלי ההחלטות בממשלה ושותפיהם לפשע מהצבא, אשר הביאו לתוצאות חמורות ביותר.

זה מה שקרה בארה"ק, אשר המתרחש בה משפיע על העולם כולו, כאשר גם בעולם, אנו עדים לעליית כחה של מדינה מטורפת – אירן, מבלי שינקטו נגדה האמצעים הנדרשים, התגברות של מעשי טרור ועוד. מדינות רבות מעדיפות להחריש ולהתעלם מסכנה זו ומסכנות רבות אחרות, תמורת שקט זמני ומדומה.

יחד עם כל האירועים הלא מעודדים, חווינו השנה גם לא מעט נסים גלויים, כאשר הקב"ה הראה כי גם כאשר יש מי שמפקיר את הבטחון, הוא שומר על עם ישראל. נוכחנו ברגעים רבים של התעלות ואמונה, אשר בכחם אנו עוברים את השנה, והרגשנו כי עם ישראל מחובר בקשר העמוק והחזק ביותר

מערכת "בית משיח"

מאחלת לכל קוראיה ולכל בית ישראל

שתהא זו שנת סגולות,

כתיבה וחיטימה טובה, לשנה טובה ומתוקה,

שנת גאולה וישועה,

בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א נאו

הגיליון הבא ייצא לאור בעז"ה לקראת חג הסוכות

פתגם השבוע בענייני גאולה

...קיום היעוד שאומרים בהפטרה דיום ב' דר"ה וכן בתפלת מוסף דר"ה: "רחם ארחמנו נאום ה'", דקאי על כאו"א מישראל, שענינו - כמרומז בשמו אשר יקראו לו בלשון הקודש - "אפרים", ע"ש "הפרני אלקים בארץ עניי", היינו, שגם בהיותו בזמן ומצב הגלות ("בארץ עניי") הרי הוא במעמד ומצב ד"הפרני, תכלית הריבוי בענייני תורה ומצוות, אשר, עי"ז באה מעלתו באופן גלוי (ובפרט כשנמצאים בבית-כנסת ובית-מדרש, לאחרי התקיעות וכו') - "הבן יקר לי אפרים", ולכן, דבר ברור הוא ש"רחם ארחמנו נאום ה'", היינו, שהקב"ה מוציא את כאו"א מישראל וכלל ישראל מן הגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחת יום ב' דר"ה תשמ"ז)

כ"ק אדמו"ר הזקן

אשרי העם יודעי תרועה (תהלים פט, טז. מפסוקי התקיעות)
 זקני חסידי חב"ד בליאזנא, שזכרו את בואו של הוד כ"ק רבינו הוקן בפעם הראשונה מהמגיד ממעזריטש, סיפרו, שהרבי מסר אז תורה ממורנו הבעל שם טוב שקיבל מרבינו המגיד.
 "אשרי העם יודעי תרועה". אשרי - שבח והודיה להשם יתברך אשר כל עם ישראל בלי הבדל גאוני תורה, מדרש, "יהודי-עין-יעקב" או "יהודי-תהלים", יודעים תרועת מלחמה עם הנפש הבהמית ויש להם הרגש פנימי להמשכות של הנפש האלקית.

(סה"ש תש"ד (בלה"ק) ע' יא)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

מן המיצר קראתי י-ה ענני במרחב י-ה (תהלים קיח, ה. מפסוקי התקיעות)

זהו שאומרים מן המיצר קודם התקיעות דוקא. דאם אין צעקת נקודת הלב בפנימיות ועצמיות ממש לא יועיל קול השופר גם-כן לעורר זכרון הברית, מאחר שהקריאה אינה מן המיצר דנקודת הלב לא יועיל הקול המורגש שבא במיצר דצד השופר הקצר מצד עצמו לבד, רק באמצעות שניהם דוקא כשיצא קול פשוט שבתוך תוך פנימיות נקודת הלב עצמו כנ"ל לגילוי קול פשוט בשופר מצד המיצר שלו ומן המיצר בא להתפשטות דוקא. (מאמרי אדמו"ר האמצעי, דברים ח"ג ע' תשנא)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

בערב ראש השנה תרמ"ט, במענה לשאלת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, מה יש לעשות עתה? ענה כ"ק אדמו"ר מהורש"ב: בערב ראש השנה צריכים לומר כל היום תהלים, לחזור בתשובה על הדברים הלא טובים שעשו בשנה החולפת, כך שלקראת תפילת ערבית של ראש השנה יהיו כבר נקיים מכל ההרגלים הלא טובים של השנה שעברה.

(סה"ש תש"ד (בלה"ק) ע' ג)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

ישנם חמשה זמני תשובה: א. חודש אלול - העבודה של תיקון לבושי הנפש, מחשבה דיבור ומעשה. ב. ימי הסליחות - תיקון המדות. ג. ראש השנה - תיקון המוחין. ד. בין כסה לעשור - תיקון הרצון. ה. יום הכיפורים - תיקון התענוג. (ע"פ אג"ק (שלו) ח"ג ע' תפג)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

הנתינת-כח לכל ענייני העבודה דראש-השנה (המבוארים לעיל) לכאו"א מאתנו, היא - ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: נשיא הדור הוא משה רבינו שבדור, עליו נאמר "אנכי עומד בין ה' וביניכם", היינו, שכל העניינים נמשכים ונפעלים על ידו דוקא.

. . עניינים אלו . . שייכים לעבודתו של כאו"א מישראל, שהרי "אינו מבקש כו' אלא לפי כחן", לא רק "לפי כחן" של יחידי סגולה, כי אם, לפי כחו של כאו"א, מכיון שנותן את כל הכחות הדרושים לכך, באופן של נתינה - "כל הנותן בעין יפה הוא נותן".

(משיחת יום ב' דר"ה תשמ"ז)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

ענין ט' ברכות דמוסף דראש-השנה ותשעה תקיעות ג' פעמים (תר"ת) הם ח"י, כי בראש-השנה ממשיכים "חיות" להעולמות לכל השנה.

(אוה"ת בלק, ע' א'כד)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק מוהר"ש הורה למשרתו הרב החסיד לוי יצחק בערב ראש השנה תר"מ לפני תפלת ערבית, לומר בשמו לחסידים: מה שמדובר בחסידות שהענין של תקיעת שופר הוא על דרך "צועק אבא אבא", הרי העיקר אינו ה"אבא" אלא ה"צועק".

מאמר זה הרעיש בהתעוררות תשובה, לא רק את החסידים שהגיעו לליובאוויטש לאותו ראש השנה, אלא גם את תושבי ליובאוויטש, אנשים ונשים, שבמשך שני ימי אותו ראש השנה רעשה כל העיר בבכיות של תשובה.

(סה"ש תש"ד (בלה"ק) ע' ו)

דיוק בזמן הדלקת נרות שבת קודש

מענה (משנת ה'תשל"ו) אודות עלון-הסברה על "מבצע נרות שבת קודש" שהוכנס לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א:

ראיתי ות"ח. וכדאי לפרסם.
 להחזיר [=הוראה למזכירות, להחזיר העלון לשולחיו].
 מהמוכרח לצרף - בפתקא בפ"ע ובאותיות גדולות - שבאם מאיזה סיבה שתהי' לא הדה"נ [=הדליקה הנרות] לפני שקה"ח [=שקיעת החמה]
 ה"ז היפך קדושת וגדולת השבת להדליקן לאח"ז

ודומה לאדם הבא "לכבד" מלכה דמדינה אדירה - עי"ז שבפני עושה היפך בקשתה הנפשית, מכה אותה וכו' ואיסור הכי גדול הוא.

וכשמדברים ע"ד נרות שבת ובפרט ברדיא - כדאי להוסיף הנ"ל לשלול הנוהג ע"י כו' וד"ל.

ראיתי ות"ח. וכדאי לפרסם.
 להחזיר [=הוראה למזכירות, להחזיר העלון לשולחיו].
 מהמוכרח לצרף - בפתקא בפ"ע ובאותיות גדולות - שבאם מאיזה סיבה שתהי' לא הדה"נ [=הדליקה הנרות] לפני שקה"ח [=שקיעת החמה]
 ה"ז היפך קדושת וגדולת השבת להדליקן לאח"ז

ודומה לאדם הבא "לכבד" מלכה דמדינה אדירה - עי"ז שבפני עושה היפך בקשתה הנפשית, מכה אותה וכו' ואיסור הכי גדול הוא.

וכשמדברים ע"ד נרות שבת ובפרט ברדיא - כדאי להוסיף הנ"ל לשלול הנוהג ע"י כו' וד"ל.

ראיתי ות"ח. וכדאי לפרסם.
 להחזיר [=הוראה למזכירות, להחזיר העלון לשולחיו].
 מהמוכרח לצרף - בפתקא בפ"ע ובאותיות גדולות - שבאם מאיזה סיבה שתהי' לא הדה"נ [=הדליקה הנרות] לפני שקה"ח [=שקיעת החמה]
 ה"ז היפך קדושת וגדולת השבת להדליקן לאח"ז

ראיתי ות"ח. וכדאי לפרסם.
 להחזיר [=הוראה למזכירות, להחזיר העלון לשולחיו].
 מהמוכרח לצרף - בפתקא בפ"ע ובאותיות גדולות - שבאם מאיזה סיבה שתהי' לא הדה"נ [=הדליקה הנרות] לפני שקה"ח [=שקיעת החמה]
 ה"ז היפך קדושת וגדולת השבת להדליקן לאח"ז

Keter
Van Service
 Reasonable Prices

נהגים מאב"ש דוברי עברית

JFK קנדי \$29
 LGA לה-גרדיה
 NEWARK נוארק \$60+

Airport pickup אפשרות איסוף משדה התעופה

כתר
 שרותי הסעות במחירים מוזלים

718-644-4444

מאת הרב חיים לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תורת המרכזית - כפר חב"ד

ומלכותו ברצון קבלו עליהם

כשם שעניין קבלת מלכותו של הקב"ה מבואר באר היטב ובאריכות בכל ה"משכים" של ראש השנה, כך ממש מבואר בקשר למלכותו של המלך המשיח. מאחר שהכוונה היא 'דירה בתחתונים' דווקא, לפיכך יכולה וצריכה כביכול מלכותו של הקב"ה להתגלות בעולם דווקא על-ידי מלך המשיח שהוא בשר ודם דווקא

שום תפיסת מקום לגבי עשירותו. וביאור הדברים, יובן על פי המבואר במאמר (ד"ה באתי לגני) שדווקא על-ידי העניין של מקבל, דווקא זה מעורר את ההתנשאות העצמית, וזה "מגיע" גם להתנשאות העצמית שלמעלה. משום שמלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיע, ועל דרך המבואר בעניין השתלשלות הכתרים זה מזה, שכשם שלמטה מושרשת ההתנשאות העצמית בעצם הנפש, על דרך זה הוא גם כביכול בהתנשאות העצמית שלמעלה. . ספירת המלכות, דלית לה מגרמה כלום, וזקוקה היא לנבראים שלמטה ממנה. וכמו אצל מלך למטה שדווקא העם פועל את ה"תמליכוני עליכם" כמבואר במקום אחר.

זהו גם העניין של 'גדלהו משל אחיו', שאת הצטרפותו של המלך מכינים עבדיו ועמו, אלה שלמטה ממנו, ודווקא על ידם היא התנשאותו, ש"משל אחיו" דווקא נעשה "גדלהו", שהוא נעשה עשיר מופלג.

במסחר. מסחרו היה בעיר הבירה פטרבורג (הנקראת כיום לנינגרד), וסדר המסחר היה שהוא עצמו היה בליובאוויטש, אלא שבכל יום היה שולח הוראות, ולפעמים היה אומר איזה "ניירות" לקנות ואיזה למכור.

לא היה אז רדיו, שלפי הידיעות שפורסמו בו לפני חצי שעה, היה יכול לשלוח את הוראותיו. גם עיתונים, במידה שהיו אז, הרי הידיעות שבהם היו נכונות לפני ימים מספר, ובכלל לא פורסמו אז ידיעות כאלו בעיתונות. ואף על פי כן היה שולח בכל יום הוראות איך לסחור (פעם עשה נציגו בפטרבורג פעולות במסחר על דעת עצמו, והודיעו הרבי מהר"ש שאין לו (לרבי) שום שייכות למסחר זה וגם לא להריווח).

והוא, הרבי מהר"ש, היה עשיר גדול כל ימי חייו בכסף וברכוש. ואף על פי כן אמר שהתחייבים "קאפיקעס" שנתן פלוני, הינם יקרים וערבים לו במיוחד, הגם שלא היה לזה

התוועדות יו"ד שבט היתשטי"ז סיפר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (נדפס בבטאון חב"ד חיי"ג, ע' יב. בלתי מוגה):

ב

כ"ק מו"ח אדמו"ר בעל ההילולא היה לפני נשיאותו עשיר, פשוט בגשמיות, עד שאמר פעם שהאבא - הרבי (מהורש"ב) נ"ע - ידע שמגירת השולחן פתוחה לפניו כל פעם, ומתי שרוצה יכול הוא להוציא כמה כסף שצריך.

ולכאורה, המצב שהיה אחר כך [= לאחר שקיבל את הנשיאות] הוא ירידה לגבי תקופה זו, משום שלבד זאת שהיו זמנים שהיה שלא בהרחבה, הנה גם בזמן שלא היה חסר, היה זה באופן של "דלית לה מגרמה כלום" [= שאין לה מעצמה כלום], שהיה צריך לקבל מן העם והעבדים שלמטה הימנו.

כך סיפר הרבי גם על סבו הרבי מהר"ש, שבזמן נשיאותו, הנה מסיבות שונות עסק גם

זאת אומרת שהגם שהוא בדרגת מקבל, אין זה סותר להתנשאותו. אדרבה, ע"י מה שהוא מקבל, זהו ה"כלי ריקן (שמחזיק)", שעל ידי זה נעשית אצלו ההתנשאות על העם, וזה גם מעורר את ההתנשאות העצמית ...

ולכן ראו שזה שהרבי היה מקבל, הנה הגם שאמרו תז"ל ד"מאן דאכיל דלית דיליה, בעית ליסתכל באפיה" [= מי שאוכל מה שאינו שלו, מתבייש הוא להסתכל בפניו של הנותן לו], אף על פי כן ראו להיפך, שזה עורר שליטה וממשלה, שהיה מושל ושולט בעליונים ותחתונים, והוא הנהיגם כרצונו הן בגשמיות, בבניי חיי ומוזני רוויחיה, והן ברוחניות, והן במה שלמעלה מגשמיות ומרוחניות.

שאף שהצטרפותו הייתה באופן כזה שהיו יכולים לפרש זאת כעניין של מקבל, אף על פי כן זה עורר אצלו את עניין המלוכה על העולם כולו, שזהו עניין המופתים שראו אצל הצדיקים בכלל ואצל הנשיאים בפרט ...

וזהו ההוראה בזה שכל הרביים, עד כ"ק מו"ח אדמו"ר בעל ההילולא, היו זקוקים בהצטרפותם לעבדים ולעם - שזה עורר אצלם את עניין המלוכה על כל השתלשלות, שאלו הם העניינים שלמעלה מהטבע שראו אצלם. עד כאן דברי קדשו.

א דון עולם אשר מלך בטרם כל יצור נברא. הקב"ה הנו מלך בעצם, לפני שנבראו ממנו כל היצורים. הוא יתברך, מצד-עצמו, אינו צריך לשום דבר כדי להיות מלך. ואף-על-פי-כן עלה ברצונו יתברך שעובדת היותו מלך, תתחדש ותתגלה דווקא על-ידי עבדיו ועמו ישראל, כהמשך הפיט, שדווקא כאשר נבראו, נוצרו ונעשו היצורים - "לעת נעשה בחפצו כל (רק) אזי מלך שמו נקרא".

הקב"ה מבקש ומתחנן אלינו, אל ברואיו ויצוריו הנחותים והשפלים: "אמרו לפני מלכויות, כדי שתמליכוני עליכם". הוא זקוק, כביכול, לכך שאנו, הנחותים והשפלים, נמליך ונכתיר אותו עלינו ועל העולם כולו למלך. את זאת פועלים אנו בתפילותינו ובבקשותינו החוזרות ונשנות שוב ושוב ללא הרף, בכל תפילות ראש-השנה - "אלוקינו ואלוקי אבותינו, מלך על העולם כולו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך", "ותמלך אתה הוא ה' לבדך על כל מעשיך", ועוד. בתקיעות השופר - ש"הטעם הראשון" בהם הוא "הכתרת המלך", ואף בהליכה

אנו מחזירים לו אהבה והתקשרות. עושים הכל למלא את רצונו, חושבים ללא הרף אודותיו ואודות מילוי רצונו ויישום הוראותיו, ובמיוחד ההוראה העיקרית - אשר בעינינו ראינו ובאוזנינו שמענו בשנים האחרונות, כיצד הרבי עצמו נוהג כך (בבחינת "מה שהוא עושה - אומר לישראל לעשות"):
"לחיות עם משיח"

"לתשליך", במקום מים נובעים, שאחד הטעמים (המובאים בפוסקים, ואף בקיצור שולחן ערוך) לכך הוא, על-פי המסופר בתנ"ך, שבעת הכתרת המלך היו הולכים ליד המעיין ("רמו שתימשך מלכותו"), תוקעים בשופרות ומכריזים "יחי המלך".

גם עשרת ימי תשובה עניינם הוא, כמבואר בכתבי האר"י החי, שלמות בניין המלכות. אמנם ראשית התעוררות המלכות הוא ברגעי התקיעות, כאשר "יבחר לנו את נחלתנו", אך שלמות הבניין הוא כאשר המלכות נבנית להיות פרצוף שלם, כלולה מכל עשר הספירות. וזהו עניינם של עשרה ימים אלו, שלימות בניין המלכות כאשר היא כלולה מכל עשר הספירות. עד זמן תפילת "נעילה", שנועלים את כל השערים ולא נשארים אלא "ישראל ומלכא בלחודוהיי". אזי הוא שלימות בניין המלכות למעלה, ומיד לאחר ה"יתקיעה גדולה" שבסיום "נעילה" מתחיל סדר ההמשכה למטה, בסוכות בבחינת מקיף ובשמיני עצרת היא הקליטה - "עצרת" מלשון עצירה וקליטה - בבחינת פנימיות.

לשם-מה צריך הקב"ה את כל זה? מה זה חסר לו? מה זה נותן לו? - והרי יודעים אנו שהוא אינו צריך ואינו זקוק למאומה, וודאי דבר לא חסר לו ושום דבר לא יכול לתת ולהוסיף לו חיוני!

אף-על-פי-כן יודעים אנו, וכך לומדים אנו בכל ה"המשכים" בחסידות המבארים את ענייניו של ראש השנה, שכך עלה ברצונו יתברך, שגם עובדת היותו מלך תתחדש ותתגלה על-ידי עבודתם של הנבראים, באתערותא דלתתא, ודווקא על-ידי בקשותינו ותפילותינו ותקיעותינו ימלך ה' לעולם ולדור ודור.

וכל זה - בגלל חסדו יתברך, הבלתי בעל-גבול, שעלה ברצונו יתברך שהכל ייעשה ויהיה דווקא על-ידי מעשינו ועבודתנו שלנו, נשמות בגופים, בעולם-הזה הגשמי והחומרי, התחתון שאין תחתון למטה הימנו.

שכן "נתאוהו הקב"ה [וכמאמר רבינו הזקן: "אויף אַ תאוהו איז קיין קשיא ניט" (= על תאוהו לא מקשים קושיות), משום שזהו עניין שלמעלה לגמרי מכל גדר שכל והבנה] להיות לו יתברך דירה בתחתונים", שהוא יתברך - שהוא עילאה על כל עילאין, עליון שלא שייך כלל למעלה הימנו ח"ו, ועד שהוא למעלה מכל גדר של עליון ותחתון - ידור וישכון בכל עצמותו ממש, בתחתון שאין תחתון למטה הימנו.

ולא זו בלבד, אלא שפעולת ההמשכה, להמשיך ולהשכיך ולהביא אותו יתברך בתוך התחתונים - גם את זה יפעלו ויעשו דווקא התחתונים, על-ידי מעשיהם ועבודתם ופעולתם.

ויתירה מזו: דווקא על-ידי עבודתם בתוך "תחתונים", בתוך גדרי התחתונים ובתוך מציאותם כתחתונים - לא שהם ירוממו ויגביהו את עצמם להיות עליונים, אלא דווקא כפי שהם במצבם הנמוך והשפל, ומצד עניינם הנמוך והשפל - מצד זה גופא ועל ידי זה גופא, בדברים תחתונים ונמוכים וחיצוניים ופשוטים דווקא, הם יעשו ויפעלו את "המשכת העצמות", את התענוג והרצון כביכול בעצמותו יתברך, להיות מלך ישראל ומלך העולם, ושהוא יתברך ידור וישכון בכל עצמותו בתחתונים, שתעורר ה"התנשאות העצמית" שלו יתברך, ומזה תבוא ותהיה גם התנשאותו על העולם למלך על ישראל עמו ועל העולם כולו בכבודו.

כ שם שעניינים אלו מבוארים באר היטב ובאריכות בכל ה"המשכים" של ראש השנה, כך ממש מבואר - וזו בדיוק הנקודה של שיחת בי' ניסן תשמ"ח - בקשר למלכותו של המלך המשיח. שמאחר שהכוונה היא דירה בתחתונים דווקא, לפיכך יכולה וצריכה כביכול מלכותו של הקב"ה להתגלות בעולם דווקא על-ידי

מלך המשיח שהוא בשר ודם דווקא, נשמה בגוף, מן התחתונים. דווקא על-ידי גוף גשמי, בעולם-הזה הגשמי, תתגלה מלכותו של הקב"ה, "מלכות דאין סוף", ועד ל"התנשאות העצמית".

וכשם שזקוקים לבקש ולדרוש ולתבוע שוב ושוב מהקב"ה "מלוך על העולם כולו בכבודך", לתקוע בשופר, להתעורר מעומק פנימיות הלב, לומר ללא הרף את אותיות התורה התפילה והתהילים. ופשיטא שאין שום מקום לטענה: לשם מה כל זה, והרי הקב"ה אינו זקוק לכל זה, וזה מיותר ח"ו. שהרי זהו רצונו יתברך שאנו דווקא נפעל כביכול גם את (התגלות) עצם היותו מלך כנ"ל, ודווקא על ידי התחתונים, על ידינו, תתעורר כביכול מלכותו של הקב"ה

– כך בדיוק בקשר למלכותו של מלך המשיח, כשאשר מגיע הזמן שגילו לנו שקיימת כבר (לא רק מציאותו, אלא גם) התגלותו של מלך המשיח (ש"פ וירא ה'תשנ"ב), ולא רק "ראוי להיות משיח", ואפילו לא רק "בחזקת שהוא משיח", אלא כבר מעין והתחלה של "משיח בודאי", שהרי "רואים במוחש שכבר נלחם מלחמות ה' [=] שזהו מהסימנים של "בחזקת שהוא משיח" – "וילחום מלחמת ה'"] ובכמה וכמה עניינים כבר מנצח" [=] שזהו מהסימנים של "משיח בודאי" – "אם עשה והצליח ונצח" [=] (ש"פ חיי-שרה תשנ"ב).

ורואים כבר את התחלת פעולתו בעולם, בכך שמדינות ומעצמות הופכים את כלי הנשק לכלי כלכלה, "וכתתו חרבותם לאתים" (ש"פ משפטים תשנ"ב), וכל ענייני הגאולה כבר נמשכו והגיעו לעולם-הזה הגשמי והחומרי, ונשיא דורנו, משיח שבדורנו, כבר נתגלה בכל התוקף, ולכן צריך כבר להיות "ימלא שחוק פינו" בהווה, עכשיו (י"א אלול, תשנ"א).

הרי לעת כזאת במיוחד, נדרש מאתנו (כפי המבואר בחסידות, אודות עבודת "הכתרת המלך" בראש-השנה) שכל העבודה תהיה חדורה בנקודה אחת ויחידה – כל רצוננו וכל מחשבותינו דיבורינו ומעשינו וכל חיינו ומציאותנו מכוונים לתכלית אחת ויחידה – לפעול שנראה כבר את התגלותו המלאה של מלכנו משיחנו שליט"א לעיני כל בשר בגאולה האמיתית והשלימה! "אנו רוצים (וזקוקים ל)משיח – עכשיו", תיכף ומיד ממש!

אנו קוראים ומכריזים ומפרסמים שיש לנו מלך, וי"חי המלך", ולא "המלך" סתם – אף כי פשוט וברור לכולם למי הכוונה, אבל

הקב"ה מבקש ומתחנן אלינו, אל בראוי ויצוריו הנחותים והשפלים: "אמרו לפני מלכויות, כדי שתמליכוני עליכם". הוא זקוק, כביכול, לכך שאנו, הנחותים והשפלים, נמליך ונכתיר אותו עלינו ועל העולם כולו למלך. את זאת פועלים אנו בתפילותינו ובבקשותינו

ב"בניין המלכות" נוגע במיוחד לפרש ולהדגיש זאת בדיבור מפורש ומפורט דווקא – אלא "מראה באצבעו ואומר זה", במפורש ובהדגשה – "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

ובלשון הלקוטי-תורה שבראש השנה "צועקים מלך מלך" – חוזרים ומדגישים שוב ושוב: אדירי איומה יאדירו בקול – ה' מלך. בראוי ברק יברכו בקול – ה' מלך. גבורי גובה יגדילו בקול – ה' ימלוך. ה' מלך, ה' מלך, ה' ימלוך לעולם ועד. וכן הלאה והלאה חוזרים וזועקים ומכריזים שוב ושוב. "צועקים מלך מלך". וכך בדיוק צריך להדגיש ולחזור ולהדגיש בכל הזדמנות אפשרית – "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

לא להסתפק באמירה ובהכרזה בדיבור בלבד – עם כל חשיבות הדיבור, ובפרט בנוגע ל"בניין המלכות" שהיא "עולם הדיבור", והדיבור נוגע בה במיוחד, ולכן צריך לפרש ולפרט ולהדגיש בדיבור דווקא. ועד הביטוי בשיחת ראש השנה תשל"ז בתחילתה שב"מלכות" "לא נוגע המחשבה", אלא רק הדיבור שמכריזים "יחי המלך" – אלא שהקריאה וההכרזה ימלאו את כל הווייתנו, את כל חיינו ואת כל מציאותנו – לא להפסיק לחשוב על כך, לדבר על כך ולעשות בקשר לזה כל הזמן ללא הרף, עד שנראה את ההתגלות המלאה לעיני כל בשר תיכף ומיד ממש בגאולה האמיתית והשלימה.

לעת אשר כזאת, חשובה במיוחד ונוגעת במיוחד ההכרה בעובדת מציאותו הקיימת של המלך. בעובדה שהוא מלכנו ואנו עבדיו ועמו. בהדגשת העובדה שיש לנו רבי בעולם-הזה הגשמי והחומרי, ואנו מקושרים אליו וחיים עמו, נותנים "מעמד" מידי הודש בחודשו ל"קופת רבינו", כותבים לרבי בכל נושא רציני ובפרט בקשר למצב הרוחני, וכמובן – נוסעים לרבי, כפשוטו.

ודווקא ל"בית משיח" – 770, עליו אומר הרבי כי הוא דווקא המקום ש"נסע מקדש וישב שם", "תל תלפיות" – "תל שכל פיות פונים לשם". ולא כמו שנוסעים להאדיטש, לניעז'ין ולליובאוויטש – כי למרות החשיבות הגדולה שיש בהשתטחות על קברי צדיקים, הרי אין זה מגיע כלל וכלל לנסיעה לרבי.

לדעת שרבי הוא דבר אמיתי, חי וקיים, ואנו אכן מתפללים יחד עמו, מתוועדים יחד עמו, ועומדים הכן לראות ולשמוע. וגם אם ח"ו לא זוכים לראות ולשמוע – יודעים שבאמת לאמיתו הרבי מלך המשיח מתוועד עמנו, מתפלל עמנו, רוקד יחד עמנו ומניף ידו הקדושה להגברת השירה והשמחה בדיוק כפי שהיה בשעה שראינו זאת בעיני בשר.

ואנו מחזירים לו אהבה והתקשרות. עושים הכל למלא את רצונו, חושבים ללא הרף אודותיו ואודות מילוי רצונו ויישום הוראותיו, ובמיוחד ההוראה העיקרית – אשר בעינינו ראינו ובאוזנינו שמענו בשנים האחרונות, כיצד הרבי עצמו נוהג כך (בבחינת "מה שהוא עושה – אומר לישראל לעשות"). "לחיות עם משיח",

כאשר הכל בכל מכל כל מלא וחדור בנקודה אחת ויחידה, באותו ה"שיר חדש" שמתחילים לשיר ולהכריז כבר עכשיו, באותה מנגינה נפלאה שאין לה הפסקה ואין לה הגבלה, אותה מנגינה והכרזה שהתחילה ב"זאל שוין זיין די גאולה", המשיכה ב"עס קומט שוין די גאולה", ועד לנקודת השיא שעניינה הוא התגלות עצם מציאותו של משיח שלמעלה מהתגלותו בעולם, ולאחרי-זה ועל-ידי-זה באה התגלותו המלאה בעולם לעיני כל בשר, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש (ש"פ תולדות, תשנ"ב) –

כתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה לכל אחד ואחת מאתנו ולכולנו יחדיו, והעיקר – שנראה את שלימות התגלותו של מלכנו משיחנו שליט"א בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

MERKAZ STAM

309 KINGSTON AV., BROOKLYN, NY 11213
718-773-1120, 1-800-708-7018 FAX: 773-0090
merkazstam@gmail.com www.merkazstam.com

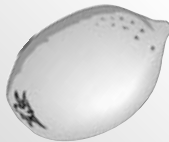
אתרוגי יאנאווער וכפר חב"ד

וכל הד' מינים - מובחרים ביותר

- במחירים נוחים -

ג"כ ניתן להשיג ספרי תורה, תפילין, מזוזות מחזורים (באנגלית וברוסית), קיטלאך, שופרות, ד' מינים, טלית גדול וקטן, ספרים ותשמישי קדושה, וכו' וכו'

ברכת כתיבה וחתימה טובה
לשנה טובה ומתוקה
יצחק מישולבין, מרכז סת"ם

בשעה טובה ומוצלחת הגיעו

אתרוגי קלבריא מובחרים!!! כל הקודם זוכה.

בצלאל יקונט - כפר חב"ד
054-5895650

גם אלי... וגם אליך. זה רלוונטי בשבילה... וגם בשבילך. זה חשוב.

העצרת השנתית
לזכרה של אם המלכות
הרבנית הצדקנית
מרת **חנה שניאורסון נ"ע**

מתוך כבוד לרבנית
נתאסף ברוב עם ביום פטירתה
יום רביעי, אור ל' בתשרי ה'תשס"ז (27 בספטמבר 2006)
בשעה 19:30, באולמי 'נאות ירושלים' המחודשים
רח' החשמונאים בני ברק

בתוכנית:
19:30 התכנסות, ארוחה חגיגית סביב שולחנות ערוכים
21:00 תוכנית עשירה
לימוד משניות
הנתינה של הרבנית חנה, קווים לדמותה
הנתינה בימי המלחמה, עדות מרתקת
נחשוב טוב - תהיה שנה טובה, הרצאה
פעילות עם ערכת מבצע נש"ק, קטעי וידאו

את הערב תלווה מיכל אקבום מטבריה בניגונים לימים שבין כסה לעשור

מגבית ליקרן חנ"ה
למעוניינות להצטרף לחברות ב'קרן חנ"ה' המחיר: 390 ₪, שי אישי נאה למצטרפות
הגרות ומכירה פומבית - דולר של הרבי, לטובת הקרן

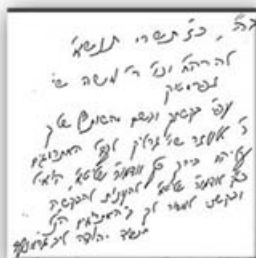
מחיר כניסה 75 ₪, רכישת כרטיסים במקום

הכל מוזמנות!
הסעות מאורגנות על ידי נציגות הארגון ברחבי הארץ

גם אלי... וגם אליך. זה רלוונטי בשבילה... וגם בשבילך. זה חשוב.

אתרוגי כפר חב"ד משק א. גורליק

אתרוגים מהודרים בלתי מורכבים מזן קלבריא

מגרעיני האתרוגים
שבירך עליהם
הרבי מליובאוויטש
בשנת תנש"א
(אראנו נפלאות)
בהשגחת בד"ץ העדה החרדית
ירושלים

ברכת שנה טובה כתיבה וחתימה טובה
נפרסטק - גורליק

050-5377894/5
03-9607579 - 03-9606303

פירסום ראשון

האם אפשר למסור לרבי ספר-תורה בתור פדיון-נפש

פירסום ראשון של צרור מענות-קודש שזכה הרה"ג הרה"ח ר' שניאור זלמן גורארי' ע"ה לקבל מהרבי מלך המשיח בנושאים שונים • נמסר על ידי המשפחה, לרגל יום היארצייט שלו ביום א' דראש השנה, מתוך ספר שעומד לצאת לאור בקרוב על תולדות חייו של החסיד והעסקן הדגול

היודע ממקרה אחד על כל פנים?

באחת השנים קנה הרה"ח ר' שניאור זלמן גורארי' ספר תורה, ורצה להעניק אותה לרבי בתור פ"נ. על כך העיר הרבי:

- 1) היודע ממקרה אחד עכ"פ [=על כל פנים] נתינת ס"ת [=ספר תורה]
- 2) למה צ"ל [=צריך להיות] זוקא באופן שאיש לא עשה כזאת
- 3) ישאל פס"ד [=פסק-דין] רב בכתב המותר לתת ס"ת [=ספר תורה] שלו לפ"נ [=לפדיון-נפש]

לישון בהתועדות -

דבר בלתי טבעי כלל

ר' זלמן היה מאותם עסקנים בודדים, שהרבי היה מספר להם על אי-שביעות רצונו

3) לכתבו דעם געואלדיגען אויפטו [=הפעולה המדהימה] של ההתועדות שישנם כאלו שאין הולכים בטל וע"י הנ"ל שומעים ד"ת [=דברי תורה] - כנראה ג"ז [=גם זה] לא שמע המדובר - וכ"פ [=פעמים] - בהתועדות, שע"ז [=שעל זה] באתי - שאין שומעים.

"דרך אגב": פס"ד בשו"ע [=פסק דין בשולחן-ערוך] ומובא בלקו"ת [=בלקוטי תורה] - שהמדבר ד"ת דתשבע"פ [=דברי תורה דתורה שבעל-פה] ואין מבינם - אין זה ת"ת "כלל", ועאכו"כ [=ועל אחת כמה וכמה] השמע הברת דברים ובשעת מעשה - כל מחשבתו האם יושב אצלו בעל כו"כ חסרונות או רק חסרונות מועטים, או בכלל במח' אחרות, או גם ישן.

4) לכתבו שבכל הדורות הי' מי שישן - החילוק פשוט. ודוגמתו (בענין אחר לגמרי, עכ"פ): החילוק בין מעמד קרי"ס [=קריעת ים סוף] ובי"ז תמוז - בקרי"ס הי' פסל מיכה (רק אחד), בהנ"ל - כמה אלפים כו'.

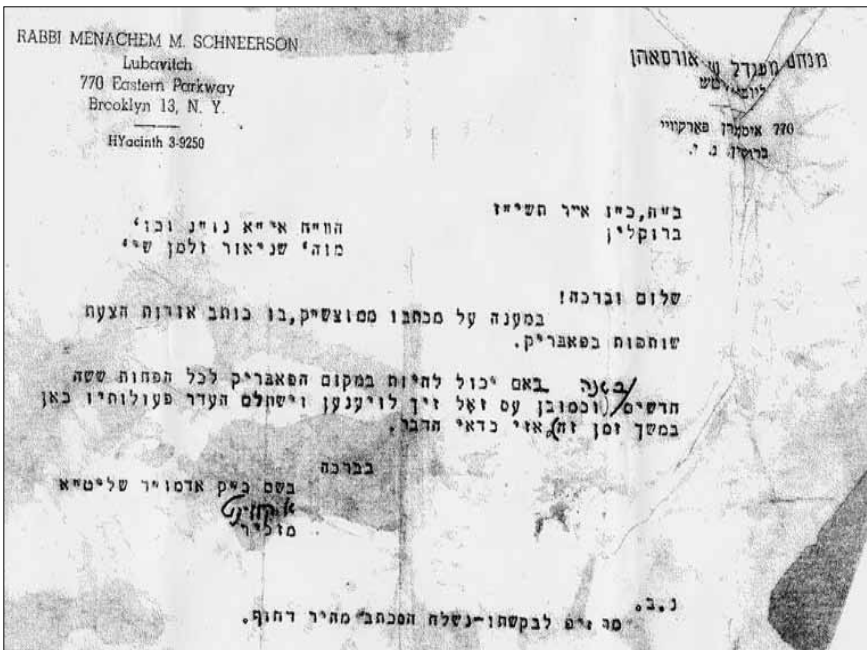
מהנהגות שונות או מאי-עשייה של אנ"ש בנושאים שונים. בדרך כלל נאמרו הדברים בעת היחידויות להן זכה.

באחת ההתועדות הביע הרבי את אי שביעת רצונו מכך שלא מקשיבים היטב לדברי התורה הנאמרים בהתועדות, ולא שואלים אחר כך על דברים שנראים לכאורה כמוקשים.

לאחרי ההתועדות כתב ר' זלמן לרבי דברי סגוריה על אנ"ש, ובהמשך לזה כתב הרבי את הדברים דלקמן:

כנראה שלא שמע כלל המדובר בהתועדות (בנדו"ז עכ"פ [=בנידון זה, על כל פנים]) ואף שזה הדגשתי וג' פעמים: שאין מדובר כלל ע"ז [=על-דבר] טענה וכיו"ב, כ"א ע"ז [=כי-אם על-דבר] דבר בלתי טבעי כלל - שלכן צ"ל [=צריך לומר] שזהו הוראה כו' כתורת הבעש"ט.

2) לכתבו התירוצים שי"ל [=שיש לומר] בזה - לו ידוע ולי ידוע וכ"ע [=וכולא עלמא] ידעי - שלא מפני שיגעו ומצאו התירוצים - איש לא שאל.

מכתבו של הרבי לר' שניאור זלמו גורארי על שאלתו בדבר הצעת שותפות בבית חרושת בעיר אחרת

5) הערה כללית – מ"התירושים" המתקבלים מובן עוד יותר תוקף המזובר

כשיש פניות אישיות בהדפסת ספרים

כידוע, זכה ר' זלמן לתרום מאות אלפי דולרים להדפסת תורת רבותינו נשיאינו על ידי הוצאת ספרים קה"ת. באחת הפעמים כתב על כך לרבי, ובין השאר כתב שכאשר תורם כסף להדפסת ספרים, יש לו פניות אישיות.

השיב לו הרבי:

1) נתי' ות"ח [=ותשואות חן] **ופשוט** שטוב עשה שהודיעני עד"ז? [=על דבר זה] וכו', וה' יצליחו לעת"ל [=לעתיד לבוא] ובהוספה ובל' רז"ל להעלות בקודש כו'.

2) לסימו ע"ד [=על דבר] פניות – פס"ד [=פסק דין] חז"ל לעולם יעסוק אדם

והזמ"ג ע"פ מש"כ האדאמ"צ
 דבעחה"ס [=והזמן גרמא על פי מה שכתב
 האדמו"ר האמצעי דבערב חג הסוכות] מצוה
 לפזר כו'.
 אזכיר עה"צ

ובתה שתליט"א [לידת הנכדה] -
 ובאם מרבה בכתיבה ע"ד מ"ש [=על
 דבר מרה שחורה] שאין בהם ממש כלל
 וכלל - מה ה' חסר אם ה' מוסיף תיבות
 ספורות ובצמצום ע"ד הנ"ל!?

בתומ"צ של"ש [=בתורה ומצוות שלא
 לשמה] כו'
 ובפרט בצדקה [כולל - הדפסה לרבים
 תוה"ק [=תורתנו הקדושה]] שלהמקבל אין
 נפק"מ [=נפקא מינה] כוננת הנותן
 (3 אזכיר עה"צ [=על הציון])

האם נביא יודע הכל?

במענה לשאלת ר' זלמן כיצד ייתכן
 ששרה אמנו לא ידעה מעקידת יצחק, והרי
 הייתה נביאה? - השיב הרבי:

**האומנם לדעתו לנביא - מוכרח
 שיספרו לו הכל!?**

מהו השייכות דהרגש מהלב להקיום
 בפועל?

הרי גם אברהם לא ידע עד אשר אראך
 ואיני רואה טעם לשנות

מצווה לפזר צדקה בערב חג הסוכות

באחת השנים, כאשר העביר לרבי סכום
 כסף גדול לצדקה בערב חג הסוכות, זכה
 למענה:

נת' ות"ח [=ותשואות חן] ולמסור
 להשייך [לאחת הקופות הצדקה של הרבי]
 השמות [לפרט את השמות]
 נלקח

לכתוב לרבי בשורות טובות

ממענה הרבי דלקמן אפשר ללמוד עד
 כמה חשוב לכתוב לרבי - בשורות טובות:

נת' ות"ח מצו"ב בצירוף ת"ח [=נתקבל
 ותשואות חן, מצורף בזה בצירוף תשואות
 חן]

"לכאורה" יודע מהנעשה עם בתו

הוצאה מחודשת ומאירת עיניים

להכניס תוכן חסידי לימים הנוראים ולחגי תשרי

להשיג בחנויות
הספרים המובחרות

הפצה ראשית: **חיש** - הפצת מעיינות טל' 03-9600770, 052-3770904/5

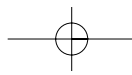
כוס תנחומים

לידידתנו היקרה,
 מכניסת האורחים הנפלאה
גב' דבורה נעכא שפערלין-קוניקוב
 משתפים איתך ועם משפחתך בצערך על פטירת אימך

מרת **חנה לייזר ז"ל**

מנחם ציון ובונה ירושלים ימציא מזור לכאבכם
 ומעתה אך טוב וחסד ימצאו אתכם תמיד

משפחת קרומבי,
 צפת, סרי לנקה, ניו ג'רזי, ירושלים, מודיעין, 770,

בס"ד

אחמד בן שרה יש הרבה

האם גם השנה הם ישארו שם?
תלוי בעזרה שלך!

1-800-620-640

שתי מתנות ייחודיות
המפארות את שולחן החג והשבת
גייעו אליכם ע"י שליח.
כלל התורם למצוות "פדיון שביים" להצלת
הנשים והילדים מהכפרים הערביים
\$10 לחודש למשך שנה בלבד.

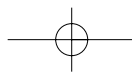
מרטון סוסטאראד

*** ע"פ נתוני מנהל האוכלוסין 2006**

לא מוותרים על אף יהודי

מאות מקרים של טמיעה מתרחשים בישראל מידי שנה, וכמעט כולם מסתיימים בנפשות יהודיות כבולות ומאוימות של נשים וילדים המתחננים לפדיון שביים. ארגון "יד לאחים", פועל בתוך הכפרים הערביים בתחומי הקו הירוק ומעבד לו ומציל נפשות. "יד לאחים" מעניק הגנה, תמיכה, חום וסיוע משפטי ופועל לשיקום המשפחות. בד בבד עוסק הארגון באופן אינטנסיבי במאבק נגד המיסיון ובהצלת הלכודים מידי ציידים הנפשות. ימים אלו הם זמן מסוגל ומתאים לתרום לפדיון שביים, להציל נפשות מישראל ולקיים עולם מלא.

אורחים	3200
אורחות	500
ימי אירוח מלא	40
דירות למגורים ולינה	100
מנות אוכל	384,000
חברות לימוד	62,500

אז כמה עולה אורח אחד ליום?

אורח אחד זה באמת לא נורא. רק לדאוג לו לשינה, לאוכל, לחברותא ללימודים... ובעצם – לכל צרכיו. אבל 2500 אורחים זה כבר **מפעל אדיר** של אירגון, מסירות והקרבה אין קץ. ועוד לא דיברנו על התקציב... עם אורח אחד "שלך" – אתה נעשה שותף למפעל הענק!

מפעל שהוא בית

האירגון דואג לכל צרכיהם – הגשמיים והרוחניים – של האורחים, פשוטו כמשמעו. במהלך החודש מקבלים אלפי האורחים שלוש ארוחות מידי יום ולינה מסודרת. במקביל, מארגנים עבורם סדרי-לימוד קפדניים ומבחנים מסודרים, שמעניקים למצטיינים מילגות-עידוד מיוחדות; בימי החג, מתקיימת תוכנית מיוחדת הכוללת השתתפות ב'מבצעים' ברחבי ניו-יורק.

כיום, לא יהיה זה יומרני לומר, כי מפעל "הכנסת אורחים" משמש בית של ממש להמוני האורחים הפוקדים את 770 בחודש החגים ובכל ימות השנה.

בית חם ו... יקר!

מפעל "הכנסת אורחים" הוקם בשנת ה'תשל"א על-ידי איש החסד הבלתי-נשכח, הרה"ח ר' משה-זאב ירוסלבסקי ע"ה, במטרה לדאוג לסיפוק צרכי האורחים הרבים הפוקדים את חצרות קדשינו בחודש החגים.

במהלך השנים זכה המפעל לעידוד בלתי-פוסק ויחס נדיר מהרבי מלך המשיח, שאף השתתף אישית בהוצאות הגדולות של "הכנסת אורחים". בנקודה זו, די לציין את ביקורו של הרבי בסוכה ונתינת ה'מזונות' עבור האורחים, המעידות יותר מכל על היחס המיוחד של הרבי למפעל.

\$18 בלבד זוהי העלות שלנו לאורח ב-770 ליום אחד.

את הזכות הגדולה של המאמץ שלנו – אתה יכול לרכוש בהשתתפותך במפעל האדיר.

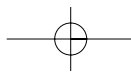
**אז לכמה ימים
אתה לוקח
את האורח
שלך ל-770?**

טלפן עכשיו:
(03) 9607-290

אמץ לך אורח!

האחריות למילוי כל מחסורם של האורחים דורשת מאמץ רב. צוות התמימים, 'חיילי בית דוד', שנטלו על-עצמם את עול המפעל הקדוש מתמסר בכל מאודו למען האורחים; והכל, ללא כל תמורה כספית!

כחורים, הדואגים יומם וליל לרווחת ילדיכם וכלכלת הבית, ודאי הינכם מודעים למשמעות הוצאות המרובות של מפעל אדיר שכזה.

חיש – לוגו

ברכת השנה

בפרוס השנה החדשה הבאה עלינו לטובה, הננו לברך בברכת ידידים נאמנה את אלפי הקונים, מאות המפיצים, המוכרים, הקניינים, אנשי צוות הוצאה לאור, המנהלים והעובדים בברכת

שנה טובה ומתוקה

יהי רצון שהשנה הבאה תהיה מבורכת בברכת שמים מעל בכל העניינים בגו"ר, בטוב הנראה והנגלה, וביחד עמכם נזכה להפיץ את תורתנו של משיח לאלפים ולרבבות מאחינו בני ישראל באופן של "יפוצו מעיינותיך חוצה" עד למילוי השלמות "קאתי מר" דא מלכא משיחא, בגאולה האמיתית והשלימה, ומלכנו בראשינו בשמחת עולם.

מאחלים

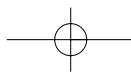
צוות "חיש"- הפצת המעיינות
הוצאה לאור והפצת ספרי חב"ד

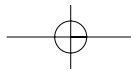
משרד הנסיעות
דיזנהויז יוניתורס
מברך את
ציבור אנ"ש שי'
בברכת
כתיבה וחתימה טובה
לשנה טובה ומתוקה
שנת הגאולה האמיתית
והשלימה
נאו!

מבצעים לסוכות ושמחת תורה
מחירים מיוחדים לכינוס השלוחים
ישיר באל-על עד 10 תשלומים בישראל/מאסטרכארד

מחירים ישירים ללא דמי תיווך - שירות ארצי
 טל. 1-700-502-770 info770@d-u.co.il

diesenhaus unitours
דיזנהויז יוניתורס
 מקבוצת אי.די.בי

The New Chovevei Torah Catering Hall is Available for Your Next Simcha!!

- elegant design and décor
- fresh new look for a hall in Crown Heights
- centrally located just one block from 770
- seats up to 260 with room for dancing
- separate entrances for men and women
- excellent air-conditioning
- wheelchair accessible

Book your next simcha at the Chovevei Torah Catering Hall

Call 718-735-6601 ext 210

885 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

Type and Design 6@aol.com

סנרו כובעים

כי כובע קונים אצל סי שמבין

סנרו כובעים בסגוון עיצובים

"כובעי מורסלינו באחרים איוחדים"

MENRO
H A T S מנרו כובעים

בתיאום סראש סנדי - 0523-940060

כל ילדי ישראל מצטרפים לצבאות ה'

שעליו מוטלת השליחות המיוחדת להפצת התורה והשפעה על עוד ילדים... להירשם ב"צבאות השם" ולהתנהג כ"צבאות השם".

(משירות ו' זחר"מ סוכת תשר"מ)

תנועת הנוער צבאות השם בארה"ק
כ"כר מודא ת"ז: 1035 נצרת עילית
טל: 04-6578485 פקס: 04-6462770
דוא"ל: info@scoutsofshem.org
יש אודגו מר"ם רב"ט ס"כ בהשגת לילול עוד

לפרטים: מרכז הרישום והסניפים: 077-500-1-770

משלוח חינם!

אמפייר גריל

מסעדה בשרית עם מיטב המאכלים

שווארמה, סטיקים, עופות, המבורגר, קבב, פלאפל, צ'יפס, וכל סוגי הסלטים

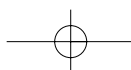
בר סלטים חופשי! אוכל מיוחד לשבתות וחגים!

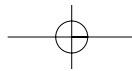
רח' אמפייר פינת קינגסטון | 718 221-8597

חדש בקראון הייטס!

EMPIRE GRILL 597
Grand Opening

ב"ה

שתהיה לנו שנה זהב

בפרוס התשס"ז, שיינדי, מרכז התכשיטים של חב"ד, מאחלים לך ולבני ביתך כתיבה וחתימה טובה, שנה טובה ומתוקה, שפע אושר וברכה ושנת גאולה שלימה

יהלומים ותכשיטים
Shine D
תענוג לבחור תכשיט
החנות במרכז כפר חב"ד ליד הכיכר טל. 03-9603187

אלול-תשרי
דינים, מנהגים וסיפורי חסידים

מומלץ לעוסקים בחינוך

הוצאה מחודשת ומאירת עיניים

דינים, מנהגים, וסיפורי חסידים

וסיפורי חסידים, חינוכי מעניין ומרתק

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

הפצה ראשית: **חיש** - הפצת מעיינות טל' 03-9600770, 052-3770904/5

משלוחים חינם:
1718-907-8877

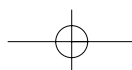

Curbside Service
Catering for all avents

חדש: ארוחות צהריים וערב מיוחדות

בשרים • שוארמה • צ'יפס • פלאפל • צלי

שירות קייטרינג לבר מצוות, בריתות, ושמחות

הגה"ח הרב ישעיהו הרצל רב העיר נצ בראיון מיוחד ומרתק ל"בית משיח" במ

"זכרון ליום ראשון" - סוף שנה זה זמן להעלות זכרונות ולערוך סיכום, וכאשר מדובר בשלהי עשר שנים, על אחת כמה. בימים אלה מלא עשור שנים לבחירתו של הרב ישעיהו הרצל לרבה של נצרת עילית, ולכבוד זאת שוחחנו עם הרב שיחה ממושכת על תפקידיו הרבניים, עולם הרבנות, על עירו נצרת עילית ועל פעילותו כרב, משפיע ושליח, ובעיקר: על סוד הצלחתו להתחבב באופן אמיתי על כל יהודי באשר הוא

- סיכום, אבל סיכום ביניים • שיחה מיוחדת

רת עלית ורב קהילת אנ"ש לאות עשור שנים להיבחרו כרב העיר

המעיינות. כתבנו אז לרבי תשע הצעות וביניהן את ההצעה של נצרת עלית. הרבי ענה לי "להתעניין בכולל בנצרת עלית". ואכן, הגשמנו את רצונו הקי של הרבי ועברנו להתגורר בנצרת עלית. הייתי אמור לכהן כרב שכונה בעיר, אך מסיבות שונות הדברים לא יצאו אל הפועל. תקופה ממושכת לאחר מכן, כיהנתי כרבה של כפר תבור והגליל התחתון.

כאשר שבתי לנצרת עלית לפני עשור שנים, ראיתי בכך סגירת מעגל והגשמת נבואתו וחזונו של הרבי להתעניין ברבנות בארץ הקודש תוך סימון העיר נצרת עלית.

כיצד זה קרה למעשה?

ההצעה המעשית הועלתה מיד לאחר פטירתו של הרב הקודם הרב פנחס מילר ז"ל. עם התפנותה של המשרה בשנת תשנ"ג, כתבתי על כך לרבי והעליתי את האפשרות להגיש מועמדות לרבנות. הסיבה לכך הייתה בעקבות היכרותי את העיר לאחר שהתגוררתי בה בעבר שבע שנים. כמו כן, נצרת עלית הייתה עיר קולטת עלייה, ברובם עולי מדינות חבר העמים, דבר שדיבר אלי מאד. על הרעיון הזה כתבתי לרבי וקיבלתי הסכמה וברכה על תפקיד רב העיר נצרת עלית.

הייתה סחבת גדולה מאד במרכז, וביום שני, י"ג במנחם-אב תשנ"ו התקיימו הבחירות לרבנות העיר. בסייעתא דשמיא, למרות כל הקשיים, ובניגוד לכל הסיכויים הטבעיים, נבחרתי לתפקיד. ראיתי בכך התגשמות מפליאה של ברכת הרבי. בחירתו הייתה על חודו של קול. נבחרתי למרות שלא היה לי שום קשר לשום מפלגה פוליטית, ולמרות כל התחזיות והפעילות הפוליטית שהתנהלה סביב בחירות אלו.

אגב, כאשר באתי לנצרת עלית בפעם הראשונה בשנת תשל"ב, כתב לי הרבי: "ע"ז

זָכָרוֹן לְיוֹם רֵאשִׁוֹן

כבוד הרב, עשור שנים לכהונתך הרמה כרב העיר נצרת עלית, כיצד למעשה התחלת עם נושא הרבנות?

למעשה, מעולם לא חשבתי להתעניין בנושא רבנות. מי שכיוון אותי לנושא זה היה הרבי תוך השגחה פרטית מדהימה. היה זה לפני 37 שנים, בשנת תשכ"ט, כאשר הייתי מבין חמש המשפחות הראשונות שייסדו והקימו את נחלת הר חב"ד. בהמשך לכך כשעברתי להתגורר במקום, כתבתי לרבי על כמה הצעות שנראו לי, אולם במפתיע הרבי הורה לי "להתעניין ברבנות באה"ק ת"ו", דבר שלא הזכרתי כלל במכתבי.

ואכן עם קבלת ההוראה התחלתי מייד להתעניין בנושא הרבנות, והועלו הצעות שונות של יישובים קטנים באזור נחלת הר חב"ד. התמקדתי אפוא בהצעות רבנות ביישובים שונים. בין שלל ההצעות שקיבלתי אז, היה לעבור לנצרת עלית, שם הוקם באותה תקופה כולל אברכים להוראה על ידי התנועה להפצת התורה, כאשר חצי יום מוקדש ללימוד הוראה והחצי השני להפצת

יום ראשון האחרון עשה הרב ישעיהו הרצל, רבה של נצרת עלית, סבב בבתי הספר ברחבי העיר יחד עם ראש העיר מנחם אריאב שהנו ידד נפשו וצוות החינוך של העיר לכבוד שנת הלימודים החדשה וחודש אלול. די היה לראות את האהבה והחיבה שרוחשים תושבי העיר לרב העיר הרב הרצל, שמצליח בשפתו ובמתק לשונו להיות אהוד על כולם, לדבר לכל אחד ואחת בשפתו ובלשונו.

דומה כי זה המאפיין המהותי של הרב הרצל – היכולת להגיע ולהתחבר לכל השכבות והחוגים; וותיקים כמו לעולים חדשים, מבוגרים כמו לצעירים, אנשים ונשים מכל עדה וחוג. כולם זוכים כאן לטפיחה של חיבה ומילה חמה.

כעת, במלאות עשור שנים מאז נבחר לרבה של העיר – נאות הרב לספר על התפקיד הרבני שלו, על ההוראות והברכות להן זכה מהרבי, על פעילותו בעיר ותפקיד הרבנות בימים אלו של ימות המשיח.

להתגורר בנצרת עילית, זאת לפי הוראה של הרבי; שם פעלו רבות להפצת יהדות ביחד עם השלמת לימודי רבנות. לאחר כשש-שבע שנים, עברנו להתגורר בכפר תבור, שם התפתה משרת הרבנות המקומית.

בכפר תבור כיהנתם ברבנות שנים רבות. היו לכם הוראות מהרבי בקשר לרבנות שם?

התמניתי לרבו של כפר תבור והאזור בתחילת שנת תשל"ח. כהכנה לכך נסעתי לרבי עם בני שניאור זלמן לקראת י"ט כסלו. לא ידענו אם הרבי בכלל יצא ליי"ט כסלו בעקבות האירוע הבריאותי שקרה בשמיני עצרת, אבל יצאנו מתוך תקווה וצפייה לבשורות טובות. ואכן, זכינו להשתתף גם בהתוועדות הפתאומית שהתקיימה ב"זאת חנוכה" שהשלימה למעשה את התוועדות שמחת תורה שלא התקיימה.

גולת הכותרת של הביקור הייתה ביחידות ביום שובנו ארצה, חי בטבת. היחידות התקיימה בגן עדן התחנות, ובמשך 6 דקות ענה לי הרבי על כל השאלות ששאלתי בענייני רבנות, חינוך, בניית מקווה נישואין וכו'.

אולי הרב יכול לפרט אי אלו דברים מתוך אותה יחידות?

בתחילת היחידות העניק לי הרבי את הקונטרס 'אהבת ישראל' בתור "משפיע", כשהוא אומר לי באידיש "אני מוסר לך את הקונטרס 'אהבת ישראל' היות ואתה משפיע בנוסף לכך שאתה רב, "מיט מיין חתימה און מיט אלע ברכות וואָס איז דאָ דאָרטן" [= עם חתימתי ועם כל הברכות שישנם שם]. לזוגתי הראשונה ע"ה העניק הרבי אגרת קודש שיצאה לאור בתשרי, ולבני שניאור זלמן נתן הרבי ספר תניא, ובנוסף העניק לשבעת ילדיי ולזוגתי סידור תפילה.

אחת השאלות ששאלתי את הרבי אז הייתה בענייני חינוך. ילדיי היו אז בגיל בית ספר וכיוון שהתגוררנו במקום קטן, חשבתי לשלוח אותם לטבריה, שם היו מוסדות חינוך חרדיים. כאשר שאלתי את הרבי האם לשלוח אותם לשם, ניכר היה על פניו שהוא נדהם מעצם השאלה: "האם אלו מוסדות חינוך שלנו?" שאל אותי הרבי והציע לשלוח את הילדים לצפת. אמרתי לרבי כי מדובר בנסיעה של שעה לכל צד, והרבי הגיב "זה הרי נמצא בגליל". אמרתי לרבי שזה גליל העליון וזה גליל התחתון. הרבי סיים את

הרב הרצל עם ילדי "תורה אור" בראשית תקופת מגוריו בקרית מלאכי הילדים בתמונה: יוסף יצחק נוטיק, יוסף יצחק מישולובין, אהרן קנייבסקי, דוד ניסלביץ', האחים איזאגווי וישראל גרינברג

המבצע תפילין בעיר וכו' צריך להשתדל ולפעול בכל הנ"ל. וקרוב לוודאי – שבאם לא יחשדו במפלגתיות פוליטית – יתרבה חינם על ידי פעילות האמורה". ואכן סוד ההצלחה שאני רואה מאז ועד היום, כולל בחירתי לרבנות העיר, היא העובדה שלא היה לזה כל קשר לעניין פוליטי, כהוראתו של הרבי, ובכך אני מרגיש את סוד ההצלחה.

איפה עשיתם את ה'שימוש' וקבלת הסמיכה לרבנות?

על פי הוראה של הרבי, למדתי ליסמיכה' בכולל של נחליה, ובמקביל עשיתי 'שימוש'. קיבלתי אז הצעות שונות במסגרת החינוך, אולם הרבי דחה את כולן והורה לי להתעניין ברבנות. הימים בהם למדנו סמיכה עם 'שימוש', היו ימים מאלפים ומרתקים. היינו הולכים אז למפעל 'מרבק', ולומדים את נושא הטריפות בצורה חיה. כראשי כולל במקום כיהנו רבנים חשובים בהם הגאון החסיד הרב לייזר דוד פרידמן, מחשובי רבני ויזניץ, וכן הגאון הרב שלמה פישר מירושלים; כמו כן היו רבנים מגיעים לבחון אותנו מדי פעם, כמו הגאון הרב זלמן נחמיה גולדברג ועוד.

לאחר כשלוש שנים של שליחות, עזבנו את נחלת הר חב"ד בדרך לרבנות, ועברנו

אחת השאלות ששאלתי את הרבי אז הייתה בענייני חינוך. ילדיי היו אז בגיל בית ספר וכיוון שהתגוררנו במקום קטן, חשבתי לשלוח אותם לטבריה, שם היו מוסדות חינוך חרדיים. כאשר שאלתי את הרבי האם לשלוח אותם לשם, ניכר היה על פניו שהוא נדהם מעצם השאלה

הרב ישעיהו הרצל (במרכז) משתתף בכינוס רבנים

לתועלת כלל חסידי חב"ד חשובה ביותר נקודת האחדות בין כלל הרבנים. חב"ד היא המראה של העולם כולו. שיפור המערכת החב"דית הוא שיפור של המערכת הכללית. האחדות, האהבה והאחוה הן הדבר הכי נחוצים והכרחיים כיום כדי להביא את התגלות משיח. המשותף אצלנו רב על המפריד

דבריו באמרו לי להתייעץ עם רבנים מאנ"ש לראות היכן יש מוסדות חינוך "משלנו" ולשם להכניס את הילדים.

לבסוף הכנסנו את הילדים למוסדות חב"ד בנצרת עלית, למרות הקשיים הרבים שהיו לנו מכך, כאשר בתקופה ההיא חצי מהמשכורת הלך על הוצאות נסיעת הילדים לבית הספר...

בכלל, באותה 'יחידות' ראיתי כי הרבי רוצה שהרבנים יעזרו ויסייעו אחד לשני. לאחד הרבנים שהרבי הפנה אותי להתייעץ איתו, אמר לי הרבי לומר לאותו רב "אם לעת כזאת הגעת למלכות-רבנות, בוודאי שזה כדי שתוכל לעזור". ואכן, הפקתי מכך לקח והוראה מיוחדת של הרבי לסייע ככל האפשר לרבנים חדשים.

דבר נוסף שלא אשכח מאותה יחידות: עלה נושא המקווה בכפר תבור, שבאותה תקופה לא היה שם מקווה. הרבי הביע פליאה על כך. ואכן, התנאי שהתניתי על מנת שאכנס לכהן שם כרב היה, כי מיד יתחילו בבניית מקווה בשיטת בור ע"ג.

באותה יחידות העניק לי הרבי 200 דולר, כהשתתפות סמלית עבור בניית המקווה,

איך אתה מסכם את הרבנות בכפר תבור, מקום שלא בדיוק נחשב לשומר מצוות, בלשון המעטה?

כשבאתי לכפר תבור, המקום היה שממה רוחנית מוחלטת. יתירה מכך, רבים חששו אז מ"כפיה דתית" מצדנו. אולם לאחר 20 שנות פעילות באיזור, ניתן לומר שזכינו להצלחה

כשהוא אומר לי למסור זאת עבור ארגון "טהרת המשפחה" ונוקב בשמו של ראש הארגון הרב יהושע לוי על מנת שימסור את הכסף למר מקס שרייבר. המעניין הוא שאת הכסף הזה, יחד עם עשרות השקלים שמסר לי בהמשך היחידות, הוציא הרבי מתוך הסידור ממנו התפלל כמה דקות קודם לכן תפילת מנחה.

רב חב"די הוא רב ככל הרבנים, אולם הייחודיות שלו בכך שהפסקים מתבססים על פי שו"ע אדה"ז, פסקי ה'צמח צדק' והוראות הרבי בנושאים השונים, ומנגד – לנצל את התפקיד הרבני כדי להפיץ את מעיינות התורה והחסידות, ולהכניס רוח ונשמה חסידית בכל הדברים של הרבנות. עיקר העיקרים הוא כמובן להכין את העיר כולה לקבלת פני משיח

מהווה מהפכה גדולה במקום.

כמו כן יש בעיר תיכון לבנות של חב"ד "בית רבקה" שמקדש שם שמיים ושם הרבי. לומדות בו מעל 100 בנות מהעיר והסביבה. יש מוסדות חדשים נוספים, כמו ישיבת 'עוז לישראל' שגם איתם אני עומד בקשר מתמיד ותלמידיה מתארחים אצלי בשבת. יש בית ספר 'שובי' לעולי רוסיה שפועל גדולות ולומדים בו מאות תלמידים מעולי רוסיה אשר אילולי בית הספר הזה, לא היו לומדים במקום דתי.

שיפצו ופתחנו כמה בתי כנסת שיש בה שיעורי תורה לצעירים ולמבוגרים. כל זאת בנוסף למוסד וותיק וחשוב שהביא את הרבי לכל פינה בארץ ישראל – הלא הוא נייודת חב"ד שמרכזה בעיר ומצודותיה פרוסות בכל רחבי הארץ, בראשותו של הרב דוד נחשון, המשמש כיום גם יו"ר ועד קהילת חב"ד בעיר. יש פה גם בית חב"ד בראשות הרב שמשון הלפרין, רשת גני חב"ד ובית ספר חב"ד בו לומדים כ-300 תלמידות בראשות המנהל והמחנך הוותיק הרב דני לוי. כל אלה יוצרים מהפכה תורנית של ממש בנצרת עילית.

מעבר לפעילות הענפה והרצופה, ישנן גם התמודדויות עם תופעות שונות שכרב עיר אתם צריכים לעמוד על המשמר?

רב עיר בישראל צריך לחשוב כל פעם מחדש – מה אפשר לפעול ומהם הדברים בהם זקוקים למקד את תשומת הלב כדי לחזק את חומת התורה וההלכה. יש לנו אתגרים רבים מאוד; נצרת עילית היא עיר

גדולה מאד בקירוב כלל הציבור ליהדות ולתורת החסידות, מתוך דרכי נועם ובשמחה חסידית. במשך השנים הצלחנו להקים מערכת כשרות ענפה, מערכת נישואין, הכשרת מאות מטבחים, הקמת מספר מקוואות באזור, חיזוק בתי כנסת ובניית כמה מהם, ובעיקר הכנסנו באזור 'נשמה'. כל זאת מתוך השתדלות שיהיו הדברים יוצאים מן הלב ולכן הם בודאי נכנסו אל הלב.

בכלל, רב בכלל, ורב חב"די בפרט, הרבנות משולבת אצלו עם שליחות. מלבד נושא הרבנות ועניין של משפיע, כפי שהרבי מינה אותי, הרי גם נושא השליחות הוא חלק מהעניין, ואדרבה, לאורך כל הדרך ראיתי ששליחות ורבנות אינם תרתי דסתר, אלא הם דברים שמשלימים זה את זה.

סוף שנה זה זמן נאות לסיכומים. סוף של עשור שנים, בוודאי הוא זמן טוב לסיכום. כרב העיר נצרת עילית, איך אתה מסכם את כהונתך הרבנית?

כמו כל מקום בעולם, יש עוד דברים רבים שצריכים תיקון, ומשתדלים בזה. מעבר לכך, היו גם הישגים רבים בכל הקשור לענייני הפצת שיעורי תורה והקמת מוסדות. שינוי ממש מהקצה אל הקצה. ישנה התחזקות גדולה בשיעורי תורה, הן בקרב הגברים והן אצל הנשים. מלבד זאת, גם בנושאי הקמת מוסדות ישנה פריחה שהביאה לשינוי גדול בעיר, כמו ישיבת חב"ד בראשות הרב לוי נחשון, שפשוט הביא לשינוי עצום והמקום מהווה מגדלור לכל העיר. בישיבה לומדים עשרות בחורים והיא

שיש בה עולים רבים, וצריך לברר ולבדוק היטב את הזהות היהודית. כמו כן יש תופעות בעייתיות כמו התיישבות ערבית. צריך להיזהר ולהישמר שלא תהיה התבוללות. אנחנו עומדים בתוקף על המשמר של חומת העם היהודי, ומי שרוצה להתחכם, יודע שאצלנו פשוט אי אפשר. המאבק הנחוש שניהל הרבי אודות 'מיהו יהודי' והסכנה לעם ישראל מהתבוללות ר"ל, עומד כל הזמן לנגד עיני, ואנו עומדים היטב על המשמר.

גם בנושא הגיורים – אנחנו בודקים כל גיור אם הוא אכן גיור כהלכה, ואם יש בעיה כלשהי, מפנים אותם לבית הדין. השתתפתי לאחרונה בכנס רבנים בנושא הגיור. הנקודה העיקרית הייתה סביב התעוררות בעניין זה עליו זעק הרבי לפני 40 שנה. בעבר הם לא רצו לשמוע ולא הבינו שהבעיה היא חמורה ביותר. היום הרבנים עצמם מרימים קול זעקה. נקווה שגם דברים אלו שהרבי מסר את נפשו, יחדרו סוף סוף לעם ולמנהיגים, והתיקון לחוק 'מיהו יהודי' יבוצע כמה שיותר מהר.

אני רוצה לציין את מנהל מחלקת הכשרות והנישואין בעיר, הרב ישראל יאיר

והדרכה מפורטת באופן שהם מתקרבים בכלל ליהדות.

כיצד בעצם אתה רואה את התפקיד של רב חב"ד שמכהן גם כרב עיר?

רב חב"די הוא רב ככל הרבנים, אולם הייחודיות שלו היא בכך שהפסקים מתבססים על פי שו"ע אדה"י, פסקי היצמח צדקי והוראות הרבי בנושאים השונים, ומנגד – לנצל את התפקיד הרבני כדי להפיץ את מעיינות התורה והחסידות, ולהכניס רוח ונשמה חסידית בכל הדברים של הרבנות. עיקר העיקרים הוא כמובן להכין את העיר כולה לקבלת פני משיח.

דבר נוסף: רב חב"די צריך לתת הדרכה והכוונה מיוחדת למקורבי חב"ד להסביר להם את אור היהדות בצורה יסודית פנימית וחזקה. מהניסיון רב השנים שיש לי, זהו דבר הכרחי לחיזוק שלום-הבית שלהם ולמען קבלת אור החסידות וההתקשרות בצורה טובה ביכלים דתיקון. לעיתים, אחרי שנה שנתיים חושבים שיודעים יותר טוב מכולם וכך נגרמים נזקים. לכן רב חב"די צריך לדעת לכוון ולהדריך, לתת מעצמו ומזמנו לדברים חשובים אלו כדי שלרבי יהיה נחת רוח מחסידיו ומהמקורבים שאכן ילכו בדרכים חסידיות וטובות.

לאמיתו של דבר אפשר ללמוד ממקורבים אלו דברים נפלאים לגבי עבודת השם שלנו וכפי שהסברתי פעם באחת ההתועדויות, שמהגמרא בסוף מסכת מכות, ניתן ללמוד על מעלת החסידים בכלל וחסידו חב"ד בפרט, בכל הדורות, לנהוג ביחס של כבוד והערכה ל"מקורבים", כי הלא (עולה מהגמרא שם), ר' עקיבא (שהיה בן גרים), כלומר מן המקורבים (א צוגעקומענער) ור' יהושע וחבריו היו כל אחד בדרגה גבוהה בעם ישראל "כהן, ולוי, ונשיא וכו'", בכל זאת למרות הסבירים את סברותיהם לבכות על ראייתם הנוכחית של שועלים הולכים במקום המקדש – על החורבן שראו בעיניהם, קבלו את הסברו של ר' עקיבא מדוע דווקא לצחוק-לשמוח אז, בגלל ראייתו (של ר' עקיבא) המפוקחת העתידית... של גאולה, עד שהודו לו ואמרו לו עקיבא ניחמתנו עקיבא ניחמתנו.

איך הרב רואה את הקשר בין כלל רבני חב"ד?

לתועלת כלל חסידו חב"ד חשובה ביותר נקודת האחדות בין כלל הרבנים. חב"ד היא

הרב ישעיהו הרצל בפעילות עם בני מצווה

אם כבר מדברים על התעוררות. אני משתדל לנצל כל דרך אפשרית כדי להגיע למקסימום אנשים. יש אצלנו חברת מוניות אליה אני מגיע מידי יום שיש, ודרך המשרד אני מוסר שיעור לכל הנהגים באמצעות מכשיר הקשר. כך, במשך שנים, אני מחזיר בהם נושאים רבים ביהדות. מובן שגם הנוסעים שומעים את השיעור, ולא פעם אני מקבל ד"שים מנוסעים בירושלים או במקומות שונים ששמעו אותי.

מעבר לחופות ונישואין, הרב מעורה היטב גם בחיי הקהילה ודואג גם לבריתות עבור העולים, ושאר השמחות...

אכן, במשך השנים האחרונות זכינו לערוך מאות בריתות יחד עם ארגון ברית יוסף יצחקי של הרב ירון עמית. אחד הסיפורים שאני זוכר, ובעקבות כך הביא הדבר לשינוי גם בנושא הבריתות, כאשר עשינו פעם חתונה ובשעת החתונה נודע לי שהחתן לא עבר ברית. בעיצומה של החופה נאלצתי לברך את החתן 'כשם שזכית להיכנס לחופה כך תזכה להיכנס בבריתו של אברהם אבינו...'

ואכן, מאז כל הדברים הללו נבדקים קודם. מובן שכל הזוגות עוברים הכוונה

ביטון (שאביו הרב אברהם ביטון מתלמידי יתומכי תמימים' במרוקו וברינוא שבצרפת), העושה עבודה יסודית וטובה מאד בעניין, כשפעילות זו, בתוך שאר הפעולות המבורכות, נעזרת ונתמכת על ידי הממונה על המועצה הדתית מר שמעון גלרון.

רק לפני חודש הייתה נצרת עילית בחזית המלחמה כאשר קטיושות נחתו עליכם. איך עברתם את הימים הקשים הללו?

במלחמת לבנון השנייה, זכינו לניסים ונפלאות שלא ייאמנו. גם מי שנפגעו בנצרת עילית, היו דווקא ערבים ואחרים שאינם יהודים. לא סוד שהיו נפילות בכל האזור ובבסיסים בסביבה. בכל פעם שנשמעו אזעקות, היה פחד. הבית שלי הפך למשרד ולמוקד לכל מאות הפניות באותם ימים. המצב הביא לאחדות נפלאה ביותר ולהתעוררות חסרת תקדים בקרב התושבים. בעקבות המצב הוצאתי קול קורא לתושבי העיר במה צריכים להתחזק בימים אלו, והדברים אכן גרמו להתעוררות רבה שלא זכורה לי כמותה שנים רבות.

ענייני משיח חודרים יותר ויותר לציבור הרחב באופן שלא הכרנו בעבר. הציבור היום זועק מעצמו 'משיח'. יום אחד הלכתי ברחוב ואמרתי ליהודי שהגיע הזמן שמשח יבוא. היהודי עונה לי בפשטות, 'כבוד הרב, הזמן כבר עבר מזמן'... המסר של הרבי לעולם חדר לכל שכבות הציבור

הברכות המופלאות שזכינו לקבל מהרבי בכל נושאי הרבנות והפעילות, ובעיקר ברכות בחינוך הילדים. ברכות אלו ליוו אותנו במשך השנים הרבות שאנו מכהנים ברבנות.

אני רוצה לציין את המקובל רבי דוד אבוחצירא מנהריה, שמאז שבאתי לנצרת עלית, הוא מעודד אותי ועוקב אחריו. מיד כשהתמנתי לרב הוא מסר לאחד ממקורבי חב"ד בנצרת שמגיעים אליו, כי 'התמנה אצלכם רב ששמו ישעיהו והוא יושיע את העיר'. מאז, מידי זמן מה, אני מקבל ממנו ד"שים ואפשר לומר כי הוא עוקב אחר כל ההתפתחות.

כיום, שהעבודה היחידה שנותרה היא קבלת פני משיח, כיצד הרב מבצע את הדברים בעירו ובקהילתו?

ענייני משיח חודרים יותר ויותר לציבור הרחב באופן שלא הכרנו בעבר. הציבור היום זועק מעצמו 'משיח'. יום אחד הלכתי ברחוב ואמרתי ליהודי שהגיע הזמן שמשח יבוא. היהודי עונה לי בפשטות, 'כבוד הרב, הזמן כבר עבר מזמן'...

המסר של הרבי לעולם חדר לכל שכבות הציבור. בכלל, כאשר אני מזכיר את קהילת אנ"ש לתפארת בנצרת עלית, היא דוגמא לקהילות רבות של אהבה ואחדות והרמוניה, עם להט גדול ליישום כל ענייני הרבי. המוסדות, הישיבה, נייודות חב"ד, בית חב"ד, הקהילה ובה המשפיע הרב דוד טייכטל שפועל רבות לקירוב לבבות ומסייע לתלמידים – כל אלו חיים באווירה מיוחדת ונפלאה שמעמידה את העיר שלנו כעיר מיוחדת שאפשר לומר בגאווה 'ראו גידולים שגידלתי וכי לרבי מלך המשיח יש נחת רוח גדולה מאד.

בסיום, אני רוצה לאחל ולברך את קוראי 'בית משיח' בכתיבה וחתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה, ובעז"ה נזכה עוד בשנה זו לביאת משיח ותחיל שנה וברכותיה.

שמנסה להפריד ולפגוע. זה לא טוב מבחינת רצונו של הרבי. אין ספק ששינוי יסודי בנושא הזה, יביא ברכה גדולה לאנ"ש ולמערכת הרבנית, וזה עצמו יזרז תיכף ומיד את ההתגלות של הרבי בחדס וברחמים מתוך שמחה וטוב לבב.

כיצד מתבצעת הפעילות בעיר בימים אלה של חודש אלול?

בסייעתא דשמיא, יחד עם ראש העירייה ביקרנו אצל אלפי תלמידים בבתי הספר. קיימתי מבצע שופר ונשאתי דברי התעוררות על חודש אלול. ברוב בתי הספר זעקו התלמידים 'שמע ישראל' לפני תקיעת השופר. בעיתון המקומי מתפרסם עמוד שלם על יהדות והפעולות לחודש זה, לצד שירותי הדת המיוחדים הניתנים בחודש זה.

בימים אלו, כמקובל, סדר היום עמוס בדרשות התעוררות ובמסע חיזוק בקרב הקהילות השונות בעיר. בזמנו הורה לי הרבי להתוודע עם אברכים כדי שיעסקו במבצעים ושליחות.

ב"ה, ההצלחה הגדולה היא בזכות

המראה של העולם כולו. שיפור המערכת החב"דית הוא שיפור של המערכת הכללית. האחדות, האהבה והאחוה הן הדברים הכי נחוצים והכרחיים כיום כדי להביא את התגלות משיח. המשותף אצלנו רב על המפריד. כך אצל כל אנ"ש ועל אחת כמה וכמה לגבי הרבנים. חשוב מאד שהרבנים ישתפו פעולה מתוך אהבה ואחוה ובביטול אמיתי כפי שהרבי רוצה.

צריכה להיות הקשבה של אחד לשני, דבר שיועיל מאד למען האחדות, ראיתי מפרשים, המפרשים את הפסוק – שבתחילת פ' ראה, את הברכה אשר תשמעון וגו', כפשוטו – הוא כאשר תשמעו אז תתברכו... אך מרומז כאן, שעצם התשמעון (ובמיוחד כשזה תוך סבלנות ואהבה) זה כבר ברכה, "את הברכה, אשר תשמעון". אז כשמקשיבים זה לזה – שזה גם מצוה... נמשכת ברכה גדולה – שכן גדול מן השמים לשומע ועוזר וכו'.

צריך לזכור כי "הברכה אבינו" הוא דווקא כאשר "כולנו כאחד". האבא רוצה שנהיה באחדות, ולצערי בתקופה האחרונה מרגישים מעשה שטן ממש, שיש ניכור מסוים

להתאחד
 שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה
בית משיח

Just minutes away from
 770 & Kingston Avenue!

Parkway
 SUITES GUESTHOUSE

574 EASTERN PARKWAY
 BROOKLYN, NY 11225
 Tel: 718.363.3199
 Fax: 718.467.6200

www.theparkwaysuites.com
 email: info@theparkwaysuites.com

שעלייד "ועד חיילי בית דוד"
לעילוי נשמת הרה"ח ר' משה זאב ע"ה ירוסלבסקי

744 Eastern Parkway,
Brooklyn, N.Y. 11213-3409
Tel. (718) 778-8000
Fax. (718) 778-0800
E-Mail: Editorh@Beismoshiach.org

כפרות

תתקיים מכירת עופות לכפרות לנשים וילדים
ביום חמישי, משעה 4:00 בצהריים ועד 10:00 בלילה

בנוסף, תתקיים מכירת עופות גם במוצאי שבת, ליל ערב יום כיפור
ח' תשרי – משעה 9:00 בערב עד 6:00 בבוקר

כרטיסים ימכרו במקום, במשך כל הלילה

העופות יחולקו למוסדות צדקה וחסד, ובראשם "הכנסת אורחים"
לפי בקשת המשטרה, נא להחנות את הרכבים על רחוב פרזידנט
בין קינגסטון לברוקלין ולציית להוראות השוטרים

לפרטים נוספים: 778-8000 (718) שלוחה 269

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ובאו האובדים ב והנדחים בארץ

ה באים בשערי כפר חב"ד, לא יכולים שלא לראות את הבניין הגדול שמוסתר בינות לעצי אורן ואקליפטוס, מצדה הימני של הכניסה המרכזית לכפר חב"ד. למרגלותיו ממוקמים עוד שורות של מבני קבע בהם מתגוררות כמה משפחות מאנ"ש.

כמעט ארבעים שנה חלפו מהיום בו נוסד הבניין המפואר הזה, שהיה גדול מאוד ביחס למבנים שהוקמו בכפר. הבית נבנה על גבעה רמה, וממנו אפשר להשקיף על פני כפר חב"ד.

מסתבר כי רובם של צעירי הכפר, וגם דור הביניים, לא מכירים את ההיסטוריה השייכת לבניין הזה, למרות היותו חריג בנוף הכפר. גם עבורי, כליד כפר חב"ד, לא היה זה בין המקומות בהם נהגנו להסתובב או להתעניין אודותם.

ברחבי ארץ ישראל פזורות כיום אלפי משפחות עולים המתגוררות לאורכה ולרוחבה. אלה הגיעו מאמריקה, אירופה, רוסיה, מדינות ברית המועצות השונות, ואפילו מאיראן וסוריה. כל אלה עברו תקופה במעון העולים הכפר חב"ד, שם ספגו לראשונה את האוויר של ארץ הקודש, מתוך מסגרת חסידית. רבים מאותם יהודים שומרים עד היום על קשר עם השלוחים השונים הפזורים ברחבי הארץ, הודות לימיהם הראשונים בארץ ישראל, כשלמדו להכיר מקרוב את חסידי חב"ד.

בעיני אנשי הסוכנות היהודית, הגויניט ופקידי הממשלה באותם ימים, היה זה עוד מעון בו השתכנו העולים שהגיעו זה עתה לארץ ישראל. אך לא כך היה הדבר בעיני הרבי מלך המשיח, שיזם והעלה את רעיון ההקמה בפני שניאור זלמן שז"ר, יו"ר הסוכנות היהודית באותם ימים. הרבי דאג שליהודים העולים לארץ ישראל, יהיה מקום שיזכיר להם דרך אבות, וזאת בתוך האווירה האפיקורסית וה'פתוחה' שקיבלה את פני העולים, שרבים מהם הגיעו מקהילות מסורתיות ושמרניות. רבים מהעולים קבלו 'הלם' כאשר הגיעו לארץ הקודש, וציפו לראות חיים של תורה ומסורת, ותחת זאת ראו חיים מתירניים-חופשיים.

זה היה הרעיון שעמד בבסיסו של הקמת מעון העולים, מתוך הנחה כי הרושם

אֶרֶץ אֲשׁוּר מִצְרַיִם

בואכה כפר חב"ד, על גבעה קטנה, בינות לעצי אורן ואקליפטוס, עומד לו בניין גדול ממדים, שונה בנוף הכפרי שמסביב – זהו בניין ששימש בעבר כמעון עולים עבור משפחות עולים שהגיעו ארצה מארצות הברית, מערב אירופה ומזרחה. משפחות רבות שאינן שומרות תורה ומצוות שעלו ארצה, הגיעו למעון החב"די, בו התוודעו לראשונה לחיים של יהודים חסידים שומרי מצוות, וכך ספגו עם בואם לארץ הקודש גם את טעם הקדושה ואור התורה • נתן אברהם יצא לסיור היסטורי בבניין, שמע ושוחח עם עובדים רבים שפעלו בין כתליו, ואלה מספרים על חיים תוססים, ספוגים ברוח של מסירות בניחוחות כפריים-חסידיים...

זה היה הרעיון שעמד בבסיסו של הקמת מעון העולים, מתוך הנחה כי הרושם הראשוני הוא החשוב והמכריע יותר, רצה הרבי שיהיה מעון עולים חסידי שיתיר חותם ראשוני של תורה ומצוות באווירה חסידית. הרבי אף דרש מאברכי כפר חב"ד לסייע לעולים ולהזמין לסעודת שבת, ואף להיות מעורים עמם

של התוכנית במילואה, כולל גם כן – אשר בניני הדיור יתמלאו עולים חדשים משם, שאחרי זמן קצר יסתדרו בקביעות בארצנו הק' ויבואו במקומם מחזור שני ואחרי כן שלישי וכו', עד ש"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" גם עתה, שיהי' וניצלתם את מצרים, כפירוש רבותינו ז"ל עשוה כמצודה שאין בה דגן. והיד ה' תקצר, תשועות ה' כהרף עין.

באיגרת אחרת, מיום י"ט בתמוז תשכ"ח, שנתיים אחרי, כותב הרבי מלך המשיח מכתב נוסף למר שז"ר:

ת"ח על הבשורה טובה בנוגע לבניית הבתים בכפר חב"ד, ובודאי גם ההאסטעל [= האכסנייה] בכלל זה, אף שלפלא קצת שאין כבודו מזכיר זה בפירוש.

מספר הרב זלמן סודקביץ, מעסקני כפר חב"ד באותם ימים: "באחת השנים הגיע לארץ ישראל הרב בנימין גורודצקי בשליחות מיוחדת מהרב, ובידו העתקי המכתבים שהוחלפו בין הרבי ושז"ר בעניין המלון לעולים שאמור היה להיות מוקם בכפר חב"ד. מעון זה היה כחלק מתוכנית הממשלה להקים עשרה מעונות עולים בערים שונות ברחבי הארץ. שז"ר טיפל בזה בעזרת ידידים של הרב גורודצקי מהגיוינט, ועתה נתבקשתי להמשיך בטיפול בזה.

"הטיפול היה ממושך ומייגע, כיוון שלא היה מקובל שמושב חקלאי יעסוק גם בקליטת עולים חדשים. בהיותי סגן ראש המועצה האזורית וחבר בוועדת בניין ערים, רקמתי קשרים טובים עם שר הפנים דאז. בסופו של דבר התגברנו על הבעיות וקיבלנו את האישורים הדרושים. נערך חוזה בו סוכם שבניין המלון יוקם במימון הגיוינט והסוכנות היהודית, ומימון זה ייחשב כדמי שכירות לכפר חב"ד שנתן את הקרקע, וכעבור תקופת שנים מסוימת, יהפוך הבניין להיות נכס של וועד כפר חב"ד."

הרבי מתעניין בשלבי הבנייה

כאמור, תחילה עלתה סברה שחלק מכפר חב"ד בי יהיה מוקדש לאכלוס העולים מרוסיה, אך הרבי הציע ודרש שכפר חב"ד בי יהיה מיועד בעיקר לבית הספר לבנות, ואילו בכפר חב"ד הראשון יקימו מעון עולים מיוחד, בו ישוכנו העולים מרוסיה בתקופתם הראשונה. כך למדים מאגרת שכתב הרבי

ומאירופה. באיגרת ארוכה מפרט הרבי בפני שז"ר את הנחיצות בהקמת מלון עולים ואת תוכניותיו בעניין:

יש הכרח שהעולים החדשים ממדינתנו לפנים, שבתנאי חייהם לא הורגלו כלל באורח חיים יהודי מסורתי רגיל, על אחת כמה וכמה חסידותי, מחוץ לבתיהם, ולא ראו רחוב יהודי וסביבה יהודית כזו שבכפר חב"ד – שימצאו לכל הפחות שבועות אחדים באווירה ובסביבה של כפר חב"ד, העכשווי שלהשפעתה זקוקים הם ביותר, בכדי שמיד שיגיעו לארה"ק ת"ו יכנסו למסלול חיים חסידותיים, מסלול חיים ותיק ומסודר הקיים כבר כח"י שנה בכפר העכשווי, שם ימצאו אנשים בגילם, זקנים ובימי העמידה, וגם צעירים, שאז בסגנון חכמנו ז"ל קמא קמא בטיל, ויסתגלו לאורח חיים חסידותי בריש גלי, בלי קשויים והרפתקאות. שלכן נחוץ ומועיל ביותר להקים הדירות והמלון בשבילם בכפר חב"ד הקיים דוקא.

לאחר שהאריך בתיאור התועלת שתצמח מקרבתם של העולים החדשים כמו גם לחסידים הוותיקים שבכפר, מסכם הרבי את מכתבו במילים חמות:

יש עוד להאריך בהאמור פי כמה, ולא באתי אלא בנקודות העיקריות, נוסף על העיקר שבוודאי לדכותי' דמר אין זקוקים לאריכות בעניינים האמורים בהם התבונן והתעמק וגם חי (איינגעלעבט און איבערגעלעבט און דורכגעלעבט) זה רבות שנים.

עוד קודם לכן, כתב לו הרבי באופן כללי על העניין (ז' אדר תשכ"ו):

ויהי רצון שיקויים בכ' מאמר חכמינו ז"ל המתחיל במצווה אומרים לו גמור, ובקרוב יזכה לגמור ולהשתתף בהגשמתה

הראשוני הוא החשוב והמכריע יותר, הרבי רצה שיהיה מעון עולים חסידי שיתיר חותם ראשוני של תורה ומצוות באווירה חסידית. הרבי אף דרש מאברכי כפר חב"ד לסייע לעולים ולהזמין לסעודת שבת, ואף להיות מעורים עמם.

ואכן, מאמציו של הרבי נשאו פרי, ומעון העולים הוקם לתפארת. שמו הטוב של המעון עשה לו כנפיים ורבים מהעולים שהגיעו לארץ ישראל – מבלי להתחשב ברקע התורני שלהם – ביקשו מפקידי הקליטה בשדה התעופה, להשתכן בכפר חב"ד. יותר מהתנאים הגשמיים הטובים שהיו במעון החב"די, העולים התקבלו על ידי צוות עובדים חב"די מסור ואוהב שדאג מכל הנשמה לכל מחסורם.

בשורות הבאות ננסה לעמוד, ולו במעט, על האירועים וההתרחשויות בדרך להקמת המעון עד להיותו עובדה מוגמרת, ולשרטט את האווירה ששררה במעון העולים ועד לימים אלו.

הרבי מעלה את הרעיון במכתב לשז"ר

החל משלב הרעיון, החל הרבי להריץ אגרות ומכתבים רבים בעניין המעון, כשהוא מלווה אותו לכל אורך הדרך – החל בבנייה, השלמתו, קליטת העולים, חייהם בין כתלי המעון, תוך התעניינות בלתי פוסקת אצל עסקני כפר חב"ד, ובכלל.

בפסח שני תשכ"ו, החל הרבי לדון עם שז"ר על רצונו לייסד בכפר חב"ד מלון דירות עבור העולים החדשים שמגיעים לארץ ישראל. היה זה לאחר הקמת בית שז"ר במרכז הכפר. באותם ימים הגיעו לארץ הקודש עולים רבים מארצות הברית

באיגרת ארוכה פירט הרבי בפני שז"ר את הנחיצות בהקמת מלון עולים ואת תוכניותיו בעניין. בתמונה: שז"ר ביחידות אצל הרבי

כתיבה וחתימה לשנה טובה ומתוקה בגשמיים וברוחניות.

מזמן לזמן הנני שואל ומקבל ידיעות ע"ד התקדמות שלהם בנוגע להסתדרותם בגשמיים וברוחניות. ויהי רצון מהשי"ת, המשגיח על כל אחד ואחת בהשגחה פרטית, שישתדרו כאו"א וכולם באופן הכי טוב בגשמיים וברוחניות גם יחד, וכיאות להיהודים – בהתגברות הרוחניות על הגשמיים והצורה על החומר.

ואם בכל מקום צריך להיות כן, על אחת כמה וכמה בארצנו הקדושה, ארץ אשר תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה.

ויהי רצון שבשנה החדשה תהיינה בשורות טובות בכל האמור.

**בכבוד ובמשנה ברכה
לשנה טובה ומתוקה**

מ. שניאורסאהן

מכתבי עידוד וברכה כגון דא, היו מתקבלים מדי פעם.

לאחר שהוקם המעון, מינתה הסוכנות כמנהל כללי של המוסד את ר' משה פולק, מחוגי הימזרחי. על וועד כפר חב"ד היה לבחור מנהלת אדמניסטרטיבית מטעמו למקום, ולאחר ימים לא רבים נבחרה לתפקיד הגבי שרה רסקין, שעבדה במסירות רבה במשך כעשרים שנה עד אמצע שנות

מספר מי שהיה באותם ימים חבר בוועד כפר חב"ד הרב **ברוך גופין**: "פעמיים יצאנו, גזבר הוועד הרב זלמנוב ואני, מלוויים באנשי הסוכנות היהודית למעונות עולים שהיו כבר קיימים בארץ הקודש כדי למצוא מודל טוב שיתאים לבנייה בכפר חב"ד. בסופו של סיור ארוך, מצאנו שהמעון באשדוד מתאים לנו ביותר, וכמותו נבנה בכפר חב"ד".

הרבי לגברת רסקין: הכוחות שלך ינוצלו לדברים גדולים

לאחר שנבנה הבניין והחלו העולים להגיע, התעניין הרבי ברציפות לשלומם ואיך מתקדמים העניינים. הוא אף שיגר מכתבים רבים והוראות רבות ליו"ר הוועד באותם ימים ר' שלמה מייזנצ'יק. במכתב מכ"ג באלול תשל"ד, אנו יכולים ללמוד על דאגתו המיוחדת של הרבי לעולים:

העולים הנמצאים במעון עולים בכפר חב"ד, בארצנו הק' תובב"א ה' עליהם יחיו שלום וברכה:

לקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע ברכתי, לכל אחד ואחת מהם, ברכת

בכ"ח בסיוון:

זעתי שכדאי לבנות המלון האמור בהקדם הכי אפשרי, שזאת אומרת – בכפר הקיים כבר.

הרבי לא הסתפק במכתבים למר שז"ר ועירב בכך עסקנים חב"דיים רבים שיפעלו אף הם בכיוון. בנוסף לעזרתו של הרב סודקביץ שהזכרה, ביחידות שהתקיימה לרב זושא וילימובסקי ביום י"א בתשרי תשכ"ז אודות צרכי הכפר, העלה הרבי את נושא בנין מעון עולים, כפי שמובא ברשימתו לאחר אותה יחידות:

"ימה המצב בעניין מעון לעולים? איפה הוא המקום? כמה קומות בונים? כמה יחידות דיור יהיו?"

"ר' זושא: רצו לבנות ליד מרכז לנוער [בית שזר] ועכשיו מתכננים על יד בית ספר למלאכה מצד אחד והבית של [ר' אהרן] פרידמן מצד שני... וכעת בכפר 80 יחידות דיור בשלבי תכנון [כנראה הכוונה לשיכונים החדשים]."

"הרבי: באם אפשרי שיהיה [המעון עולים] רק שתי קומות שתי קומות וחצי, שיהיה בצורה כפרית ולא עירונית, אבל באם כבר עשו שלוש קומות, לא להפריע להם, שלא צריכים לעכב ורק לזרו. באופן כללי, מכיוון שיש קיצוצים במשרדים צריכים לעשות אחיזה בבנייה על ידי התחלה ממשית כגון סימני בנייה שמתחילים כבר הבנייה..."

השמונים.

פגשנו את הגב' רסקין בביתה שבמרכז הכפר, והיא מספרת בהתלהבות וברגש את זיכרונותיה הנוסטלגיים מאותם ימים נפלאים:

"כשבעלי הרב מנחם מענדל ואני הגענו לארץ ישראל והשתקענו בכפר חב"ד, היו לנו כבר שני ילדים. באותם ימים, הכפר היה בתחילת התפתחותו, הכבישים לא היו סלולים, טלפונים לא היו אולם האחדות הייתה נפלאה, כנה ואמיתית.

"באחד הימים נודע לי כי עומדים לפתוח בכפר חב"ד סניף של בנק הדואר, וחברתי הגב' גלזמן המליצה עלי בפני הממונים לעבודה במקום. המצב הכלכלי ששרר אז, היה קשה. פירות וירקות לא היו בשופי כמו היום; את קליפת התפוח הייתי מביאה לילדי הגדולים ואת הפנים הרך לילדי הקטנים. בעלי עבד אז קשה כשוחט, אולם הפרנסה הייתה מצויה בקושי. מובן אפוא ששמחתי על ההצעה והמתנתי לה בכיליון עיניים. אולם, כנראה שהרבי חשב אחרת.

"באותה שנה נסענו אל הרבי, וביחידות התעניין הרבי למעשיי. כשסיפרתי לו על אפשרות העבודה בבנק הדואר, אמר לי שזה קשה, מה עוד שיש לי ילדים קטנים. ניסיתי לתרץ את עצמי שאני מאמינה כי אוכל להסתדר, אולם הרבי חתך באחת: 'את הכוחות שלך את יכולה לנצל לדברים גדולים הרבה יותר', הוא אמר.

"באותם ימים ביקש ממני יו"ר וועד כפר חב"ד ר' שלימקה מיינדצ'יק, כי אארח בביתי את כל ההתוועדות הפנימיות בהן התארחו ראשי המדינה. הוא ראה בבית שלי דוגמה ומופת לבית פשוט וחסיד. נעתרתי בשמחה. כבר בילדותי, בבית הורי בלנינגרד היו חסידים נכנסים ויוצאים בביתנו שהיה בית פתוח לכל, מובן כי לא היססתי. בכל יומא דפגרא היו מגעים לביתי חברי כנסת,

שרים, אנשי צבא ומשטרה, ובעצם מי לא. פעמיים אף ביקר בביתי הנשיא זלמן שז"ר, לצד גדולי החסידים. הייתי מגישה להם גפילטע פיש ותקריבים שונים. הקיבוצניקים שבהם היו מתפעלים ומספרים כי האוכל הזה מחזיר אותם לימי ילדותם...

"יום אחד החלו לחפש אישה שתנהל את החיים במעון העולים, והרב מיינדצ'יק בחר אותי לתפקיד. מהר מאוד נוצרה כימיה טובה ביני לבין מר פולק, המנהל מטעם הסוכנות, שהעריך את העבודה המקצועית שלי, וברוך ה' הכול נע על מי מנוחות. עולים רבים שהגיעו לארץ ישראל, הפעילו לחצים והגישו בקשות להגיע למוסד העלייה שנמצא בכפר חב"ד.

"בשנים הראשונות הגיעו ארצה עולים שומרי תורה ומצוות מארצות הברית ומאירופה, רובם היו אינטלקטואלים ומלומדים. הם הושפעו רבות מהאווירה החסידית התוססת בכפר חב"ד.

"לאורך השנים זכה המוסד לשבחים מהגורמים הרלוונטיים, אם בסוכנות ואם באגפי העלייה השונים של הממשלה. כשהיו תוהים לפשר הצלחתנו, הייתי אומרת 'לנו יש את הרבי שמעתיר עלינו מברכותיו'. טביעת אצבע משמעותית הטביע וועד הכפר שסייע רבות.

"בנוגע לברכותיו של הרבי, הייתי מקפידה מדי תקופה לכתוב לרבי דו"ח על הפעילות במוסד, ביודעי את החשיבות שהרבי ראה במעון עולים. גם ביחידויות וגם כמענה על הדו"חות, הייתי מקבלת תשובות מופלאות ומעודדות של 'תשואות חן' וכפליים לתושייה' וכיוצא בזה. הרבי נתן לי דרבון רב.

"לרבי היה חשוב מאוד שהעולים יושפעו מהאווירה בכפר. בכל שבת היו נשלחים העולים על פי סדר מסודר להתארח ולסעוד על שולחנות תושבי הכפר. אלה ארחו אותם

תמיד בסבר פנים יפות. בנוסף למאכלים הדשנים, היו האורחים שומעים נושא בפרשת שבוע, סיפורים חסידיים, ובכלל – נדבקים מהלהט וההתלהבות של החסידים שזה עתה הצליחו לצאת מעמק הבכא הסובייטי.

"לאורך כל השנים בהם פעל המוסד היו פוקדים אותו אורחים רמי דרג מהממשלה שהיו מתלווים אל הרב מיינדצ'יק ועסקנים אחרים בכפר חב"ד. כולם הביעו את התפעלותם מהחלוציות החסידית הכפרית והאווירה היהודית".

לא מעט מאנשי הכפר – כמו גם ילדיה – היו מכנים את הגב' רסקין "מעון" במקום "אמא" – פועל יוצא מהתמסרותה האבסולוטית לצרכי העולים.

באותם ימים לא היו טלפונים בכל דירה והתקשורת הייתה לקויה. העולים שהיו נזקקים לסיוע בכל עניין, היו מרגישים נוח לפקוד את ביתה של הגב' רסקין בכל שעות היממה לקבלת ייעוץ, סעד וכדומה.

מטבע הדברים, ישנם סיפורים אנושיים מרגשים שביב המעון והגב' רסקין בוחרת לספר אחד מהם: "העולים מגרוזיה שעלו לארץ ישראל בתקופת העלייה החסידית הגדולה מרוסיה, באמצע שנות ה-40, היו מסורתיים מאד. באחד הימים הגיעו אלינו בני זוג באמצע שנות חייהם, עם ילדה וילד. קיבלתי אותם בשמחה, על אף שידעתי שבהגיעם ייעדו להם אנשי העלייה מעון עולים בעיר אחרת. הללו גילו את אוזני שאכן היו צריכים להשתכן במקום אחר, אולם הם ביקשו שיעבירו אותם לכפר, משום שבמקום אליו היו אמורים להגיע, נמצאים רבים מעולי גרוזיה גם כאלו שבאו מעירם, והם מפחדים..."

"לא הבנתי מה הבעיה בכך. אדרבא, הם היו צריכים לשמוח להיות שם. אני מתבוננת בהם, ומנסה להבין, ואז האישה פרצה בבכי חסר מעצורים. עמדתי מולה נדהמת וניסיתי להרגיעה.

"לאחר מספר דקות, כשהיא נרגעה מעט, גילתה לי כי היא בעצם לא יהודיה אך היא מאוד רוצה להתגייר, אך בכל פעם דחו את בקשתה ולא התייחסו אליה. בשניות הראשונות הייתי המומה, לא ידעתי בדיוק מה לענות לה. לבסוף, כשהתעשתי מעט, אמרתי לה שתלך לדפוק על השולחן ותבקש שהיא רוצה להתגייר. ראיתי עליה כי נפשה באמת נקשרה לעם היהודי. ואכן, לאחר תקופה ארוכה של לימודי יהדות עם הגב' **גנסייה שניאור** (שהייתה מוסרת שיעורים במעון עולים) היא עברה תהליך גיור על פי

בעיני אנשי ה'סוכנות היהודית', הגוינ'ט ופקידי הממשלה באותם ימים, היה זה עוד מעון בו השתכנו העולים שהגיעו זה עתה לארץ. אך לא כך היה הדבר בעיני הרבי מלך המשיח, שיזם והעלה את רעיון ההקמה. הרבי דאג שליהודים העולים לארץ ישראל, יהיה מקום שיזכיר להם דרך אבות

השלט שהוצב על ידי הסוכנות בכניסה למעון עולים בכפר חב"ד

כללי ההלכה תחת פיקוחו של הרב אשכנזי. "בכלל", אומרת הגב' רסקין, "אני חושבת שאם לעדה הגרוזינית יש זיקה כל כך חזקה לחב"ד, זה לא מעט בזכות העובדה שרבים מהם עברו דרך מעון העולים וספגו את האווירה החב"דית מיד עם בואם לארץ ישראל".

זיכרונם של העולים מהיחס החם שקיבלו במעון, לא נשכח גם לאחר שנים ארוכות כפי שמוסיפה ומספרת הגב' רסקין: "בני נוסע פעמיים בשבוע לעשות 'מבצעים' בשדה התעופה, ישנם שם עובדים שבעבר התגוררו במעון והם מזכירים לו אותי בהתפעלות. למרות השנים הרבות שחלפו הם מוקירים ומעריכים את מה שהם רכשו פה".

הגב' רסקין סיימה את עבודה באמצע תשמ"ה, כשגלי העליה כבר כמעט פסקו, ואלו שכן הגיעו לארץ ישראל, לא הופנו לכפר חב"ד. שנתיים לאחר פרישתה סגרה הסוכנות את המעון מבחינתם.

כך למעשה התממשה חלוקת העבודה בין הסוכנות היהודית לבין וועד כפר חב"ד, כפי רצונו של הרבי, כאשר אנשי הסוכנות דאגו לצרכים החומריים, ואנשי הכפר דאגו לרוח, בהשרישם בעולים את המסורת היהודית, ובמיוחד את החיות וההתלהבות החסידית.

לעולים החדשים, הן ברוחניות, ובעיקר בגשמיות. רבים מהעולים הגיעו ארצה כמעט ללא כסף, ומצבם היה לא קל".

"הוא היה דמות מופת של 'ביטול' עצום לרבי" אומרת הגב' שרה רסקין, "בהתנהגותו החסידית האמיתית הוא הצליח להשפיע על כולם, הן על המשתכנים והן על העובדים שהביעו התפעלות כנה והעריכהו". "הוא היה איש אמת", מוסיף הרב קיל ומספר: "היהודים שהגיעו מבוכרה לא ידעו כל כך הרבה על היהדות. רמת הרוחניות שלהם הייתה ירודה, והוא ממש לקחם כפרויקט וסייע להם בצורה מעוררת השתאות. לדעתי רבים מבניהם ומבני בניהם ההולכים בדרך האבות חבים לו זאת".

שיעורי יהדות לעולים החדשים

בין כתלי המעון, היו מתקיימים גם שיעורי תורה בנושאים שונים. אחת ממוסרות השיעורים הייתה הרבנית סימה אשכנזי.

אמצעים.

כל עולה (מרוסיה, ובשנים הקודמות יותר מארצות הברית ומאירופה) ידע כי לבו של ר' שמחה פתוח לרווחה ועיתותיו מצויות בשפע רב בכדי לשמוע את צרותיו. לבו היה כנה לשמוע וידיו היו פתוחות לסייע הן ברוחניות ובעיקר בגשמיות.

מספר בנו ר' **מרדכי גורודצקי**: "בחול המועד פסח האחרון הייתי בכפר חב"ד והתפלתי בבית הכנסת של משפחת גינדי בשכונת 'לוי יצחק'. כשהעלו אותי לתורה, נשאלתי לשמי ואמרתי מרדכי בן הרב שמחה. כשנודע שאני בנו של הרב שמחה גורודצקי, סיפר אחד מהם על השפעתו הגדולה של אבי בעיצוב חייהם החסידיים לאחר שעלו ארצה. הוא סיפר שכשהגיעו לארץ ישראל, קיבלו כל אחד משבעת האחים זוג תפילין מהסוכנות, אך אבא ביקש מהם את התפילין ולאחר שבוע דאג להביא לכל אחד מהם זוג תפילין 'ארבע על ארבע' מהודרות".

הרב **מיכאל קיל** מירושלים – שבעצמו התגורר עם אחיו והוריו במעון בתחילת שנת תשי"ל לאחר שעלה לארץ ישראל – מספר על אישיותו של ר' שמחה: "הוא עזר הרבה

תשל"ב: העולים מעבר למסך הברזל מגיעים

בשנים תשל"ב-תשל"ג נפתח סדק במסך הברזל, ומאות משפחות חסידים עלו ארצה מברית המועצות. זו הייתה תקופה שאוכלוסיית העולים קיבלה גוון חדש. האווירה הפכה מרשמית ללבבית, בין כתלי המעון שררה אווירה חסידית אוטנטית.

החסיד הנודע הרב שמחה גורודצקי היה אחת הדמויות המוערכות בין כתלי המעון. הוא שימש כמורה רוחני ומשפיע במעון. דמותו לא תשכח מרוחם של אלו שהתגוררו במקום. לבביותו ונכונותו לסייע לכל דורש, כאשר הוא עצמו חי במועט, הדהימו לא פעם רבים. דמותו החסידית האוטנטית לצד התנהגותו החסידית הלבבית, רכשו את לבם של עולים רבים שנקשרו קשר אמיץ לחסידות. ר' שמחה השרה אווירה של אחווה בין העולים. הוא מסר שיעורים בפרשת שבוע ובהלכה בין מנחה לערבית, הוא ניהל קופת גמ"ח ונתן הלוואות בשופי לכל נצרך, גם כשהיה ברור לו שהעומד מולו הנו דל

הגב' גנסיה שניאור הייתה האחראית על שיעורי היהדות במעון, והיא עצמה הייתה מוסרת שיעורים בהלכה: "לימדתי הלכות שבת, כשרות המאכלים וכמובן טהרת המשפחה. את ההשפעה של השיעורים שלי, ראיתי בחוש; היו כאלו שהגיעו ארצה בלי ידע בסיסי ביהדות והפכו להיות חסידים לכל דבר, וגם כאלה שלא הפכו לחסידים, אבל ביתם הפך לבית של הלכה. יש משפחות שהגיעו עם ידע קלוש ביהדות ובזכות אותם שיעורים, לא רק שהפכו את ביתם, אלא לדיהם משמשים כיום כשלוחים..."

ניצוד הגעת לעבוד במעון העולים?

"התגוררתי קרוב למעון, ומדי פעם הייתי מגיעה בהתנדבות ללמוד עם נשי המקום. באחד הימים קרא לי הרב צבי הכט, שהיה ממונה על נושא היהדות, וביקש ממני להתחיל לעבוד במעון בצורה מסודרת במסירת שיעורים.

"במשך השנים היו לי סיפורים מעניינים רבים בעקבות השיעורים. פעם למדתי עם צעירה אחת שהתקרבה לדרך ישראל סבא, דיני טה"מ. יום אחד חמותה החלה לצעוק לעומתי. לאחר שהרגעתי אותה, התברר לי כי במקום מגוריה בגולה נהגו להשתמש באמבטיה ולא במקווה. שעות ארוכות לקח לי לפייס ולרצות אותה עד שהסכימה לדבריי. זה גם סוג של מקרה מעניין שקיבוץ הגלויות במעון זימן לנו, וברוך ה' שהצלחנו."

לסיום מספרת גנסיה החשיבות הרבה שהרבי ראה בשליחות במקום: "את יחסו החיובי של הרבי למעון עולים הבנתי בשנת תשי"ל כשהתבקשתי לשמש כאם בית ב'בית רבקה'. באותה שנה הייתי בייחודותי וביקשתי מהרבי ברכה תוך שהוספתי שכעת אני מוסרת שיעורים במעון עולים. כשהרבי שמע זאת, הוא אמר לי בפירוש שאם כך, שלא אתחיל לעבוד ב'בית רבקה'... רק כמה שנים לאחר מכן, שזרם העולים החל להתמעט בצורה משמעותית ועבודתי במעון הופסקה, אישר לי הרבי לעבוד ב'בית רבקה'.

הרב צבי הכט:

הקשר עם הרבי היה רציני רצוף

דמות נוספת שהוזכרה קודם, והייתה אחת המרכזיות בהנהלת המעון, הוא הרב **צבי הכט** מכפר חב"ד. תפקידו הרשמי היה "רכז תרבות" מטעם הסוכנות, אולם תפקידו

לאורך השנים זכה המוסד לשבחים מהגורמים הרלוונטיים, אם בסוכנות ואם באגפי העלייה השונים של הממשלה. כשהיו תוהים לפרש הצלחתנו, הייתי אומרת 'לנו יש את הרבי שמעתיר עלינו מברכותיו'. טביעת אצבע משמעותית הטביע וועד הכפר שסייע רבות

מארצות הברית והשתכנה במעון עולים. הם העידו כי ההשפעה של אותם שיעורים מפעמת בהם עד היום הזה."

בתוך מעון העולים היה גם אולם קטן ששימש לשמחות מקומיות, להרצאות ולהפצת המעיינות. מוסיפה הרבנית אשכנזי: "באולמות של המעון השתמשתי לא פעם לכנס הרצאות בענייני הפצת יהדות.

"בתקופה מסוימת נודע לב כי האחיות של טיפת חלב בכפר חב"ד מדברות עם הנשים באופן שמוכן כנגד עידוד הילודה; גם בתחנה ליאם וילדי הייתה אחות שדיברה נגד הנושא. החלטתי לנקוט פעולה.

"נסעתי למשרד הבריאות ברמלה יחד עם הגב' גנסיה גופין, ודיברנו עם המפקחת, יהודיה ממוצא בולגרי שהייתה רחוקה מעניינים של אידישקייט, וביקשתי ממנה לכנס את האחיות כדי שנוכל למסור להן שיעור שיבהיר להם את דעת ההלכה והיהדות. תחילה היא סירבה, 'אי אפשר להכניס שיעור כיוון שכל תוכנית הלימודים סגורה'. ביקשנו למצוא אפשרויות שונות, אך היא נותרה בעמדתה ולא הסכימה. השארנו לה פמוטות לנרות שבת קודש ומספר טלפון ויצאנו לדרכנו.

"הדברים שאמרנו לה כנראה לא נתנו לה מנוח, שכן כמה שבועות לאחר מכן התקשרה אל גנסיה ואמרה כי פינתה זמן שיהיה אפשר למלא את מבוקשנו. כמו במקרים נוספים, נעזרתי באולם של מעון העולים, כמעט היחיד שהיה באותן שנים בכפר חב"ד. דובה קמינצקי ושרה רסקין סייעו לי לארח את האחיות בשתי קבוצות בשני ימי שישי. ניצלנו את ההזדמנות לערוך להן סיור מקיף בכפר חב"ד. השיעור נפתח בשיחה של הרבי על עידוד הילודה, ולאחר מכן נערכה תכנית לצד דיון. בעקבות זאת הנושא תוקן. מאוחר יותר כבר הם היו שולחים לי רכב שאגיע אליהם להרצות להם בנושא."

טובה תורה מכל סחורה

קוריוז מעניין ששייך לתקופה הראשונה במעון, כאשר משתכניו הראשונים הגיעו מאירופה ומארצות הברית, מספר לנו הרב צבי הכט:

"אני זוכר שבאחת השנים הראשונות היה במעון יהודי פשוט. בהזדמנות שאלתי אותו למה הוא לא מצטרף לשיעורי התורה שלנו, והוא השיב: 'אחרי שאעשה את המיליון הראשון, אזי אתחיל ללמוד'.

"לקחתי את דבריו כהתחמקות מנומסת. כמה נדהמתי שכמה שנים לאחר שיצא מהמעון, בעיצומו של כינוס בוגרים שערכנו, והנה גם הוא הגיע. כשהזכרתי לו את אותה התחמקות, נודע לי כי בסייעתא דשמיא הוא אכן הצליח מאוד בעסק שהקים; את הכסף הוא חילק בין בניו לבין קופה פרטית משלו, ואת זמנו הוא מנצל ללימוד..."

"בתחילה, כשהעולים הגיעו ממדינות אירופה ומארצות הברית, התחלתי למסור מדי שבת שיעור בפרשת שבוע בעברית קלה", מספרת הרבנית אשכנזי. "מאוחר יותר, כשהחלה להגיע העלייה הגדולה מרוסיה, הגיעו גם הרבה נשים מבוגרות שלא הבינו עברית אפילו קלה. מפני כבודן, עברתי ללמד את שיעורי בשפת האידיש בזכותן אני דוברת כיום אידיש חלקה יותר. שברתי שיניים עד שהתרגלתי.

"ההשפעה של השיעורים הייתה עצומה. בשנה שעברה זכיתי להיות אצל הרבי ב-770 והתארחתי אצל משפחה נפלאה בשם גולד. משפחה זו עלתה ארצה לפני עשרות שנים

"הקשר עם הרבי היה רציני ורצוף" מספר הרב הכט ל'בית משיח', "כל פעולה שעשינו כתבנו לרבי. כמו כן עודדנו את דיירי המעון לכתוב לרבי ולבקש את ברכתו בענייניהם השונים. אין ספק שהייתה לרבי חיבה יתרה למעון ולמשתכנים בו"

הסוכנות. אני זוכר שאבי יצא לליל שבת לאחר שיעורו כשהוא מתפעל מאוד. דמות נוספת שעיצבה את שהותנו במקום, היה הרב שמחה גורדזקי. התרשמנו מאוד ממראו החסידי, מראה שלא היינו רגילים לו בסוריה. ענוותנותו וצדקותו שבו את לבנו. היינו אמורים להישאר במעון תשעה חודשים, ולבסוף נשארנו בו 12 שנה!..."

על ההחלטה של אב המשפחה להישאר לגור בכפר חב"ד ולא לעזבו כמו שאר המשפחות, מקדים ר' אברהם גינדי ומספר:

"יצאנו מסוריה בזכות ברכתו של הרבי מלך המשיח. התקשרנו לחסידות חב"ד לאחר ששני אחיי ואחיותיי הצליחו לברוח ואנו, שאר בני המשפחה, נכשלנו בניסיונו לברוח. אחי עזרא שהיה אצל הרבי, קיבל ברכה שנצליח לצאת. אחי מיד התקשר והסביר שקיבלנו ברכה של צדיק גדול; אז עוד לא ידענו מי זה הרבי, ופחדנו להיתפס שוב. ובכל זאת, ניסינו והצלחנו.

"לאחר מופת כה גדול באמצעות ברכתו של הרבי, נקשרנו לחב"ד. כשאבי ביקר בקהילה החלבית בניו-יורק, הם ניסו לשכנע אותו שלא להישאר בארץ ישראל משום שילדיו לא יצליחו לשרוד מבחינה דתית, אך כשהוא אמר להם שאנו במעון העולים בכפר חב"ד, כולם הסכימו שזהו המקום הטוב היחיד בארץ הקודש!

"שני הדברים הללו גרמו לאבי לעשות הכל כדי להישאר לגור בכפר חב"ד. כשרצו לסגור את המעון, הודיעו לאבי כי עליו לעבור דירה. אבי אמר לאנשי הסוכנות 'אני מצדי אמשך לגור באהל בכפר חב"ד ובלבד שלא אעבור לאף מקום'. היו עוד קשיים רבים בדרך ליעד הנכסף – להיות תושבים מן המניין בכפר, אך בזכות ברכתיו הקי של הרבי, אנו גרים היום בכפר."

כיום מתגוררים כל ילדי משפחת גינדי בכפר חב"ד, משפחות חסידיות לכל דבר, מקושרים לרבי מה"מ ועוסקים בצרכי ציבור באמונה.

מסוימת היו מגיעים בכירים בצבא כדי לראות מקרוב מה זה מעון עולים בכפר חב"ד. המקום הפך לימותג' שאפילו אנשי הסוכנות התגאו בהצלחתו.

"בכלל, כל מי שיצא מהמעון, יצא עם אהדה לחב"ד גם אם לא כולם יצאו עם סירטוקים וגארטל. אנשים קיבלו שם מנות רוחניות איכותיות וגדולות, וכפי שהרב שמחה גורדזקי היה אומר: 'כשיש גשמיות טובה, אפשר לדרוש רוחניות'."

מסוריה לכפר חב"ד

משפחת גינדי (שהוזכרה לעיל) הייתה אחת מתוך מאות ואלפי משפחות שהגיעו לארץ והתגוררו במעון במשך תקופה. משפחה זו הצליחה לברוח בניסים גלויים מעמק הבכא הסורי ובדרך לא דרך הגיעה אל מעון העולים בכפר חב"ד. מיד עם הגיעם הביאו עימם רוח רעננה. "בשלהי תשד"מ הגענו לאחר טלטלות אל המעון בכפר חב"ד", פותח ומספר אחד האחים ר' אברהם גינדי, "באותם ימים הייתי נער צעיר. אני זוכר שאחזה באבא התפעלות והתלהבות רבה מהמקום שהיה נראה יהודי במלוא מובן המילה, לצד האנשים שניהלו ועבדו במקום. הגבי שרה רסקין והגבי בתיה נפרסטק קיבלו אותנו עם הגיענו בסבר פנים יפות ונעימות ודאגו לכל מחסרוננו. אחיי סודרו בתלמוד תורה נאות, וכן שאר בני המשפחה, הכל על הצד הטוב ביותר. בית הכנסת במקום פעל חלקית באותם ימים, שכן כמה מעולי רוסיה המבוגרים לא ידעו קרוא וכתוב בלשון הקודש, והתביישו לבא בשערי בית הכנסת.

"אבי ע"ה נטל על עצמו את היוזמה ופשוט החייה מחדש את בית הכנסת. גם אותם עולים מרוסיה שראו אותנו, הצעירים, מוצאים עניין רב בבית הכנסת ומעורבים בכל התפילות, החלו לפקוד אותו. הושפענו מאוד משיעוריו בתניא של הרב מרדכי נחמוסקי ששימש כרב המקום מטעם

האמיתי היה רכו פעילות יהודית. לצדו סייעו הגבי בתיה נפרסטק ע"ה, ור' מיכל רובשקין ששימש פקיד אחר הצהריים וסייע רבות.

"הקשר עם הרבי היה רציני ורצוף" מספר הרב הכט ליבית משיח, "כל פעולה שעשינו כתבנו לרבי. כמו כן עודדנו את דיירי המעון לכתוב לרבי ולבקש את ברכתו בענייניהם השונים. אין ספק שהייתה לרבי חיבה יתרה למעון ולמשתכנים בו. אני זוכר כי באחת השנים, יהודי אמריקאי שהיו לו בעיות בשלום בית, כתב על כך לרבי וקיבל תשובה מהירה, ותוכנה היה לדון עם רב שמבין בעניין. זה חיזק אותנו מאוד ולאחר תקופה שמעתי ממנו שכל בעיותיו הסתדרו להפליא. שנה אחת היה לנו אפילו נציג מהמעון שזכה בהגרלה המרכזית, והיה שלוחם של כלל החסידים בארץ הקודש להיות אצל הרבי.

"אחת הפעולות הזכורות לטוב, היא מלווה מלכה' שהיינו עורכים ברוב עם באווירה חסידית ספוגה. אנשים שעברו ממעון העולים לערים אחרות, היו מבקשים שיעשו להם מלווה מלכה "כמו בכפר חב"ד"... כמה פעמים התקשרו ממקומות אחרים לשאול אותנו "מה הדבר המיוחד שעושים אצלכם במוצאי שבת?!". לאחר סעודת מלווה מלכה, היו מגיעים חסידים ואנשי מעשה כדי שיתוועדו עם הדיירים על פי מידת התעניינותם. כשהייתה קבוצה גדולה של יוצאי גרוזיה, למשל, הבאנו את חכם רפאל. בין המתוועדים הקבועים היו הרב ישראל ברוד, הרב אריה קלנר, ר' יונה ור' מיילך לבנהרץ. אלו היו רגעים מתוקים שנחקקו בלב המשפיעים והדיירים כאחד."

גם ר' צבי הכט כקודמיו אומר כי ההשפעה על הדיירים נמשכה גם שנים רבות לאחר שעזבו את המעון, והסיפור הבא רק יעיד על כך:

"באחת השנים הגיעו אלי מהישיבה בכפר חב"ד וסיפרו לי שאחד מדיירי המעון בעבר, הפך להיות אמיד ותרם סכום נכבד לישיבה וביקש למסור לי דרישת שלום."

בשנים הראשונות התגוררו במעון עולים דתיים אקדמאים מארצות הברית ומאירופה. הרבנים מאיר צבי גרוזמן ובערל קסלמן ע"ה היו מוסרים שם שיעורים, כשהאחרון היה מוסר שיעור בגמרא בכל יום רביעי והללו היו מתווכחים איתו והיו מאוד מרוצים.

"לא אשכח דמות נוספת ססגונית שנחקה אצלי מאותם ימים, הלא הוא הפרטיזן ר' זושא וילמובסקי שהיה תמיד מגיע ומתעניין מה קורה. בנוסף, היו מגיעים לעתים תכופות אורחים מהסוכנות. תקופה

כשאבי ביקר בקהילה החלבית בניו-יורק, הם ניסו לשכנע אותו שלא להישאר בארץ משום שילדיו לא יצליחו לשרוד מבחינה דתית, אך כשהוא אמר להם שאנו במעון העולים בכפר חב"ד, כולם הסכימו שזהו המקום הטוב היחיד בארץ הקודש!

שעמד ריק שנים אחדות, בעוד שהבנות שוכנו בקמפוס הגדול של 'בית רבקה' בהנהלתו של הרב שמואל חפר כשהם זוכים לתנאי פנימייה והדרכה מלאים.

במשך עשור וחצי הגיעו ארצה קבוצות רבות של ילדים שהיו זקוקים לטיפולים ולהצלה גשמית. המוסד שקלט אותם סייע בשיקומם הרפואי והנפשי, כמו גם לסידורם לאחר שיצאו ממסגרת המוסד.

בשנים האחרונות, עם התמעטות הסכנה באזורי הקרינה, כמו גם נוכח התפתחותה של הפעילות החב"דית במדינות חבר העמים, ובעיקר במדינת אוקראינה, כמעט שאין ילדים מגיעים ארצה. גם סדרי הקליטה בארץ השתנו בגלי העלייה האחרונים. בימים אלו נשארו במעון כעשרים וחמשה מילדי צ'רנוביל, וכעשר משפחות מאנ"ש המתגוררים במבנים הצמודים, חלקם עובדים עם הילדים. בית הכנסת של המעון אף הוא פעיל, ומשמש לתפילות מדי שבת לחסידים המתגוררים באזור.

אגודת חב"ד.

לא כאן המקום להאריך בתיאור המאורעות ההם, אולם לאחר שהגיעה ההוראה מהמזכירות להעלות את הילדים ארצה, ולהצילם, החלו הגורמים השונים לפעול.

היה ברור שככל שהזמן חולף, כך הסכנה לשלומם של הילדים הולכת וגוברת. הוחלט לשכן את הילדים בבניין של מעון העולים

מעון לילדי צ'רנוביל

כאמור, בשנת תשמ"ז נסגר המעון רשמית, לאחר שזרם העולים התמעט, וגם זה שהגיע, נשלח למקומות אחרים.

במשך שנים אחדות עמד הבניין הגדול ללא שימוש, עד שחזר לפעילות מלאה בשנת תשי"ג, בעקבות הגעתם ארצה של אלפי ילדים במסגרת "ילדי צ'רנוביל" על ידי צעירי

בדידי הווה עובדא / המשך מעמוד 47

ואמא'. הבן השני שעבר הוא בנו של האב בלבד, ולכן הרבי הורה לו לעודד את האבא, ואילו הבן שעבר שלישי, הוא בנם של הורים אחרים ומשפחה זו אימצה אותו לבן. משום כך איחל לו הרבי 'בהצלחה בלבד'...

רק לאחר שיצאתי החוצה והתבוננתי בדבריו הק' של הרבי שמתי לב כי הברכה כלל רק חלק מבקשתי בעוד שעל בריאות לא אמר מאומה.

הברכה של הרבי. לאבי היו ארבע בנות, והוא רצה מאוד בן זכר. אבי שאינו חסיד חב"ד, החליט לעבור בחלוקת הדולרים ולקבל ברכה מהרבי שיזכה לבן זכר.

"הרבי אכן נתן לו דולר ואמר: 'עבור בן זכר'."

"ואכן, כשנה לאחר מכן נולדתי, ואבא זכה בבן זכר..."

עבור בן זכר

בעת המבצע שארגן הגה"ח הרב שלום דובער וולפא, להעניק את ספרו "בין אור לחושך" חינם לכל מי שעניו נפקחו והפסיק לחגוג את חגי המדינה, התקשרו מאות רבות של אנשים לצורך כך.

בשיחות אלו הועלו גם סיפורים מפליאיים שאפשר למלא מהם ספר עב כרס. אחד הסיפורים היה שייך לבחור ישיבה הלומד בשיבתו של הרב עדין אבן ישראל.

הבחור בשם **מרדכי מילר**, משכונת 'הר חומה' בירושלים, שהינו יליד ארה"ב, סיפר תוך כדי שיחה: "אני ילד שנולדתי בזכות

לדייק בכל מילה

הגב' שרה (סופה) ריקמן מנחלת הר חב"ד, זכתה והאריכה ימים. היא נפטרה ביום י"ט באייר תשי"ס בהיותה בת תשעים ותשע! בשנותיה האחרונות לחייה חלתה ולא יכלה לצאת מהבית. גופה היה חלש אבל רוחה היתה חזקה מאד, והיא נשארה צלולה עד לימיה האחרונים.

במה זכתה שהאריכה ימים כל כך? את התשובה לכך נותנת ידידתה הטובה מרת חסיה תוך, אף היא מנחלת הר חב"ד: "לפני כמה שנים, עברתי בחלוקת

דולרים אצל הרבי, וביקשתי ברכה לאריכות ימים מתוך בריאות נכונה עבור חברתי סופה ריקמן. הרבי הקשיב לדבריי בתשומת לב, ולאחר מכן ברכה באריכות ימים. רק לאחר שיצאתי החוצה והתבוננתי בדבריו הק' של הרבי, שמתי לי כי ברכה רק כפי חלק מבקשתי, בעוד שעל בריאות לא אמר מאומה.

ואכן, היא היתה חולה מאד אך זכתה לאריכות ימים ושנים, בראותה דור חמישי!

גר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משיח"?
צלצל ישירות: 052-3940070

מנדי בוסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

אהבת חסד

בפרוש השנה החדשה הבאה עלינו לטובה ובעומדנו על מפתנה
עוטרים אנו בזר פרחי הערכה ובשושנת תודות מעומק הלב
את מאות התמימים שבמהלך שנת תשס"ו התנדבו בחפץ לב לעזור לאחינו היקרים
במצבים רפואיים קשים והיוו מקור עידוד והשראה יקרים מפז לחולים ולמשפחותיהם
ואת הנגידים והתומכים - איש איש כפי כבודו ומעלתו - אשר עמדו לאורך כל השנה
מאחורי כתפינו, הוזילו מכספם במאור-פנים ובאהבת ישראל שאין לה אח ורע,
והמחישו את "כל הנותן בעין יפה נותן" באכפתיות, בהערצה, באהדה,
במסירות, בהתעניינות, בשקידה וברצון עז וכנה

בחצוצרות ובקול שופר נריע ונאמר

תורה

תפילות האלפים שנעזרו על ידכם, איחוליהם הכנים וברכותיהם
הנובעות היישר ממעמקי לבבם לבטח יעמדו לזכותכם בימים הנוראים
ותזכו לכתובה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

אלוקי מרום ישמור ויגן עליכם, ישלח ברכה והצלחה במעשה ידיכם, יחנכם בבריאות
מושלמת, באושר ובעושר, נחת חסידי עד בלי די, שגשוג רוחני, פריחה והתפתחות,
התקשרות פנימית לרבי, וסייעתא דשמיא גלויה בכל אשר תפנו

יתן ד' ושנת תשס"ז תהא שנת גאולה מראשיתה ושמחת עולם על ראשנו

בשם חברי ועד הארגון
הרב אברהם לידר

יעבֿרונן? לפניֿה כבניֿ מרון

כבקרת רועה עדרו, כן הרבי היה עומד מדי יום ראשון במעמד הנודע "חלוקת דולרים" וכבני מרון עוברים לפני עם ישראל לאלפיו ולרבבותיו, לחוגיו ולשבטיו, מכל סוג, עדה וחוג, והיו מבקשים את עצותיו וברכותיו, ולזכות להתבשם ממראה קודשו הטהור – והוא עומד עליהם באהבה וברחמים, מרעיף עליהם משפע ברכותיו, עצותיו והוראותיו, והכל בהבזק מהיר. במעמדים אלו התגלגלו מופתים לאלפים ולרבבות עד שלא היה מי שיכול היה להתכופף ולהרימם • 'בית משיח' התכופף והרים מעט סיפורים וחוויות מעמד זה

"הרבי נתן לה במתנה עשר שנים"

מספר הרה"ח ר' שתי ויינטרוב:

סיפור המופת הגלוי שנעשה עם זוגתו של הגאון הגדול הרב מאיר מאזוז, ראש ישיבת 'כסא רחמים', עורר הדים רבים בשעתו, לאחר שהרבי מלך המשיח ברכה בברכת רפואה שלמה והציל את חייה. הרב מאזוז עצמו מזכיר בכל הזדמנות את פרטי הסיפור, ואף כתב על כך במספר הזדמנויות כמו בספר 'שמן ששון מחבר'ך'.

המעשה שהייתי חלק ממנו, כך היה. באותה תקופה למדתי בישיבת 'תומכי תמימים' בקריית גת.

ביום רביעי, כ"ב באלול תשי"ג, זכיתי להגיע בפעם הראשונה לחצרות הקודש 'בית חיינו' 770. במהלך חודש תשרי זכינו למעמדים מרטיטים עם הרבי. עבורי זו הייתה הרגשה שאי אפשר לתאר, בפרט כשמדובר היה בתשרי הראשון ובפעם הראשונה שזכיתי לראות באור פני מלך חיים.

באותה תקופה עמדתי בקשר הדוק עם ידידי הרה"ח ר' שמעון ויצהנדרל ששימש כספרן בספריית החסידות בבני ברק, ומידי פעם הייתי מרים אליו טלפון כדי למסור פריסת שלום ודיווחים מהגילויים הגדולים להם זכינו.

היה זה למחרת יום הכיפורים, "בשם השם", יום ראשון בשבוע. כבכל שבוע המלך יצא אל השדה לקבל את כולם בסבר פנים יפות ולהראות פנים שוחקות לכולם לברכם באהבה. התור לדולרים ארוך מאד, בפרט שמדובר היה בחודש תשרי. לאחר שעברתי בחלוקת הדולרים, הלכתי לאחד הטלפונים הציבוריים ברחוב קינגסטון כדי להתקשר ארצה ולספר על החוויות של יום כיפור. בטרם הספקתי לפצות את פי, ידידי ר' שמעון אומר לי: "יש כאן דבר שחייב טיפול מהיר, חייבים לבקש את הברכה של הרבי. אשתו של הרב מאיר מאזוז קבלה אירוע מוחי ל"ע, בדי בתשרי, מצבה קריטי, הרופאים אמרו נואש ואומרים שהיא תישאר ללא הכרה ואין סיכוי. חייבים אפוא לעבור בפני הרבי ולבקש ברכה בעבורה. מדובר בדיני נפשות", הוסיף.

נותרתי נבוך. אמרתי לו כי "רק הרגע חזרתי מחלוקת הדולרים, ומי יהין ויעז לעבור בפעם שניה בפני המלך?!"

הרב מאיר מאזוז,
ראש ישיבת 'כסא רחמים'

נותרתי נבוך. אמרתי
לו כי "רק הרגע
חזרתי מחלוקת
הדולרים ומי יהין ויעז
לעבור בפעם שניה
בפני המלך?!" "אין
ברירה" הסביר איש
שיחי "זה פיקוח
נפש וחובה לבקש
ברכה ביום גדול וזכאי
זה"

"אין ברירה", הסביר איש שיחי, "זה פיקוח נפש, וחובה לבקש ברכה ביום גדול וזכאי זה".

מוחי עבד בקדחתנות. חשבתי על אפשרות לבקש מבחור נוסף, שעדיין לא עבר, לבקש את ברכתו של הרבי. רצתי לכיוון 770 וביקשתי ממנה מחבריי מהישיבה שיבקשו ברכה מהרבי עבור זוגתו של הרב מאזוז, אבל כולם השיבו את פני ריקם, "אנחנו לא מסוגלים לפצות פה בפני הרבי... ניסיתי להסביר להם כי מדובר בפיקוח נפש וכי אסור להתמהמה..."

כשראיתי שאין ברירה, חשבתי לעצמי

מה הרבי עצמו היה אומר לעשות; החלטתי אפוא לאזור אומץ ולעבור פעם נוספת עבור עניין חשוב זה.

עמדתי בתור בפעם השניה, כולי רועד. בליבי ובמוחי עולים הרהורים 'מה אומר לרבי? איך אפצה את פי מול הרבי? ובכלל, ליבי היה מלא בנקיפות מצפון כיצד אני מעז לעבור פעם נוספת. כאשר סוף סוף הגיע תורי, עמדתי מול קודש הקדשים באימה ובפחד, והתחלתי לספר על אשתו של הרב מאזוז שקבלה שבץ מוחי והזכרתי את שמה. דיברתי בלחש וברעדה. הרבי רכן בכל גופו הקי והקשיב לכל דברי עד שסיימתי את דברי. בסיום הדברים הגיש לי דולר ואמר "הצלחה רבה בשורות טובות רפואה קרובה..." כשאת כל זה הוא אומר בעברית ובהברה ספרדית, למרות שאני דיברתי באידיש...

מצויד בברכתו של הרבי מלך המשיח, רצתי להתקשר שוב לארץ הקודש כדי לספר על הברכה המיוחדת שזכיתי לקבל. שמת לי לב לדיוק בדבריו הקי של הרבי שאמר "רפואה קרובה", משמע, הרפואה תהיה מהירה. סיפרתי על הברכה עם כל פרטי המעשה מסביב.

למעשה, הסיפור די נשכח ממני. תשרי עמוס החוויות והאירועים, לא נותן אף לא דקה של מנוחה. חג הסוכות הגיע עם כל החוויות של שיחות הקודש מדי ערב, שמחת בית השואבה עד אור הבוקר, מעמד הברכה על הדי מינים של הרבי, וכן הלאה.

לילה אחד הרמתי טלפון נוסף לידידי ר' שמעון כדי לספר לו על ההרגשות הנפלאות ב'בית חיינו', כששוב הוא מתפרץ לשיחה בסערה ובשמחה "שבת", אל תשאל, הברכה של הרבי קוימה במלואה. אכן הייתה רפואה קרובה למעלה מדרך הטבע לגמרי. יומיים לאחר שעברת אצל הרבי בדולרים, היא התעוררה ומצבה טוב והיא כבר שוחררה לביתה... הרופאים לא יודעים להסביר את גודל הנס העצום שקרה כאן".

אין לשער את גודל השמחה שהציפה את ליבי בכך שזכיתי להיות שליח מצווה ולמלא את השליחות הזאת, כך שבזכות הברכה קרנו של הרבי תורם עוד יותר גם בקרב הציבור החרדי בבני ברק. ר' שמעון סיפר כי הרב מאזוז נרגש מאד מהברכה שקיבלה אשתו, וכי הוא מבקש לקבל את הוידאו מחלוקת הדולרים כדי לוודא שהרבי אכן אמר 'רפואה קרובה', מה שאכן היה באופן מדהים, כמו גם את הדולר לברכה שהרבי מסר בעבורם.

מספר:

"פעמים רבות הגעתי לקבל את ברכתו של הרבי בחלוקת הדולרים. כידוע, התור היה ארוך וממושך, והיה די זמן להתבונן סביב ולראות פרצופים של יהודים מכל החוגים והעדות.

באותה פעם, עמד לידי יהודי שלא היה נראה כחסיד. הלה, כדי להעביר את הזמן, החזיק בידי עיתון וקרא בו. בין לבין התפתחה בינינו שיחה, ואני העזתי לשאול אותו לפרש בואו לחלוקת הדולרים.

"וכך סיפר אותו יהודי:

"לפני זמן מה חלתה אחת מקרובות משפחתי במחלה הידועה ל"ע. בעקבות זאת, החלטתי להגיע לרבי ולבקש את ברכתו, לאחר ששמעתי את שמו כמחולל ישועות. כשעברתי מול הרבי, ביקשתי ממנו שיעביר את המחלה שלה לגוי, כפי שהיה נהוג מקדמת דנא אצל צדיקים. הרבי הקשיב ואמר לי: 'למה להעביר את המחלה? הרי כתוב יתשליך במצולות ים כל חטאתם!'

"היינו המומים מהתשובה המפתיעה, מספר אותו יהודי, 'וכשחזרנו הביתה, התחלנו לחשוב למה התכוון הרבי. לאחר התייעצות ממושכת החלטנו לעשות טקס 'תשליך' בו אומרים את הפסוק יתשליך במצולות ים כל חטאתם, ולהשליך את המחלה אל המים. כך אכן עשינו. הלכנו אל הים, שם קרובת משפחתי אמרה את 'סדר תשליך' וניערה את בגדיה – והמחלה נעלמה!...

"סיפור זה סיפר לי אותו יהודי, ואני שאלתי אותו, 'אם כן, לשם מה אתה מגיע כעת לרבי?' הלה חייך והסביר:

"לאחר שהמלחה חלפה, ביקשו הרופאים לתת לה תרופה למניעה כדי שהמחלה ח"ו לא תחזור. אולם אז התעוררה שאלה, שכן קרובת משפחתי לא רצתה לקחת את התרופה בהסבירה שהמחלה נעלמה באופן שלמעלה מדרכי הטבע בזכות ברכה של הרבי, ואם היא תיקח את התרופה, זה יתפרש חלילה כאי-הודאה בנס ויכול גם לגרום לנזק. משום כך באתי כעת במטרה לשאול שוב את הרבי האם על קרובת משפחתי לקחת את תרופת המניעה!...

"התור התקדם, והגענו אל הרבי. הסתקרנתי מאוד לדעת את תשובתו של הרב לאותו יהודי, אך הלה שעבר מעט לפני, יצא החוצה. כשיצאתי גם אני, כבר לא מצאתי אותו בין המון האדם שעמד שם..."

ותשליך במצולות ים

מוסיף ומספר ר' שבתי וינרטוב:

סיפור מופלא שמעתי בעת שהפצתי לקראת פסח את "הגדת הרבי" שיצאה לאור על ידי מכון 'תורת מנחם'.

במהלך ההפצה עברתי בחנויות הספרים של בני ברק, ובהן גם בחנות הספרים של 'רובינשטיין' בגן וורשא. המוכר במקום הנו חסיד גור וותיק שזכה להיות בצל קודשו של הרבי מלך המשיח בשנת תנש"א, וכך הוא

החלטתי להגיע לרבי ולבקש את ברכתו לאחר ששמעתי את שמו כמחולל ישועות כשעברתי מול הרבי ביקשתי ממנו שיעביר את המחלה שלה לגוי כפי שהיה נהוג מקדמת דנא אצל צדיקים

השמועה על הברכה עשתה לה כנפיים, ובעיקר נוכח הנס העצום שחולל הרבי.

כאשר חזרתי לארץ הקודש, התקיים מעמד סיום הרמב"ם על ידי בית חב"ד בשיכון ה'. הגאון הרב מאיר מאזוז הגיע במיוחד לכבודו של הרבי כדי לשאת את הנאום המרכזי. לפני כניסתו לאירוע, ניגשתי אליו וסיפרתי לו את כל האירוע ובו במקום מסרתי בידי את הדולר של הרבי יחד עם קלטת הוידאו. הוא היה נרגש ולא הפסיק לברך אותי על השליחות הזאת. ואכן, באותו מעמד סיפר הרב מאזוז למאות הנוכחים את פרשת הנס המופלא, ומיני אז בכל הזדמנות ובכל אירוע, וכך בספרי, נוהג הרב מאזוז לספר את הסיפור.

שנה לאחר מכן, בחודש כסלו תשנ"ב, הייתי אז בחור ב'קבוצה', כאשר הרב מאזוז הגיע לנו יורק יחד עם זוגתו ובתו ובין השאר הגיעו לרבי כדי להודות לו על הברכה ועל הנס המופלא. זכיתי ללוות אותם מקרוב. בחלוקת הדולרים הוא הוצג על ידי הרב יקותיאל ראפ, ובמעמד זה זכה לשפע ברכות וישועות מהרבי. הרבי העניק לו ולזוגתו תשעה דולרים לברכה.

בחודש כסלו תשס"א, עשר שנים מאז קבלת הברכה, נפטרה הרבנית מאזוז. בימי ה'שבעה' באתי אליו לנחמו יחד עם ידידי הרב אברהם בן שמעון. ישבנו בבית הרב שביקש ממני לחזור על כל פרט ופרט ממה שהרבי אמר לי. לאחר מכן אמר לי כשדמעות על לחיי: "הרבי נתן לה במתנה עשר שנים".

הרב ישראל-מאיר לאו בחלוקת דולרים אצל הרבי

”כאשר הילד יגיע לבר מצוה...”

לפני שש שנים, אור לכי באלול תש”ס, נערכה בנתניה חגיגת בר-המצווה של יוסף סורוצקין. החגיגה הייתה מרגשת במיוחד משום שיוסף, נער חביב ומחונן, נולד עם נכות פיזית של מאה אחוזים, ובמאמצים גדולים של הוריו, עם כוח רצון עז שלו, הגיע לאן שהגיע.

ההתרגשות הכללית גברה בשעה שסב החתן, הגאון הרב ישראל-מאיר לאו, אז הרב הראשי לישראל, התייצב לצד נכדו ופתח בדברי תורה וברכה. בסוף דבריו אמר בהתרגשות גדולה: ”זה בעצם נס גלוי, ואני חייב לשתף אתכם בו, משום שאני חייב למלא כאן שליחות-קודש ולסגור מעגלי”.

והוא סיפר: ”לפני כעשר שנים, ביקרנו אני, זוגתי הרבנית ובתי, אם בר-המצווה, אצל הרבי מליובאוויטש. היה זה ביום ראשון, י”ז בסיוון תש”נ, בעת יחלוקת הדולרים המפורסמת. סיפרנו לרבי על מצבו הרפואי של יוסי. באותו זמן היה מצבו קשה ודעתם של הרופאים הייתה פסימית מאוד.

”הצגנו את חוות-דעתם לפני הרבי, ואז – בניגוד לכל מה שכולם חשבו ואמרו – נתן הרבי ביד הסבתא של בר-המצווה, זוגתי הרבנית, דולר נוסף ואמר: ”כאשר הילד יגיע לבר-המצווה שלו תמסרו לו זאתי [את הדולר]. באותם רגעים היו הדברים האלה נראים מנותקים מן המציאות לחלוטין, אך הרבי אמר זאת בביטחון שנסך שלוהו וביטחון בכלונ”.

בחרדת-קודש הוציא הרב לאו את הדולר מכיס מעילו ואמר: ”בזה אני ממלא את השליחות שהוטלה עליי ועל זוגתי הרבנית על-ידי הרבי מליובאוויטש לפני יותר מעשר שנים, למסור לך את הדולר. הנה, אתה יכול לראות שנכתב עליו בזימנו: ”למסור ביום בר-המצווה לברכה עבור יוסף בן מרים נ”י””. כשדמעות ניגרות על לחייו מסר הסבא, הרב לאו, את הדולר לידי נכדו, ואמר: ”את זה נתן הרבי מליובאוויטש להעביר לך היום”.

לאחר החגיגה, סיפרה הגב' מרים סורוצקין, אימו של יוסף:

”לאחר שהעניק הרבי לאימי דולר נוסף עבור יוסי, שוחחו אבי והרבי בענייני מקוואות. בסיום הפגישה פנה אליי הרבי, נתן לי דולר ובירכני בהצלחה רבה, ולאחר מכן העניק לי דולר נוסף. ”זה תני לסופר שיכתוב את פרשיות התפילין של יוסי לפני הבר-מצווה שלו. זו הייתה בעצם חזרה על

בימים הסמוכים לחג הפסח בשנות המ”מים, כאשר אחד מבני דודי עסק בהוצאת כלי הפסח ממקומם בעליית התקרה (בוידעם), נפל על ידו ארגז כבד של סט הצלחות, ושבר את ידו.

היא מיהרה לבית הרפואה, ולאחר צילום רנטגן התברר כי מדובר בשבר קשה מאוד, שעל מנת לאחות אותו אי-אפשר להסתפק בגבס רגיל על היד, אלא צריך לקבע את היד לחלוטין באמצעות גבס מיוחד שנכרך סביב הגוף ולא איפשר ליד לזוז אפילו מילימטר.

הרופאים אמרו לו שידו צריכה להיות מקובעת לגוף במשך חודשיים, ורק אז יוכלו לבדוק אם אפשר להסיר את הקיבוע ולהסתפק בגבס רגיל.

כמובן שהגבס המיוחד הפריע לו מאוד בשגרת החיים, הרבה יותר מגבס רגיל, ומיד לאחר חג הפסח, מיהר ביום ראשון לחלוקת הדולרים אצל הרבי, לבקש ברכה לרפואה.

כאשר הגיע תורו, הוא הציג את עצמו לפני הרבי כנכד של האדמו”ר מרחמסטריווקה, שכידוע היה בקשרי ידידות עם משפחת הרבי כאשר התגורר בניקולייב. על מצבו הרפואי הוא לא היה צריך לספר, שכן אי אפשר היה להתעלם מהגבס שעטף את גופו וידו...

הרבי העניק לו שטר של דולר לצדקה, ולאחר שבירכו בברכה השגרתית, הוסיף לברכו ב”רפואה שלימה”.

כשדמעות ניגרות על לחייו מסר הסבא הרב לאו את הדולר לידי נכדו ושוב אמר: ”את זה נתן הרבי מליובאוויטש להעביר לך היום”

הברכה שהעניק להוריי. אני חייבת להודות, שהברכה הייתה נראית רחוקה מאוד במציאות המרה שבה היינו שרויים באותה שעה, ודברי הרבי נסכו בנו ביטחון.

”זה כעשר שנים אני נושאת עמי את הדולר. הוא עבר מארנק לארנק. עתה ביצעתי את השליחות והעברתי לסופר שכתב את הפרשיות של יוסי. כאשר שמע הסופר את סיפורו של הדולר, החזירו לנו ועתה הוא שוב שמור עמי”.

כפיצת הדרך של ששה שבועות

מספר הרה”ח ר' נחמן יוסף טוורסקי:

המשפחה את בן-דודי לפני הרבי, וביקש:
"שהרבי יברך אותו שיהיה לו בן זכר!"
הביט בו הרבי, במבט תמה, ואמר: "בן
זכר? ואם יהיו בנות?..."
ותוך כדי דיבור הושיט הרבי דולר נוסף
לבן-דודי, ואמר: "שיהיו בנות..."
כעבור שנה ילדה אשתו בת, ואחר-כך
עוד בת, ועוד בת... היום יש לו ב"ה כמה
בנות, שלידתה של כל אחת מהן הוא נס בפני
עצמו!

ארבעה דולרים לשלו במשפחה

מספר הרה"ח ר' מיכאל רייניץ:
בשנות לימודי בישיבת "אהלי תורה"
בקראון הייטס, הייתי הולך יחד עם הרה"ח
ר' שמואל זוהר למסור שיעורים בסטטן-
אילנד, אצל קבוצת מקורבים שהכרנו
במצע-תפילין. לאחר תקופה ארוכה, כאשר
הקשר עם האנשים העמיק, הצענו להם
להגיע קבוצה מאורגת לחלוקת הדולרים
אצל הרבי באחד מימי ראשון.
הם קיבלו את ההצעה בשמחה רבה,
ומכיוון שביום ראשון רובם לא עובדים,
סוכם שנגיע לאסוף אותם בהסעה מאורגת
מביתם שבסטטן-אילנד.
כשעצרנו ליד אחד הבתים, היינו עדים
לזיוכוח מוזר. בעלי הבית אירחו צעיר
ישראלי, קרוב משפחה, וכאשר יצאו לכיוון
האוטובוס ביקשו ממנו להצטרף לנסיעה
לרבי מליובאוויטש. הוא הגיב בזלזול וסירב.
הזלזול המופגן בצדיק הדור הרגז את
מארחיו, והם הודיעו לו שבאם לא יצטרף
אליהם – לא יארחו אותו עוד בביתם...
כמובן שאחרי איום כזה, הוא מיהר לעלות
לאוטובוס, אך מצב רוחו היה בהתאם...
התיישבתי לידו, ופתחתי שיחה כדי
להרגיע אותו מעט. לאחר כמה דקות שיחה,
הוא נרגע, והחל להתעניין מה בדיוק יעשו
חברי הקבוצה אצל הרבי. הסברתי לו שאנו
מתכוננים לעבור לפני הרבי ולקבל דולר
לצדקה וברכה.
כששמע שהרבי מעניק מברכותיו
הקדושות, בתוספת כמה סיפורים על ברכות
שהתקיימו, שאל אותי לפתע אם גם הוא
יכול לבקש ברכה. השבתי בחיוב, אך
הבהרתי לו שאין זמן לבקשות ארוכות, ולכן
עליו לתמצת את בקשתו למילים ספורות.
בהמשך הדרך הוא שתק. כנראה חשב
כיצד יביע את משאלתו לפני הרבי.

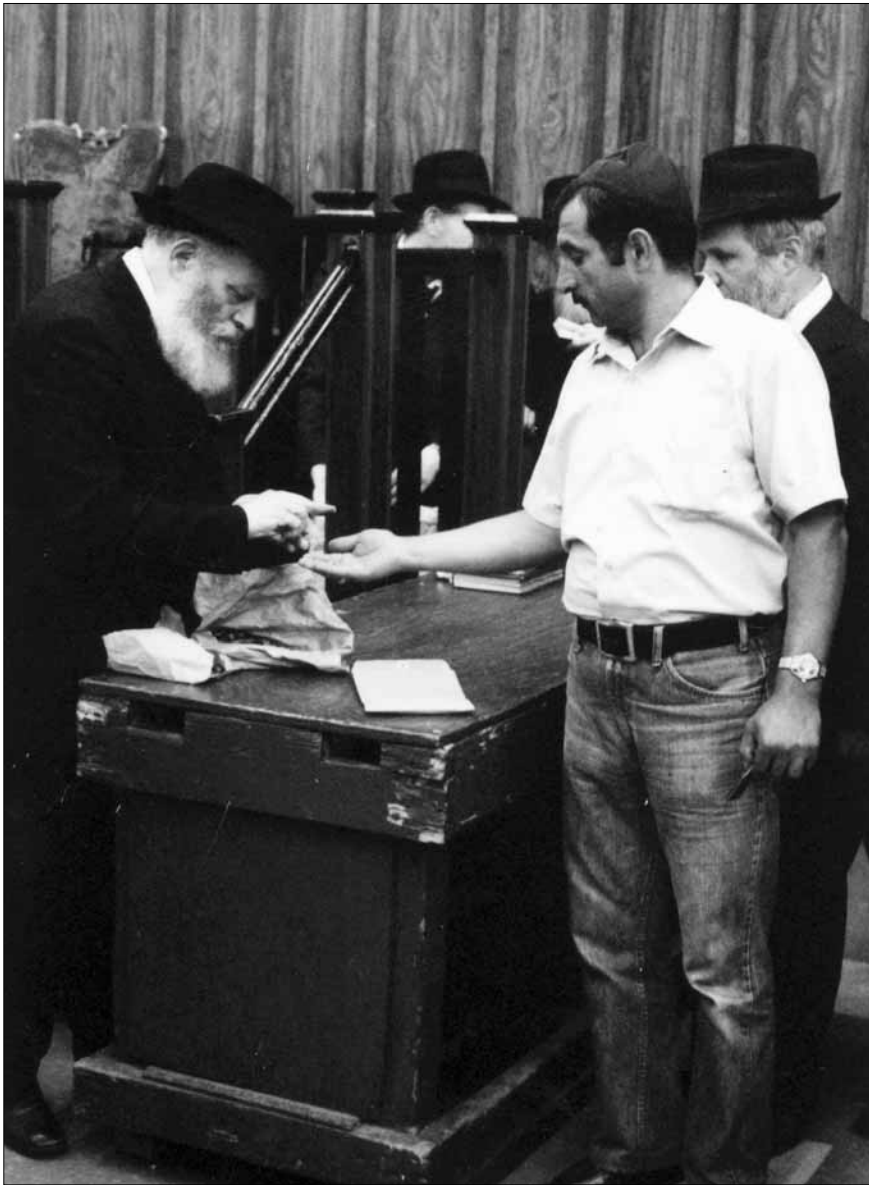
כאשר הגיעו אל מול
פני הקודש הציג
קרוב המשפחה את
בן-דודי לפני הרבי
וביקש: "שהרבי יברך
אותו שיהיה לו בן
זכר!" הביט בו הרבי
במבט תמה ואמר:
"בן זכר? ואם יהיו
בנות?... " ותוך כדי
דיבור הושיט הרבי
דולר נוסף לבן-דודי
ואמר: "שיהיו בנות..."

הוא החל ללכת לכיוון הדלת, ואז קרא
לו הרבי שנית, ובקול פסקני ותקיף אמר:
"בקרוב!", ונתן לו דולר נוסף.
בן דודי חזר לביתו, ובשעות הערב החל
להרגיש לפתע כאבים מוזרים בפרק ידו,
במקום השבר. הוא נזכר שהרופא הזהיר
אותו שבאם יחוש בכאבים מיוחדים –
ימהר לבית הרפואה, שכן לפעמים נוצרת
במקום דלקת, וחובה לטפל בה בהקדם.
תוך זמן קצר הוא היה בבית הרפואה
ודיווח לרופא על הכאבים. הרופא הסיר מיד
את כל הגבס, ושלח אותו לסדרת צילומים,
כדי לברר את מקור הכאבים.
כאשר הרופא חזר עם הצילומים, היה
נסוך על פניו מבט של הפתעה מושלמת.
"אין לי מושג כיצד זה קרה, אבל לפי
הצילומים היד שלך עשתה קפיצת דרך של
ששה שבועות! תהליך האיחוי שהיה אמור
לארוך חודשיים, הסתיים היום, שבועיים
בלבד לאחר האירוע!"

ואם יהיו בנות?...

השגרתית, ותו לא.
באחד מימי ראשון בתחילת חודש אדר
תשנ"ב, הגיע קרוב משפחה נוסף לחלוקת
הדולרים. כאשר ראה את בן דודי התעניין
אצלו לאיזה עניין הוא מגיע, וכאשר שמע
שהוא הגיע כמה פעמים כדי לבקש ברכה
לילדים, אך טרם נענה כיוון שלא אזר אומץ
לבקש מהרבי – הציע לו לעבור יחד ליד
הרבי, והוא יבקש עבורו את הברכה.
וכך הווה. הלכו שני בני הדודים, וכאשר
הגיעו אל מול פני הקודש, הציג קרוב

מוסיף ומספר הרב טוורסקי:
אחד מבני דודי, שהיה זקוק לברכה
לילדים, הגיע כמה פעמים לחלוקת הדולרים
אצל הרבי על מנת לבקש את ברכת הרבי,
אולם כאשר עמד לפני הרבי, לא הרהיב עוז
בנפשו לפצות את פיו ולבקש משהו מהרבי.
ומשלא ביקש – לא נענה. בכל פעם שעבר
נתן לו הרבי דולר לצדקה עם הברכה

במהלך התור עמדתי מאחרי אותו צעיר, וכאשר הגיע תורו ראיתי שהוא נמצא בהתרגשות גדולה. מרוב התרגשות הוא לא הצליח להביע את בקשתו.

הרבי נתן לו דולר, ובירכו ב"ברכה והצלחה".

הוא החל לצעוד לכיוון היציאה, כשלפתע קרא לו הרבי. הוא שב על עקבותיו, והרבי העניק לו ארבעה דולרים נוספים, ואמר: "שלום במשפחה. בשורות טובות!".

לאחר שקיבלתי דולר לצדקה וברכה מהרבי, יצאתי החוצה, שם פגשתי את הצעיר עומד חיוור מהתרגשות.

"מאיפוא הוא ידע?!", שאל אותי בתדהמה. "איך הרבי ידע מה רציתי לבקש?!", שאל שוב ושוב.

לבקשתנו, סיפר לנו הצעיר, כי כמה חודשים קודם לכן נפטר אביו והשאיר אחריו בירושה נכס יקר מאוד בתל-אביב. הנכס הזה עורר מחלוקת גדולה בין האחים, והשלום במשפחה התערער.

"המצב במשפחה מאוד הפריע לי", סיפר לנו הצעיר, "וכאשר שמעתי שאפשר לבקש ברכות מהרבי, החלטתי לבקש על העניין הזה. אלא שכאשר הגעתי לפני הרבי, כל כך התרגשתי, שלא יכולתי להוציא הגה מפי. אבל הרבי ידע לבד, ובירך אותי בשלום במשפחה!".

"וכמה אחים אתם?", שאלתי.

הצעיר הביט בידו, שם היו מונחים עדיין ארבעת הדולרים שקיבל מהרבי, ובתדהמה השיב: "לא יאמן, הרי אנחנו בדיוק ארבעה אחים!".

בעקבות המופת הניסי הזה, חל שינוי מהותי ביחסו של הצעיר ליהדות, ובמשך הזמן שהיה אצל קרובי בסטטן-איילנד, הוא השתף בשיעורים, והחל להניח תפילין.

ברכה מכוונת

מספר הרב יהודה לייב גרונו מזכירו של הרבי: פעם, באמצע הלילה, קיבלתי טלפון מאחד השלוחים שסיפר לי:

"לא מזמן הגעתי ל-770 בליווי אחד הגבירים שלנו שתורם רבות למוסדות שלי, יחד עם בני משפחתו. עמדנו בתור לחלוקת דולרים, וכשהגענו, הצגתי בפני הרבי את הגביר. הרבי נשא אליו עיניים, נתן בידו דולר נוסף באמרו: 'זה עבור התרומות לשליח שלי'. לאחר מכן פנה לאשה, נתן לה דולר נוסף ואמר: 'זה עבור העזרה והעידוד לבעלך שתורם'.

"בהמשך פנה לבן הראשון, נתן לו דולר ואמר 'עבור העידוד לאבא ולאימא'. הבן השני קיבל גם הוא דולר, אך הרבי אמר לו 'זה עבור העידוד לאבא'. לבן השלישי נתן הרבי דולר נוסף ואיחל לו 'בהצלחה'.

"רק לאחר שיצאנו החוצה ושמנו לב לדברי הרבי, הבחנתי בשינוי הברכות מבן משפחה אחד לשני. הגביר תפס את ראשו בהתפעלות אדירה כתוצאה מרוח הקודש של הרבי לצד עדינותו. וכל כך למה?

"התברר כי הגביר ורעייתו זה להם נישואים שניים. הבן הראשון שעבר הוא של שניהם, ולכן הרבי אמר לו 'לעודד את אבא

המשך בעמוד 40

כשיצאנו החוצה
ושמנו לב לדברי
הרבי הבחנתי בשינוי
הברכות מבן משפחה
אחד לשני. הגביר
תפס את ראשו
בהתפעלות אדירה
כתוצאה מרוח הקודש
של הרבי לצד עדינותו

ברגעים המרטיטים ביותר בתפילות ראש השנה, באותן שניות חדות של דין נחרץ; ברגעים הנוקבים, כאשר האלוקים פוקד על צבא מרום בדין, והנה מגיעה עת ההכרעה; כאשר דומה כי הפסק כבר נפסק ולא יזכו בעיניך בדין - נשמעת פעיית הכבשים, המעוררת את מידת הרחמים, וממתיקה את הגבורות ואת הדינים • מבט מרתק אל הפיוט המרגש "ונתנה תוקף" לאור תורת החסידות

כְּבִקְרַת רוּעָה עֵדְרוֹ

הרחמים. היא מגיעה ממקור עליון יותר, ולכן בכוחה לבטל את טענותיהם של שתי המידות שקדמוה. מחד, היא מבטלת את מידת החסד, וטוענת שאכן לאדם זה שטר מן הדרך לא מגיע לקבל את שפע הטוב האלוקי, ואף ראוי הוא לעונש חמור על כך; אולם מאידך היא מבטלת את מידת הדין וטוענת שלמרות שלא מגיע לו – יש לרחם עליו, לבטל את גזר דינו החמור, ואף להעניק לו מידו המלאה הפתוחה והגדושה של הקב"ה.

בזה גדול כוחה של מידת הרחמים ממידת החסד, שכן מידת החסד, גם בשיא תוקפה וגבורתה, לא תצליח לשבור את מידת הדין, שתמשך לטעון בעוז ובגבורה שראוי הוא האדם לעונשים הכי חמורים. ואילו מידת הרחמים, ששורשה גבוהה הן ממידת החסד והן ממידת הגבורה והדין – מצליחה בכוח שורשה לבטל את מידת הדין.

ולמרות שמידת הרחמים מבטלת גם את מידת החסד, שהרי מסכימה היא עם מידת הדין שמן הדין ראוי האדם לעונש ולא לשכר – בכל זאת, מכיוון שמידת הרחמים נוטה לחסד, הרי בשורה התחתונה, בפסק הדין הסופי, יגבר כח החסד על הדין, וכפי שנאמר "המרחס כי לא תמו חסדיך", וכן "זכור ה' רחמיך וחסדיך" – שמפסוקים אלה נמצינו למדים, שלאחר שמידת הרחמים מתערבת במשפט, נגזר הדין בנטייה ברורה למידת החסד.

הסיבה לכך שלמרות שמידת הרחמים

את גזר דינם של ישראל להכתב בספר החיים, "מי יחיה... מי ינוח... מי ישקט... מי ישלו... מי יעשר... ומי ירום".

כוחה של מידת הרחמים

מדוע צריכים דווקא למידת הרחמים (מידתו של יעקב אבינו) כדי לגבור על מידת הדין? האם אין בכוחה של מידת החסד (מידתו של אברהם אבינו) להסיר את קטרוגי מידת הדין? ומהי סגולתן של הכבשים, שכאשר מזכירים אותם מצליחות הן לעורר למעלה את מידת הרחמים?

האדמו"ר האמצעי, בספרו "תורת חיים", מבאר שכל משפט מהווה למעשה מעמד של התמודדות בין מידת החסד למידת הדין:

מידת החסד כשלעצמה, היא חסד אין סופי. אין היא מבחינה בשום פגם, ומבחינתה יש להשפיע טוב וחסד לכולם, בלי יוצא מן הכלל. גם לגרועים בבני האנוש, תמליץ מידת החסד להעניק ביד פתוחה וגדושה.

מנגד, עומדת מידת הדין, שמחפשת סיבות מדוע לא להשפיע. מדוע לא לוותר. כל עוון קל שעבר האדם הופך אותו, בעיני מידת הדין, לבלתי ראוי להשפעות אלוקיות, לא רחוניות ולא גשמיות.

ואז, בשיאה של ההתמודדות בין שתי המידות, מגיעה המידה השלישית, מידת

חד הרגעים המרגשים ביותר בתפילות ראש השנה ויום הכיפורים, הוא כאשר החזן מסיים את הפיוט "מלך עליון", משתררת דממה מתוחה בבית הכנסת, ואז נשמע שוב קולו של החזן "ונתנה תוקף"...

חרדת אלוקים שורה על המתפללים, המתרכזים במילות הפיוט הנוקבות, שכל קטע ממנו מתאר מוויית שונה את מהלך הדין והמשפט המתקיימים ברגעים מרטיטים אלה בבית דין של מעלה. הנה, ברגעים אלה יושב הבורא על כסא מלכותו, כדיין ומוכיח... והנה נשמע קול תקיעת השופר, ואחריו קול דממה דקה. המלאכים נחפזים בחיל ורעדה, והיקום כולו רועד ואומר באימה וברתת "הנה יום הדין, לפקוד על כל צבא מרום בדין"...

ברגעים נוקבים אלה, כאשר מגיעה עת ההכרעה, ודומה כי הפסק כבר נפסק ו"לא יזכו בעיניך בדין" – נשמע לפתע קולו של החזן בנימה מפוייטת של תחנונים, כבן המתחטא לפני אביו, והמילים הבאות בוקעות מעמקי ליבו: "כבקרר רועה עדרו, מעביר צאנו תחת שבתו – כן תעביר ותספור ותמנה, ותפקוד נפש כל חי, ותחתוך קצבה לכל בריותיך, ותכתוב את גזר דינם"...

ובבית דין של מעלה, נשמעת באותם רגעים תפילתם של ישראל צאן קדושים כפעיית כבשים. נעימת הכבשים מעוררת את מידת הרחמים, שמצליחה לגבור על מידת הדין, להמתיק את הגבורות לדין, ולפסוק

מַעְבִּיר צֵאֲנוּ פַּתַחַת שְׁבָטוֹ

”כבקרת רועה עדרו מעביר צאנו תחת שבטו, כן הוא יתברך משגיח בהם, מתבונן בסקירה כללית ובהשגחה פרטית ורואה כי יש מהכבשים הגולשות מטה במדרון ויש המטפסים במעלה הגבעות; יש הפונים לנתיבות עקלקלים ויש ההולכים בדרך הישר – כלום יוכל הרועה לרדוף אחר כל אחד מהם ולהשיבם ממקור תעייתם?” • סיפור של תשובה מוגש לימי התשובה וליומא דהילולא של כ”ק אדמו”ר ה’צמח צדק’

"לחיים!" קורא לפתע חסיד קשיש.

"לחיים ולברכה!" עונים אחריו החסידים בלבבות מלאים, ונשמתם מתענגת על הסוד והרוז האלוקיים הטמונים בדברי רבם. המשפיע החסיד חושף אותם לעומק דברי הקודש בבהירות רבה, עד כי חשים הם את היין (פנימיות התורה) המשכר המחלחל בעמקי נשמתם. יש בכוחו לבאר מציאות ולצייר אותה עד כי דומה בעיניך כי היא חיה מול העיניים, עומדת וקיימת והופכת אותך לפרט בתוכה. "מבשרי אחזה אלוקה" – לוחש אחד החסידים לרעו, אך הוא מבחין לפתע בגבאי הקרב לאחד החסידים ולוחש באזניו דבר מה.

הלה קם ממקומו והולך אחר גבאו של הרבי ועקבותיהם נעלמים במסדרון. "רבי!" – נרתע החסיד לאחוריו כאשר שמע את הרבי מצווה עליו ללכת אל אותו פריץ ידוע לשימצה, ולומר לו שהגיעה העת לעשות תשובה.

"איך אוכל לשאת בזאת? הרי הכלבים יטרפוני! ושומר הראש יחסלני מיד בהתקרבי

למקום. ואם בכל זאת אצליח לפלס לי דרך אל ארמונו של הפריץ, הכלום לא תפגע בי חרבו עוד בטרם אמסור לו את דבריו הקדושים של הרבי? איך אוכל? איך?!"

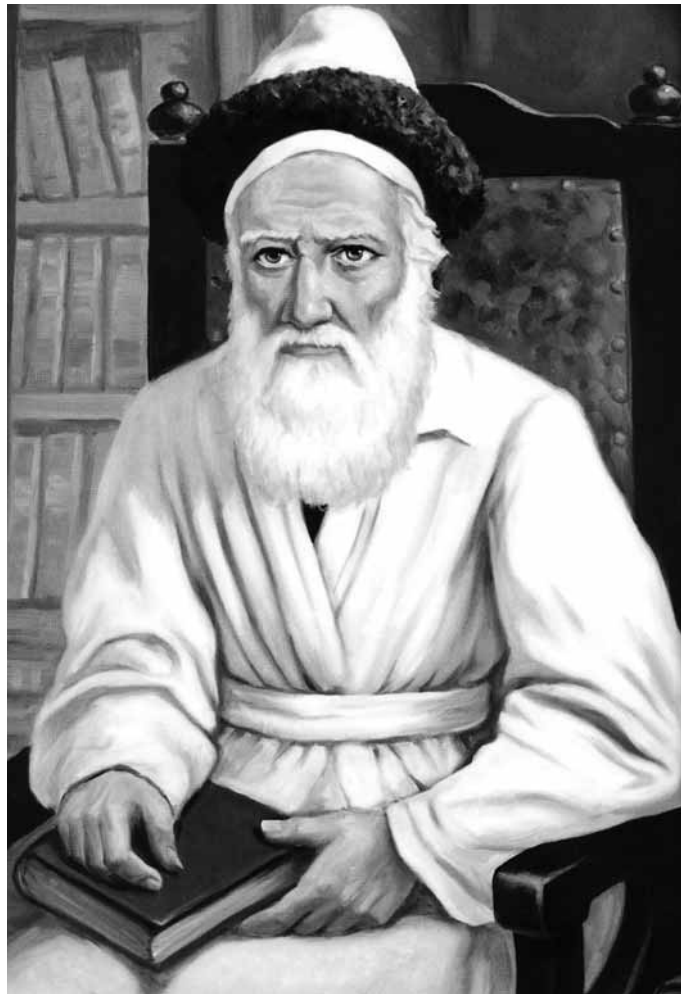
החסיד תלה עיניו בפניו הקדושות של הרבי. לו רק יכול היה לבצע את המשימה הנועזת... לו רק יכול היה להשביע את רצונו הקדוש...

הרוך הנסוך על פניו האציליות של הרבי, משכיח קמעה את הסערה שבנפשו.

עיניו מפיקות הנועם של הרבי ננעצות בו והוא חש יראת כבוד. השלווה הנסוכה על פניו של הרבי, מקרינה גם עליו. "כלום מפקפק אני בסמכותו של הרבי? שמא יש בי ערעור בדבריו הקדושים? ומה עם כוחו של המשלח?"

מצפוני מייסר אותו.

"רבי!", הוא גועה, "אני הולך מיד

ב

זה עתה סיים הרבי ה"צמח צדק" את דברי מאמרו הקדוש, ופנה לחדרו בהותירו מאחוריו עדת חסידים דבוקה ומשתוקקת נוכח המשמעות העמוקה של הרעיונות. יש בהם שעוד זכו לראות את פניו של חמיו כ"ק האדמו"ר האמצעי; הקשישים מביניהם אף זכו לשהות במחיצתו הקדושה של האדמו"ר הזקן. עיני כל היו נשואות אל ה"משכילים" וה"מבינים", בהפצרה ללא קול לפענח לפנייהם ולבאר ביתר בהירות את הדברים הנשגבים. אוירה של רוממות רוח אופפת את המקום וכובשת את מציאות ה"יש" שבהם. לא רק יכלו לשכון במקום הקודש הזה לנצח... לו רק היו קרני הווד מתפשטות להן החוצה אל הגלות הקודרת, וחולשות על זרועות הרשע ומכניעות אותו, כי אז אולי היה הקץ ליסוריהם ולמכאוביהם הקשים...

א

"אלוקי" – הוא נחרד בראותו את ארמון המושל המפואר המזדקר מול עיניו – "הכלבים הנועזים הללו עוד ישסעו אותי..." מלמל ביראת מוות ופעימות לבו הולכות וגוברות... הוא מדמה כיצד שאון נורא של צרורות ירי מפלח את האוויר, והכדורים נותבים אליו ישירות מאקדחו של שומר הסף.

נשימתו נעתקת ממנו והוא עומד לשוב על עקבותיו. ליבו נמוג. "אינני יכול רבי... אינני יכול" – הוא מתחנן על נפשו. לפתע נזכר בשם הקדוש שמסר לו הרבי ה"צמח צדק" עוד בטרם עזב את בית מדרשו בדרך לשליחות...

מושל עריץ יהיר ושונא ישראל מושבע, שכן בארמון המפואר שהתנשא מול הגבעה. הוא הפיל את חיתתו האיומה על יהודי האזור, ובפרט על אלו שנאלצו לחכור ממנו שטחי אדמה. הוא היה גובה את דמי השכירות שלו באכזריות. לא אחת היה משליך את קרבנותיו הנאנקים לבור תחתיות לו התמהמהו קמעה בתשלום.

הוא ניצל כל הזדמנות נאותה להתעלל בהם ולהפר את שלותם. "יהודון עלובי!" היה שואג בטון פראי מבוסס במשקה חריף. כל אימת שהיה מבחין בדמותו של יהודי חולפת על פניו, היה מתמלא שצף וחימה, והיה קורא לעברו דברי בוז וקלון.

הלבוש היהודי הקציף אותו במיוחד כאשר היו נתיניו היהודים ממלאים את השווקים כדי לערוך את קניותיהם לכבוד שבת קודש או לכבוד הימים הטובים. בדיוק אז היה מפתיע אותם כשהוא מופיע במרכבתו ההדורה על סוסיו האביריים. היה מאיץ בהם ושואג לכל גידופים ודברי נאצה. גם על פתחי בתי מדרשם ובתי הכנסת שלהם לא נמנע מלעבור, בהוקיעו אותם לעיני כל.

נתיניו היהודים שלא יכלו לשאת עוד בתלאות ובחרפה, היו שופכים את מרי ליבם לפני רבם הקדוש: "רבי, עד מתי?!" היו קובלים.

בשליחות הקודש!!! – הוא פנה לעזוב את החדר, אך קולו השקט והמתון של הרבי עוצר אותו:

”בהתקרבך לארמון, תוכל לכוון נא את השם הקדוש שאמסור לך... כוון אותו בשעת כניסתך ואל תרפה ממנו עד שתעזוב את השער בצאתך את הארמון”.

החסיד מהנהן בראשו ושביב ניצת בעיניו. אושר מציף אותו עמוק בנקודת לבו. רגשות שונים מתמזגים בו והם עומדים למעלה מתפיסת הדעת שבו... הוא נושק למזוזה, מלווה במבטו של הרבי וחש אורה של המלאך המלווה אותו לשמרו בכל צעדיו. נעימה חסידית מלווה את צעדיו, המה הצלילים העולים מהאולם שעזב מאחוריו. כמה ערב הניגון החסידי, הוא חש כיצד נפתחים השסתומים שנשמטו. ”רבי, הנני יוצא בשליחותך!” החמימות הזאת מתפשטת בקרבו, בוקעת ויוצאת החוצה בזרם קולח של דמעות שלישי. ”רבי”, הוא גועה ברעדה.

א

הוא עצם את עיניו כדי להתרכז בשם הקדוש שנתן לו הרבי; כדי שלא להתבלבל מארמונו של הפריץ שהזדקר לנגד עיניו ומהכלבים האימנטיים המתרוצצים סביב.

הוא ממלמל ביראת קודש פסוקים ושברי מאמר דא”ח, ופעימות לבו גוברות. הוא מתקרב אל היעד פסיעה אחר פסיעה. מבלי שים לב לשומרים ולכלבים, הוא פוסע קדימה נחוש, נבלע בינותם – והשם הקדוש מאיר במוחו בכוונה עצומה. קלסתר פניו הטהורות של רבו נגלה לו עתה בברור... הוא צועד ישירות אל הדמות הניצבת ממול.

”הרבי אמר שכבר הגיע המועד לעריכת התשובה” – הוא פולט בבת אחת את המסר של הרבי באוזניו של האיש הכרסנני היושב מולו נדהם. נדהם בשל דמותו העבדקנית של היהודי שהופיעה לפתע פתאום, בלא הודעה

מוקדמת, בתוך טרקלינו שלו... חוצפה... העזה שכזאת...

החסיד עוצם את עיניו. יודע שזה הרגע הקריטי. הוא מתעצם בכוונת השם הקדוש... כשהוא פוקח את עיניו, הוא קורא סממני הכנעה בפנים העריצות; הוא מבחין כי השנאה וההירות נמסו. חיתת האימה שהפיל המושל, נמוגה לפתע; איה נעלמה לה תאוות הרצח המשכרת? איה חמקו להן קריאות הבז והגנאי?? והקצף והזעם...

”הרבי אמר שכבר הגיע המועד לעריכת התשובה” – מהדהדים בחלל המילים שמסר בידו הרבי, ודמותו של החסיד נבלעת בחוץ מבלי שאיש משגיח בה.

ד

אורה של רוממות הרוח אופפת את הנפש וכובשת את מציאות ה”יש”. ”לו רק אוכל לשכון במקום הזה לעולם... לו רק היו מתפשטות להן קרני ההוד החוצה, אל הגלות הקודרת, וחולשות על זרועות הרשע ומכניעות אותן – כי אז אולי הקץ ליסורי ולמכאובי הקשים” – מהרהר ההלך הזר שזה עתה הגיע לבית המדרש ומוצא בו את מקומו.

קרני ההוד המאירים אכן התפשטו להן החוצה וחדרו אל ארמון המשטמה, כופפו את זרועותיו החסונות של ה”קליפה”, עיקרו, שיברו ומיגרו. כמו מים זכים שחלחלו אל האבן, אור ה”יחידה” חדר לתוך הנפש המסואבת.

ההלך הניח את שקו בצד, תפס מקום פנוי. ”אוי” – מתייפח האלמוני – ”אוי... הקץ ליסורי הקץ למכאובי הקשים”.

”לחיים!!! קורא לעברו חסיד קשיש.

”לחיים ולברכה!!!” – עונים ומחרים

החסידים בלבבות הומים ונשמטם מתענגת.

”לחיים!!!” – חוזר האלמוני בקול שפל –

רק עכשיו חש במהותם של חיים זכים. כמו תינוק שנולד זה עתה...

ומבין אלו שנודע להם מהותו של האלמוני, יחידי סגולה, ישנם נועזים המרהיבים עוז ופונים אל הרבי בתמיהה:

”אם בכח קדושתו יש להפוך אדם ולהרימו מן הקצה האחד של הבירא עמיקתא ולהעלותו עד לרום המעלה, מדוע, אפוא, רבי, מתייגעים אנו כל כך ביסורים שכאלה בתהליך עבודת התשובה? מדוע אין כבוד קדושתו מחולל גם בנו שינויים אלו?”

נענה הרבי ושח להם: ”כבדת רועה עדרו מעביר צאנו תחת שבטו, כן הוא יתברך משגיח בהם, מתבונן בסקירה כללית ובהשגחה פרטית ורואה כי יש מהכבשים הגולשות מטה במדרון ויש המטפסים במעלה הגבעות; יש הפונים לנתיבות עקלקלים ויש ההולכים בדרך הישר – כלום יוכל הרועה לרדוף אחר כל אחד מהם ולהשיבם ממקור תעייתם?”

מקשיבים החסידים בקשב מרתק ומהרהרים: יש מי המתדרדר לעומקו של הגיא בעברות שבין אדם לחברו, ויש הפונים לנתיבות עקלקלים של חטאים שבין אדם למקום. יש המטפסים במעלה שליבות היהירות והגאווה, ויש השוקעים במצולות הייאוש, המר והדכדוך.

והרבי ממשך: ”ואם הצאן מועד וכושל, נופל ואינו יכול להשתחרר מהסבך בכוחותיו הוא, האם יועילו שאגותיו של הרועה? האם תצליח הכבשה להיחלץ מהמבוך על ידי צלילי החליל? האם יועילו שברי התרועה של השופר לעורר אותו וגינוחי התקיעה להדריכו?”

החסידים שותקים, מתבוננים בדעתם וממשיכים להאזין לדברי הרבי, ואלה לא מאחרים להגיע, חוצבים ויורדים לשיתן:

”כי כאשר יאחו הצאן בסבך – או אז יבוא הרועה בעקבותיו, ישלח אליו את זרועותיו החסונות וישחררהו מהסבך ברוך ובחמלה. או אז ישאהו ברחמים ויקחהו בזרועותיו”.

(פניני הכתר חלק ג' עמ' 444)

דקה הליכה מ-770 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

917-691-5212
718-473-5937

- ◆ החלפת מצעים ומגבות
- ◆ שרותים ואמבטיה מפוארים
- ◆ סבונים ושמפו בשפע
- ◆ שרות מלא!

- ◆ מטבח מצויד במיטב השכלולים המודרניים: מקרר, מיקרוגל, טוסטר, מיחם
- ◆ ארוחת בוקר, מקרר עם שתיה כל היום.
- ◆ טלפון חופשי
- ◆ אינטרנט מהיר חופשי
- ◆ וידאו

קינגסטון הוטל

ביטלה את שתי המידות, היא נוטה בסופו של דבר למידת החסד – מסביר האדמו"ר האמצעי, שלמידת הרחמים יש כוח מיוחד, שאין למידת החסד, והוא הכח **להמתיק** את מידת הדין. ולאחר שהמתיקה את מידת הדין, יכולה מידת הרחמים להביא לפסק הסופי בנטייה ברורה למידת החסד.

הכבשים

מעוררות רחמים

כאשר עומדים ישראל בדין, ב"תוקף קדושת היום, כי הוא נורא ואיום" – מבקש הפייטן לעורר את מידת הרחמים. הוא עושה זאת באמצעות המשלת הקב"ה לרועה, ובני ישראל לכבשים.

הכבשים נחשבות לבהמות רחמניות בטבען, ומכיוון שכך, גם קול פעייתם מעורר רחמים אצל האדם השומע את פעיית הכבשים, יותר מקולותיהם של שאר הבהמות. במקביל להם, גם בני ישראל הם רחמנים בטבעם, שהרי ישראל רחמנים בני רחמנים, וגם קולם של ישראל, הנקרא "קול יעקב" מעורר את מידת הרחמים בעולמות העליונים.

מקבילה נוספת בין הכבשים לבני ישראל, היא הביטול המוחלט וטבע ההכנעה: הצאן מתייחד מכל הבהמות בטבע ההכנעה שלו. למרות שגם השור מוכן לקבל עליו את העול – הרי לעיתים הוא מנגח, וגם הפרה לפעמים סוררת, ואפילו הגדיים והתיישים מנגחים בקרניהם מפעם לפעם. בכל אלה יש את טבע המרידה. לעומתן הכבשים, טבעם רך מאוד ונכנע לכל, ואפילו בעת גז הצאן, כאשר גוזזים את צמרה – הרי "כרחל לפני גוזזיה נאלמה". בעוד שאר בעלי החיים לא ינוחו ולא ישקטו בעת גזיזתם, הכבשה שותקת. גם ישראל מקבלים בהכנעה את הגלות

האיומה, בה נוגשים ולוחצים עליהם אומות העולם. וכך גם ברוחניות – שורש נשמות ישראל בספירת המלכות, נקראת רחל, וכאשר המלכות יורדת למטה, וניתנת האפשרות לחיצונים לינוק ממנה באמצעות הצמר-השערות הנפרדות ממנה, הרי תהליך זה מקביל לתהליך גזיזת הצמר מהכבשה. אין בחינת רחל רוצה להחיות את הצד המנגד לאלוקות, אין היא רוצה להמשך אל החיצונים, ואולם היא מחרישה, נושאת את סבלה בדם ומקבלת בהכנעה את גזירת המלך.

וההקבלה הזאת, בין הכבשים לבני ישראל, מעוררת את הרחמים העליונים, וכאמור – דווקא מידת הרחמים בכוחה להמתיק את הדינים עד שבגזר הדין יגבר כוח החסד ויצא האדם זכאי בדינו.

מסטרון ללא ט"ט

כותב הפייטן "וכל באי עולם יעברון לפניך כבני מרון". הפירוש של "בני מרון", הוא למעשה "בני צאן", וכפי שנאמר במשנה (ראש השנה פרק א' משנה ב'), שבראש השנה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון, כמו שנאמר היוצר יחד ליבם המבין אל כל מעשיהם, ומפרש הברטנורא: "ככבשים הללו, שמוציאין אותן בפתח קטן, זה אחר זה לעשרן, ואין שנים יכולים לצאת כאחד שנאמר היוצר יחד ליבם המבין כו" – שאף על פי שעוברין לפניו אחד וחד, מכל מקום כולם נסקרים בסקירה אחת.

מכיוון שכוונת הפייטן להדגיש את עובדת היות בני ישראל דומים לכבשים, נשאלת השאלה: מדוע דווקא כאן הסתיר את הצאן, וכינה את בני ישראל כ"בני מרון", ולא "בני צאן"?

אלא שגם בזה כיוון הפייטן להמתיק את הדינים הקשים המתעוררים על בני ישראל בתוקף הדין:

אמרו רז"ל (חגיגה י"ג) שמלאך ושמו מט"ט קושר קשרים לקונו מתפילותיהם של

ישראל. זאת אומרת, שמלאך זה הוא הממונה להעלות את תפילותיהם של בני ישראל למרום. מלאך זה נקרא גם מטטרון, ומוסבר בחסידות ששתי האותיות ט"ט שבשמו של המלאך הם כנגד שמונה עשרה ברכות שבתפילת העמידה, שכן זהו תפקידו של מלאך זה, לקחת את תפילותיהם של ישראל, ולזככם עד שיהיו ראויים לעלות לפני כסא הכבוד.

אך אליה וקוץ בה: מחד, מעלה גדולה למלאך זה, מכיוון שהוא מזכך את התפילות, והופך אותם לראויות לעלות לפני כסא הכבוד. אולם מאידך, הרי ידוע שכאשר הקב"ה אמר למשה שישלח מלאך לפני בני ישראל, סירב משה ואמר "אם אין פניך הולכים אל תעלינו מזה". משה לא רצה שהמלאך יהיה הממוצע בין בני ישראל לקב"ה, כי המלאכים מדקדקים ומעיינים בדין, אם ראוי הוא האדם שתפילותיו תתקבלנה ברחמים, אבל הקב"ה בעצמו לא מדקדק כל כך.

וזוהי כוונת הפייטן בכנותו את בני ישראל "בני מרון" – מבקש הוא מהקב"ה, שהיות ונמצאים אנו בעשרת ימי תשובה, עליהם נאמר "דרשו את ה' בהמצאו", היינו שהקב"ה בעצמו מקבל את תפילותיהם של ישראל – הנה "היום תקבל ברחמים וברצון את תפילותינו", תקבל, אתה הקב"ה בעצמך, ולא על ידי מלאך.

ורמו כל זה בתיבת "מרון", המורכבת מאותיות "מטטרון", ללא שתי הטי"ט – כיוון שביום זה עולים תפילותיהן של ישראל ישירות לקב"ה, ללא עזרתו של המלאך, שנשאר עם השם "מרון" בלבד,

ועל ידי שתפילותיהם של ישראל מתקבלים ברצון, מתעוררת מידת הרחמים, ממתיקה את הדינים ומגבירה את קו החסד בעולם. ויהי רצון שעוד לפני ראש השנה נזכה להתגברות קו החסד והרחמים בעולם כולו, בהתגלות מלכנו משיחנו תיכף ומיד ממש!

(מיוסד על רעיון מתוך סידור המהרי"ד, שעיקרו מוסבר בהרחבה בתורת חיים לאדמו"ר האמצעי, פרשת ויצא ופרשת וישלח)

Van Service

שרות הסעות

15 passenger van for all your travel needs:
airports, pick ups, weddings, etc.
long distance trips, and light moving

טלפון: (718) 778-8661

שדה תעופה

פלאפון: (917) 699-3937

חתונות

הובלות קטנות

שנה יה לראש

מרגלא בפיהם של חסידים שכמה גבוה שאדם יקפוץ – הוא לא יגיע יותר גבוה מראשו. כלומר – אם רוצים להיות 'למעלה' – צריך להגביה את הראש • בראש השנה, כשנברך ונתברך "שנהיה לראש ולא לזנב", נאחל לעצמנו ונייחל שנזכה להתחבר ל'ראש בני ישראל', אשר ישא את ראשנו וירומם אותו מעל להבלי העולם אל ימות המשיח

גופא בתר רישא אזיל

הרבי מה"מ מבאר את פשר ההתייחסות המכובדת כלפי הראש בקשר להתנהגותו התמוהה של יעקב אבינו בעת ש"ויפגע במקום (מקום המקדש) וילן שם", שאז בטרם שכבו לישון "ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו". שואל הרבי מה"מ – מדוע הגן רק על ראשו? וכי את שאר האברים לא צריך לשמור? אלא התשובה היא שעל ידי שמירת הראש ממילא נשמרים שאר האברים. אם לא שומרים את הראש קשה מאוד ואף אי אפשר לשמור את שאר אברים. מה היא המשמעות של 'ראש שמור' או לא שמור? בגשמיות – החוק קובע שנוסעי אופנוע חייבים לחבוש קסדה, וכל חייל על משמרתו צריך לחבוש קסדה – כי האבר הטעון שמירה ביותר הוא הראש, ואם חלילה יפגע – ייזקו גם שאר האברים. ברוחניות – מסבירה תורת החסידות שראש שמור הוא ראש המונח במקום שבו צריך להיות מונח הראש של יהודי. אם הראש מונח בענייני דשמיא הרי שאר האברים נגררים אחריו, ואם הוא מונח בשאיפה לרמת חיים גשמית מרובת נכסים, גם אז יגרור אחריו את

שהיה הגבאי ב-770 עוד בתקופתו של אדמו"ר הריי"צ, הוזמן פעם לסעודה אצל ברוסיה היה מקובל לאמר: מי שישב במאסר פעם אחת – היה זה בבחינת **חייב** מן הדין, ומי שישב ג' פעמים היה זה בבחינת **הידור מצווה**, ומי **כיוהרא'** (נראה כהתפארות...) אדמו"ר הריי"צ – בשמעו זאת – החל לצחוק עד שהכף שבידו הקדושה רעדה.

אם כך, קשיי המאסר והגלות לא היו ייחודיים לרבי לוי יצחק, ורבים טעמו את טעמם. אך הנהגה זו – שלא חפץ להניח את ראשו על המיטה בגלל שאינו יודע מי הניח בה את ראשו לפניו – יש בה מסר מיוחד במינו לכל ההולכים בדרך החסידות.

היסוד לחיים חסידיים כפי שמבואר בד"ח, הוא **להגביה את הראש**. כל תכלית עניין ההתקשרות לרבי מה"מ הוא כדי שיפעל "נשא את ראש בני ישראל", "כי תשא את ראש בני ישראל" – זאת אומרת שיניחו את הראש בגובה האמיתי.

מדוע מיוחסת חשיבות מיוחדת לראש? וכי אין אברים נוספים החשובים אף הם? ומהי נשיאת הראש המדוברת?

המקום שבו לא הניח צדיק את ראשו

רבי לוי יצחק נ"ע – אביו של הרבי מלך המשיח, שהה פעם בחרקוב לצורך השתתפות באסיפת רבנים. השלטונות הקומוניסטיים הזמינו אותם כדי שהרבנים ימסרו 'הודעה' לעולם שאין רדיפת הדת ברוסיה. רבי לוי יצחק התעכב שם כמה שבועות והתאכסן בבית מלון בחדרון קטן, ועל פי המסופר – הוא לא ישן במיטה אלא היה מנמנם בכסאו במשך כל התקופה ששהה שם, בטענה שאיננו יודע מי הניח את ראשו שם לפניו. (סופר על ידי הר"י גולדשמיד ע"ה).

הנהגה זו מהווה עבורנו מסר חשוב ביותר, אשר ראוי וכדאי להתעמק בו.

אמנם מסירות הנפש של רבי לוי יצחק על החזקת היהדות – אשר עבורה נאסר, נשלח לגלות ונפטר מרוב ייסורים – היא המאפיינת יותר את קורות חייו. אך מצינו דוגמתה אצל חסידים רבים באותה תקופה, שזה היה לחם חוקם בהשראתו של אדמו"ר הריי"צ.

בנידון דידן שמעתי שר' יוחנן גורדון ע"ה

ליזמן הקצוב שבו אתה קובע עתים לתורה, בבחינת "כאיל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלוקים"?...

כשקשורים למעלה

לפי מידת השיקוע ששקוע הראש בענייני קדושה, כך הוא מרומם את האדם כולו מהעולם הזה. כפי שהיו ביטויים על גדולי ישראל – על זה נאמר שהיה טפח מעל הארץ ועל זה נאמר שהיה ג' טפחים מהארץ. הם היו אנשים שהלכו על אותה קרקע מוצקה שעליה אנו הולכים, אך הם חיו בעולמות נעלים, כי הראש – זאת אומרת הרעיונות והתכנים שלהם היו בעולמות גבוהים ולכן הם היו גבוהים מן הארץ.

סיפר רבי אייזיק מהומיל שהיה פעם אצל רבי ישראל מרוזין בערב שבת, וישבו ושוחחו על עניינים העומדים ברומו של עולם. כשנגש המשרת להודיע שהגיע זמן כניסת השבת, הניח הרוזינער את המקטרת, והפטיר רבי אייזיק אודות הצדיק מרוזין – "הוא עלה למעלה ואני נשארתי למטה"...

אצל רבי מאיר מפרימישלאן השפיעה נשיאת הראש לא רק על הרוחניות אלא גם על גופו הגשמי. ביום חורף קר הלך אל המקוה במורד הר מכוסה קרח חלקלק, כאילו הוא צועד על אדמה מישורית. לשני צעירים אשר ניסו לחקותו (ונפלו ונחבלו קשות!), הסביר את סיבת אי החלקתו במדרון התלול במילים: כשקשורים למעלה, אין נופלים למטה!

המשמעות הפנימית של דבריו היא שברגע שראשו – זאת אומרת רעיונותיו – היו קשורים למעלה, אז גם בגשמיות גופו ורגליו טפסו במעלה ההר ולא גלשו כלפי מטה. זו מדריגה נעלית ביותר, שבה הגוף הגשמי כל כך בטל לנשמה.

אולי אין בידינו יכולת להגיע למדרגתו של רבי מאיר מפרימישלאן, אך יש בידו של כל אחד ואחד אפשרות למנוע – באותו אופן – נפילה רוחנית, על ידי שראשו (התכנים שבראש) יהיו 'למעלה'. אז ממילא כשהוא הולך ברחוב, הוא עובר בשוויון נפש, רואה את הפיתויים החומריים הקורצים מכל פינה אך אין הם מושכים את לבו, כי ראשו ברבדים מרוממים יותר והוא אינו מתעניין בדברים שאינם בערכו. ולא רק שאינם מושכים אותו אלא שהם גורמים לו לתחושת מיאוס, כמסופר על הרב המגיד ממעזריטש שכאשר ראה אשה לבושה שלא בצניעות –

הבחירה היא – למה ולמי לכופף את הראש? התשובה נמצאת בגמרא ובהלכה, שם כתוב שאין הולכים בקומה זקופה אלא מכופפים את הראש מפני השכינה.

על כן האיש השומר נפשו וחפץ להצליח בעבודת ה', יכול להגיע למצב שבו מעין 'קסדה' רוחנית שומרת על ראשו, וזאת על ידי לימוד תורה והתעסקות במצוות כמו בעל עסק. כפי שמבואר בתורת החסידות על עניין "כל העוסק בתורה ובגמ"ח ובתפילה" – שכולם צריכים להיות בסגנון של 'ביזנסמן' שמונה בעסקו בראשו וברובו. מעניין אותו רק מה שקשור בעסק, כל מחשבותיו ודיבוריו – גם בעת שאוכל ושותה – הכל סביב העסק. ראשו מונח בעסק עד כדי כך שהוא אפילו חולם עליו בלילה, ועד שכל גופו נגרר ולפעמים הוא שוכח לאכול.

כך צריך להראות העיסוק בשלושת הקווים – תורה, עבודת התפילה וגמילות חסדים – שהם יהיו ה'ביזנס' היחיד המעסיק את הראש ביום ובלילה, גם אם רוב זמנו של האדם תפוס בענייני חולין של פרנסה וכדו'.

ידועים סיפורים אודות חסידים שהיו בעלי עסקים, אך ראשם ורצונם היה בתורה ומצוות. מתוך כך היו כל מעשיהם בשעת מסחרם רוויים וספוגים געגועים לרגע שבו יוכלו להתפנות ולעסוק בס. כשביקש סוחר אחד מהרבי רשות לעזוב את העסק ולעסוק במלמדות, כדי שעבודתו תהיה קשורה בלימוד תורה, אמר לו הרבי: מניין לך שהקב"ה רוצה בכך? אולי יקר יותר אצל הקב"ה הצימאון שלך לתורה ומצוות, אשר גורם לך לערוג כל היום – בהיותך בעסק –

כל כוחותיו וכישוריו של האדם.

שליטת תחומי ההתעניינות של הראש על הגוף ניכרת גם בגשמיות: מי שראשו מונח – מתעניין, נהנה, שמח ומתענג מענייני מדע ושכל לא ימצא לעצמו מקום ליד שולחן שסביבו מתכנסים אנשים שהמהנה והמענג אותם זהו עוד מאכל ועוד מאכל. אף שגם אנשי המדע אוכלים, אך היות והאכילה אצלם איננה בגדר העולם שהם "חיים" בו, לכן אין מקומם בין אנשים תאבי אכילה, אשר רמת שכלם לא מאפשרת להם להבין ולשוחח אודות ענייני שכל ומדע.

במצב מעין זה היה אדמו"ר הרי"צ אשר שהה במשך שבת שלימה בבית מרוח, לצורך פגישה עם פרופסור מסוים על מנת לבקשו שישתדל לבטל גזירה. הרבי מה"מ מתאר את גודל הגלות שהיה נתון בה הרבי הרי"צ באותה שבת, בה נאלץ להיות בחברתם של גויים שיכורים חסרי רסן, שהסביאה היא משאת נפשם היחידה.

על פי זה אפשר להבין את המבואר בגמרא "גופא בתר רישא אזיל" (הגוף – אחר הראש הולך).

מרגלא בפיהם של חסידים שכמה גבוה אדם יקפוץ – הוא לא יגיע יותר גבוה מראשו. כלומר – אם רוצים להיות 'למעלה' – צריך להגביה את הראש. אם הראש יהיה מונח באיכות חיים מרוממת, אז כל הגוף יהנה רק מהאיכות הזאת.

זו אחת הסיבות לגודל ההקפדה של אד"ש שלא להראות לתינוקות ציורים של בעלי חיים טורפים ודורסים, כי זה מטביע בראש שלהם ציור שאליו הם רוצים להידמות, וזה עלול לגרום, חלילה, שינוי בהתנהלות הגוף כולו. בדומה לכך מורה הרבי מה"מ שילדים לא יתחפשו לדמויות שליליות, כי ההזדהות עם הדמות גורמת לילד לחשוב ולהרגיש כמוה, ואם הראש מונח בדמות שלילית, הוא עלול להשפיע על ההנהגה הכללית.

הכל תלוי בראש

הרמב"ם רומז שהכיוון הרצוי הוא לפעול על הראש באמרו שכל המצוות (הקשורות לאברים שונים בגוף) ניתנו כדי לתקן את הדעות. דבר דומה אומר הרמב"ם בקשר לטבילה, שעניינה הוא להביא נפשו במי הדעת הטהור. חסידים ביארו שלכן בטבילה העיקר הוא שצריכים לכופף את הראש, כי אם 'כופפת את הראש' הכל ייטהר בהמשך.

החל להקיא!

זה מתאים לנאמר בתניא פרק ו': הקטן חושק ואוהב דברים קטנים פחותי הערך לפי ששכלו קטן וקצר להשיג דברים נעלים יותר. לדוגמא – אדם הולך עם בנו הקטן ברחוב: הבן רואה כל מיני גרוטאות בדרך ונעצר להרימם או לפחות להביט בהם והאבא אפילו לא רואה אותם. זאת – לא בגלל שהוא הולך בעיניים עצומות, להפך – עיניו פקוחות וערניות יותר מעיני הבן הקטן, אשר לכן הוא המוביל את הבן ולא הבן הוא המוביל אותו. מדוע אינו מבחין בגרוטאות? כי העולם המצטייר בעיני הילד הוא – כפי האמור בתניא – לפי ערך שכלו: מה שהוא בעל ערך וחשיבות בעיניו, את זה הוא רואה. אמנם, גם בעיני האבא העולם מצטייר בתכנים גשמיים, אך ההבדל הוא בשווי. לדוגמא, אם יראה האבא שעל הרצפה מונחת חבילה של שטרות כסף (במיוחד אם יהיו אלו 'ירוקים'...) בודאי יעצור וירם אותם... מזה נבין בכל שכן וקל וחומר – שכאשר אנו אומרים שאם התכנים הממלאים את הראש הם של קדושה הרי בעולם כזה אין בכלל תפיסת מקום לתאוות גשמיות, אין הכוונה שאדם כזה לא רואה את החומר הגשמי, אלא שאינו מחשיב את ערכו.

תרנגולים

או בני אדם?

את זה פועלת החסידות, ורק על ידי חסידות אפשר להגיע לכך שהנהנתנות הגשמית לא תתפוס מקום כלל. אמנם יש אפשרות להתרחק מהנאות העולם על ידי המחשבה שלאחרי מאה ועשרים שנה לא נשאר מהם כלום ולא לוקחים אותם לקבר וגם אינם מסנגרים על האדם לעתיד לבוא, אך בדרך זו ממשיכים להימשך אחר התאוות ורק נמנעים מהם בגלל החישוב התועלתני של העתיד. לעומת זה, תורת החסידות, על ידי שהיא מבארת את אפסותם של כל הדברים שהעולם מציע, מבהירה לאדם שגם **כעת** אין להם שום ערך ולמרות זאת משלמים עליהם ביוקר כמו על זמן אויר...

בגלל הקו החסידי המדובר היתה ההשתקעות בעיניי חולין מאוסה אצל חסידים עד מאד. אדמו"ר הרש"ב התבטא, למשל, אודות רבה של קרעמנצ'וג (שהיה אמנם תלמיד חכם ומשכיל) אשר התאוון לפניו על עסקיו, שהיו בערדליים הנקראים באידיש 'קאלאשן' – ש"רגליים בקאלאשן

חסידים גם היו מתבטאים

בלגלוג על מי שיושב

בסוכה וראשו מונח

במאכל שלפניו, שהוא

לא יוצא ידי חובת מצוות

סוכה כי ראשו ורובו

בצלחת ולא בסוכה

ראיתי, אך ראש בקאלאשן אני רואה לראשונה..."

חסידים גם היו מתבטאים בלגלוג על מי שיושב בסוכה וראשו מונח במאכל שלפניו, שהוא לא יוצא ידי חובת מצוות סוכה כי ראשו ורובו בצלחת ולא בסוכה.

אנשים השקועים בגשמיות היו דומים בעיניהם לבן המלך (במשל הידוע) שירד מדעתו ר"ל והיה סבור שהוא תרנגול, ולא הצליחו הרופאים למצוא לו מזור. עד שבא חכם אחד, וישב עמו בלול התרנגולות ועשה עצמו כתרנגול אף הוא: אכל זרעונים וקרקר וכדו', עד שהצליח לקשור קשר עם בן המלך ולהחזירו אל שולחן אביו.

אם היינו מתבוננים בשני האנשים/תרנגולים השוהים בלול, לא היינו רואים – לכאורה – הבדל בין אחד לשני. שניהם מקפצים, שניהם קוראים קו-קו-ריקו, שניהם מלקטים גרגרים. השוני ביניהם היה בחשיבה שבראש: בן המלך סבר שהוא אמנם תרנגול, ואין לו בעולמו אלא גרגירים ומים דלוחים שבלול. החכם – ידע שהוא נכנס ללול באופן זמני על מנת להוציא ממנו את בן המלך. ולכן חשב ללא הרף על הדרך להשגת מטרתו: לבוא עם בן המלך אל השולחן הערוך במעדני מלכים אשר בטרקלין הארמון.

לא לחינם הברכה הראשונה שאנו מברכים בכל בוקר היא "הנותן לשכווי בינה", כי כך הוא המצב גם בלול התרנגולים הגדול שנקרא 'העולם הזה'. יש שהוהים בו וראשם ורובם מונח בגרגירים – הנאות גשמיות. והחכמים – לומדי החסידות, יודעים שאמנם באופן זמני הגרגירים (הגשמיות) היא מאכלם, אך הוא כלל אינו מאכל אדם (מלשון אדמה לעליון), ולכן ראשם מונח בתפקיד שלשמו נשלחו אל הלול – להתעלות על מנת להעלות עמהם 'אנשי תרנגול' רבים ככל האפשר אל שולחנו של

מלך מלכי המלכים הערוך במעדני התורה והמצוות.

מכון 'אופטיקה חב"ד'

שלמותה של מדריגה זו נגיע בעידן הגאולה, שבזמנה מעדנים יהיו מצויים כעפר. הדימוי לעפר מלמדנו שהמעדנים יהיו אמנם מצויים לרוב, אך נתייחס אליהם כאל עפר – דבר פחות ערך, שאף אדם לא מרכין עצמו כדי להרימו. זוהי ההתחלה של הדרישה לחיות משיח: לא רק לצפות ולבקש בלבד, אלא לחיות מעין החיים ומעין הדרגות הרמות שיהיו בעת הגאולה.

היות שהאדם חי בראש ובראשונה את מה שהוא רואה, וזאת – בתוקף רב יותר מאשר את מה שהוא שומע (אשר לכן אפשר לסתור ולערער דברים שרק שמע עליהם, אף אם שמע אותם מאנשים מהימנים), איך יוכל האדם 'לחיות' את האמת שבכל נבוא (שהוא החיות האלוקית המהווה אותו), בעוד כוח הראיה לא יכול לראות אותה?

את האמת הזו **רואים** בתורה, והיא מרומזת בדברי חז"ל בריבוי של מקומות. לדוגמא – כתוב בקרבנות הנשיאים "עשרה עשרה הכף". שתי פעמים "עשרה" מצביעים על עשרת הדיברות שהם כנגד עשרת המאמרות. כלומר, על ידי עשרת הדיברות – התורה, אפשר לראות את עשרת המאמרות – דבר ה' (יהי אור, יהי רקיע וכו') שבורא ומהווה בכל יום תמיד מעשה בראשית.

בגלל ירידת הדורות, חדלו לראות את עשרת המאמרות באמצעות התורה. על כן נתן לנו ה' בחסדו המרובים את הבעל שם טוב וממשיכי דרכו, עד לרבותינו נשיאינו ועד לרבי מלך המשיח, והם הקימו לנו רשת של אופטיקה. ניתן להשיג בה משקפיים לכל גיל ולכל רמה ושכבה ביהדות, וכל הרוצה יבוא ויתאים לו משקפיים אשר בעדם יוכל לראות את האמת שבדברי חז"ל שבתורה הנגלית באמצעות תורת החסידות, שבה כל מאמר וכל פסוק זועקים את המאמרות שיש בבריא.

העובדה שפנימיות התורה משמשת כמשקפיים המיטיבות את הראיה מוכחת מכך שבזוהר הלשון היא "תא חזי", ובענגלה הלשון היא "תא שמע" – כלומר, לא 'בוא תשמעי' של תורת הנגלה, אלא 'בוא תראה'. ואומר הרבי מה"מ שלכן המאמר הראשון בלקוטי תורה מתחיל במילים "ראו נתן לכם ה' את השבת".

אם כן, תורת החסידות מוכנה להתאים משקפיים לכל אחד, אך האדם צריך לפחות

שנהיה מחוברים לראש בני ישראל

הרמת הראש מעל לעולם השפל היא אתגר תמידי, כי אין להתעלם מכך שבמידה זו או אחרת הוא קורץ לנו. בביאת המשיח נזכה להתרומם, להנות, להתפעל ולהתרגש ממה שמתאים לרמה הרוחנית שלנו, כי מאין דורש ליסחורה החומרית היא לא תוצע למכירה בראש כל חוצות, בדיוק כפי שאף אחד אינו מנסה לשווק סוס ועגלה ברובע יוקרתי שבו לכל אחד יש לפחות שתי מכוניות פאר.

ברם, כל עוד העולם הגשמי שמול עינינו מאיים להציף אותנו בגלי החומריות הזידוניים, אנו זקוקים לסיוע כדי להמשיך ולהחזיק את הראש למעלה. התקשרות לרבי מלך המשיח – ראש בני ישראל – והידבקות לתורתו ולהוראותיו, הן אלו שמאפשרות לנו לשמור על הראש ברגעים אחרונים אלו של הגלות.

כי הרי ראשו של הרבי מה"מ נעלה מעל לכל מידה והגבלה, וצופה אל מרחבי האין סוף האלוקי. הרבי מה"מ רמז על כך לבעל האכסניה של ליובאוויטש, אשר הרבי הבטיחו שיבואו אורחים רבים לחג, והוא בישל וטרח וחיכה שעות רבות עד שהבטחת הרבי התממשה סמוך להדלקת הנרות. כששאל את הרבי איך ידע שאורחים רבים באים והרי עדיין לא היו יכולים לראותם מתקרבים לעיירה, ענה הרבי נ"ע: כשנמצאים גבוה רואים למרחק רב יותר!

אז השנה, בראש השנה, כשנברך ונתברך "שנהיה לראש ולא לזנב" (אשר בוודאי שאין אנו מתכוונים שכל אחד מאתנו יהי לראש שכן אין זה מצב מבורך כשיש 'ראשים' רבים...), נאחל לעצמנו ונייחל שנזכה להתחבר לרבי מלך המשיח שהוא ראש בני ישראל, אשר ישא את ראשו וירומם אותו מעל להבלי העולם אל ימות המשיח, ויזכה אותנו להניח את ראשינו בעיניינים שראשו הקדוש של הרבי מה"מ מונח בהם. די לעלעל בשיחותיו הקדושות כדי להיווכח שהוא מונח בהכנת העולם – והעולם הקטן של כל אחד – לגאולה.

יהי רצון שנזכה לשמור על ראשינו שיטבלו אך ורק ב"מי הדעת הטהור" עד שנזכה בקרוב ממש לקיום הייעוד "כי מלאה הארץ דעה את ה'" בגאולה האמיתית והשלמה.

(דברים שנאמרו בהתוועדות חסידיית)

הראיה החסידיית המנחות את האדם להרים את הראש. בדא"ח מובאת הוכחה לכך שזו הדרישה העיקרית מהאדם, מכך שהבהמה נבראה באופן שאינה יכולה להרים את ראשה ואינה רואה כלל את השמים. מה שאין כן האדם – נברא מהלך בקומה זקופה, באופן שיכול לשאת את ראשו לשמים.

עדיפה מניעת המחלה מריפוייה

רבי לוי יצחק נ"ע לימדנו שלפעמים צריך על זה אפילו מסירות נפש, אף אם זה יעלה לאדם בטרחה ויגיעה כזו שבמשך כמה שבועות לא יוכל לשכב על מיטה, העיקר שלא יניח את ראשו בהנחות ומחשבות של מי יודע מי... כי כל מאמץ מתגמד לעומת השאיפה לשמור על הראש, שכן "בתר רישא גופא אזיל". גם לחייל חם, קשה ומכביד ולא נוח להיות עם הקסדה, אך הוא אינו מסיר אותה כי בה תלויים חייו.

לכן בכל דבר חידוש המגיע למחננו – רעיונות, צורת לבוש או סגנון חיים, צורת דיבור ועשייה – נבדוק בראש ובראשונה 'ראשו של מי היה מונח בזה' – אם זה היה ראשו של ירא אלוקים, עובד ה' או איזה רב ומורה הוראה, ואז פירוש הדבר הוא שהתורה הניחה את ראשה כאן וזו סחורה שמדברת אלי. אך אם זה תוצרת של גוי, או להבדיל יהודי שדעותיו (היל"ת) לעת עתה הן דעות של גוי, מה לי ולו?

הרי כל אחד מאתנו יזהר שלא להניח את ראשו על כר ומיטה שמי שישן בה לפניו היה נגוע בכינים, למרות שיש כיום תכשירים רבים המאפשרים להתפטר מהן. ברוחניות זה גרוע יותר, כי מי שנזדהם ראשו ביכנות רוחנית – דעות לא טובות שמתבטאות בערכים ותכנים לא רצויים, לא יוכל לסלקם בקלות, וגם לאחר שיצליח להוציאם ישאר מהם רושם.

על כן שומר נפשו ירחק מהם כמטווחי קשת, כי ההימנעות מהדבקה קלה ויעילה יותר מאשר המלחמה בזיהום, והיא נעשית – כאמור לעיל – לפי ההדרכה של תורת החסידות. אם האדם מרגיש שאין זה מכבודי ומערכי בכלל אף לשמוע דברים כאלו והם אינם מדברים אליו (כמו שלא מדברים אליו דברים שמקורם בבעלי חיים או באנשים פרימיטיביים), אז אינו צריך להלחם כדי להסיר מתוכו דעות אלו כי לכתחילה לא נתן להם רשות להכנס.

לעשות את הצעד הראשון ולבוא לימון האופטיקה החסידי. גם אם יבוא האופטיקאי אליו, לפחות יידרש ממנו לשבת במקום אחד ולעזוב את כל הריצות המטרופות אחר מטרות חומריות כדי שתהיה אפשרות להתאים לו משקפיים מתאימות. שכן אם לא יאמר מה הוא רואה וכמה הוא רואה, לא ידע המשפיע אם הימספרי (של המשקפיים החסידיים...) מספיק או שצריך להגדילו על מנת שסוף סוף יראה אלוקות.

קוצר ראייה – סכנה!

ידועה האימרה שישנם שלושה דברים שחייבים להשפיע: **משקה** חייב לשכר, **כסף** חייב לשגע ו**חסידות** חייבת לעדן. ואם ראינו שלא פעלו את פעולתם אז כנראה שלפי גודל גופו הוא צריך יותר משקה, ולפי גודל ההשגות שלו הוא צריך יותר כסף, ולפי גודל ההגשמה שלו הוא צריך ללמוד עוד חסידות, כלומר, הוא עדיין לא מצא את המשקפיים המתאימות, כי בוודאי ישנם כאלו באופטיקה חב"ד.

אולי זוהי הכוונה במה שנאמר בקשר לבית המקדש שחלונותיו היו שקופים ואטומים, והיתה אפשרות להביט בעדם מהפנים לחוץ ולא מהחוץ כלפי פנים. זאת אומרת שמי שבא לבית המקדש הוא בעצם בא למכון אופטיקה וקיבל משקפיים המאפשרות לראות את העולם מהצד ומהאופן שבית המקדש רואה אותו, ולא כפי שרואה אותו מי ששקוע בעולם מהצד שלו.

הסתכלות מנקודת המוצא של בית המקדש אומרת שלא העולם יאמר לך איך לראות את הדברים אלא התורה, ועוד יותר – פנימיות התורה, היא ורק היא תקבע. כל אחד מבין שמי שהוא קצר רואי, יהיה שוטה (ואולי אף גרוע מזה) אם ניהג ברכב או יעבור כביש לפי איך שרואה ללא המשקפיים, כי בכך הוא מסכן את עצמו ואת כל העולם.

אדם קצר רואי הרואה רק עד מרחק של מטר, לא יראה אוצר גדול המונח במרחק של מטר וחצי. כשמרכיבים לו משקפיים הוא רואה על ידם את האוצר – האלוקות הטמונה בחומר הגשמי.

אשר על כן הדרישה החסידיית היא לא להניח לראש לקלוט את הדברים כפי שהם נראים בצורה קצרת רואי, הרואה רק את החומר בלבד. בדורנו מנסים לצוד את מבטו של קצר הרואי באמצעות הגדלת הפרסום לאתרים או מוצרים של נהנתנות חומרית, וצביעתו בגוונים צעקניים. כדי להינצל מנפילה ברשתם צריך להשתמש בעדשות

כִּי מֵדֵי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ.

תיאור מרתק של חסיד צאנז שנסע לעשות את תפילות ראש השנה
במחיצת חסיד חבד"י בשנות המלחמה בברית המועצות

ב

אחד מימי אלול שנת תש"ד נודע לי מפי ידידי ר' ליבל מלאך ז"ל (שהיה יליד אוטרולוניקה שע"י ורשה) שבימים הנוראים הבעל"ט יערך מנין אצל החסיד הנפלא ר' בערל יפה ז"ל בציימקנט. התרגשתי מאד לשמוע ידיעה זו ואמרתי לר' ליבל: הלואי ואזכה גם אנכי להימנות בין מתפללי מניין זה. הוא ענה שאיננו יכול להבטיח לי זאת מפני שאיננו נמנה בין המארגנים, והללו עושים הכל בסודיות גמורה לבל תסתנן הידיעה מחוץ לחוג מצומצם מאוד. כמובן שלנגד עיניהם מרחפת הסכנה שבפירסום העניין. סוף סוף ברוסיה אנו חיים, וציימקנט היא עיר גדולה שבה שורצים בכל פינה אנשי נ.ק.ו.ד. נוסף לכל מתגורר ר' בערל בביקתה קטנה וצר המקום מהכיל יותר משני מניינים. אולם, בתור ידיד נאמן, הבטיחני ר' ליבל שיעשה כל מה שבאפשרותו שאוכל להשתתף בימים הקדושים במניין זה.

בשמעי מפיו את מצב העניינים נפלה רוחי מאוד. הייתכן להחמיץ הזדמנות נדירה כזאת? ובציפייה רבה חיכיתי לתשובותיו. מי היה זה ר' בערל יפה?

ר' בערלי יפה היה יליד אוקראינה. לא זו בלבד שהיה מחשובי חסידי חב"ד, אלא שסיפרו עליו דברים נפלאים מהתנהגותו, מדרכיו הקדושות ומידיעותיו העמוקות בתורת חב"ד. הוא שם לילותיו כימים בלימוד הנגלה והנסתר גם יחד, למרות מצבו הירוד. זה חמש עשרה שנה היה מגורש מביתו ומעירו ע"י הבולשביקים בשל פעולותיו ה"קונטר-רבולוציונריות". סובל הוא כל הזמן הזה חרפת רעב, עינויים ונגישות כמו כל מגורש בשל פעולות כגון אלו. למרות הכול לא נשברה רוחו, והריהו מתייחד עם בוראו ושופך לפניו מצוקת לבו בבדידותו המעיקה. גר הוא בביקתה עלובה יחד עם בתו העלמה. רוב הזמן איננו יוצא מפתח ביתו. בחוץ רואים אותו לעיתים רחוקות כשהוא יוצא לשוק לקנות דבר מה. ידידים כמעט שאין לו, שהרי מגורש הוא, ומי יסתכן בנפשו להתיידד עם "אויב המולדת" ו"קונטר-רבולוציונר" כמוהו? וכך חי הוא חיי בדידות זה חמש עשרה שנה, עוסק בתורה ובעבודת ה' ואלו מעניקות לו כוח ואומץ להחזיק מעמד בסביבה העויינת המקיפה אותו.

שאלתי את ר' ליבל מהי הסיבה שרק עתה החליט מי שהחליט לארגן את המניין לימים הנוראים ולא בשנים הקודמות? והוא

הרה"ח ר' בערל יפה

ענה לי: היות שהמלחמה עתה בעיצומה ואנשי נ.ק.ו.ד. עסוקים למעלה ראש בבעיותיהם הם, פחתה הסכנה שיתנכלו למארגני המנין ולמתפלליו. נוסף לכך מורגש לאחרונה, לאחר שמיליוני רוסים כבר נפלו בחזית הגרמנית ועוד היד נטויה, שהאווירה העויינת לדת רפתה במקצת. וכדי שלא להחמיץ שעת כושר זו החליטו מספר יחידים מאנשי סודו של ר' בערל ובהסכמתו לארגן מניין עבור קומץ קטן של אנשים מהימנים.

ובינתיים שרוי אני במתח שכן טרם קיבלתי תשובה מר' ליבל, ולבי נוקף אותי. בכל נפשי ומאודי אני שואף ומתפלל שיעזור לי ה' להיות בימים הקדושים בצוותא עם החסיד הנפלא ר' בערל. הרגשתי בעצמי שדבר כזה היה נותן עידוד וחיוק ללבי הנשבר והנדכה להמשיך ולא לכרוע ח"ו תחת נטל התלאות והיסורים העוברים עלי זה חמש שנים.

והנה יום אחד בסוף חודש אלול מופיע בביתי ר' ליבל מלאך ובשורה בפיו. שאוכל להשתתף במניין הנכסף. כמלאך מושיע נדמה לי אז ר' ליבל, ורק הבושה היא שמנעה בעדי מלנשקו... הסתבר לי שמארגני המניין חקרו ודרשו אודותי אם כשר אני "מבחינה בטחונית" להצטרף למניין, ובי"ה נמצאתי ראוי והגון לכך.

התחלנו אני ורעייתי בהכנות לנסיעה לציימקנט לר"ה. הרגשתי אז ממש כחסיד המכין עצמו לנסיעה לרבי שלו. ואכן הערצתי לר' בערל לא היתה פחותה מזו של חסיד לרבו המובהק, בפרט לאחר ששמעתי מר' ליבל (שהיה בעצמו חסיד גור ולמדן מופלג, וכל דיבוריו היו שקולים) כיצד הוא מדבר על

ר' בערל, על לימוד תורתו, חסידותו ודביקותו בבורא ית"ש.

עלי לצין שמיד כאשר התחלתי להפציר בר' ליבל שישתדל עבורי להשתתף במניין הבטחתי לו שלא אהיה עליו למעמסה בענייני אכילה ושתיה, שכן הכרתי את מצבו וידעתי שהוא עני מרוד. חייב הייתי איפוא להצטייד בכוחות עצמי בכל הדרוש לימי השהייה בציימקנט.

וכיצד מצטיידים לדרך ברוסיה של שנות המלחמה? ערכנו, אני ורעייתי, חישוב מדויק כמה פרוטות לחם נחוצות לי בדוחק ליומיים וכמה יחידות של תפוחי אדמה צלויים. יש להביא בחשבון את אשתי וילדי בין החמש שנשארים בבית, שלא להשאירם ללא אוכל, החשבון מוכרח איפוא להיות מדויק מאד... אחרי כלות החישוב יצאה אשתי לשוק לקנות את המצרכים הנחוצים לשלושתנו לאכילה בימי ר"ה, שהרי ברוסיה צריכים להכין הכל בעוד מועד ולא להמתין למחר, שמא מחר לא יהא המצרך מצוי בשוק.

בעז"ה הצליחה אשתי והביאה הביתה לחם, מספר תפוחי אדמה, ומעט קמח כדי לבשל מין דייסה – זאצ'רוכה ברוסית – שהיא מאכל העניים שם, וזה היה לחם העוני שאכלנו בגלות זו בכל ימות השנה, אם רק היה מצוי לנו... והרי הצידה לדרך מוכנה ומזומנה.

בשבת שלפני ר"ה, כשבאתי להתפלל במניין שלנו בלינגרד, נישאו אלי שני יהודים בני תורה ממכרי, ושאלוני אם נכון הדבר ששמעו שאני מתכוון לנסוע לר"ה לציימקנט אל ר' בערל יפה. עניתי להם שזה נכון, והלואי ויעזור לי ה' שאצליח. אז התרגשו שני היהודים והטיחו בי כמה טענות: ממתי אתה חב"דניק? הרי הכרנו את בית אבא וסבא שלך, שהיו חסידי צאנז ושינובה מסורים, ואתה פתאום נתפסת לחסידות חב"ד שבסביבתנו כמעט ולא שמענו עליה? ואתה בורח מאתנו פתאום בערב ראש השנה? ועם מי אנו נשארים במניין, עם ה"שוחט" ג', שמצוי בחברת אינשי דלא מעלי... הוא יהיה השליח-ציבור שלנו בימים הקדושים?

עניתי להם: אמנם טענתכם נגדי צודקת במקצת, אלא שיש לי עליה תשובה. ומכיון שהזכרתם את הצדיק הקדוש מצאנז זצ"ל אענה לכם מדבריו הקדושים, מה שאמר פעם לגאון ר' שמעון סופר אבד"ק קראקא בנו של ה"חתם סופר" זצ"ל. הגאון הנ"ל שאל פעם את ה"דברי חיים" מדוע, כשבא אליו אחיו הגדול בעל "כתב סופר" אבד"ק פרשבורג לא כיבדו הרה"ק רק בכבוד שנותן לכל רב

אבד"ק, ואילו כשבא לפניו הרה"ק ר' מנחם מנדל מוויזניצא יצא כבודו לקראתו וכיבדו ביתר כבוד?

ענהו ה"דברי חיים" על אתר: הלא יודע כ"ת שעל הר סיני, שבו ניתנה התורה, לא נבנה ביהמ"ק כי אם על הר המוריה שבו פשט יצחק צוארו לה'. הוא מקריב את עצמו קרבן לה' בעבודתו והוא עמוד העבודה.

וזו היא גם תשובתי לכם, הוספתי, דעו לכם שבמשך חמש שנות שהותי ברוסיה, בעת נדודי הרבים ממקום למקום נפגשתי עם הרבה יהודים מחוגים שונים, ילידי רוסיה וילידי פולין וליטא, חסידים ומתנגדים. וכמעט רובם ככולם השלימו בסופו של דבר עם גזירת השמד שכפו עליהם הבולשביקים, תחילתם באונס וסופם... והיחידים שלא השלימו עם גזירת השמד, ואף חירפו נפשם וקפצו ללוע הארי ומסרו נפשם על קוצו של יו"ד הלא הם החב"דניקים, הללו שאתם אומרים שנתפסתי אליהם. ובטוחני שעליהם כיוון שלמה ברוה"ק באומרו: "כי עזה כמות אהבה קשה כשאלו קנאה רשפי-אש שלהבתי". בכל מקום שנפגשתי אתם מצאתי אותם, כולם בלי יוצא מהכלל, הם ונשיהם וילדיהם, מוכנים ומזומנים למסירת הנפש ממש מבלי לחפש אמתלאות והיתרים. ואם כן הדבר, אם מזדמנת לי אפשרות להתפלל אתם בצוותא, ולשפוך שיחי במחיצתם לפני אדון כל בימים הקדושים, האם אחמיץ הזדמנות כזאת?!

וכמובן שני מכרי לא ניסו עוד להניא אותי מהנסיעה, וכשגרונם חנוק מדמעות איחלו לי מעומק הלב כתיבה וחתימה טובה. ערב ר"ה הגיע. אני מתפלל בליבי תפילה חרישית שלא יארע לי ח"ו שום מכשול בנסיעתי. אם בכל מקום ובכל זמן זקוק האדם לרחמי שמים ואם חז"ל אומרים ש"כל הדרכים בחזקת סכנה הן" – על אחת כמה וכמה בנסיעה ברוסיה ברכבת, שבה שורצים אנשי נ.ק.ו.ד. בהמוניהם. עיניהם החשדניות משוטטות בכל, והם חפצים לדעת על הכל, אפילו על המחשבות שבלב, וכמובן מהי מטרת נסיעתך? ולאן אתה נוסע? ומתי אתה חושב לחזור? וכו' וכו'. במשך השנים שאני ברוסיה כבר נתנסיתי לא פעם ב"חקירות" כגון אלה.

אלא שאני משליך יהבי על ה' הרועה אותי מעודי עד היום הזה, שינחני בשלום בדרך שאני הולך בה ויגיעני למחוז חפצי לחיים ולשלום. הרי אני נוסע אל צדיק לר"ה ועוסק במצוה, ושליחי מצוה אינן ניוזקין. הנסיעה עברה ב"סיד בשלום. ואם במשך

כשר' לייבל הראה לי ממרחק-מה את החצר של ר' בערל חלפו מיד במוחי התיאורים על אנוסי ספרד ופורטוגל והמקומות שהסתתרו בהם לתפילות בימים הנוראים והניגון המפורסם של כל-נדרי, שלפי המסורת חובר ע"י האנוסים, ואנו ממשיכים לנגן בו תפילה קדושה זו עד היום הזה

הנסיעה בת השעתיים חרדתי במקצת, שילם לי השי"ת גמול על החרדה... בשמחה ששמח בי ר' לייבל מלאך כשראה אותי בביתו ושמח בכל לבו ונפשו... ו"כמים הפנים לפנים..." וכששני רעים נפגשים, במיוחד בעת צרה, השמחה כפולה ומכופלת.

חטפנו אכילה קלה כדי שלא ניכנס ליו"ט כשאנו מעונים, ויצאנו לביתו של ר' בערל יפה. בדרך עברנו על יד נהר מוסווה וטבלנו טבילת מצווה לכבוד קדושת היום. ומשם הלכנו ישר לר' בערל.

חצרו של ר' בערילי

הביקתה שכנה בסימטא ע"י רחוב צדדי, מוסווית היטב ע"י ברושים גבוהים, מקום שאין העינא בישא של נ.ק.ו.ד. שולטת בו כ"כ.

כשר' לייבל הראה לי ממרחק-מה את החצר של ר' בערל חלפו מיד במוחי התיאורים על אנוסי ספרד ופורטוגל והמקומות שהסתתרו בהם לתפילות בימים הנוראים והניגון המפורסם של כל-נדרי, שלפי המסורת חובר ע"י האנוסים, ואנו ממשיכים לנגן בו תפילה קדושה זו עד היום הזה, בו ברגע נזכרתי בכל התיאורים הללו, בדיוק כמו שקראתי בסיפורים בימי ילדותי. וכבר אנו עומדים בפתח ביתו של ר'

בערל. ר' לייבל דופק קלות בדלת ועל השאלה "מי שם?" הוא עונה: "זה אני, לייבל". הדלת נפתחת, ור' בערל מושיט ידו לשלום לר' לייבל תחילה ולי אחריו.

וכשידי בידו הוא שואל אותי על שמי, על בית אבי ועל עיר מולדתי. אני עונה על הכל, ומספר לו על ילדי צבי שיחי, בן החמש, שנולד כחודשיים לאחר פרוץ המלחמה ואני כבר בתוך הגולה, בעיר סטרי בזאפאדנה – אוקראינה, ושעברנו אתו את סיביר, אוראל וטשקנט, ושאני מתפלל לסייעתא דשמיא שנוכל אני ורעייתי לגדלו ולחנכו לתורה וליראת שמים, ודרך אגב, אני מספר לו על ניסי ניסים שקרו לי עם הילד, על כמה וכמה מחלות שחלה בהן, בדרך התלאות שעברנו, ואני נותן הודאה להשי"ת על העבר ומתפלל על העתיד.

במשך הרגעים הללו היה ר' בערל מסתכל בעיניו הנוצצות הישר לתוך עיני, ולבסוף האציל ברכות חמות על משאלותי ואיחל שנה טובה וכוח"ט לי ולכל ישראל בכל מקום שהם.

ידעתי קצת מפי השמועה על החיים מלאי הסבל שעברו על האיש הנפלא הזה במשך השנים האחרונות. הוא נשאר בבדידות אחרי פטירת אשתו בצייקמנט, אולם עיקר סבלו היה מידי קלגסי סטלין – נ.ק.ו.ד. – שלא גרעו ממנו עין. הרי הוא מגורש בגלל "פעולות קונטרו-רבולוציונריות", וטיפוס כזה נמצא בקביעות על הכוונת של נ.ק.ו.ד. וחיינו הופכים לגיהנום. למרות שרוחו לא נשברה ע"י העינויים והרדיפות התמידיות, אי אפשר לומר שהללו לא השאירו בו את רישומם, מעיניו העצובות והעייפות השתקפו צער וסבל שובר ומדכא. כשניסה לפעמים, בעת שוחחו עם אנשים, להעלות חיוך על שפתי, היה זה חיוך מהול בתוגה ובעצב. וככל שהתאמץ להעלים את סבלו ולהסתיר את רגשותיו, לא תמיד הצליח בכך. כך התרשמתי אני בדקות הספורות שעמדתי לפניו וידי נתונה בתוך ידו.

תפילות ראש השנה

לאט לאט מתאספים המתפללים. נכנס השו"ב (שמו נשכח ממנו), המיועד להיות שליח ציבור בתפילות מוסף של החג. הוא היה בעל דמות אצילית. נראה היה כבן ששים וכמה, פניו מעוטרות בזקן-מידות, ועיניים חמות ועמוקות היו לו. כשהושטתי את ידי לברכו לשלום עוררו בי צורתו העדינה ועיניו החודרות רגשי הערצה נעלים.

ר' בערל יפה (במרכז) בהתוועדות חסידים בסמרקנד.
מימין לשמאל: ר' אליהו לויין; ר' בצלאל שיף; ר' בערל יפה; ר' חיים זלמן קוזלינר; ר' פייביש האנקין

והשו"ב בתפילות המוסף, עוררו בנו הרגשה שאנו כאן במקום הזה הננו שלוחי הציבור של אחינו ואחיותינו הנמצאים כעת בתוך כבשני האש ומחנות ההשמדה של הגרמנים ימ"ש, והם מתחננים לפנינו: אנא, חוסו עלינו והבקיעו את חומות הברזל המבדילות בינינו לבין אבינו שבשמים. אנא לעורר רחמים עלינו לפני שוכן שחקים שיאמר כבר לצרותינו די ויאמר למשחיתים הרף, כי עוד מעט יהיה ח"ו מאוחר...

מחשבות אלו ודומות להן לא הרפו מאתנו במשך כל זמן התפילה.

מובן מאליו שהתאמצנו בכוחות על-אנושיים להבליג על רגשותינו שלא יתפרצו כלבה בקולות בכי עצומים. גם ר' בערל והשו"ב עשו מאמצים דומים, והכל ללא הצלחה. מדי פעם בפעם נכנסה העלמה יפה, בתו של ר' בערל, שטיילה סביב לבית ועיניה פקוחות למרחוק שלא יארע מכשול ותקלה מצד אנשי הנ.ק.וו.ד., המיליציה או משחיתים אחרים, ורמזה לציבור המתפללים להבליג ולעצור בהתרגשותם.

וכך עברו עלינו שני ימי ר"ה בשלום בס"ד ולא היה ח"ו שום מכשול בתפילתנו.

**ר' בערל יורד לפני התיבה.
הוא מתפלל בקול חנוק
מדמעות. ניתן היה להכיר
בהתרגשות עצורה על
פניהם של המתפללים,
כעשרים וחמשה במספר,
רובם מאנשי חב"ד הותיקים.
לאט לאט מתחילים להישמע
קולות רווי בכי עצור, דמעות
מתנוצצות בעיני המתפללים
וכולם כאחד שופכים לבם
לפני אביהם שבשמים על
צרות הכלל והפרט**

הרגשתי שלא אדם יום-יומי פשוט עומד לפני. ואמנם לאחר מכן הבינותי מתוך שיחותיו עם ר' בערל שהוא בקי ביותר בתורת חב"ד ובצפונותיה.

כבר מתכוננים למנחה. ר' בערל יורד לפני התיבה. הוא מתפלל בקול חנוק מדמעות. אפילו אדם פשוט כמוני הבין שתפילתו היא מתוך כוונות עצומות ומעמקי הלב. ניתן היה להכיר בהתרגשות עצורה על פניהם של המתפללים, כעשרים וחמשה במספר, רובם מאנשי חב"ד הותיקים. לאט לאט מתחילים להישמע קולות רווי בכי עצור, דמעות מתנוצצות בעיני המתפללים וכולם כאחד שופכים לבם לפני אביהם שבשמים על צרות הכלל והפרט.

לאחר התפילה מתיישב ר' בערל ליד השולחן ועמו השו"ב וכמה מותיקי חב"ד, והוא משמיע שיחה חב"דית שמעט מאוד הבינותי ממנה; היתה זו השיחה החב"דית הראשונה ששמעתי מעודי. ובכל זאת הייתי אחוז התרגשות עצומה שזכיתי לכך בשעה כזו ובמקום כזה.

על שני ימי ר"ה שעברו עלינו אז יודע אני בעצמי שאין בי היכולת לתאר אפילו מקצתם. ר' בערל בתפילות השחרית שלו

תפילה עם יהודי בוכרה בצ'קמנסט

כדאי מאוד לספר כאן על חווייה גדולה שזכיתי לה בר"ה זה בצ'קמנסט: ביום השני של ר"ה, אחרי שחזרנו מהתפילה אצל ר' בערל ואחרי שגמרנו את "סעודת" החג, היינו עייפים מאוד. ור' לייבל הציע לי: היות וקשה לנו ללכת עכשיו לתפילת מנחה אל ר' בערל, שהמרחק לביתו הוא כשלושה מילין, כדאי שנלך להתפלל בביהכ"נ של יהודי בוכרה הנמצא בקירבת מקום. הסכמתי מיד להצעתו היות ורבות שמעתי כבר על יהודים יקרים אלו, ומעולם לא הזדמן לי לשהות במחיצתם ולהכיר את מנהגיהם ואורח חייהם.

לאחר שנכנסנו לבית הכנסת הבוכרי ושהינו בו דקות מספר ניגשו אלי שני יהודים (כנראה הגבאים) והציעו לי במפתיע שאדרוש לפנייהם מענייני של היום.

הבינותי מיד שהצעה זו היא פרי יוזמתו של ידידי ר' לייבל. בתחילה סירבתי בתוקף להצעתם היות וידעתי היטב היכן אנו נמצאים, ברוסיה שבה נחשד כל בן-תמותה כקונטר-רובולוציונר ומרגל, ובפרט אזרח זר כמוני. ולמה לי להכניס ראש בריא למיטה חולה ולעבור על חוקי הרבולוציה?

וכשהיהודים לא הרפו ממני, הוספתי להם עוד נימוק לסירובי: שהשפה איננה שגורה בפי ואין לי שפה משותפת איתם.

אז ניגש אלי אחד מזקני העדה, יהודי בעל צורה ועטור זקן שיבה, ואמר לי: "אנכי אערבנו". וברוסית בלולה בעברית המשיך ואמר: אני ערב לך שלא יאונה לך ח"ו כל רע מזה שתשמיע אימרותיך ביום קדוש כזה באזני קהל נשבר ונדכה שבניו היקרים נמצאים כעת בחזיתות השונות מול הגרמנים ימ"ש שונאיהם הגדולים של עמי רוסיה ועם ישראל גם יחד. ורבים מאתנו כבר קיבלו הודעות על נפילת יקיריהם במלחמה בעומדם על הגנת "המולדת הרוסית הגדולה". ובאומרו זאת הוציא הזקן מכיסו הודעה כזו, שנשאה עמו תדיר, לבל יישכח ממנו הכאב אפילו לשעה... הודעה על בנו יקירו שנפל.

ועל נימוקי שאין לי שפה משותפת אתם הציע לי שאדבר חצי-רוסית, כפי שאני מסוגל, וחצי עברית, והוא יתרגם את דברי, שכן הוא מבין את לשוני היטב.

דבריו הנרגשים של הזקן ריככו אותי ואף הפחד, שבו נאחזתי קודם לכן, פג ממני, הרגשתי שאינני מסוגל עוד לסרב.

לאחר התפילה מתיישב ר' בערל ליד השולחן ועמו השו"ב וכמה מותיקי חב"ד, והוא משמיע שיחה חב"דית שמעט מאוד הבינותי ממנה; היתה זו השיחה החב"דית הראשונה ששמעתי מעודי. ובכל זאת הייתי אחוז התרגשות עצומה

וכך הובלתי כמעט בכל כורחי אל הדוכן שעל יד ארון הקודש, כשהזקן עומד לימיני. וכשאני אחוז התרגשות התחלתי לדבר: אחים יקרים! הנה עומדים אנו בעיצומו של יום דין ומשפט לאלוקי יעקב, כפי שאמרנו היום בתפילתנו "ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב ואיזו לשלום, איזו לרעב ואיזו לשובע, ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות". בתפילה נוראה זו הבענו היום לפני בורא העולם את השאיפה הכנה של כל עמי העולם כמעט, ובפרט של עם ישראל האומלל מכולם, למלת-קסם זו – "שלום". אם מיליוני חיילים מעמי אירופה נהרגים כעת בשדות הקרב ע"י חייתו-טרף, הגרמנים, הרי פי אלף יותר גדולה הצרה והטרגדיה של עמנו. בזמן שצעירינו נהרגים בשדות-הקטל בחזיתותיה של רוסיה מול קלגסי היטלר, מושמדים אחינו ואחיותינו בצורה אכזרית ופראית שאין משלה בתולדות עמי התבל ובתולדות עם ישראל שכל דפיהן ספוגים דם קדושים וטהורים במשך כל הדורות כולם. הגרמנים הקימו עברנו כבשני-אש ומחנות השמדה בכל חלקי אירופה, שבהן הושמדו כבר מליונים מעמנו, וההשמדה נמשכת בקצב מהיר, ועמנו מתבוסס בדמו מול עיניהם של עמי תבל הנאורים. דברי התרגום לבוכרית ע"י זקן העדה פעלו את פעולתם. הדברים נשמעו היטב מעזרת הנשים, ודמעות ניגרו מעיני הורים שכולים.

ובסימומו של החג אחרי תפילת מעריב חיכתה לי שוב הפתעה שלא ציפיתי לה כלל וכלל.

חווייה שניה באותו הלילה

אחרי תפילת מעריב של מוצאי החג ניגשו אלי ואל ר' לייבל שני יהודים, אב ובנו הצעיר. הבן עומד להשתדך הערב, והם מזמינים אותנו למסיבת השידוכין שתתקיים בעוד כחצי שעה בביתם. שנינו לא סירבנו מן הטעם הפשוט, שהיינו רעבים כדבעי אחרי "סעודת" החג שלנו, ובוודאי נצא שבעים ממסיבה זו... והנה אנו מובלים לבית המשתה, שבו ייחדו לנו מקומות על יד שולחן ערוך בכל מיני מטעמים, החתן עצמו הגיש לפנינו צלחות עם מיני מגדנות וביקש מאתנו לטעום. כשראה שאנו מהססים היה נבוך במקצת, ואמר שאל לנו לחשוש משום דבר ח"ו, שכן אין על הדברים המוגשים שום חשש של איסור.

אז הסביר לו ר' לייבל את ה"סוד": הנה לחברי זה יש בבית ילד קטן שלא טעם מימיו טעמים של מגדנות, והוא רוצה להביאם בשבילו הביתה.

כששמע החתן את "הנימוק" הלך למטבח והביא לי שתי חבילות עבור ילדי, ושוב ביקש מאתנו ליהנות מהסעודה כאוות נפשנו. ואכן יצאנו מהשמחה שבעים וטובי לב, ובמיוחד שהיתה זו שמחה יהודית אמיתית, בשירה וזמרה וריקודים מלאי התלהבות ודבקות. לאחר צאתנו הבעתי בפני ר' לייבל את התפעלותי מכוחם הנפשי ואומץ לבם של יהודי בוכרה השומרים אמונים להי ולתורתו למרות נחשולי הים הסובייטי הכפריני שעומד זה כחצי יובל שנים לטובעם. ועל כך ענה לי: הנה כאן ניכר החריש העמוק של החב"דיניקים בתוך ליבותיהם של יהודים אלה, ועוד היד נטויה בסי"ד.

יום הכיפורים במחיצת ר' בערילי

ערב יום הכיפורים הגיע, ושוב אני נמצא במחיצתו של ר' בערל. היו אלו יומיים גדושים חוייות של התרוממות הנפש לאלה שזכו לשהות באוירה קדושה זו, בו בזמן שכל העולם כולו טובע בים של דם ואש ותימרות עשן.

לתפילות כל-נדרי ומעריב ירד לפני התיבה ר' בערל עצמו. כולנו היינו אחוזי צמרמורת בהעלותנו במחשבתנו את נפשות יקירינו. מי יודע איפה הם ברגע זה? האם

האדם מהגוף, כשמפסיק הלב את פעמתו. אז דוקא האיברים הרחוקים מהלב הם המרגישים ראשונים את הפסקת זרימת הדם והחיות.

וע"י זה מובנת שאלתם של בני הנביאים: אנו שהננו מרוחקים מהלב – ממקור הנבואה – כבר מרגישים את הדבר. האם גם אתה, שהנך מקורב למעין, האם גם אתה מרגיש בכך? ויאמר: כן הדבר. וזה סימן שקרבה מאוד עלייתו של אליהו השמימה.

בדברי עידוד וחיזוק סיים ר' בערל את דבריו שירדו לחדרי בטן ונחרתו עמוק בלב שומעיו.

כשיצאתי מחדרו הייתי במצב של טשטוש מושגים. ובדרך חזרה לביתו של לייבל כשניסתי לשחזר במוחי את הדברים ששמעתי מפי ר' בערל, חלפו בזכרוני רק קטעי הדברים משיחה נפלאה זו. וככל שהתאמצתי להתרכז בעניין אחד לא הצלחתי: העניינים צפו ועלו במעורב. על שאלתו של ר' לייבל: במה תפוסים שערפיך? ענית, בעולם, שנה, נפש.

בבוקרו של יוה"כ"פ שוב היינו בביתו של ר' בערל. ולסיכום הדברים ניתנה האמת להיאמר שאין די בכוחותי ובעטי הדל לתאר אפילו מקצת מהרגשתנו ביום קדוש זה. רק זאת אוכל לומר כמעט בוודאות, שכל אלה ששהו באותו היום במחיצתו של אותו חסיד מעונה – התעלות הנפש שהרגישו וכל החוויות הקדושות הקשורות עם אותו יום, אותו מקום ואותו חסיד לא תישכחנה מהם עד נשימתם האחרונה.

במעט שידועים אינם מתבוננים כלל, ואינם מוסרים נפשם מחמת דעת והתבוננות בהי' כלל אלא בלי דעת והתבוננות רק כאילו הוא דבר שאי אפשר כלל לכפור בהי' אחד וכו"י.

ובאותו העניין הביא בשם ספר "אור החיים", שחיברו חד גאון חסיד וקדוש אחד מקמאי מוהר"ר יוסף יעבץ זללה"ה. עליו כתב החיד"א בשה"ג זה לשונו: צדיק הראשון מחסידים האחרונים והוא היה מהמגורשים מספרד בשנת רנ"ב. וז"ל ר' יוסף יעבץ: "ורוב המתפארים בחכמה ובמע"ט המירו את כבודם ביום מר, והאנשים עמי הארץ מסרו גופם וממונם על קדושת בוראם וכו". אמנם החכמים בעיניהם וכו' כאשר בא רוח סערה וכו', ועקרם מאמונתם ומתורתם וכו' ואמרו מה הי' כי נעבדנו. ע"כ מספר קדוש זה.

ובהמשך שיחתו הזכיר ר' בערלי את דבריו הקי' של האר"י זצ"ל עה"פ במלכים ב' פרק ב' פסוק הי': "ויגשו בני הנביאים אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום הי' לוקח את אדוניך מעל ראשך, ויאמר גם אני ידעתי החשו". ותמוה הדבר: הכיצד חשבו בני הנביאים שאין אלישע יודע דבר שהם יודעים, הלא אלישע היה הרבה יותר גבוה מהם במדרגות הנבואה? וגם תשובתו מפליאה: גם אני ידעתי החשו. אלא אומר האר"י"ל שהנביא בדורו דומה ללב שמזרים הדם והחיות לכל חלקי הגוף. האיברים הקרובים ללב מקבלים את השפעת הדם בתחילה, ולאחר מכן האיברים הרחוקים מהלב, ולבסוף מקבלים הקצוות שבגוף כגון הידים והרגלים. וההיפך הוא בהיפרד נפש

עדיין הם חיים, ובאיזה מצב הם נמצאים? מחשבות אלו כירסמו בנו ולא הירפו במשך כל שעות התפילה.

התפילה הגיעה לקיצה, ור' בערל, כשפניו עדיין כלפידים מלהבות אש-קודש, התחיל במאמר חב"די. כל כולו היה תפוס במחשבותיו ודבריו קולחים ובוקעים לליבותינו למרות שאיננו מבינים אלא מקצת מן המקצת. מפעם לפעם התפתח דו-שיח בינו ובין השו"ב, שהיה כמעט היחיד שהבין וירד לעומקם של הדברים. בלבי נצנצה אז מחשבה: האם אין מעמד זה מתאים לתיאורם של חז"ל "דכירנא כד יתיבנא אחוריה דרב קמיה דרבי ונפקי זקוקין דנורא מפומיה דרב לפומיה דרבי ומפומיה דרבי לפומיה דרב, ולית אנא ידע מה הן אומרינ" (חולין קלז).

שיחה חב"דית זו התארכה כשעה ויותר, ור' בערל, המבין היטב את בעיות הזמן, ממשך דבריו בענייני קידוש הי' ומסירות הנפש של האיש היהודי בתקופה גורלית זו. הוא מביא את דברי המקובלים בעניין 'למה ירדה הנשמה מאיגרא רמה לבירא עמיקתא, אלא שירידה זו לצורך עליה'. והוא ממשיך ומביא מדברי האדמו"ר בעל התניא נ"ע שכתב "ולפעמים ממשיכים פושעי ישראל נשמות גבוהות מאוד שהיו בעמקי הקליפה כמ"ש בסי' גלגולים. . . ולכן אפילו קל שבקלים ופושעי ישראל מוסרים נפשם על הרוב על קדושת הי' וסובלים עינויים קשים שלא לכפור בהי' אחד, ואף אם בורים הם ועמי הארץ ואינם יודעים גדולת הי', וגם

האוז אור - יהודה
מסעדה
אולם ארועים מרשים - עד 120 איש צמוד למקום
~ שבע ברכות ~ בריחות ~
~ ימי הולדת ~ ועוד ~

~ מגוון סלטים ביתי עשיר ~ נשרים על האש ~
~ שווארמה ~ דגים ~ בר עשיר ~
בשרית מזרחית גלאט כשר למהדרין
בשרים שחיטת ליובאוויטש
כל המוצרים בד"ץ - ירק גוש קטיף
השלהבת 16 אור יהודה
03-6344193

לגלות את ירושלים
קורס מרתק ויחודי! **הכולל רכישת ידע היסטורי**
ועריכת סיורים בירושלים, הרצאות וסיורים מאלפים
מידי יום ראשון בבוקר שכל אחד מהן מהווה אירוע מאלף
וכולם ביחד חוויה בלתי נשכחת.

לפרטים והרשמה: 02-5000363

אור חיה
רח' ישעיהו 12 ירושלים
02-5374927
www.orchaya.org.il

260 שנה לעליית הנשמה של הבעש"ט

ראש השנה תשס"ז, הבא עלינו לטובה, בו ימלאו 260 שנה לראש השנה תק"ז – הוא זמן סגולה מיוחד, שכן יש בו את שלימות הגילוי של שם הוי' על ידי הבעל שם טוב, שזוהי למעשה שלימות העניין ד"פוצו מעיינותיך חוצה", התנאי ל"קאתי מר – מלכא משיחא"

– כולם קשורים לנשיא הדור. וכך נכתב בשולחן ערוך: "מראש חודש אלול עד אחר יום הכיפורים המה ימי רצון. ואף כי בכל השנה הקדוש ברוך הוא מקבל תשובה מן השבים אליו בלב שלם, מכל מקום ימים אלו מובחרים יותר ומזומנים לתשובה, להיותם ימי רחמים וימי רצון, כי בראש חודש אלול עלה משה אל הר סיני לקבל לוחות שניות, ונשתהה שם ארבעים יום, וירד ביי בתשרי שהיה אז גמר כפרה. ומן אז הוקדשו ימים אלו לימי רצון, ויום יי בתשרי ליום הכיפורים".

שימו לב: כל הייחוסים של חודש אלול, ראש השנה ויום כיפור, מקורו במקרה חד-פעמי, שאירע עם משה רבינו, בשנה בה יצאו בני ישראל ממצרים. ואותו מאורע חד פעמי, ממשיך להקרין ולהשפיע על ארבעים יום הללו, יותר משלושת אלפים שנה!

וכל כך למה? מכיוון שמאורע זה היה קשור עם נשיא הדור, משה רבינו, ומכיוון שנשמתו של משה רבינו עוברת בכל דור לנשיא של אותו הדור, הרי "אף כאן עומד ומשמשי", וגם בדורנו זה, אלפי שנים אחר-

הרב נפתלי אסטולין, צילום: מאיר אלפסי

קיצור שולחן ערוך, כדי לראות שחור על גבי לבן כיצד התארכים הכי מדוברים בימים אלו, כמו חודש אלול, ראש השנה, ויום כיפור

אלול – בזכות הרבי

לפני שבועיים הופיעה במדור "דבר מלכות" של "בית משיח" שיחתו של הרבי מלך המשיח מיו"ד אלול ה'תשס"א, המתחילה במשפט מדהים: "רגיל לקשר כל ענין עם נשיא דורנו". בהמשך השיחה מקשר הרבי את פרשת השבוע ושאר הסימנים הייחודיים של אותו שבוע – למאורעות מחיי אדמו"ר הרי"צ שחלו בימים אלו.

זוהי למעשה תפיסה מאוד ייחודית ומרתקת של הרבי, שקיבלה ביטוי מיוחד בשנים האחרונות, לקשר כל דבר לנשיא הדור. מכיוון שהרבי גילה לנו דרך חדשה זו בעבודת ה', חובה עלינו לצעוד בדרך זו, ולגלות סימני דרך נוספים הקשורים לנשיא הדור.

לפעמים, אין צורך לפתוח שיחות ולעיין במאמרים עמוקים כדי לגלות קשרים נסתרים בין תאריכים יהודיים מפורסמים לנשיא הדור. די לפתוח את אחד הספרים הכי בסיסיים בספרי היהדות הנפוצים –

מאת: הרב נפתלי אסטולין

משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ בלוס-אנג'לס

ראש השנה תשס"ז

אצל חסידים אומרים בכל שנה, שראש השנה הקרוב הוא "משהו מיוחד", שהרי רבינו הזקן כותב בתניא שבכל שנה נמשך "אור חדש עליון" מבחינה עליונה יותר מאשר בשנה שעברה.

אבל בכל זאת, יש בשנה זו משהו מיוחד: השנה ימלאו 260 שנה לעליית הנשמה המפורסמת של הבעל-שם-טוב להיכלו של משיח, בה שאל "אימתי קאתי מרז?", ונענה: "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה".

למספר 260 יש משמעות מיוחדת כאשר מדובר אודות הבעל-שם-טוב, שכן ידוע שעניינו של הבעל שם טוב היה לגלות את שם הוי"ו בעולם, ושם הוי"ו בגימטריה הוא 26. ומכיוון שידוע שעשר השנים המספר, הרי עשר פעמים 26 מרמזים לשלימות הגילוי של שם הוי"ו.

יוצא אם כן, שראש השנה תשס"ז, הבא עלינו לטובה, בו ימלאו 260 שנה לראש השנה תק"ז – הוא זמן סגולה מיוחד, שכן יש בו את שלימות הגילוי של שם הוי"ו על ידי הבעל שם טוב, שזוהי למעשה שלימות העניין ד"יפוצו מעיינותיך חוצה", התנאי ל"אתי מר – מלכא משיחא".

ומכיוון שבאלול תנשי"א העיד הרבי שגם ה"חוצה" היחיד שאליו לא הגיעו המעיינות, הלוא הם העוורים שקוראים רק בכתב ברייל – גם אליו הגיעו המעיינות, בהדפסת ספר התניא בכתב ברייל, בקיץ אותה שנה,

– הרי כאשר מתקרבים אנו לראש השנה תשס"ז, בוודאי ובוודאי שעומדים אנו בשלימות מוחלטת של הפצת המעיינות, וכתוצאה מכך עלינו לתבוע ולדרוש בכל התוקף מהקב"ה "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וכפי שהרבי מסביר ש"מהרה" הכוונה מיד ממש, עוד לפני התפילה הבאה (שלכן אם עד התפילה הבאה משיח עדיין לא הגיע, אנו מבקשים שוב).

ולכן, כדאי וראוי לנצל את הימים המיוחדים שבין ח"י אלול (יום הולדת רבינו הזקן) לראש השנה תשס"ז (בו נצייך 260 שנה להתגלות המשיח לבעש"ט), להוספה בהפצת המעיינות בכלל, ובהפצת בשורת הגאולה בפרט, תוך מאמץ לקשר כמה שיותר יהודים לרבי מלך המשיח.

ופעולות אלו יקרבו ויזרו עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלות הרבי מלך המשיח תיכף ומיד ממש. יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

להתגונן מפניהם...

תורת החסידות לימדה אותנו, שלא זה העיקר. זה אמנם נכון שבימים אלה עומד הקב"ה על כיסא הדין ושופט את כל יושבי תבל. אולם הנקודה העיקרית בחודש אלול, כמו גם בראש השנה ויום הכיפורים, היא המלכת הקב"ה למלך על העולם.

נקודה עיקרית זו, שהתגלתה על ידי תורת החסידות, הוא ה"אור" באור מיוחד בדור השביעי, על ידי נשיא הדור השביעי – הרבי מלך המשיח. מי שלומד את מאמריו של הרבי על חודש אלול ותשרי, מקבל טעם אחר בכל התקופה הזאת. אלול של חסיד בדור השביעי, מתאפיין לא בדאגה לעצמו, אלא בהתבטלות לפני המלך, ובהתכללות עם רצונו של המלך להיות לו דירה בעולמות התחתונים. ומתוך שאיפה-תשוקה זו, זועק החסיד: "מלוך על העולם כולו בכבודך, והנשא על כל הארץ ביקרך, והופע בהדר גאון עורך על כל יושבי תבל ארצך". והכל לשם מה? כדי ש"ידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו: ה' אלוקי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה". במילים פשוטות: שתבוא כבר הגאולה האמיתית והשלימה, בה יראה הבשר הגשמי את האלוקות.

ומכיוון שכאמור הכל חייב להיות קשור לרבי,

ובפרט עניין המלכות שבראש השנה, שהרבי עצמו – בהתבטאות נדירה ומיוחדת – מקשר אותה לנשיאי תורת החסידות: במאמר "ויכולו השמים" תשמ"ח, מבאר הרבי שבספירת המלכות יש ג' עניינים, ואומר שג' דרגות אלו הם "כנגד ג' המלכים דחסידות (נשיאי החסידות)", וממשיך שם לבאר בהרחבה את הקשר של כל אחד משלושת מלכי ונשיאי החסידות (הבעש"ט, המגיד ואדה"ז), לדרגות בספירת המלכות,

– הרי מיד נזכרים בדבריו של הרבי בתשנ"ב, בשלימות המלכות של הקב"ה, היא בשלימות המלכות של מלך המשיח, מכיוון שהיא הביטוי המעשי והגשמי להתגלות מלכותו של הקב"ה. מובן, אם כן, שימים אלה מסוגלים ביותר להתחזקות בקבלת המלכות של הרבי מלך המשיח, לפרסם בכל מקום ומקום על מלכותו של הרבי מלך המשיח, ולעורר יהודים מכל אתר ואתר לקבל את מלכותו של הרבי, ולהצטרף לרבבות החסידים הפועלים בשליחותו של הרבי על מנת להביא את הגאולה השלימה תיכף ומיד.

כך, עומד משה רבינו של הדור ומעתיך תפילה ותחנונים לפני בורא העולם. ותפילתו זו של נשיא הדור, היא המותחת על ימים אלה חוט של חסד ורחמים.

במילים פשוטות: חודש אלול תשס"ז, וראש השנה ויום הכיפורים תשס"ז, הם ימי רצון בגלל שבימים אלה ממש עומד משה רבינו שבדורנו, הרבי מלך המשיח, ומעתיק תפילה. ותפילתו של נשיא הדור, היא היא הגורמת לימים אלה להיות ימי רצון עבור כלל ישראל.

ר' אברהם מאיור היה אומר שאלול ותשרי הם חודשים של הרביים. הכוונה בפשטות הייתה שבחודשים אלו הרביים משקיעים כוחות מיוחדים, וכידוע ומפורסם הנהגתם המיוחדת של רבותינו נשיאינו בימים אלה. לאור האמור לעיל, אפשר לומר את אותו רעיון, בעומק יותר: כל ייחודם של חודשים אלה, נובע מכוחם של רבותינו נשיאינו!

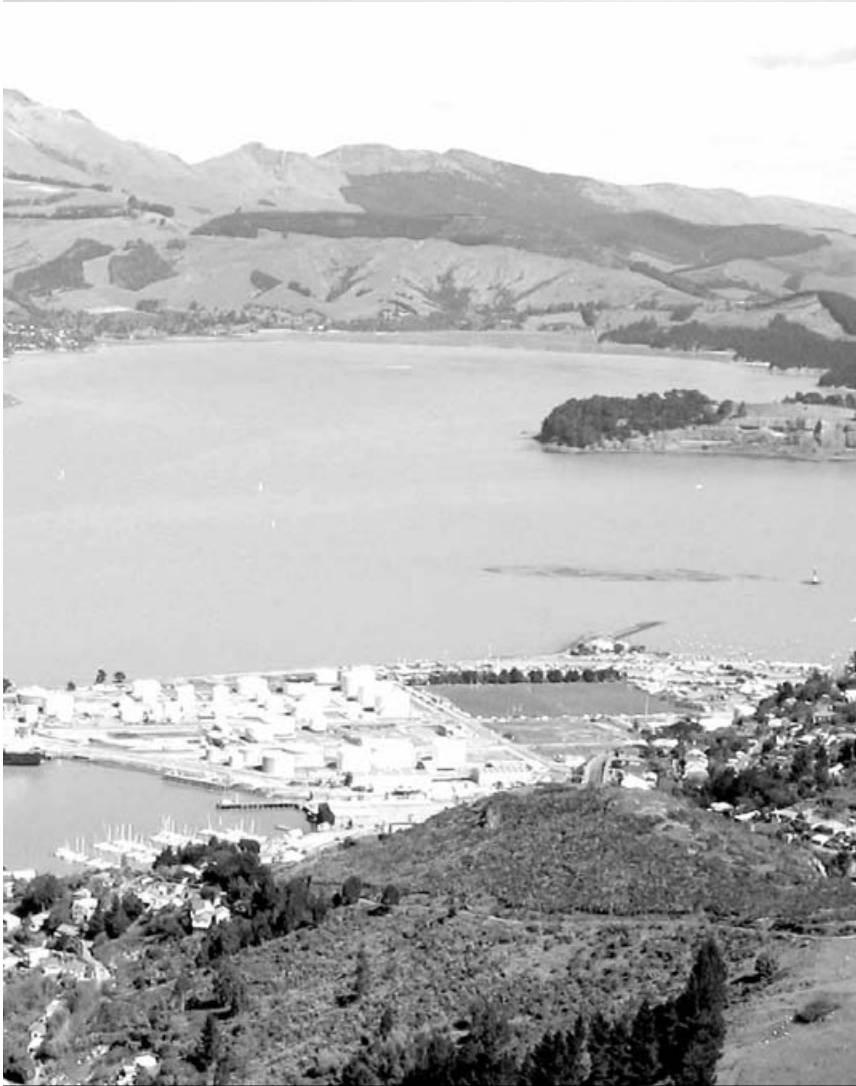
כאשר חיים עם ההכרה הזאת, מבינים גם שחודשים אלו הם עת רצון מיוחדת וזמן סגולה לקרב יהודים אל נשיא הדור, הרבי מלך המשיח. זה הזמן לקשר יהודים לתורתו של הרבי, למבצעיו הקדושים, ולהתקשרות מוחלטת בכל נימי הנפש גם בחיי היום-יום.

זהו גם ההסבר לשטורעם המיוחד שראינו אצל הרבי בקשר לנסיעה לרבי לחודש תשרי דווקא, וכפי שהרבי עצמו הזמין את העולים לרוסיה לאחר יציאתם מעבר מסך הברזל לחודש תשרי דווקא. רבים מהקוראים בוודאי זוכרים גם את ההחזרים הכספיים שהרבי היה מעביר לכל האורחים שהגיעו לתשרי מעבר לים. ראו במוחש שהרבי מעודד את הנסיעה אליו, במיוחד בחודש תשרי.

אלול בדור השביעי

כל זה היה נכון בכל הדורות. מזמנו של משה רבינו, ועד לדור האחרון. בדורנו, דור השביעי, זיכה אותנו נשיא הדור בהתגלות נקודה נוספת: קבלת המלכות.

במשך אלפי שנים, עבודת ה' בחודש אלול התמקדה ב"אני", בשאיפה לתקן את הפגמים ולהגיע לשלימות עצמית גבוהה. עבודת התשובה, מטבעה, מתמקדת באדם עצמו, שמבקש לתקן ולשפר את עצמו. כמובן שבתפיסה זו, ראש השנה ויום הכיפורים הצטיירו כימי דין איומים, שעל האדם

לפעמים נשמע כי שליחות קצרצרה בחודש החגים לא אמורה להיות משימה קשה מדי, אלא שבשטח הכל נראה אחרת: אירועים לא צפויים, עיכובים לצד ניסים, הפתעות מרתקות, כך שלפעמים ימי השליחות נראים כלקוחים מתוך ספרי מתח • הת' בן ציון ששון שהה בחודש החגים תשס"ו בניו-זילנד הרחוקה, שם חווה שליחות מסוג אחר...

וקרב פזורינו מביין הגוים

ניו זילנד

שמה של ניו זילנד יצא בעולם כאחד המקומות היפים ביותר על פני כדור הארץ, גן עדן עלי אדמות. מוניטין מוצדק בהתחשב בפסיפס הנופים היפהפה והמגוון להפליא שעל פניה – יערות גשם קדומים וסבוכים, הרי געש פעילים ונישאים, פסגות עטורות שלג בוהק, מים צלולים-תכולים בין פיורדים מרהיבים, גייזרים מתפרצים, מצוקים היורדים אל האוקיינוס, חופי גלישה זהובים, קרחונים בגוונים קפואים של תכלת, שדות בלתי נגמרים בירוק המנוקדים בכבשים לבנות צמריריות – כאשר מעל הכל עוטפת שמיכת השמיים הנצבעת בצבעים פסיכודלים עזים לעת זריחה ושקיעה. הנוף הקסום הזה מתפרש על שני איים גדולים – והאי הקטן, בשטח כולל של

270,000 קמ"ר, יותר מפי עשר מארץ ישראל. על שטח זה גרים ארבעה מיליון תושבים בלבד, שבעים וחמש אחוז מתוכם במספר ערים גדולות, מה שמשאיר ביניהם שטחים ריקים ונרחבים של טבע בלתי מופרע. בהיותה מדינת אי בקצה העולם, מנותקת ניו זילנד מבעיות העולם, סכסוכים בינלאומיים ומלחמות. עם ענפי החקלאות והתיירות המשגשגים, מדיניות הרווחה, היופי ואיכות הסביבה, כלום לא מאיים על השלווה במדינה זו (שאפילו נחשים וטורפים אינם קיימים בה), ואין זה פלא שהמשפט השגור ביותר בפיהם של התושבים היא "No Weirto" – אין דאגות. השליחות שלנו הייתה בעיר קריסטצ'ארץ, בירת חבל קנטרבורי, שהיא העיר הגדולה ביותר באי הדרומי. העיר שוכנת בחוף המערבי, טובלת בנוף יפהפה,

ומוקפת במישורי קנטרבורי הבלתי נגמרים, גבעות ירוקות, והאוקיינוס היוצר קו חוף יפהפה. בעיר מתגוררים קרוב ל-300,000 תושבים, כאשר העיר מהווה כמעין שער כניסה משני למדינה בכלל ולאי הדרומי בעיקר.

יוצאים לדרך

לפני כשנתיים פתחו התמימים אהרן ומאור כהן, "בית חב"ד למטיילים" בחבל קנטרבורי. את בית חב"ד, שפעיל בעיקר בחודשי הקיץ, בהם פוקדים את האזור מטיילים רבים, מפעילים בחורים שמתחלפים אחת לכמה חודשים. חודש לפני חודש החגים, העסק כבר החל לרקום עור וגידים. למרות שבהתחלה לא

אתגר מסוג אחר

במהלך הביקור בניו-זילנד, הוזמנתי לשאת הרצאה בפני חברי "נוצרים למען ישראל". מלכתחילה, הרעיון היה נראה מופרך מעיקרו, אולם חברי הקהילה הקהילה היהודית הפצירו בי בהסבירם עד כמה הדבר יכול לעזור לקהילה מבחינות רבות.

הפניתי אפוא את השאלה לרבנים, ולאחר שורה של תנאים, הוחלט כי אדבר בפניהם.

עבור בחור מן המניין בישיבה, הדבר מהווה אתגר לא פשוט, אולם ידעתי כי אני הולך בשליחות המלך לדבר בעיקר על רצונו של הבורא בקיום ז' מצוות בני נח. התפללתי שלא אכשל בלשוני, וייצא מזה רק קידוש ה'.

האולם היה מלא מפה לפה בחברי האגודה. את הערב פתח מנהל המועדון שהציג אותי בפני הציבור.

התחלתי ברעיון השליחות, מי זה הרבי ומהי ליובאוויטש, והמשכתי להסביר את מטרתו של הרבי להביא לעולם לערכים של צדק ויושר הכונה לגאולה.

את ההרצאה חתמתי בסיפור אודות הבעל שם טוב הקדוש בהקשר אישי לכל אחד ואחד, שיקבל על עצמו להוסיף ולו במעשה טוב אחד, כדי שהעולם טוב וראוי יותר לקראת התגלותו של מלך המשיח.

הדברים התקבלו בתשומת לב ובהתרגשות רבה. נשיא האגודה הביע את שמחתו באמרו שהחליט לקבל על עצמו החלטה טובה לכבוד השנה החדשה.

הבדלה במוצאי ראש השנה

המטוס המריא ליעדו כשבתוכו תכולה גדולה, גשמית ורוחנית, שאמורה לשרת אותנו במשך חודש החגים הבעל"ט.

במהלך הטיסה, קינן בי החשש מפני ביקורת הכניסה למדינה. שכן ידעתי שיש בעיה להכניס אוכל, ואני סחבתי עמי מניו-יורק לא מעט אוכל שאמור להספיק לכל חודש החגים, לי ולנוספים שבודאי יתארחו עמנו לסעודות שבת וחג. ניו-זילנד ידועה כמדינת חוק מסודרת וקפדנית מאוד.

היינו בטוחים האם אכן כדאי לצאת לשליחות בתקופה זו כאשר עונת התיירות בשפל. אף על פי כן, הוחלט לבסוף לצאת לדרך.

אחרי ימים ארוכים של ארגונים לוגיסטיים וכספיים, לצד התארגנות בפן הרוחני, יצאתי לדרך כאשר לקראת יום הכיפורים היה אמור להצטרף לעזרה בחור נוסף.

לאחר בעיות בירוקרטיה לא מעטות,

לאחר 20 שעות של טיסה כוללת, ירדתי מהמטוס עייף וחושש, מתפלל בלבי לעבור את המכס במהירות ובהצלחה. אולם אחד השוטרים שלח אותי לחדר צדדי שם התבקשתי לשבת ולהמתין. כשזה נכנס לחדר לאחר דקות ארוכות, הוא היה נראה עצבני וכועס במיוחד. הוא פתח בסדרת שאלות: למה באת? מטעם מי? בעבור מה? מה אתה עושה בחיים? מי מימן אותך? כאשר על כל שאלה הוא חוזר בכמה ווריאציות במטרה לסבך את העניין. עניתי בעדינות והסברתי את עצמי ככל יכולתי, למרות האנגלית הלא-משובחת.

ואז הוא החל לצעוק שאני סותר את עצמי בתשובותיי. הנסיון להסביר לו שהוא לא מבין אותי בגלל האנגלית שלי, לא עזר. גם נסיון לברר את מטרת בואי עם האיש שהיה אמור לקבל את פניי, לא צלח. כיוון שכך, פתח הלה את כל התיקים והוציא החוצה את כל התכולה מבלי להתחשב במאום. ספרי הקודש יחד עם האוכל, בגדי האישיים יחד עם שלל חפצים. הרבה הושלך על הרצפה מבלי שיש לי אישור לגעת בהם. "למה אתה מתנהג ככה?" לא התאפקתי.

"מה עשיתי רע שאתה עושה כזה בלאגן?" הלה הסתכל במבט זועם, וכמעט צעק: "אתה יודע למה אני מתנהג כך? בגלל שהגעת הנה עם סמים".

נדהמתי, ולאחר רגע ארוך של התאוששות, החזרתי לו: "אתה חושב ברצינות שרבי יהודי שמגיע לערוך תפילות חג לקהילה היהודית, יגיע עם סמים?" הלה התבלבל לרגע "אתה בטוח בזה שאתה אומר?" שאל לפתע בקול שקט. "בבקשה, תבדוק את כל התיקים", הצעתי לו.

הלה נתן עיניים לא מאמינות. טון דיבורו השתנה לחלוטין וניכר היה כי הוא מתחיל להרגע. כמה דקות לאחר מכן הוכנסו לחדר שני כלבי הרחה אימתניים שרחרחו סביבי וסביב המזוודות. השוטר ראה את הכלבים הרגועים, נרגע גם הוא. הוא התנצל לאחר מכן באמרו כי היה נראה לו מוזר שתייר מגיע לנו זילנד לחודש ימים ויש משהו שמממן אותו – דרך אופיינית לפרופיל של סוחרים בדברים אלו.

הוא ביקש שאספר לו לשם מה הגעתי לניו-זילנד, ואני הסברתי לו על תנועת חב"ד ועל הרבי מלך המשיח שדואג לכל יהודי בעולם. "בפעם הבאה שיעבור אצלי חב"דניק, אני כבר אדע איך לקבל אותו" צחק בקול רם, ואני שוחררתי לדרכי בהקלה גדולה.

קונים דגים לסעודות ראש השנה

אחד מהם פנה אלי באנגלית ושאל אם אני מדבר עברית. השבתי להם בעברית צחה, והשניים נדהמו. התברר כי הגיעו העירה זמן קצר קודם לכן, והם חיפשו אחר קהילה יהודית בה יוכלו לחגוג את החג. לאחר שלא מצאו את מבוקשם, יצאו לעשות קניות כשהם מתכננים לחגוג אותו בחדרם שבבית המלון. חיך רחב עלה על פניהם כששמעו שיש בעיר בית חב"ד, תפילות וסעודות משותפות

ושאל אם אני מדבר עברית. השבתי להם בעברית צחה, והשניים נדהמו. התברר כי הגיעו העירה רק זמן קצר קודם לכן, והם חיפשו אחר קהילה יהודית או כל מקום אחר בו יוכלו לחגוג את החג. לאחר שלא מצאו את מבוקשם, יצאו לעשות קניות כשהם מתכננים לחגוג אותו בחדרם שבבית המלון. חיך רחב עלה על פניהם כששמעו שיש בעיר בית חב"ד, תפילות וסעודות משותפות.

בחזרה לבית חב"ד שמחתי לראות כי מספר האנשים שעמד אתמול על שלושה, עלה לחמישה-עשר, כאשר יום קודם לא חשבתי על סעודת חג עם מטיילים. שעתיים לפני החג המה המטבח מפעילות קדחתנית שהסתיימה דקות אחדות לפני כניסת החג.

עם כניסת ראש השנה, צעדנו כולנו בשיירה לעבר בית הכנסת המקומי של הקהילה היהודית, כשהכל מביטים בנו

התפריט לסעודות החג. אחת הבעיות שהעיקו עלי, הייתה נעוצה במערכת החשמל בבית חב"ד. לא היה לי מושג איך לטפל בזה, וחששתי שלא נוכל לחגוג את החג כמו שצריך. אולם גם הפעם, כמו לאורך כל הדרך, הרבי דאג לשלוחי שנסעו בשליחותו.

כשחזרתי מהקניות בשוק, התמלאתי שמחה כשראיתי אור בבית חב"ד. התברר כי אחד המטיילים שעבר ברחוב וראה את השלט של בית חב"ד, נכנס פנימה וכשראה שאין חשמל, הפשיל מיד שרוולים. "במקרה" הוא היה חשמלאי במקצועו, כך שכעבור דקות ספורות חזרה מערכת החשמל לתפקד לאחר נתקן של ארבעה ימים...

אחרי שתפקידי הבישול חולקו בין המטיילים, יצאתי לקנות דגים. עוד לא הספקתי לגמוע 'בלוק' אחד, וכבר קלטתי זוג מטיילים נוסף. אחד מהם פנה אלי באנגלית

לאחר טיסה קצרה נוספת, הגעתי אל בירת חבל קנטרבורי, שם לקחתי מוניית לביתו של אודי – ישראלי מקומי אליו שהיה איש הקשר בכל הנוגע לנסיעה. זה לא היה בביתו, אך השאירו פתוח בעבורי. לאחר תפילת ערבית וקריאת שמע של המיטה, נרדמתי כשאני עייף מטלטולי הדרך.

ראש השנה

לאחר תפילת שחרית, העמסתי את כל רכושי על רכבו של אודי ויצאנו לכוון בית חב"ד. כאשר הגענו למדרחוב שבמרכז העיר, זיהיתי את בניין המשרדים בו שוכן בית חב"ד, לפי התמונות שקיבלתי מהבחורים מניו-יורק שמפעילים את בית חב"ד.

מכיוון שמוזה תקופה ארוכה לא היו במקום בחורים שיתפעלו את בית חב"ד, היה צורך בעבודה רבה כדי להכין את המבנה שיהיה ראוי לפעילות. את יום שישי, היום הראשון לשהות בניו-זילנד, הקדשתי איפוא לארגון בית חב"ד.

את השבת עשיתי בביתו של אודי כשבסעודת שבת אני מסתפק במעט אוכל שהבאתי עמי. אף על פי כן, הסעודה התנהלה ברוח טובה, מתובלת בדברי תורה, סיפורים וניגונים חסידיים.

למחרת בבוקר, לאחר הליכה בת שעה וחצי, הגעתי לבית הכנסת של הקהילה, שם כבר המתינו אנשים. לאחר היכרות קצרה עם חברי הקהילה היהודית, פתחנו בתפילת שחרית של שבת.

ראש השנה קרב ובה. לאחר בירורים עולה כי אכן אין כמעט מטיילים בעונה הזאת של השנה. תהיתי האם להכין תכנית לראש השנה או לא, אלא שהרבי מסדר את הדברים כפי שצריך.

ביום ראשון שלפני החג נודע לי כי מטיילת ישראלית התקשרה לברר לגבי תכניות אפשריות שיתקיימו בראש השנה. לאחר קשר שנוצר, התברר כי היא נערה דתייה שמחפשת מקום לעשות בו את החג. אמרתי לה שלא ידעתי האם להכין תכנית לחג, שכן לא איתרתי מטיילים יהודים או ישראלים, אבל אשמח מאוד לארגן תכנית וסעודות חג. היא סיפרה לי כי פגשה עוד שלוש בנות ישראליות שמעוניינות גם כן. הוחלט אפוא להיפגש ולגבש תכנית.

כך החלו הדברים להתגלגל. הן הגיעו לבית חב"ד, או אז התברר כי הן פגשו שני מטיילים ישראלים נוספים. התחלנו אפוא לרשום את כל המצרכים הנדרשים לחג לצד

אחת בשנה

השבת השנייה בעיר עברה אף היא בשמחה ובשלום, כאשר קהל מצומצם של מטיילים השתתף בארוחת השבת.

בימים שלאחר מכן דאגתי לפרסם את זמני התפילות וסעודה המפסקת של יום כיפור בכל המקומות בהם מתרכזים המטיילים הישראלים.

באחד הימים הצטרף אלי התי' יעקב דן שהגיע לסייע בפעילות הצפויה במהלך החודש. אחרי התאקלמות שלו, התחלנו בסבב טלפונים לכל המשפחות הישראליות המתגוררות באזור על מנת להזמין לתפילות יום כיפור. כך התחלנו בהכנות קדחתניות לקראת היום הקדוש "אחת בשנה".

יום רביעי, ערב יום הכיפורים, וההכנות הקדחתניות בבית חבי"ד בעיצומן. מספר לא מבוטל של מטיילים ישראלים עסוקים בהכנות הסעודה המפסקת. בין לבין ערכנו סדר 'כפרות' עם החבריה. באין תרגולים נערכו הכפרות במעות.

בשעת צהריים חילקנו לכולם עוגת דבש שהבאנו מניו יורק, תוך איחולים לבניים 'שנה טובה ומתוקה'.

שעה ארוכה לפני הצום, פתחנו בסעודה מפסקת, סעודה שהיא בגדר מצוות היום. המשתתפים נהנו מארוחה דשנה שבושלה על ידם. השיחה שהתפתחה במהלך הסעודה, הייתה בנושא "יום הכיפורים שלי", כאשר כל אחד העלה זכרונות על ימי כיפור בבית הוריו ובמשפחתו; אצל רבים מהם יום הכיפורים הנוכחי קיבל משמעות יהודית יותר בעקבות דברים על מהותו של יום.

לאחר ברכת המזון יצאנו כולנו יחד לעבר בית הכנסת, קבוצה של מטיילים לבושים לבן. התהלכה המוזרה משכה רבים להתבונן בנו בסקרנות רבה...

בית הכנסת כבר היה מלא מפה לפה בבני הקהילה ומשפחותיהם, מטיילים ישראלים שהגיעו למקום בכוחות עצמם, וכן מספר לא מבוטל של משפחות ישראליות המתגוררות בעיר שהגיעו לתפילות היום הקדוש בעקבות הפרסום המוקדם שערכנו. הפעם כבר הייתה הפרדה כדת וכדין, ואווירה מרוממת ריחפה מעל.

בכניסה לבית הכנסת הוצב שולחן עליו דלקו מאות נרות שהודלקו על ידי עשרות נשים שהגיעו להשתתף בתפילות. על רבים ראו במוחש כי מדובר בחווייה רוחנית של "אחת בשנה", ואצל חלקם אחת לכמה שנים... האור הרוחני האיר את האפלה

זו הייתה סעודה מלאה בדברי תורה על מהותו של ראש השנה, והסברים על תקיעת שופר בהשקפה החסידית. בשלב מסוים הצעתי לשיר שיר חבד"י, ובטרם הספקתי לסיים את בקשתי, החלו כולם לשיר 'יחי אדוננו', שירה

שנמשכה בהתלהבות זמן רב

בעיניים משתאות. בלב נכנסה שמחה והתרגשות על סיומה של השנה ברגעים אלו, ועל כניסתה של שנה חדשה. הרהרתי לעצמי על הסתלקות החיות המהווה את העולמות עד למחרת, כפי המבואר בתניא, ועל כך שמחר, בעת תקיעת שופר נמליך את הקב"ה למלך העולם וינמשך בחזרה את האלוקות המהווה אותו בכל רגע ממש.

וכך, במחשבות אלו נכנסתי לבית הכנסת, ואז... נפילה גדולה. תחילה חשבת שהגעתי למקום הלא-נכון. למרבה תדהמתי אני מביחין בקהל יושב בערבוביה; וכאילו זה לא מספיק, על הבימה עמדה חזנית ולצידה מסודרים דפי התווים של התפילה כשהיא מקריאה בקול רם מתוך סידור, כאשר מידי פעם היא שולחת אמירות לאוויר בכדי "לרומם את האווירה"...

ההלם היה מוחלט. לא חלמתי על דבר שכזה, ועוד ביום חשוב כמו ראש השנה... עוד קודם לכן דאגתי לוודא עם נשיא הקהילה שהכל יהיה בסדר. היה צריך לקבל החלטה במקום, כשעיני הכל נשואות אלינו.

בו במקום החלטתי לחזור לבית חבי"ד עם הקהל שהבאתי עמי. יצאנו מבית הכנסת בהפגנתיות כשבמהלך הדרך אנחנו מנתחים את מה שראינו; לא מאמינים שזה אכן קרה.

לקראת סוף הסעודה הגיע אודי ואמר לי כי הנהלת בית הכנסת הבטיחה שמה שקרה הלילה בבית הכנסת, לא יחזור על עצמו למחרת, וכי הם מקווים מאוד שאגיע עם האורחים.

למחרת אכן הלכנו לבית הכנסת כשבלב תקוות. נראה היה שהקהילה קלטה את המסר מאתמול, והישיבה הייתה נפרדת, כמו גם החזן שהיה מתאים יותר... התפילה התנהלה לה כסדר, כאשר קהל המטיילים ובני הקהילה מנסים להשתלב בתפילה ובמנגינות.

בשעות אחר הצהריים של החג, התקבצו המטיילים שוב לשיעורים שהיו באווירה של התוועדות.

יכולתי לשלוט בדמעותיי; הבטתי סביבי וראיתי כי אני לא היחיד...

בשירה אדירה הסתיימו תפילות יום הכיפורים בעיר קריסטצארץ שבניו זילנד - כאשר רבים מהם חוו את קדושת היום לראשונה בחייהם, דווקא כה רחוק מהבית, רחוק מארץ ישראל, רחוק מכל מקום של קדושה.

בתום תפילת ערבית התאסף הקהל באולם האירועים של בית הכנסת, שם התקיימה הבדלה ברוב עם, כשהכל כובדו בכיבוד קל לשבירת הצום. לאחר מכן התקיים מעמד קידוש לבנה המוני לקבל פני ה' ופני דוד מלכנו. הקהל הרחב לא הפסיק להלל ולשבח את חווית יום הכיפורים הכשרה והטהורה אותה חוו לראשונה בחייהם.

שעה קלה לאחר מכן התחלנו לעסוק בסוכה, כאשר יחד עם מספר מטיילים ישראלים ניסינו לאתר מקום אידיאלי לבניית הסוכה בחצר בית חב"ד. מה שחשבנו בהתחלה כפרויקט פשוט למדי, התברר כטעות - ועל כך בגיליון סוכות בע"ה...

בתפילת יעילה. בית הכנסת היה מלא עד אפס מקום. באופן מפתיע ביקשני נשיא בית הכנסת שאשמש כשליח ציבור. כדי לרצות את כולם, שילבתי ניגונים חב"דיים לצד ניגונים ספרדיים, וכן ניגונים 'עממיים' שכולם הכירו ויכלו להחרות ולשיר כאיש אחד. כל שיר מוכר הפך בתוך שניות את בית הכנסת לדבוקה אחת של אנשים המבקשים בנעימה "פתח לנו שער בעת נעילת שער".

לפני קבלת עול מלכות שמים שבתום התפילה, פניתי אל הציבור, ובמשפטים קצרים בעברית ובאנגלית, הסברתי את חשיבות כוונת הלב באמירת פסוקים אלו המכוונים למסירות נפש על קדושת השם יתברך. דומני שבאף בית כנסת חב"די בו התפללתי מעודי, לא שמעתי כזו התרגשות בשעה שנאמרו פסוקי "שמע ישראל", "ברוך שם" ו"ה' הוא האלוקים". באוזני זה היה נשמע כשאגה אדירה שיצאה מנהמת לב.

אחד מקשישי הקהילה עלה על הבמה ובידו שופר עתיק, ותקע תקיעה ארוכה, עד שנדמה היה בעיניי כי בכוחה לשבור גם הלב האטום ביותר... והזעקה המרגשת שבקעה מפי הקהל: "לשנה הבאה בירושלים". לא

הרוחנית השוררת דורות רבים בעיר קריסטצארץ.

כאשר הוצאו ספרי התורה מארון הקודש והחזן פצח בתפילת 'כל נדרי' שהרעידה את כותלי בית הכנסת, רטט של התרגשות חלף בגווי. דומני כי זו היא הפעם הראשונה שתושבי העיר זוכים להשתתף בתפילת יום הכיפורים המנוהלת על פי ההלכה. יכולתי להבחין היטב במגוון היהודים שהגיעו ליכל נדרי, אנשי עסקים לצד מטיילים בעלי ראסטות, תושבי העיר הזקנים לצד ילדי חמד; צברים 'מחוספסים' לצד בעלי בתים מהוקצעים ומוקפדים. כולם כאחד הביטו בסידורים בהתרגשות מרטיטה של יום הדין.

השילוב המיוחד הזה בין העדות והמעמדות, הגיע לידי ביטוי נהדר בסיומה של התפילה, כאשר הכל התפזרו לדרכם באיחולי 'כתובה וחתומה טובה' הדדיים.

רבים מהמטיילים העדיפו לעשות את היום הקדוש בין כותלי בית חב"ד תוך אמירת תהילים, או לימוד שיחה של הרבי אודות החג ומשמעותו.

גולת הכותרת של היום הייתה כמובן

התאחדות החסידים לקבלת מני משיח
ת.ד. 2025 ניכר תר"ד ט"ל 19 03.96072

רשת שיעורי 'דבר מלכות' בארה"ק
ת.ד. 6186 צפת עיר"ק ת"ד

ב"ה

בהגורלה על כרטיס טיסה לרבי שליט"א מלך המשיח
בין משתתפי שיעורי ה'דבר מלכות' התנש"א-נ"ב בארה"ק
שנערכה ביום הבהיר ח"י אלול בסיום שיעור 'דבר מלכות'
היומי הקבוע ב-770 בית משיח-בית חיינו
עלה בגורל

הרב מרדכי גל שיי
שליח הרבי שליט"א מלך המשיח
ומנהל בית חב"ד רמת גן

אנו מברכים אותך על זכייתך ומאחלים
שיזכה בתוך כלל ישראל לראות בעיני
בשר את כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך
המשיח ב770 מחובר לביהמ"ק גואלנו
מיד ממש!

יישר כח לכל החסידים והגוים, אפילו ינו החשך השנה,
מהכזה אכזבה ומגיאה אובה אנה אובה ומאקה
והג'אול הכהי של"ט"א מלך המשיח מיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

Oholei Menachem Educational Institute
אלי מנחם
A Division of the Educational Institute Chabad Lublin

מוסדות חינוך על טהרת הקודש
אהלי מנחם - אהלי תורה

נטפי ניחומין

משתתפים אנו בצערה ואבלה הכבד של האשה החשובה,
פעילה בארגון נשי חב"ד המרכזית, ביתה פתוח לרווחה,
נדבנית ותומכת למוסדותינו

מרת **דברא נעכא** תחי'
קוניקוב (שפערלין)

בהלקח ממנו אמה היקרה והחסודה מנב"ת

מרת **חנה ע"ה לייזר**

ושולחים אנו את תנחומנו הכנים לכל המשפחה הנכבדה שיחיו

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים
ובהמשך מעשי החסד תמצאו נוחם, עדי נזכה לקיום היעוד
הקיצו ורוננו שוכני עפר והיא בתוכם ונזכה לשנה טובה ומתוקה

בשם ההנהלה צוות הרמי"ם והתלמידים
הרב יוסף חיים הכהן ראזענפעלד

בית הבחירה { שופר בירושלים

הרב ישראל אריאל

הרמב"ם מתאר את סדר הדברים בירושלים בזמן שבית המקדש היה קיים (הלכות שופר ב, ח): "בזמן שהיה המקדש קיים והיה בית דין הגדול בירושלים, היו הכל תוקעין בירושלים בשבת כל זמן שבית דין יושבין. ולא אנשי ירושלים בלבד, אלא כל עיר שהיתה בתוך תחום ירושלים, והיתה רואה ירושלים והיתה שומעת קול תקיעת ירושלים והיתה יכולה לבוא בירושלים – אנשי אותה העיר היו תוקעים בשבת בירושלים, אבל בשאר ערי ישראל לא היו תוקעין".

במסכת ראש השנה (כט, ב) מובא, שימשחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהיו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין, זאת כדי שלא תישכח ההלכה הקובעת שבירושלים ובמקדש תוקעים גם בשבת.

בגמרא אכן מתואר הויכוח שהתפתח בעקבות תקנה זו: "פעם אחת חל ראש השנה להיות בשבת, והיו כל יושבי הערים מתכנסין [בעיר יבנה]. אמר להם רבן יוחנן בן זכאי לבני בתירה: נתקע! – אמרו לו: נדון! – אמר להם: נתקע ואחר כך נדון. לאחר שתקעו אמרו לו: נדון! – אמר להם: כבר נשמעה קרן ביבנה, ואין משיבין לאחר מעשה". עובדה זו מלמדת, הן על חכמתו של רבן יוחנן, והן על נחרצותו להזכיר לעם ישראל לדורות את התקיעה במקדש.

הויכוח בשאלת התקיעה בשבת מתחדש מדי פעם מחדש. כתבו ראשונים ואחרונים, כי בבית דינו של הרי"ף היו תוקעים בשופר בשבת. לפני כמאה שנה התחדש הדיון בענין זה בירושלים, ורי עקיבא יוסף שלזינגר הציע לכנס את בתי הדין שבעיר לבית הכנסת רבן יוחנן בן זכאי בירושלים שבין החומות, ושם יתקעו בשבת, אלא שלא עלה הדבר בידו.

יתן ה' ונשמע במהרה קול שופר וחצוצרות התרועה בחצרות בית ה' ובשער המזרח.

תקיעת שופר במקדש גם בשבת

אור המקדש { חידוש הקרבנות

הרב יהושע פרידמן

בראשית ימי הבית השני, חודשה עבודת הקרבנות ביום ראש השנה דווקא, ככתוב (עזרא ג, ו): "מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות לה' והיכל ה' לא יסד".

כידוע, הגויים אשר ישבו בארץ בעת ההיא, הצרו ולחמו בבנין ירושלים והמקדש, ואף הצליחו לעכב את בניין המקדש שנים לא מעטות. מכאן, שחידוש הקרבת הקרבנות מיד עם בואם של עולי בבל לארץ מעורר תמיהה: כיצד העזו שבי ציון לחדש את עבודת הקרבנות חרף הסכנות העצומות שבדבר? וכי לא ידעו את גודל ההתנגדות שפעולה שכזו תעורר כנגדם? אולם מהכתוב בספר עזרא עולה, כי לא רק שהפחד והאימה מהגויים לא מנעו מהעם מלחדש את העבודה, אלא אדרבה, דווקא הפחד והאימה הם אלו שזירזו את העם לבנות את מזבח ה', ולחדש עליו את עבודת הקרבנות, ככתוב (עזרא ג, ג): "ויכינו המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות, ויעלו עליו עלות לה'..." עולי בבל השכילו דווקא מסירות נפשם לעשיית רצון ה', היא זו שהביאה בטחון וישועה, וכדברי ר' אברהם בן עזרא (שם): "בעבור אימה עליהם – הכינו מזבח לאל שיעזרם".

מסתבר, כי היום שנבחר לחידוש העבודה – ראש השנה – איננו מקרי, שכן הוא היום בו ממליכים ישראל את ה' למלך על כל הארץ ומכריזים: 'ובכן תן פחדך! ממילא יש לירא ולפחד מה' בלבד, ולא מבשר ודם.

ציור הממחיש התחלת הקרבת הקרבנות בראש השנה במקום בית המקדש, על חורבות בית מקדש ראשון

עתיקות הקודש והמקדש { "לבית התקיעה"

האבן שנמצאה בחפירות המקדש ועליה הכיתוב

של חומת הר הבית בפינה זו. על האבן נחרטה הכתובת: 'לבית התקיעה להכ...! סוף הכתובת נקטע כתוצאה משבירת האבן, ואולם על סמך המשנה ודברי יוסף בן מתתיהו נראה שאפשר להשלימו: "לבית התקיעה להכריז על השבת".

בכל יום ויום היו תוקעים במקדש מספר תקיעות לצרכים שונים – ולא רק בראש השנה. כך, למשל, מוסרים לנו חז"ל, שבכל ערב שבת היו תוקעים במקדש שש תקיעות בחצוצרות: "שלוש להבטיל העם ממלאכה, ושלוש להבדיל בין קודש לחול" (משנה, סוכה ה, ה). תקיעות אלו מוזכרות אף על ידי יוסף בן מתתיהו, המציין שהיו נוהגים לתקוע מעל ראש חומת הר הבית בפינתה הדרום-מערבית: "...אשר שם נהג אחד הכהנים לעמוד בכל ערב שבת ולתקוע בחצוצרה להכריז כי בא ליל שבת, וככה עשה גם ליום המחרת בערב, כי התקיעה הראשונה לימדה את העם לשבות מכל עבודה, והתקיעה השניה – לשוב למלאכתם" (מלחמות ד, ט, יב).

בחפירות שנערכו למרגלות הפינה הדרום-מערבית של הר הבית, נתגלתה אבן גדולה שבזמן הבית היתה קבועה בקצה העליון

מדברי הרבי { באור החסידות

בנוגע ל"יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת" (כהקביעות דראש השנה הבעל"ט שמתברך משבת זו) ש"במקדש היו תוקעין אבל לא במדינה" – ידועה הקושיא איך יתכן שתדחה מצות-עשה דתקיעת שופר? תקיעת שופר הוא עניין עיקרי בראש השנה – "מצות היום בשופר", וטעם הדבר – לפני שענינו של ראש השנה הוא הכרת הקב"ה למלך, כדאיתא בגמרא "אמר הקב"ה .. אמרו לפני בראש השנה מלכות .. כדי שתמליכוני עליכם", והכרת הקב"ה למלך נעשית על ידי השופר – "ובמה בשופר", וכמ"ש הרס"ג שאחד הטעמים דתקיעת שופר הוא לפי ש"כן עושין המלכים בתחילת מלכותם שתוקעין לפניהם בחצוצרות ובקרנות להודיע ולהשמיע בכל מקום התחלת מלכותם".

ועל פי זה, איך תיתכן מציאות של ראש השנה "תמליכוני עליכם .. במה בשופר", ללא תקיעת שופר – איך תהיה הכרת הקב"ה למלך אם לא על ידי תקיעת שופר?! ומבואר בזה בדרושי חסידות שבראש השנה שחל בשבת, נעשית הכרת המלך מצד ענינו של יום השבת, ללא צורך בפעולה תקיעת שופר, כי הכרת המלך היא על ידי זה שמעוררים את הרצון למלוכה על ידי המשכת וגילוי התענוג, וכיון שביום השבת נמשך ונתגלה התענוג העליון מצד עצמו, אין צורך בפעולתם של ישראל על ידי תקיעת שופר.

.. ואף על פי כן, "במקדש היו תוקעין" – כי, "יש כמה בחינות בעניין התענוג לאין קץ ותכלית", וכיון שבמקדש יכולים להמשיך תענוג נעלה יותר מהתענוג שנמשך על ידי השבת, לכן במקדש היו תוקעין כדי להמשיך התענוג היותר עליון, מה שאין כן במדינה, שבלאו הכי אי אפשר להמשיך מבחינת התענוג יותר עליון, כי אם הבחינה שנמשכת מצד ענינו של יום השבת.

(משיחות נצו"י תשמ"ט. מוגה)

מה זה? { שופר וחצוצרה

הרב בנימין לנדאו

שני סוגי שופרות היו במקדש: א. בתעניות היו תוקעים במקדש בשופרות שפיהן מצופה כסף, כיון שמטרתן לכנס את העם, וכל קריאה לכניס העם נעשית בכלי כסף (כמו חצוצרות הכסף). ב. בראש השנה היו תוקעים בשופר שפיו מצופה זהב, מפני כבוד החג. הציפוי לא היה ניתן על מקום הנחת פיו של התוקע, כדי שלא לפסול את השופר (ראש השנה כו, ב-כו, א).

החצוצרות שהיו במקדש היו נעשות מכסף, ככתוב (במדבר י, ב):

"עשה לך שתי חצוצרות כסף", ואם עשאן משאר מיני מתכות – פסולים (מנחות כח, א). כמו כן היה צריך לעשותן "מקשה" (להביא גוש כסף ולהכות עליו בקורנס עד שתיווצר צורה של חצוצרה), ככתוב: "מקשה תעשה אותם". אך בדיעבד, אם עשה את החצוצרות "מן ה ג ר ו ט א ו ת" (מחיבור של חתיכות מתכת) – כשרים.

חצוצרות הכסף ששוחזרו על ידי 'מכון המקדש'

שני סוגי השופרות שהיו במקדש, מצופה כסף ומצופה זהב

אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִיתָהּ כָּל אֱלֹהִים

מאז ומקדם היו ימי ר"ה ויוהכ"פ זמן מיוחד בליובאוויטש. בהיותם ימים כלליים, הממשיכים שפע ברכה והצלחה בגשמיות וברוחניות על כל השנה כולה, השתדל כל חסיד להימצא במחיצת ובד' אמות רבותינו נשיאינו בימים אלו ולדקדק בהנהגותיהם הפרטיות בכל רגע ורגע. כסיוע לחיזוק ההתקשרות ל"נשמה הכללית" בימי סגולה אלו, הננו להביא בזה סקירה תמציתית על הנהגות קודשו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך שבוע הסליחות, ר"ה, עשי"ת ויוהכ"פ, בתקווה וציפיה להכרזה לעיני כל חי לאמר – "הן גאלתי אתכם!"

פני"ם

בערב ראש-השנה עומד כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח בפתח חדרו הקדוש ומקבל בידו הקי' "פני" מכל אחד ואחד, ומברך את העוברים בנוסח "כתיבה וחתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה".

משנת תשלי"ט ואילך, מחמת ריבוי המופלג של אלו המגיעים לנתינת הפני, מתחיל מעמד קבלת הפנייים בדרך-כלל מתחילת ימי הסליחות (או אף בשבוע שקודם לזה) לאחר אמירת הסליחות.

מכתב כללי

החל מיום ח"י אלול, מפרסם מידי שנה כ"ק אדמו"ר שליט"א מכתב כללי "אל בני

ובנות ישראל בכל מקום שהם", עם לימוד והוראות מיוחדות לשנה חדשה, ומברך את כאו"א בכתיבה וחתימה טובה וכו'.

מברק

לקראת השנה החדשה שולח כ"ק אדמו"ר שליט"א מברק ברכה מיוחד, לכל מרכזי אנ"ש ברחבי תבל, בדרך-כלל בנוסח "לשנה טובה תכתבו ותחתמו".

התרת נדרים

לאחר סליחות של ערב ראש-השנה (בשנים האחרונות זמן הסליחות הוא ב-8:30 בבוקר), הולך הרבי למקווה. לאחר-מכן תפילת שחרית (בשנת היתנש"א החלה התפילה בשעה 12:30), ולאחר התפילה התרת נדרים. על בימת התפילה של הרבי יושבים עשרה מחשובי הרבנים ואנ"ש, והקהל כולו עונה "הכל יהיו מותרים לך" וכו'. לאחר התרת נדרים מברך כ"ק אדמו"ר שליט"א את הנוכחים.

פ"נ כללי

בצהרי היום נכנסים זקני החסידים לגן-עדן-התחתון. ומגישים לכ"ק אדמו"ר שליט"א בשם כל אחד ואחת מאנ"ש את הפ"נ כללי, הכולל ברכה כללית של אנ"ש לכ"ק אד"ש, וכ"ק אד"ש עונה בברכה.

כ"ק אדמו"ר מה"מ נוהג לקרותו בערב ר"ה על יד האהל לאחר כל הפני"ם, טרם צאתו. פ"נ זה היה בין הדברים שמניח בחבילות שנושא עמו ב"ה לתקיעות, ובמשך כל השנה בנסעו לאהל נשא עמו פ"נ זה.

אוהל

לאחר גמר קבלת הפני"ם נוסע כ"ק אד"ש ל"אוהלי" כשמגיע ל-770 לפנות ערב, מתפללים מנחה.

תפילות ר"ה

לתפילות ראש-השנה ויום-הכיפורים חוגר כ"ק אד"ש אבנט של כ"ק אדמו"ר הצ"צ.

בשנים האחרונות מעודד כ"ק אד"ש מה"מ את השירה גם בכניסה לתפילת ערבית לבילוי ר"ה. בהגיע למקומו על הבימה מתחיל (ביום א') עם אמירת תהלים למשך זמן

ולאחר מכן נעמד במקומו ובד"כ מרמו בתנועת ידו הק' על הסטענדער לניגון "אבינו מלכנו" (אם אינו שבת). מיד עם סיום הניגון מתחילים בתפילת ערבית (לפעמים מעורר לנגן אבינו מלכנו גם לפני שחרית ומנחה). במשך התפילה מעודד הרבי בידו הק' כמה וכמה פעמים לניגונים שמתחיל בהם השי"ץ, ואז משתתף הקהל בניגון.

לאחר התפילה מברך הרבי מעל בימתו (וכן בדרכו לאורך בית-הכנסת) "גוט יום טוב" ו"לשנה טובה תכתב ותחתם".

ביום הראשון דר"ה מרבה במיוחד באמירת תהלים. בכל עת שנכנסו לחדרו הק' (להכניס את האוכל, להוציא, לסדר את החבילות עם הפני"ם, לאחר תפילת ערבית או קודם תפילת שחרית וכו') היו רואים שכ"ק אדמו"ר שליט"א עסוק באמירת תהלים.

סעודות ר"ה

תפוח בדבש: כ"ק אדמו"ר שליט"א חותך התפוח לכמה חלקים, טובל חלק א' מהם בדבש, מברך ואוכלו. בעת הברכה על התפוח נמצאים הרימונים על השולחן. בסיום הסעודה אוכל החלק השני של התפוח.

רימון: פעם ביקש א' המסובים לאכול מהרימון שכ"ק אדמו"ר שליט"א אכל ממנו, ואמר לו הרבי שעדיף לאכול מרימון שלם.

פרי חדש: כ"ק אדמו"ר שליט"א משתמש בתאנה וכיו"ב ל"פרי חדש". אוכל כשיעור, מברך ברכה אחרונה ואחר כך נוטל ידיו לסעודה.

ראש: בדרך כלל אוכל מראש דג, מראש איל ומראש כבש.

בסוף הסעודה, לפני ברכת המזון, נוטל חתיכת חלה טובל במלח ואוכלה. בסעודות ראש השנה (בפרט בלילה הראשון) כמעט ואינו מדבר.

שחרית

לתפילת שחרית מגיע הרבי עם שלושה סידורים – סדורו הרגיל, סידור עם דא"ח וסידור האר"י ז"ל (הר"ש מרשקוב) – ספר תהלים "יהל אור", וכן השופרות, עטופים

שופרות בתא ה"סטענדער", פונה הרבי אל הקהל בסיבוב מלא על מקומו ל"החזרת פנים". ברגעים אלו אזור כל אחד ואחד את שארית כחותיו לזכות לקלוט, ולו שבריר של שניה, מפני הקי בעת ה"החזרת פנים".

מוסף, מנחה ויום ב' דר"ה

לברכת כהנים יורד כ"ק אדמו"ר שליט"א מהבימה ומשאיר את הבימה עבור הכהנים.

ביום ב' דר"ה אומר הרבי בשעת התפילות "קדיש" (יאצ"ט גיסתו הרבנית מרת שינא הי"ד בת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ ני"ע).

בתקיעות של יום ב' ל"שהחיינו" משתמש הרבי במטפחת חדשה, אחר התקיעות לובש הרבי המטפחת (כצע"ף).

תשליך

לאחר מנחה הולך כ"ק אדמו"ר מה"מ לבריכת התשליך המיועדת לכך בחצר 770. הרבי מגיע לבריכה מצדה הימני, מביט לעבר המים לראות את הדגים ומתחיל באמירת סדר התשליך. לאחר מכן מניח הרבי את המחזור על שורת האבן התחתונה של בריכת התשליך, ומנער את ציציותיו לעבר בריכת התשליך. לאחר שסיים ממשוך הרבי להקיף את ה"בריכה" (מצדה השמאלי) וחוזר לחדרו ב-770.

התוועדות מוצאי ר"ה

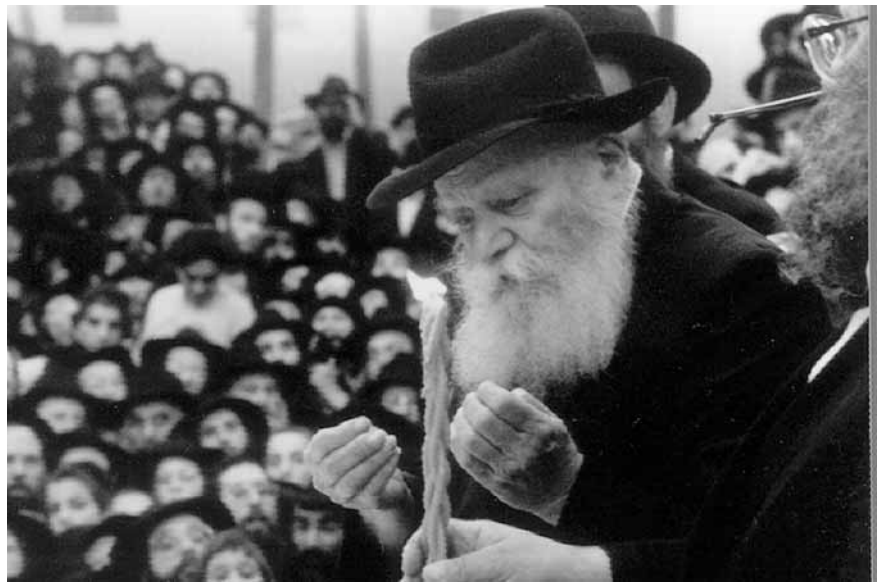
לאחר תפילת מנחה דיום ב' דר"ה לפנות ערב, התוועדות.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נוהג ליטול ידיו לסעודה, על חלה, ומבקש להכריז שכל אחד ואחד יטול ידיו.

בהתוועדות זו נוהג להזכיר עניין בתורה מכל א' מהרביים ולנגן ניגון מכל אחד מהרביים (וכן ניגון אביו הרלו"צ). לפני כל ניגון מבקש להכריז את שמו של בעל הניגון. פעמים שמבקש לנגן ניגונים עם תיבות, ולפעמים ללא תיבות.

לפני סיום ההתוועדות שותה מעט מים. לאחר ההתוועדות ברכת המזון, מעריב, הבדלה ולאחריהם חלוקת כוס של ברכה.

בנוסף לתושבי המקום וריבוי האורחים השהים בחצרות קודשנו, מגיעים לקבל "כוס של ברכה" אלפי יהודים מכל האזור והרבי עומד על רגליו ומחלק לכל אחד ואחד בסבר פנים יפות במשך שעות ארוכות.

לבני קורח מזמור... וחוזר להתכסות עם הטלית כשהוא רכון על בימת הקריאה, כל הקהל עונה אחריו בהתלהבות וחוזרים על אמירת מזמור זה שבע פעמים.

הרבי מגביה את הטלית עד עיניו הקי ושוב משתרר שקט מוחלט, ואז בקול עמוק מלא געגועים פותח באמירת הפסוקים בניגון הידוע "מן המיצר קראתי י-ה..." וכל הקהל עונה בהתרגשות פסוק בפסוק.

שוב שהי קצרה. הרבי בוחר באי השופרות, משאירו מכוסה ומתחיל באמירת הברכות בניגון הידוע. בחלל האולם קול דממה דקה. קולו העמוק של הרבי נשמע למרחוק, ורק עניית ה"אמן האדירה של הקהל בסיומה של כל ברכה מנסרת את הדממה.

עניי ואוזני כולם נשואות לרבי, ובעצם כל כחות הנפש הגלויים והפנימיים מרוכזים בנקודה אחת ויחידה – ברבי.

הרבי לוקח את אחד השופרות בידו ומתחיל בסדר התקיעות – תקיעה... שברים... תרועה... וכ"ו (לשמאלו עומד המקריא המורה באצבעו בסידור בסדר התקיעות). השופר נוטה לצד ימין, פניו הקי של הרבי נוטים מעט לצד שמאל.

מידי פעם מנקה הרבי בטליתו את פי השופר. לפעמים מחליף שופר.

לאחר שסיים סדר התקיעות, פותח באמירת שלושת הפסוקים "אשרי העם" וכ"ו בניעימה המיוחדת, והקהל עונה פסוק בפסוק.

לאחר מכן יורד הרבי מבימת התקיעות, מלווה את ספרי התורה ובידו השופרות. לאחר שעולה לבימת התפלה ומניח את

במטפחת. המזכירים נושאים מספר חבילות (פני"ם?) עטופות בניר, ומניחים אותן על שולחן קטן ע"י הרבי. הרבי מעודד את שירת "שיבנה בית המקדש" (לפעמים מסמן לנגן "אבינו מלכנו") ומתחילים את התפילה.

תקיעות

ל"תקיעות" מגיעים ל-770 גם אלו המתפללים בשאר בתי כנסיות שבשכונה. 770 מלא וגדוש מפה לפה עד אפס מקום.

הרבי עולה למפטיר ולוקח עמו לשולחן הקריאה את השופרות, סידורו וסידור האריז"ל. המזכירים נושאים את חבילות (הפדינות?) ומניחים אותן על שולחן הקריאה. לאחר סיום ברכות ההפטרה מושלך הס, ועל אלפי הנוכחים משתררת דומיה וחרדת קודש.

וכן הוא סדר התקיעות בדרך כלל:

הרבי מגלה מעט את השופרות (שלושה שופרות בדרך כלל) העטופים במטפחות (כמה מטפחות לבנות ומטפחת אחת אדומה, וכן מטפחת אחת ישנה מאוד שרובה קרועה (האדומה והישנה מיוחסות לאדמו"ר הצ"צ ואדמו"ר הזקן)), מסדרם ועוטפן שוב בסדר מיוחד, מקרב אליו את השופרות ואת החבילות, מביט על ב' הספרי תורה (א' מימינו וא' משמאלו), מכסה את פניו הקי עם הטלית כשגופו הקי רכון על בימת הקריאה, ומנגן בקול חרישי את ניגון ג' התנועות להבעש"ט הרב המגיד ואדה"ז, בידיו אוחז בעצי-החיים של הס"ת. אחרי שהות מסויימת מגביה את הטלית, ובקולו הקי הכובש לבבות ומעורר את נימי הנפש קורא בניגון המסורתי "למנצח

כל עת החלוקה מלווה בניגונים והרבי מעודד בידיו הקי להגברת השירה ומפעם לפעם בחוזק ועוצמה מיוחדים.

עשרת ימי תשובה

צום גדליה – אמירת דברי כבושין לאחר תפילת מנחה.

וא"י תשרי – יום הסתלקות הרבנית חנה ע"ה, מתפלל לפני העמוד. בשבת שובה נוהג הרבי להדליק ג' נרות (לעבדיקע ליכט) וכן המשיך גם לאחר שנת תשמ"ח.

ערב יום הכיפורים

בערב יוהכ"פ מחלק כ"ק אדמו"ר שליט"א לכל אחד ואחד עוגת "לעקאח" בידו הקי ומברך "לשנה טובה ומתוקה".

מחמת ריבוי האנשים בשנים האחרונות מתחיל בחלוקת ה"לעקאח" כבר מוא"י תשרי.

בערך בשעה 7-8 בוקר, יוצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מחדרו חגור באבנט ובידו תרנגול ה"כפרות". הרבי מוסרו לשוחט והלה שוחטו בחצר. מסב ראשו מעט בעת השחיטה. לאחר השחיטה מוסר השוחט לרבי מספר נוצות, הרבי מברך "על כיסוי דם בעפר" ומשתמש בנוצות להסיט את העפר על גבי הדם, וחוזר לחדרו. מדייק לשלם לשוחט מיד עבור השחיטה.

לפני שחרית הולך כ"ק אד"ש למקווה ולאחר מכן תפילת שחרית. לאחר שחרית חלוקת "לעקאח".

מלקות – ע"י השוחט (על-פי הוראת כ"ק אדמו"ר מה"מ שהמלקות והכפרות קשורים ביניהם) בחדרו לפני מנחה.

בהולכו למנחה מקפיד לתת מטבע לצדקה בכל אחת מהקופות שהיו בדרכו לתפלה ובחזרתו לחדרו הקי לאחר תפילת מנחה מקפיד לתת צדקה גם בקופות הנמצאות בחדרו הקי.

לאחר מנחה – "ברכה כללית". בברכה הכללית בשנים האחרונות משלב הרבי בשיחה-ברכה זו גם ברכות מפורטות על-פי סדר הא-ב: שנת אורה שנת ברכה וכ"י ומידי שנה משנה ר"ת של כמה מאותיות הא"ב על-פי עניינה המיוחד של השנה וכ"י"ב.

על-פי הוראתו היו מדליקים עבורו ליוהכ"פ שלושה-עשר נרות (והיו מונחים בשני חדרי ה"זאל" למעלה), בנוסף לנר שהי מדליק בחדרו. בדרך כלל לאחר התפילה ואמירת תהלים בליל יוהכ"פ בדרך לחדרו היי נכנס ל"זאל" להביט בנרות.

ליל יום הכיפורים

לפנות ערב ממש, בסמיכות לשקיעת החמה, ברכת הבנים-תמימים.

התמימים, המבוגרים יותר, מצטופפים בשני חדרי ה"זאל" בקומה הראשונה, והצעירים יותר – בחצר (במקום הסוכה). עבור הרבי נבנית במה מיוחדת לרוחב ה"זאל" בקיר הצפוני, שם מונח הסטענדר. בשנים האחרונות (לאחר תשמ"ח) הרבי עצמו מדליק נרות שבת ויום טוב ועל-כן אמירת הברכה היא ללא רמקול גם ברגעים שלפני כניסת החג.

הרבי נכנס לברכת התמימים לבוש ב"ק"טל" וטלית, עולה על הבימה נעמד ע"י הסטענדר ומביט על התמימים בפנים רציניות ביותר. מתכסה בטליתו עד לעיניו הקי וכשהוא אוזו בשתי ידיו בטלית בגובה ראשו הקי ומושך מעט שולי הטלית מראשו לכיוון התמימים הוא מתחיל בקול שקט ורוטט את הברכה עם ברכת כהנים: **"יידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם. יברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחנך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם"**, ולאחר מכן הברכה המיוחדת בכל שנה. בחלקים מסוימים קולו נתק מעט מבכי עצור. בברכה זו מפרט במיוחד ברכה להתעוררות תשובה פנימית ולהצלחה בהתמדה ושקידה בלימוד התורה הנגלה והחסידות.

מיד לאחר הברכה יורד לתפילת "כל נדרי".

ל"כל נדרי" נכנס חגור באבנט כ"ק אדמו"ר הצ"צ. במשך יום הכיפורים לובש את המטפחת האדומה המיוחדת לכ"ק אדמו"ר הצ"צ. הקיטל שלובש הוא בגד של כ"ק אדמו"ר מוהר"ש (ללא כפתורים ועליו רקומים באותיות לועזיות סר"ת שמו הקי והמשפחה).

הרבי עולה לבימת התפילה שלו ופותח באמירת "על חטא" ותשעת פרקי התהלים. כשמסיים יורד מהבימה כשהמחזור בידו ועומד למטה בסטענדר ע"י החזן. הרבי מתכבד בספר-תורה הא' ומקבל לידו את הסי"ת הקטן והחזן מתחיל לומר "על דעת המקום". לאחר ברכת "שהחיינו" מחזיר את הסי"ת ולאחר שמחזירין כל הסי"ת להיכל עולה הרבי למקומו על הבימה. לאחר תפילת ערבית נשאר לומר את כל התהלים עם הקהל ולאחר מכן חוזר לחדרו.

שחרית ומנחה

לשחרית נכנס הרבי בשעה עשר לערך. אינו עולה למפטיר בשחרית.

באמירת "יזכור" ממתין הרבי עד שכל אלו שאינם אומרים "יזכור" יצאו מחוץ לבית הכנסת וסוגרים הדלתות.

בעת ה"כריעה", תחילה כורע על ברכי וגודלי רגליו, אחר-כך על גודלי ידיו ומשתחוה. מסיים את הכריעה לפני שמתחיל החזן ומביט על החזן בעת שהוא (–החזן) כורע. לאחר מוסף מכריזים על הפסקה כשעה (בדרך כלל). למנחה נכנס לבוש במגבעת וכשעולה לבימה פושטו ומניחו בתא

הסטענדער. עולה למפטיר יונה. מיד לאחר מנחה מתחילים תפילת נעילה.

נעילה "מארש"

בכל משך התפילה הרבי מכוסה בטליתו ופניו אל הקיר המזרחי, ובחיצוניות לא נראה בגופו הקי תנועות מיוחדות, רק מפעם לפעם תנועות קלות וחרישיות.

בתפילת נעילה נראית תכונה מיוחדת, הדבר בולט במיוחד בעידוד הנמרץ לאותם החלקים שמנגן הש"ץ, "הוא אלוקינו", "כי אנו עמך", ובמיוחד לקראת סיום התפלה בעת אמירת "אבינו מלכנו".

הש"ץ עם הקהל שואגים "שמע ישראל", "ברוך שם" ויהי הוא האלוקים" בקול אדיר וחזק, והרבי מכוסה בטליתו ופניו אל הקיר.

הש"ץ מתחיל את ה"קדיש" וכשמגיע ל"יתתקבל", מתחילים כנהוג בשירת "מארש נפוליאון" הידוע.

ברגעים אלו נמצא הקהל העצום הממלא את 770 בשיא ההתעלות, לבו של כל אחד ואחד ער ובווער בהתעוררות עצומה, התגלות "יחידה" שבנפש, ועיניו ולבו של הקהל כולו נשואות ומרוכזות ברבי.

בתחילה הרבי עדיין רכון על הסטענדער מכוסה בטליתו ופניו אל הקיר, הקהל מתחזק ומתגבר בשירת מארש הנצחון, והרבי מתחיל לעודד בידו הקי בדפיקות על הסטענדער, תחילה בתנועות איטיות ואט אט מתחזק העידוד ומתגבר בתנועות חזקות ונמרצות ביותר הניכרים בכל גופו הקי, ותוך כדי כך מסובב הרבי את פניו הקי לעבר הקהל וממשיך לעודד את השירה האדירה בשני ידיו ובכל גופו הקי. הרבי עולה על (כיסאו בשנים

חזקה בידו, והקהל עונה אחריו. מתחיל לנגן ניגון שמחה והולך לחדרו מלווה בשירה אדירה של הקהל ובכל אורך הדרך מעודד את השירה.

באם הלבנה נראית יוצא מיד ל"קידוש לבנה" כשעדיין לבוש בטלית וקיטל.

לסעודה שאחר הצום בוצע מלחם משנה, וטובל פרוסת המוציא בדבש.

בלילה זה מתחילים בבניית הסוכה של כ"ק אדמו"ר מה"מ.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

האחרונות עולה על) גרם המדרגות שמוצב לשם כך מראש, פניו להבים ומאוימים, והוא מכסה אותם בטליתו וממשיך בתנועות עוז ותעצומות לעודד את הקהל בשירת ה"מארש": לאחר כמה דקות יורד הרבי מהמדרגות וחוזר למקומו הרגיל. לאחר התקיעה עונה הקהל "לשנה הבאה בירושלים" והש"ץ מסיים את הקדיש.

לאחר מכן חובש כ"ק אדמו"ר שליט"א את המגבעת לראשו, מסיים את הטי פרקי תהלים ומיד מתחילים מעריב.

מוצאי יוהכ"פ

לאחר הבדלה וברכה אחרונה מכריז כ"ק אדמו"ר שליט"א "גוט יום טוב" "גוט יום טוב" "גוט יום טוב" (—שלוש פעמים) ובכל פעם מלוה את ההכרזה עם תנועת עידוד

כל הני"ל הוא על אחריות המלקטים לבד, ושגיאות מי יבין. תודתנו נתונה להמזכיר הרב יהודה לייב שי גורנר שסיפר לנו מכמה הנהגות הקי שזכה לראותם.

במהלך השנים – לאחר הדיווח על הקריאה לכתיבת ספרי תורה כלליים, הוסיף הרבי בכתב ידו הקי: "מעורר אשר מצוה זו היא סיום תרי"ג מצות שבתורה, ויש המקשרים זה עם סיום וקץ הגלות. . ואשר בכמה ספרים תשמ"ב היא שנת הקץ, ותא חזי עמא דבר אומר שהוא ראשי תיבות: **תהי שנת ביאת משיח**".

בקשת העורך: אנו מבקשים בזה מכל מי שיש בידו מידע, סיפורים או כל חומר אחר הקשור למבצע ס"ת לילדי ישראל (ומבצע ס"ת הכללי) – שיואל לשלחו אל הוועד לכתיבת ספר התורה של ילדי ישראל, ת.ד. 8 כפר חב"ד, או בדואר אלקטרוני: info@kidstorah.org, על מנת שנוכל לשלבו בספר העומד לראות אור בקרוב.

מופלאה: בשי"פ וארא שנת עזר"ת אמר הרבי הרש"ב נ"ע מאמר דא"ח העוסק בשבירת וביטול הקליפה ע"י הצדיקים, ובאותו פרק זמן מת הצאר העריץ ניקולאי! והחסידיים הבינו וידעו ששבירת וביטול הקליפה של ניקולאי היתה ע"י אמירת מאמר זה.

והרבי המשיך:
"ויהי רצון שסיום כתיבת הספר-תורה ייערך "ברוב עם הדרת מלך" ... ועל דרך זה יהיה גם העניין דשבירת וביטול הקליפה כ"י (כנ"ל) – באופן ד"וארא", בגלוי ובפשטות. כן תהיה לנו בקרוב ממש, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו".

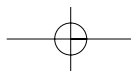
מעניין לציין להגהת הרבי על ההקדמה ללוח "היום יום", שם נסקרה פעילות הרבי

ספר התורה הכללי / המשך מעמוד 85

הדברים הבאים:

"ע"י הפעולה דסיום כתיבת ספר-תורה – נפעל עילוי בכל העולמות, ועד שמהפכים את כל סדר ההשתלשלות. ובמכל-שכן וקל- וחומר: אם בנוגע לקיום מצוה פרטית אחת פוסק הרמב"ם (הלכות תשובה פ"ג ה"ד) שכאשר "עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה" – הרי על אחת כמה וכמה שכן הוא בנוגע לעניין כללי ביותר – סיום כתיבת ספר תורה ... ומובן בפשטות שעל ידי זה שוברים ומבטלים את תוקף הקליפה דאומות העולם".

בהמשך אותה שיחה ציין הרבי עובדה

לכיש טורס

חברה לנסיעות ותיירות (1979) בע"מ

ב"ה

החלה ההרשמה לטסים לחודש החגים ברשת משרדי לכיש טורס ואצל נציגי המכירות:

ישיבות:

לוד:

דודי סוסובר - 054-4964863
מנדי בר-זוהר - 054-7549821

כפר חב"ד:

יוסי גרוזמן - 052-3168971
חיים זקהיים - 054-7660886

מגדל העמק:

שלומי אלבז - 054-5954832
יוסי אוחיין - 052-5342700

צפת:

שניאור סמדר - 057-3198770
פיצ'י לבקיבקר - 050-8742815

קרית גת:

אבי מיכאלשווילי - 052-2458862
חוני יקונט - 054-5895651

תורת אמת - ירושלים:

יהודה פודורובסקי - 052-5797755

נתניה:

יוסף יצחק נוימן - 052-3313683

רחובות:

מנדי רוזן - 054-5813421

בני ברק:

מוטי מרקוביץ'.

אור יהודה:

הרב שמואל קליינמן - 054-6437704

מוקד הזמנות ארצי:

054-2100-770

08-8652861

נשים ובנות:

רכזות ארציות:

לאה הלל - 054-6761177
נחמה דינה דייטש - 054-7770848
03-9080141

בית רבקה - כפר חב"ד (תיכון וסמינר):
חני רסקין - 052-6049652

בית חנה - צפת

(תיכון וסמינר):
חיה א. - 054-4377058

ריכוזי אנ"ש:

כפר חב"ד:

מלכה לוי - 052-4458724
03-9606846

קרית מלאכי:

מאיר אשכנזי - 052-6770767
רותי אשכנזי - 054-7770767

נציגי ארצי:

מאירקה אלפרוביץ' - 054-2233111

צפת:

אריה זוהר - 054-5962414

רחובות:

רות מיפעי - 054-6761020

חיפה והקריות:

שלמה הלפרין - 054-5322952
לאה הלפרין - 054-5322942

רשימת הסניפים:

משרד ראשי - קרית גת

מרכז מסחרי 8-6 טל' - 08-6813082

סניף ירושלים

דיסקין 9, מרכז וולפסון
טל' - 02-5612282

סניף בני ברק - עקיבא לכיש

ר' עקיבא 106, טל' - 03-5776000

סניף תל אביב

שלום עליכם 18, טל' - 03-5285932

סניף קרית מלאכי

צה"ל 10/1, טל' - 08-8587555

סניף אשדוד

בניין יוניטרייד, הרצל 1
טל' - 08-8652861

סניף באר שבע

הרצל 100, טל' - 08-6281057

סניף רחובות

הנשיא הראשון 34, טל' - 08-9467460/3

סניף רחובות - מכון ויצמן

טל' - 08-9477071

סניף מבשרת ציון

החושן 6, טל' - 02-5703501

סניף מודיעין

מרכז מליבו, טל' - 08-9430770

סניף עתידים (תל אביב)

הברזל 3, טל' - 03-6470101

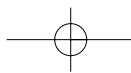
סניף פתח תקווה

וולפסון 7, טל' - 03-9048770

סניף חיפה

שד' ווג'וז 3, טל' - 04-8362770

מספר המקומות מוגבל - כל הקודם זוכה!

יחד שבטי ישוראל

במלאות חצי יובל שנים להתחלת מבצע כתיבת ספרי-התורה הכלליים לאחדות ישראל, מוגשים בזה קטעים מתוך ספר שיופיע בקרוב בקשר למבצע ספר-תורה. תודתנו לוועד כתיבת ספר התורה של ילדי ישראל על מסירת החומר לפרסום

לדאוג גם ל'הבל' שיש בו חטא'...

בהתוועדות ליל ערב ראש השנה תשמ"ב, כחצי שנה לאחר שהכריז הרבי על מבצע כתיבת ספר-תורה לילדי ישראל, פתח הרבי במבצע חדש. הרבי פנה לקהל הנוכחים וסיפר להם:

"באו אלי בטענה: 'וויפל איז אַ שיעורי לעורר אודות כתיבת ספר-תורה עבור ילדי ישראל, 'הבל שאין בו חטא' – צריכים לדאוג גם (ואדרבה: עוד יותר) עבור 'הבל שיש בו חטא?!' והעצה לזה לכתוב ספר-תורה גם עבור בני ובנות ישראל שלאחרי בר-מצוה ובת-מצוה.

והנה, 'טענה' זו – המשיך הרבי – נתקבלה כו', ובשמחה וטוב לבב – מאחר שזהו דבר טוב כו', דבר הקשור עם תורה,

שעליה נאמר 'פקודי ה' ישרים משמחי לבי'. ולכן, בלי נדר – יתחילו בכתיבת ספר-תורה עבור בני ובנות ישראל שלאחרי בר-מצוה ובת-מצוה, ובאופן דכל הזריז וכל המקדים הרי זה משובח – להתחיל בזה עוד בישיבת הקהל".

את המטרה הכללית של המבצע החדש הבהיר הרבי בהתוועדות הסמוכה – ביום ב' דראש השנה:

"על-פי מאמר רז"ל 'קודשא בריך הוא אסתכל באורייתא וברא עלמא, בר נש אסתכל באורייתא ומקיים עלמא' – מובן שכל עניין צריך להתחיל מהתורה.

"ובנוגע לענייננו – בכתיבת ספר-התורה ישתתפו (בעיקר) 'בני תורה' ... ולכן, ייכתב ספר-תורה זה בהשתתפותם של תלמידי הישיבות. וכאמור – אלו שלאחרי בר-מצוה, שיש להם דעת על-פי תורה, ומנצלים דעתם ללימוד התורה.

"ועל-דרך-זה מובן בנוגע לבנות שלאחרי בת-מצוה – שהרי גם הן חייבות בלימוד התורה, בנוגע להלכות הצריכות להן, כמבואר בהלכות תלמוד-תורה לאדמו"ר הזקן".

לא להגביל לדולר אחד!

ראשי ישיבת תומכי תמימים המרכזית, שנכחו בהתוועדות, הבינו שהמשימה הוטלה על כתפיהם, ומיד לאחר צאת החג זימנו אסיפה דחופה במשרדו של יו"ר ועד הפועל של הישיבה, חתנא דבי נשיאה הרב שמריהו גורארי. באסיפה השתתפו ראשי ישיבת תורת"ל המרכזית, ונציגים מיישיבות נוספות, שהיו בבית חיינו.

במהלך האסיפה סיפר המנהל הרוחני של

להנהלה וגם הנ"ל כתבתי לגודל פשטות הענינים אזכיר עה"צ.

בהתאם למענה הרבי, ש"נכון במאד מאד", נערכה התחלת הכתיבה בצום גדליה, בשעה 2:30 בבית המדרש הגדול של 770, ברוב עם ומתוך שמחה וניגונים.

את האות הראשונה כתב הסופר לזכות הרבי, והאות השניה לזכות הרבנית מרת חיי מושקא ע"ה. האותיות הבאות היו לזכות בני משפחת הרבי, ואחר-כך לחברי המזכירות, לרבה של קראון הייטס והנהלות ישיבות תות"ל ברחבי העולם.

למחרת, ד' תשרי, כתבו לרבי דו"ח על התחלת הכתיבה. על דו"ח זה כתב הרבי: **כהנ"ל נת' ות"ח ת"ח. אזכיר עה"צ.**

ובקטע נפרד כתב הרבי: **כנראה (כמה) הבינו מההודעה שלהם שיכתבו ס"ת בפ"ע!** [כנראה הכוונה, שכמה מוסדות השייכים לתות"ל כתבו לרבי שגם הם יתחילו לכתוב ס"ת, ועל כך כתב הרבי שאין צורך שכל מוסד יכתוב לעצמו, כיון שכאשר ישיבת תות"ל המרכזית כותבת ספר תורה – הרי זה עבור כל תלמידי התמימים בכל רחבי תבל].

הרבי ירד לפרטי פרטים של המבצע, ואף קבע (במענה בחול המועד סוכות) כי **"בהחלוקה עם המוסדות, מתאים יותר מחצה למחצה"** – זאת אומרת, שההכנסות שיהיו ממכירות האותיות לספר התורה, יחולקו בין הישיבה המרכזית לשאר הישיבות שמתעסקים בזה. אולם כאשר חברי הוועד החלו להכביר בשאלות אודות הפרטים הטכניים של חלוקת הכספים – כתב להם הרבי: **אבל כל-זה וכל כיוצא-בזה אינו עיקר כלל, כי-אם: כמה נרשמו כבר בפועל? מידת הזריזות בזה בעתיד?**

התעניינותו של הרבי בפרטי המבצע עולה גם מהסיפור הבא, שמשפר הרה"ח ר' **אברהם ברוך יוניק**, מי שהיה מהבחורים שהתעסקו במבצע מטעם הישיבה:

"לאחר שהחלו את כתיבת הספר, וכתבו את האותיות הראשונות לזכות הרבי והרבנית – הכנסנו לרבי דרך המזכירות את התעודה על האותיות הללו, כפי שהעברנו תעודות לכל מי שקנה אות בספר התורה. כעבור זמן קצר הוציא הרבי את התעודה עם שתי הערות: א. חסר תאריך. ב. חסרה חתימה... מכיוון שאף אחד מהבחורים לא העז לחתום על התעודת של הרבי, העברנו את התעודה להרב אליהו כהן מחברי הוועד, שחתם על הקבלה, והוסיף את התאריך."

זמן קצר לאחר שהוכנס הדו"ח לרבי, הוציא הרבי מענה ובו התייחסות לכמה פרטים:

בקשר לסעיף ג', בו נכתבה ההצעה להתחיל בכתיבת הספר למחרת, ד' תשרי – כתב הרבי: **ונכון במאד מאד**. ובאותו סעיף, בקשר למחיר המוצע – דולר אחד (כהוראת הרבי אודות ספר תורה הכללי לילדי ישראל) – כתב הרבי: **!! הרי המזובר גם בבעלי פרנסה – ולמה יגבילו אותם?! ובמילא אין שייך זה בכלל בס"ת זו.**

בקשר לסעיף ח', שם נשאל האם בנות הלומדות ב"בית רבקה" מקנים זכות להוריהם שלא למדו בתות"ל, והאם להקים ביניהם ועד שיפעל במוסדות לבנות, כמו בית-יעקב – כתב הרבי: **הרי מייסדי תו"ת לא עירבו בנות בזה. בית רבקה וכו' ס"ת בפ"ע.**

ובשולי הגיליון הוסיף הרבי: **כמובן – מצידי רק ההצעה בכללותה. פרטי' שייך**

הישיבה, הרב דוד רסקין, כי מיד לאחר השיחה של הרבי, שוחח בעניין עם הסופר המומחה הרה"ח ר' אליעזר צירקינד, והלה אמר שיש לו קלף מוכן לספר תורה שלם, ויוכל לסיים את כתיבת הספר עד יו"ד שבט. מכיוון שכך, הוחלט להציע לרבי להתחיל בכתיבת הספר כבר למחרת, בצום גדליה.

בדו"ח מיוחד שהועבר לרבי בתום האסיפה דווח לרבי כי הוקם וועד מיוחד מטעם הישיבה, שיעבוד תחת פיקוחו של הרב דוד רסקין.

באותו דו"ח כתבו הנוכחים לרבי, כי לפי מה שהבינו בהתוועדות, הרי כוונת הרבי הייתה שבספר התורה הזה ישתתפו כל תלמידי תומכי תמימים, אפילו אלו שלמדו רק יום אחד בישיבה – הם, ובניהם ובנותיהם. כמו כן, אלה שבניהם לומדים בתומכי תמימים, אף אם הם עצמם לא למדו, וכן כל יהודי שמעל גיל מצוות, ולומד כעת בישיבה אחרת.

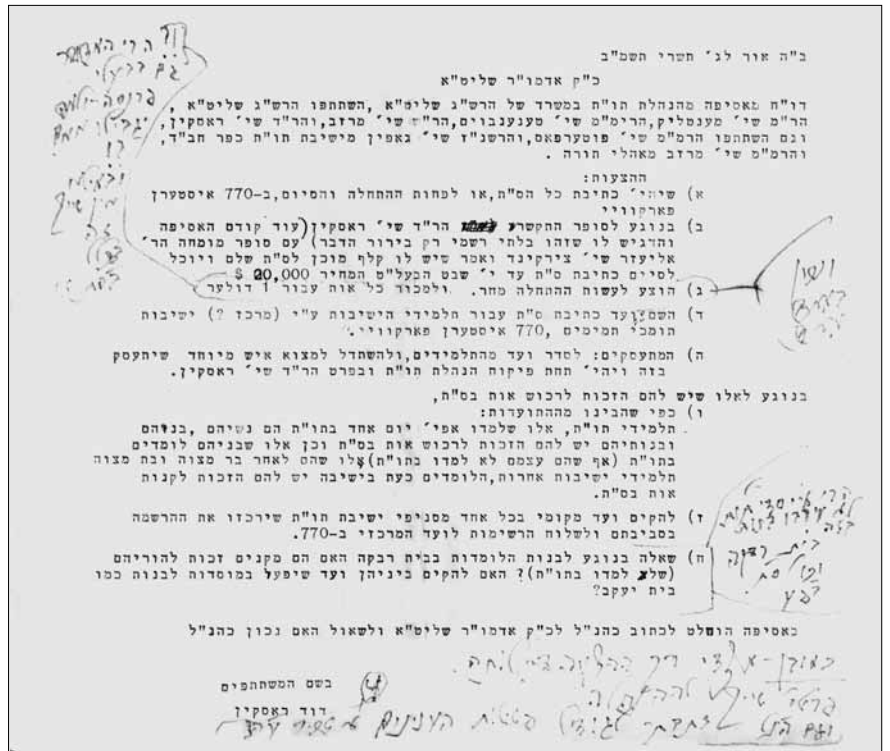
כל אחד יכול להיכלל בין "המסייעים"

כאמור, במענה לדו"ח מאסיפת הנהלת תומכי תמימים, הבהיר הרבי שמוסדות "בית רבקה" צריכים לכתוב ספר תורה בנפרד. על הצעדים הראשונים בקשר לכתיבת ספר- התורה של 'בית רבקה', מספר הרה"ח ר' לימא מיינקוביץ, ממנהלי המוסד 'בית רבקה' בניו יורק:

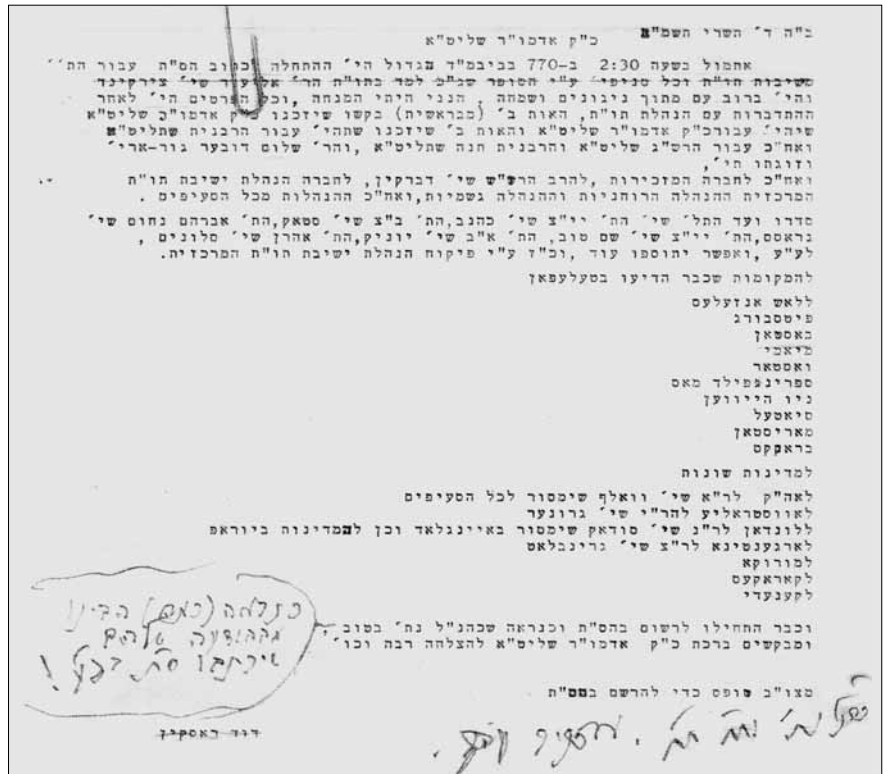
למחרת ראש השנה תשמי"ב קיבלתי שיחת טלפון ממזכירות הרבי, ונאמר לי שהרבי הבהיר שהדברים שאמר בקשר לכתיבת ספר-תורה לאחדות ישראל מכוונים גם ליבית רבקה. מיד התיישבה הנהלת 'בית רבקה' לתכנן את המבצע. החלטנו שהתחלת כתיבת הספר-תורה תהיה בו' תשרי, יום הסתלקות הרבנית חנה נ"ע.

מיד בהתחלה התעוררה השאלה מי יהיה זכאי להשתתף בספר-התורה של 'בית רבקה', וכיצד נצליח להגיע למספר של למעלה משלוש מאות אלף איש, שתיכתב אות ליכותו של כל אחד מהם – כאשר מספר התלמידות ביבית רבקה, על כל סניפיו ברחבי העולם, קטן בהרבה מהמספר הזה? פניתי אפוא אל הרה"ג הרה"ח ר' מרדכי מענטליק ז"ל, ראש ישיבת 'תומכי תמימים', ושאלתי אותו איך הוא מבין את הוראתו של הרבי. תשובתו של הרב מענטליק ז"ל היתה קצרה ועניינית: 'מה אתה שואל שאלות מיותרות? – אם הרבי אמר לכתוב ספר-תורה, מתחילים לכתוב מיד'.

מאחר שהעניין נגע לי מאוד, החלטתי להתייעץ עם אנשים נוספים. בינתיים עלה במוחי רעיון: אולי נשים שחברות בארגון התומך במוסד 'בית רבקה' בניו יורק ומסייע לקיומו, מאז הקמתו בשנת תשי"ב, יכולות אף הן לקנות אותיות בספר התורה של 'בית רבקה'? רעיון דומה עלה אצלי בקשר למי שקירבו תלמידות ליבית רבקה דרך הקמפנים ובתי חבי"ד – האם גם הם יכולים לקנות אותיות? את כל השאלות הללו, ושאלות דומות להן, הכנסתי אל הרבי. הרבי ענה לי בו' תשרי, במילה אחת שענתה על כל השאלות – הרבי הקיף את המלה 'מסייעים' שכתבתי בשאלתי, והסביר שעל ידי עצם קניית האות מסייעים ליבית רבקה, וממילא כל אחד יכול להשתתף בזה ולהיחשב כמסייע ליבית רבקה'.

מענות הרבי בכתי"ק על דוחות הנהלת ישיבת תומכי תמימים המרכזית

כאשר ביקשו חברי הוועד לכתוב על המעיל של ספר התורה "לזכות כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית שתליט"א, על ידי העובדים בישיבת תומכי תמימים

ליובאוויטש המרכזית" – הקיף הרבי את חציו הראשון של המשפט, אודותיו ואודות הרבנית, ושלל במילה אחת: לא.

לאחד בכל ס"ת מספר הכי גדול של יהודים

בשיחת צום גדליה הודיע הרבי על הצורך בכתיבת מספר ספרי-תורה כלליים: "כדי לאחד את כל בני ישראל כולם בכתיבת ספר-תורה – הרי נוסף לזה שבספר תורה אחד נכללים כל בני ישראל, מאחר שבספר-תורה ישנם שישים ריבוא אותיות, כנגד שישים ריבוא נשמות כלליות, שכל אחת מהן כוללת "שישים ריבוא ניצוצות" (כמבואר בספר תניא קדישא פרק ל"ז) – מן הראוי שיכתבו כמה וכמה ספרי תורה, כדי שכל אחד ואחד מבני ישראל יוכלו לקנות אות באחד מספרי-התורה.

ונוסף לזה: בימינו אלו ישנו הכרח לכתוב כמה ספרי תורה – מאחר שישנם חילוקי דינים ומנהגים בנוגע לצורת האותיות, כידוע החילוקים בצורת האותיות בין אשכנזים וספרדים, ואלו המנהגים כמנהג הארז"ל כו'. ולכן, צריכים לכתוב כמה ספרי תורה – כדי שכל בני ישראל כולם יוכלו להשתתף בכתיבת ספר-תורה בהתאם למנהג שלהם". בסיום הדברים קבע הרבי את אופן התנהלות המבצע:

"דבר טוב ונכון שבכל תפוצות ישראל יתאחדו קבוצות מבני ישראל ביחד – על ידי זה שכולם ישתתפו בכתיבת ספר-תורה. ואפשר לכתוב כמה ספרי תורה – על-פי חילוקי המנהגים בצורת האותיות כו', באופן שכל אחד ואחד יוכל להשתתף בכתיבת ספר-תורה על-פי דרכו ומנהגו. והעיקר – שבכל ספר-תורה יתאחדו מספר הכי גדול של בני ישראל ביחד, על ידי זה שכל אחד ואחד מהם יקנה אות אחת בספר-תורה. ועד שכל אחד ואחד מבני ישראל, מקטן עד גדול, יהיו כלולים באחד מספרי התורה".

במה התעניין הרבי זמן קצר לפני 'כל נדרי'?

בליל ערב יום הכיפורים, באורח נדיר במינו, נשא הרבי שיחת-קודש שיוחדה בעיקרה למבצע ספר-התורה הכללי. לאחר שביאר באריכות כיצד עניין האחדות קשור

התוכנית היתה לערוך את הסיום בי"א ניסן, בתור מתנה ליום הולדתו השמונים של הרבי, מה גם ש"א ניסן חל באותה שנה ביום ראשון, ואולם, כאשר כתבנו לרבי על הרעיון, "אין מערבין שמחה בשמחה, וכדאי הוא ספר תורה לעצמו". ערכנו אפוא את חגיגת סיום והכנסת ספר-התורה ביום ראשון שלפניו, ד' ניסן תשמ"ב.

התוכנית היתה לערוך את הסיום בי"א ניסן, בתור מתנה ליום הולדתו השמונים של הרבי, מה גם ש"א ניסן חל באותה שנה ביום ראשון, ואולם, כאשר כתבנו לרבי על הרעיון, "אין מערבין שמחה בשמחה, וכדאי הוא ספר תורה לעצמו"

במיוחד ליום הכיפורים, פנה הרבי אל הציבור בקריאה דחופה: "אלו שעדיין לא השתתפו בכתיבת ספר-תורה – ישתדלו עוד בערב יום הכיפורים שתהיה להם אות בספר-תורה, להם ולבני ביתם, ולכל השייכים אליהם. וכל הזריז הרי זה משובח. ומאחר ש"זכין לאדם שלא בפניו" – מובן שאפשר לקנות אות בספר-תורה גם עבור ידידים וכו' (שאינם יודעים אודות ענין זה, או שאינם יכולים לבצע זאת בעצמם, מאיזה סיבה שתהיה)".

בערב יום כיפור אחרי תפילת מנחה, בשעה שהרבי חילק 'לעקאחי' לחסידים, עבר ביניהם הרה"ח ר' מרדכי הכהן ריבקיין, שהוא חבר הנהלת 'בית רבקה', והרבי שאל אותו בשעת מעשה: 'כמה אנשים כבר נרשמו לספר התורה של בית רבקה?'. הרבי ביקש ממנו שימסור את תשובתו עוד לפני 'כל נדרי'...

מאחר שההרשמה לספר התורה התבצעה באמצעות טפסים מיוחדים, מיד התיישבו כל חברי הוועד לכתיבת הספר תורה של 'בית רבקה' – כעשרה במספר – וספרו את כל הנרשמים עד לאותה שעה, ואכן מסרו לרבי לפני 'כל נדרי' את המספר המדוייק של הנרשמים.

על המשך ההתעניינות של הרבי, מספר הרב לימא מינקוביץ:

"מיד למחרת יום כיפור הודיע לנו הרבי שהוא מעוניין לקבל מדי יום שישי את המספר המעודכן של הנרשמים לספר התורה של 'בית רבקה'. ומאז, בכל יום שישי היינו מודיעים לרבי את המספר הכולל של

הנרשמים, ובאיזו פרשה אוחזים.

"בעזרת ה' הגענו בתוך פחות מחצי שנה לשלב של סיום כתיבת ספר התורה. התוכנית המקורית שלנו היתה לערוך את הסיום בי"א ניסן, בתור מתנה ליום הולדתו השמונים של הרבי, מה גם ש"א ניסן חל באותה שנה ביום ראשון, יום המתאים לעריכת חגיגות בארה"ב. ואולם, כאשר כתבנו לרבי על הרעיון, ענה הרבי: "אין מערבין שמחה בשמחה, וכדאי הוא ספר תורה לעצמו". ערכנו אפוא את חגיגת סיום והכנסת ספר-התורה ביום ראשון שלפניו, ד' ניסן תשמ"ב.

מצב בני ישראל והעולם כולו מכריח פעולות אלו

במשך חורף תשמ"ב התבטא הרבי פעמים רבות שקניית אות בספר-התורה מסייעת לפעול יציבות בעולם כולו.

בהתוועדות ש"פ ויצא התבטא הרבי בביטויים חריפים עוד יותר בנוגע לנחיצות העניין:

"מה שדובר בזמן האחרון שהעולם נע ומזדעזע ומתפורר ועומד בפני התמוטטות כו' – הרי מיום ליום הדבר הולך ומוסיף באופן הפכי מעלייה בכיוון הטוב! ... ומעמד ומצב זה הוא בנוגע לבני ישראל, בנוגע לענייני יהדות, וגם בנוגע לכל העולם כולו!

ולכן, תפקידם של בני ישראל להוסיף בכל ענייני התורה ומצוותי, ובעיקר – לאחד את כל בני ישראל בספרי-התורה, הכלליים, ועל ידי זה יתבטל חושך העולם, ואדרבה: החושך ייהפך לאור, ועד שיקויים הייעוד "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר גו'".

ואין להאריך בכל זה, כי הדבר מובן ופשוט לכל – והלוואי שהדבר לא הי' פשוט כל כך, היינו, שמעמד ומצב העולם לא הי' באופן גרוע כל כך עד שרואים בפשטות את גודל ההכרח והנחיצות דפעולות אלו".

ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר

בהתוועדות ש"פ מקץ גילה הרבי רמז נפלא על מעלתם של כל אלו שקנו אות בספר-התורה. בפתח הדברים ציין הרבי כי מפני גודל חשיבות העניין היו צריכים לערוך התוועדות מיוחדת כדי לדבר עליו... הרבי גם

אלפי יהודים בסיום הספר הראשון, במנהטן

הברזל. רשימות היהודים הללו הגיעו באמצעות שליח מיוחד שחזר לא מכבר מברית המועצות.

עם שקיעת החמה הוזמנו כל ראשי הישיבות, הרבנים הגאונים ואישי ציבור חשובים אל השולחן המיוחד, עליו נצב ספר התורה, כדי להשלים את כתיבת האותיות. כל הקהל הגדול קם על רגליו כאשר הסופר כתב את שתי האותיות האחרונות לזכות הרבי והרבנית.

לאחר שעה של ריקודים סוערים בתוך האולם, יצא הקהל הרחב לרחובה של עיר, ובעזרתה של משטרת ניו-יורק שסגרה את השדרה השישית של מנהטן לתנועת כלי רכב, נמשכו הריקודים עוד שעה ארוכה. משם יצאה שיירה גדולה של כלי רכב אל ישיבת תומכי תמימים באוּשן פארקוויי, שם נמשכו הריקודים בהתלהבות של קדושה עד שעות הלילה המאוחרות.

למחרת, ביום שני בבוקר, הובא ספר התורה לבית חיינו 770 (לאחר שקראו בו 3 פעמים ב"אוּשן פארקוויי"), ובראש חודש שבט עלה הרבי לתורה בספר זה. לאחר הכנסת ספר התורה אל ארון הקודש, החל הרבי לשיר "שישו ושמחו בשמחת תורה", ועמד על מקומו כשפניו הקי מאירות בהתלהבות מיוחדת, וציווה להמשיך בשירה.

לאחר התפילה הוציא הרבי בקבוק משקה ויין, והורה לחברי ההנהלה של ישיבת תומכי תמימים לערוך התוועדות בקשר לסיום הספר ב-770. ההתוועדות נערכה בבית המדרש הגדול בהשתתפות ראשי הישיבות, המשפיעים וכמובן כל תלמידי הישיבה.

אכן, "אשרי עין ראתה כל אלה!"

סיום ספר התורה הכללי הראשון של "מרכז הישיבות – תומכי תמימים", נערך ברוב עם במלון "הילטון" המפואר, בשדרה השישית של מנהטן. עריכת הסיום בבית מלון דווקא, הייתה על פי הנחייתו של הרבי, שכן כאשר הציע הוועד לערוך את הסיום ב-770, היה מענה הרבי: "בהאטל [=מלון] גדול או בבנין בתומכי תמימים וכו'". במענה אחר שזכו לקבל מהרבי, הציע הרבי לערוך את הסיום ביום ראשון ערב ראש חודש שבט.

מטה מיוחד הוקם לחגיגת הסיום, ופעליו פתחו במסע הסברה נרחב, שנועד להביא לידיעת הקהל הניו-יורקי את כל הפרטים על האירוע החשוב. ואכן, בערב ראש חודש שבט, ביום בו "הואיל משה באר את התורה הזאת", התאספו למעלה מעשרת אלפים יהודים במלון "הילטון" לשמוח בגמרה של תורה ובהתחלת כתיבת ספר התורה השני.

על בימת הכבוד ישבה גלריה מפוארת של גדולי הרבנים, ראשי הישיבות ומרביצי התורה, מסלתה ושמנה של יהדות ארצות הברית. מפאת קוצר הזמן מנחה האירוע, הרב יוסף ווינברג, שלושה רבנים מרכזיים לשאת דברים: הגאון האדיר הרב ישראל יצחק פיקרסקי, ראש ישיבת תומכי תמימים; הגאון הרב אהרן סולובייצ'יק, ראש ישיבת בריסק בשיקגו, והגאון הרב פנחס טייץ מניו-גירסי.

צמרמורת רבה אחזה בכל הקהל הרחב, כאשר מנחה הערב הכריז בדומטיות רבה, כי למעלה מאלף יהודים מרוסיה נרשמו לספר התורה שאך זה נשלמה כתיבתו. ביניהם נמצאים מאות רבות של בעלי תשובה שנתקרו לדת מאחורי מסך

הרש"ג בנאומו

גלריה מפוארת של רבנים על בימת הנשיאות

בני עמדך – היינו, שהוא "רגיל לעמוד תמיד ללמד סניגורא על ישראל".

ואף-על-פי-כן, בהמשך הפסוק נאמר – "ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר". וכאשר לומדים פסוק זה **בפשטות** (מבלי לחפש במפרשים) – הרי תיבת **"בספר"** קאי על ספרו של הקב"ה, היינו, ספר **התורה**. ומזה מובן פירוש הפסוק "ובעת ההיא ימלט עמך **כל הנמצא כתוב בספר**" –

כתוב בספר". זאת אומרת: אין להיבהל מכללות המעמד ומצב ד"עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא" (הן בנוגע לבני ישראל והן בנוגע לאומות העולם) – כי "יחתו הגוים **מהמה**", מה שאין כן בנוגע לבני ישראל הנה "לא ינום ולא יישן שומר ישראל", ו"עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ". ובפרט שישנו "מיכאל השר הגדול העומד על

גילה כי מישהו הנמצא במדינה אחרת (מעבר לים) כתב לו את העניין, והדברים התקבלו על דעתו. להלן קטעים אחדים מתוך הדברים המופלאים:

"בהתחלת הפרק האחרון דספר דניאל (פרק י"ב) נאמר: "ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול העומד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא

דקאי על אלו שיש להם את בספר תורה (שהם ימלטו מה"עת צרה")!

ועל פי זה מובן גודל ההכרח שכל אחד ואחד מישראל יקנה את באחד מספרי התורה – כדי שיהיה נכלל בסוג ד"כל הנמצא כתוב בספר".

לפרסם את הרמז ברבים

בהמשך הדברים התייחס הרבי לכך שאחדים מהמפרשים (הרס"ג והמצודת-דוד) כותבים ש"כל הנמצא כתוב בספר" הם הצדיקים ויראי ה', שעליהם נאמר "ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' וגו'".

"מה שכתוב "כל הנמצא כתוב בספר" קאי על הצדיקים. ומאחר ש"עמך כולם צדיקים", מובן דקאי על כל בני ישראל. אבל אף-על-פי-כן, כדי לגלות ולפעול **מחדש** את כללות העניין ד"כתוב בספר" ... הרי זה נעשה על ידי זה שכל אחד ואחד מישראל קונה את אחת בספר התורה – כמרומז בפירושו הפשוט ד"בספר", ספר התורה (כנ"ל) שרמז זה הוא קרוב יותר לפשטות הכתובים.

והרבי הוסיף והורה לפרסם את הדברים ברבים:

מאחר שקיבלתי מכתב מיהודי אודות הרמז שבפסוק זה ... – הרי זה בהשגחה פרטית כו'. ולכן, אינני יודע אם יש מישהו שיכול לקחת על עצמו אחריות כו' שלא לפרסם ענין זה לכל! ... ויהי רצון שיוסיפו ביתר שאת וביתר עוז בכל הפעולות הקשורות בזה, ועד לשכל אחד ואחד מבני ישראל תהיה את אחת בספר-תורה, ועל ידי זה "ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר".

האות להתקרב ליהדות

הרה"ח ר' הלל הופמן מאזור הקריות היה מסתובב בשעתו באזור הצפון ורושם אלפי יהודים לספר התורה, הן במסגרת מבצע ס"ת לילדי ישראל והן במסגרת מבצע ספר-התורה הכללי. חלק מההצלחה רושם ר' הלל לזכות העובדה שכאשר הגיע לאנשים בפנייה שיקנו אותיות בספר-התורה, עשה זאת באופן שלא ייווצר חלילה רושם של מישהו שבא לגבות תרומות עבור מטרה קדושה... "כשאתה ניגש לאנשים מתוך התבטלות מוחלטת לרצונו של הרבי", אומר

**באותו לילה באה אליו
בחלום אישה אחת שאמרה
שהיא דודה שלו, ונספתה
בשואה – והוא לא ידע על
קיומה. היא שאלה אותו מדוע
הוא לא רשם גם אותה
לספר-התורה....**

ר' הלל, "אתה מתקבל על ידם בברכה".

כשביקר במשרד ההנהלה הראשית של בנק לאומי בחיפה, מבנה רב קומות המכיל עשרות חדרי משרדים, היו שם הרבה פקידים שקיבלו אותו בסבר פנים יפות וקנו אותיות בספר-התורה. אבל היו גם כמה עובדים שערערו על מעשיו ופנו בתלונה למנהל הראשי. כשראה המנהל את סגנון הפעילות של ר' הלל, שאינו עושה את הדברים מתוך התנשאות אלא פונה לאנשים בצורה יפה ונעימה – הרשה לו בחפץ לב להמשיך במלאכתו. הדברים חזרו על עצמם גם בביקורים במקומות שרוב יושביהם היו רחוקים מדרך היהדות – מסעדות, בתי-קפה וכדומה – ותמיד הסכימו להיענות לבקשה שהופנתה אליהם בנימה של סבר פנים יפות.

לר' הלל שיי' יש המון סיפורים מיוחדים שהצטברו אצלו במשך שנות פעילותו. הנה אחדים מהם:

"ביקרתי בזמנו בביתו של נפתלי דגן בקריית-אטא. באותה שעה הוא עדיין לא התקרב לדרך היהדות. כאשר הצעתי לו לקנות אותיות בספר-התורה, קיבל אותי בהתלהבות והזמין אותי לשבת בביתו, ואף ביקש את כתובתו של הרבי. באותה הזדמנות הצעתי לו לבוא לשיעור חסידות אצל המשפיע ר' ראובן דונין ע"ה. ואכן, הוא היה מגיע מדי שבוע לשיעור. הדבר נמשך תקופה ארוכה עד שהתחיל להתקרב ביתר שאת ועבר לגור בסמוך לביתו של ר' ראובן. במשך השנים הוא הקים בית חב"ד וכיום הוא עוסק במבצע תפילין ובשאר המבצעים וזכה לקרב הרבה יהודים לדרכו של הרבי.

"כשהגעתי בחיפה לביתו של מר דוב שקולניק, הוא ואשתו היו באותה שעה רחוקים מדרך היהדות. הצעתי לדוב לקנות לו ולאשתו את בספר-התורה הכללי לאחדות ישראל. הוא התייעץ עם אשתו והם

החליטו בחפץ לב לתרום ביחד 180 שקלים. נתתי להם קבלה על התרומה ובמקום החותמת חתמתי את שמי. לאחר תקופה ארוכה, כשישבת בוקר אחד בבית-הכנסת, קרא לי מישהו בשמי. הבטתי לעברו ולא זיהיתי אותו. ואז הוא אמר לי בהתלהבות: 'שמי הוא דוב שקולניק, ואתה הוא הופמן שביקרת בביתי וזיכית אותנו לרכוש אותיות בספר-התורה. מאז חיפשתי הזדמנויות להיות בקשר עם חב"ד כדי להשתתף בשיעורי תורה. ומאז התקרב מר שקולניק לרבי ולחב"ד, אשתו קיבלה משרת הוראה בבית-החב"די 'בית חיה', וילדיהם לומדים בתלמוד-תורה חב"ד בקריות".

הנשמה באה לבקש...

במהלך המבצע העלה הרבי את האפשרות שאנשים המעוניינים בכך, יוכלו לרכוש אותיות גם עבור אנשים שנפטרו כבר. הרבי ביקש להעביר את השאלה בנידון להכרעת רב מורה הוראה. בדו"ח שכתב הרב דוד רסקין מאסיפת הוועד, הוא מדווח לרבי כי "דברנו עם הרב זלמן שמעון דבורקין, ואמר שאפשר לזכות הנפטרים השייכים בהספר תורה של תומכי תמימים".

והנה סיפור מדהים שהתרחש בהקשר זה: יהודי שרשם את בני משפחתו שנספו בשואה, כהוראת הרבי, הגיע בריצה למחרת בבוקר אל הפעילים וביקש שירשמו עוד שם. כאשר שאלו אותו בפליאה מה אירע, סיפר להם שבאותו לילה באה אליו בחלום אישה אחת שאמרה שהיא דודה שלו, ונספתה בשואה – והוא לא ידע על קיומה. היא שאלה אותו מדוע הוא לא רשם גם אותה לספר-התורה, ולכן הזדרז ובא לרשום גם אותה!

לשבור ולבטל את תוקף קליפת אומות העולם

לקראת סיום ספר-התורה הכללי הראשון שנכתב ע"י ישיבת 'תומכי תמימים', בערב ר"ח שבט תשמ"ב, אמר הרבי את

המשך בעמוד 78

מצוה עלינו לספר

והאסיפות של ראשי ומנהיגי הציבור אם לברוח או לא לברוח התנהל בחשאי ורק מעטים היו מעורבים בכך.

לדאבוננו, משפחות רבות מאנ"ש נשארו ברוסיה אחרי ה"יציאה הגדולה" ולא עלה בידם לצאת באותה דרך. חלקם נאסרו ונשפטו לשנות מאסר ארוכות או נשלחו לארץ גזירה ורבים נפחו את נשמתם הטהורה בכתי הסוהר או במחנות עבודה. ישנם כאלו שמאשימים את פלוני או אלמוני בטענה שידע איך ומתי לצאת את גבולות רוסיה ולא סיפר לאף אחד. הם מפנים אצבע מאשימה כלפי אלו שברחו בעצמם בבחינת "אני את נפשי הצלת" ולא ספרו את הסוד לחבריהם ובכך, כאילו, הם שגורו על מי שנשאר מאחור שנות סבל ושיעבוד נוספים.

אבל אבי אמר שאין להאשים אף אחד; סטאלין הוא שיצר את המצב הנורא הזה. כשמישהו מאנ"ש החליט לקחת את הסיכון ולברוח הוא היה בבחינת טובע הנתפס בחתיכת קש כדי להיאחז בה. דרך ההצלה הייתה מסוכנת בין כה וכה והייתה חייבת להישמר בסודי סודות כדי שלא ייודע ח"ו שום דבר לאנשי הממשל. הדלטוריה הייתה כל כך מקובלת שכל אחד פחד מחברו, משכנו, ואפילו מאחיו או מבנו עצמו ובשרו. היו כאלו שנמנעו מלספר מהנעשה אף לנשותיהם, כי לצערינו היו נשים כאלו שלא רצו לעזוב את רוסיה, מהן שפחדו לקחת את הסיכון ומהן שפשוט נתפשו בקומוניזם, ולכן היו חסידים שגילו את אוזנן של ה"בעל-הבית"טע" שלהן רק ברגע האחרון לפני היציאה. כל אחד ידע היטב שאם הוא רוצה בהצלחת המבצע עליו למלא את פיו מים*.

כבר קרה שקבוצה קטנה של חסידים ניסתה לברוח מרוסיה על ידי חציית הגבול בין רוסיה לטורקיה על יד העיר באטום כשבדעתם להמשיך משם דרך סוריה לארה"ק. חלק קטן מהקבוצה ובני משפחתם הצליחו לעבור את הגבול בשלום אבל אלו שהלכו מיד בעקבותיהם נתפסו ע"י שומרי הגבול בעיר באטום ונשלחו לארץ גזירה. התברר שמישהו הדליף את דבר בריחתם לאוזניים לא רצויות ובשלב האחרון לפני חציית הגבול הם נפלו הישר לזרועותיהם הפתוחות של סוכני הנ.ק.ו.ד. רק אחרי השתדלות חסידי חב"ד בארה"ב אצל הממשלה האמריקאית התערבה זו למען האסירים וכשהיה שר החוץ של רוסיה בארה"ב הוסכם ביניהם על שחרור האסירים כאחד התנאים ליסוד קשר מסחרי בין שתי המדינות.

כל פרטי הבריחה שהנני רושם פה הוא מה ששמעתי מאבי. אבא, כעסקן ציבורי, ידע מכל המהלכים כולל מה שקרה מאחורי הקלעים והשתתף בכל האסיפות שהתקיימו בקשר לכך, אם כי נראה לי שהיו דברים שחשב שהשתיקה עדין יפה להם ולא גילה לי הכל.

אחרי שהעלתי על הכתב את רשימת הדברים נותרו בליבי שאלות אחדות בלי מענה. כמו כן הבחנתי בכמה סתירות בסיפור הבריחה ובדברים אחדים שאינם ברורים לי כל עיקר.

"עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ה' אלוקינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה... ואפילו כולנו חכמים כולנו נבונים כולנו יודעים את התורה - מצווה עלינו לספר".

אבא היה חוור על הפתגם בשמו של הרב החסיד ר' ישראל נעוועלר: "א מעשה דארף מען האלטן אין איין איבערדערציילן, ווייל אויב ניט, וועט מען עס פארגעסן" [= סיפור צריך לחזור ולספר, כי אם לא, הוא ישכח].

כדי שיהיה "והגדת לבנך" ו"למען ידעו דורותיכם" היה אבא מספר בכל הזדמנות את פרשיית הבריחה ואת נס ההצלה מציפורניו של סטאלין ימ"ש.

על שעבוד מצרים נאמר (פרש"י שמות יח, ט): "לא היה עבד יכול לברוח ממצרים, שהייתה הארץ מסוגרת" ועוד נאמר (שם יח, י וברש"י) "אשר הציל אתכם מיד מצרים" - "אומה קשה", "ומיד פרעה - מלך קשה, מתחת יד מצרים - כתרגומו לשון רידוי ומרות היד, שהיו מכבידים עליהם". והוא הדין לרוסיה - שהייתה סגורה ומסוגרת מאחורי מסך של ברזל, מבלי יכולת לצאת ממנה. גזרות חדשות נגזרו על היהודים חדשים לבקרים, רעב, מחלות, מאסרים, עבודת-פרך והריגות היו מנת חלקם של החסידים בתוככי המעצמה הגדולה ס.ס.ס.ר. וכפרעה במצרים כך סטאלין, ימ"ש, בברית-המועצות, רצה לשבור את כוח התנגדותם של חסידי ליובאוויטש "פן ירבה ופן יפרוץ", אבל הם בעמידתם האיננה כחה רבותינו נשיאנו הקדושים הראו ש"כאשר יענו אותנו, כן ירבה וכן יפרוץ".

כשם שמצווה עלינו לספר ביציאת מצרים, טען אבי, כך מצווה עלינו לספר ביציאת רוסיה. המכנה המשותף לשתי ה"יציאות" היו הניסים הגלויים שנראו על כל צעד ושעל וההשגחה הפרטית שהורגשה באופן גלוי לעין, כמו גם החפזון והמהירות לו נזקקו היוצאים. אולם הבדל רב היה בין יציאת מצרים ליציאת רוסיה: ממצרים יצאו כל בני ישראל בעצם היום, ביד רמה וברכוש גדול לקראת היעד המובטח אל ארץ זבת חלב ודבש, והעיקר הם יצאו עם משה רבינו בראשם שהורה להם את הדרך ומטה האלוקים בידו. ואילו מרוסיה יצאו רק חלק מהיהודים, בהיבא, בחשכת הלילה, באי-וודאות, בעירום ובחוסר כל אל הלא נודע, כאשר משה רבינו שבדור, כ"ק אדמו"ר הרבי הריי"צ, נמצא מעברו השני של האוקיינוס, והקשר הגלוי והסמוי עמו שאף לאפס. אפילו מכתב לא יכלו לשלוח אליו וכמובן גם לא לקבל תשובה. הרבה דיו נשפך על הפרק ההיסטורי של בריחת אנ"ש מרוסיה בשנים תש"ו-תש"ז המכונה, ולא בכדי, "הבריחה הגדולה" בה' הידיעה. ישנם כאלו שסיפרו מעט והסתירו הרבה, ישנם כאלו שסיפרו יותר וישנם כאלו שמילאו את פיהם מים ולא סיפרו כלום. רוב הציבור החסידי לא היה מודע למה שהתרחש מאחורי הקלעים אלא הלך עם הזרם. כך שמי שסיפר, סיפר בדרך כלל על חוויותיו האישיות. כל מה שהתרחש, ההתלבטויות

יציאת רוסיה תש"ו-ז

ששים שנה עברו מ"יציאת רוסיה" תש"ו-ז • ששים שנה חלפו, ועדיין הנסתר רב על הגלוי • לאחר ששים שנה, נחשף "סיפור המסגרת" של הפרשיה הסוערת ההיא, כפי שנרשמו על פי זכרונותיו של ר' חייקל חאנין

לחלקם הגדול. כדי להשלים את מכסת החוזרים לפולין איפשר סטאלין לאזרחים סובייטיים שהתקשרו בקשרי משפחה אתם להצטרף אליהם.

מפי אבא שמעתי הסבר קצת שונה. הסיסמה הרוסית הייתה שוויון לכולם, ואכן כולם היו שווים, כל אזרחי רוסיה היו עניים מרודים שחיו על לחם צר ומים לחץ. ברית המועצות, המעצמה הגדולה, השתמשה בכל משאביה לצורך המלחמה, ולאחריה נותרה עם בעיות כלכליות חמורות ומחסור חריף במזון. רוסיה לא הייתה מעוניינת בפליטים, ולא רצתה לחלוק עם זרים את המזון המצומצם שהיה בנמצא, ושמחה להיפטר מהם ומבני משפחתם.

סיכויים וסיכונים

בתקופה המדוברת, שנת תשי"ו, התקיימו שני ריכוזים של חסידי חב"ד בשתי ערים ראשיות באסיה התיכונה, האחד בטשקנט שבאוזבקיסטן והשני בסמרקנד שבבוכרה. אותן קהילות היו בקשר הדוק ותמידי בינן לבין עצמן והיוו את הגרעין המרכזי של

נרשמו אזרחי פולין שרצו לשוב הביתה. כל מי שהייתה בידו תעודה שהוא יליד פולין, או מי שהביא שני עדים שיעידו על כך, קיבל את זכות השיבה. זכות כזו ניתנה גם לאזרחי רוסיה, להוריהם, לאחים ולאחיות שלהם, שכן או בת זוגם היה נתין פולני.

אם נסתכל מרחוק מזווית של פרשנות היסטורית יראה תמוה שהקומוניסטים הראו פתאום נדיבות לב כזו כלפי הפליטים הפולנים עד כדי כך שהסכימו לממן את נסיעתם לפולין, אלא נראה שהייתה להם סיבה לכך. בספרו "קידוש השם" כותב א. א. גרשוני: "ההסבר המשוער שניתן לכך מפי מביני דבר היה: רבים מאד מהגולים לסיביר לא נשארו בחיים. הם מתו מרעב, מכפור, ממחלות ומעבודת כפיה ביערות סיביר. גורל זה נפל גם בחלקם של רבים מאלה שזכו בחנינה והגיעו לאוזבקיסטן החמה. הם מתו מהרעב והמגיפות שפקדו אותם בשנות המלחמה הראשונות. עדים אילמים לכך הם בתי הקברות המלאים עד אפס מקום בערים סמרקנד וטשקנט ואחרות. משעמד עתה סטאלין להחזיר את הגולים לפולין, כשרק חלק קטן מהם שרד בחיים, לא רצה לגלות בפני הממשלה הפולנית את מה שעולל

סדק בחומת הברזל

ערב מלחמת העולם השנייה, חולקה אדמת פולין בין גרמניה ורוסיה בעקבות הסכם ריבנטרופ-מולוטוב. לאחר הסיפוח של חלק מפולין לברית-המועצות, נלקחו 14,500 (!) מאנשי הצבא הפולני בשבי על ידי הסובייטים ונורו למוות, וכ-1.5 מליון פולנים, כולל נשים וילדים, שגרו בשטחים שסופחו לרוסיה, הוגלו למחנות עבודה בסיביר ובמחוזות אחרים.

בהמשך המלחמה, לאחר שהוחלט על שיתוף פעולה בין הממשלה הסובייטית והממשלה הפולנית בגולה נגד האויב הגרמני זכו חלק מהגולים בחנינה והורשו להסתובב חופשיים ברחבי רוסיה.

בסוף 1944 נחתם הסכם חדש בין ממשלות פולין וברית המועצות שנקרא "הסכם הרפטריאציה" [= "השיבה הביתה"], במסגרתו הורשו אזרחים פולניים לחזור למולדתם לפולין. הסובייטים אף התחייבו להעמיד לרשות החוזרים רכבות מיוחדות – "עשאלונים" – לצורך זה. אולם רק כחצי שנה אחרי תום המלחמה התחילו לארגן את המבצע. בערים שונות נפתחו משרדים בהם

גדולי החסידים לאחר יציאתם מרוסיה. מימין לשמאל – הרבנים החסידים: ר' פרץ מאצקין, ר' בצלאל ווילשאנסקי (חארסאנער), ר' ניסן נעמאנאו, ר' שמריהו ששונקין (באטומער), ר' אברהם אלי' פלאטקין, ר' בערל בוימגרטן, ר' בנימין גורודצקי, ר' זלמן פויזנר, ר' שניאור זלמן גרליק, ר' ישראל נח בעליניצקי, ר' מנדל דייטש, ר' ישראל יצחק רייצעס. עומדים – למעלה מימין: ר' שניאור זלמן טייבל, משמאל: ר' אברהם יעקב הלוי לעווטיץ, ר' הלל פעוונזנער, ר' הירש ליבערמאן(?)

של חוסר וודאות והתלבטות קשה, רצו החסידים לשאול בעצתו של הרבי וקיוו לקבל את ברכתו, אולם כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ היה כבר אז בארה"ב, וליצור עמו קשר הייתה סכנה גדולה יותר מהסכנה לצאת מהמדינה באופן לא ליגלי. לכן הוחלט בין החסידים להשיב בית דין של כ"ג, כעין "סנהדרין קטנה", אשר הייתה מוסמכת לדון בעניינים של דיני נפשות, שידונו בנושא ויתנו הוראה ברורה לאנ"ש מה לעשות: האם להשתמש ב"רפטרואציה" כדי לצאת מרוסיה ולקחת את כל הסיכונים הכרוכים בכך, או ש"שב" – תחת ממשלת סטאלין ימ"ש, "ואל תעשה" – אל תיסע, "עדיף".

בין כ"ג חברי הבית דין, היו הרבנים והעסקנים הידועים: החסיד מנהל ישיבת תומכי תמימים הרב ניסן נמינוב, הרב החסיד ר' ישראל נח בליניצקי, הגאון החסיד ר' אברהם אלי' פלוטקין, הרב החסיד ר' שמרי' ששונקין, הרב החסיד ר' שמואל נוטיק, הרב החסיד ר' מנחם מענדל דובראווסקי, הרב החסיד ר' שניאור זלמן גרליק, הרב החסיד ר' פרץ מוציקין, הרב החסיד ר' שלמה חיים קסלמן, הרב החסיד ר' אברהם מאיר-דרייזין, הרב החסיד ר' זלמן שמעון דווארקין, העסקנים הרב ר' יונה כהן הי"ד והרב ר' מנחם מענדל פוטרפס, אבי ועוד.

הם ישבו ודנו במשך כמה ימים, שמעו

פולנים שכל כוונתם הייתה לעשות הון רב ובקשו מחירים אסטרונומיים עבור כל תעודה שהשיגו, ולרוב רובו של קיבוץ אנ"ש בטשקנט ובסמרקנד לא היה כסף.

חסידים יחידים סידרו ניירות עם תחילת ה"רפטרואציה" והצליחו לצאת מרוסיה מיד. הם נסעו ברכבות רגילות ונצלו מציפורניו של סטאלין ימ"ש. אבל הם היו יחידים סגולה, אחד מעיר או שניים במשפחה שהצליחו להתערבב בין אלפי המשפחות הפולניות בבחינת "בטל בשישים". אבל אם ציבור של כ-800 משפחות מאנ"ש שגרו בערים אלו כל שנות המלחמה כנתינים רוסיים, ויש להם שכנים המכירים אותם כבר כמה שנים – יעזבו פתאום את ביתם ויהפכו בין לילה או תוך תקופה קצרה לנתינים פולניים הרי זו סכנה ממשית, מיד יעלו על עקבותיהם ויכניסו את כולם על נשיהם וטפם לבית האסורים לעולם ולעולמי עולמים.

בית דין של עשרים ושלושה

שאלת הציבור הייתה, אם מותר לסכן את עצמם ואת בני ביתם בניסיון בריחה שתוצאותיו מוטלים בספק או שניסיון כזה הוא בבחינת איבוד עצמם לדעת. במצב זה

ליובאוויטש בעת ההיא. חיי החסידים שברחו למקום מאימת המלחמה התחילו לקבל צביון של שיגרה. יד הנק.ו.ד. נחלשה מעט וניתנה להם חירות מסוימת מבחינה דתית. אך למרות השלווה היחסית, רדיפות הדת עלולות היו כל רגע להתחיל מחדש.

הרעיון היה לצאת מרוסיה כאזרחים פולניים או כבני משפחה של אזרחים פולניים. במילים אחרות, לקנות תעודות של אזרחים פולניים שמתו ואם יש צורך, לזייף ולהתאים אותם לחסידים ולבני משפחתם. תהא הסיבה אשר תהא, אחרי שנים של פחדים ותלאות מרובות, נתנה ה"רפטרואציה" אפשרות לאזרחים רוסיים להסתגל החוצה מרוסיה. לראשונה, נפתח פתח צר עבור אנ"ש כדי להמלט דרכו אל מחוץ למסך הברזל.

התכנית הייתה יכולה להיות נהדרת אם לא הסכנה הגדולה הכרוכה בה. ראשית, הניירות היו מזויפים ותמיד היה סיכון שיתגלה הזיוף ואזי לו למי שמחזיק בידו תעודות כאלו. שנית, אם בני המשפחה רשומים כפליטים מפולין, שומה, לפחות על אחד מהם לדבר בשפת מולדתו, היינו, בפולנית, והחסידים רובם ככולם לא הבינו שפה זו, איך יענו בפולנית כששומרי הגבולות ישאלו אותם שאלה כלשהי?

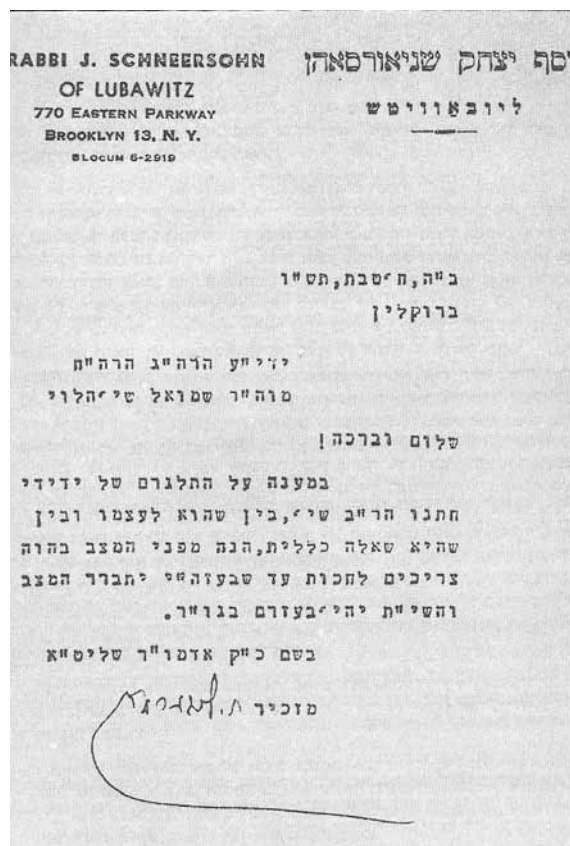
לכך נוספה הבעיה הכספית. מי שעסק בהברחה ובזיוף הניירות, היו רובם יהודים

הוליך את הקול ואחרי כמה ימים נודעו לאבי פרטים נוספים מתוכן המכתב, שכמובן העביר את תוכנו לרבנים ולעסקנים כדי שישובו וידונו בנושא.

אחד החסידים מחברי הבית-דין נפגש עם ר' בנימין שאישר את קבלת המכתב והוסיף, שהמכתב נכתב שוב ברמזים ולו עצמו הענין עדיין לא ברור. כפי שהבין נראה שהרבי מרשה לחסידים לצאת את רוסיה בשני תנאים: א. שישעו אלו שיש להם אמצעים וכסף עבור הוצאות הנסיעה והסתדרות מבחינה כלכלית כשיגיעו לחוף מבטחים. ב. שישעו מי שאין להם ילדים קטנים שאינם יכולים ללכת בכוחות עצמם.

כיוון שגם מכתב זה נכתב בסמינים וחדות שכל אחד יכול היה לפתור כרצונו, וגם לא ברור היה אם ר' שמואל לויטין שאל את הרבי אודות ר' בנימין כאיש פרטי, ואז התשובה מהרבי אינה מחייבת איש מלבד את ר' בנימין ומשפחתו, או ששאל בשם אנ"ש שאלה כללית המחייבת את כללות אנ"ש. ושוב היו חילוקי דעות בין הרבנים לכאן ולכאן כשכל אחד מהם היה בטוח שהוא מבין את דעת הרבי טוב יותר מחברו. בסופו של דבר נפסק ברוב דעות שלעת עתה הרבנים אינם יכולים לקבל על עצמם אחריות גדולה כזו הגובלת בפיקוח נפש, והם חושבים שהסכנה לברוח עם ה"רפטריאציה" בעינה עומדת.

אותם רבנים שביטלו את דעתם לגבי הרוב באופן רשמי, משום ש"אחרי רבים להטות", הביעו את דעתם הפרטית ברבים, שהרבנים אכן, אינם יכולים לפסוק הלכה ולשלוח את אנ"ש לתוך הסכנה, אבל מי שרוצה לנסות את מזלו על אחריותו ולברוח, מותר לו לעשות זאת באופן פרטי, ואינו עובר ח"ו על דברי הרבי. הם הודו, שאפילו הם עצמם ינסו לצאת לדרך. ביניהם היה הרב אברהם אלי פלוטקין, שאמר לכולם שהוא יברח מהר ככל האפשר – "איני יכול לסבול יותר את הצרות", אמר, "כבר שבעתי מרורים, נשלחתי לארץ גזירה ועברתי את כל מדורי הגהינום, אם רק תהיי לי אפשרות אקח את הסיכון ואברח. בכלל כולנו נמצאים בידי הקב"ה, אם אזכה, הכל יעבור בשלום, אך אם ח"ו... אין לי מה להפסיד. כאן ברוסיה יחסלו אותי בין כה וכה". גם החסיד ר' יהודא חיתריק וגיסו הרה"ח ר' שלמה

מכתבו של הרבי הרי"צ לרה"ח ר' שמואל לויטין

מכתב סודי מעורר סערה

יום אחד, קרוב לחג הפסח של שנת תשי"ו, ביקש ר' בנימין לפגוש את אבי בעניין דחוף במקום מסוים. כשנפגשו אמר לו הלה שרוצה לספר לו סוד גדול וביקש מאבי שיתן לו תקיעת כף שלא יספר לאף אחד. אבי הדגיש, שעל אף שכמה פעמים עלתה לו הנהגה זו בהפסד ממוון, כלל היה עמו, שלא לתת תקיעת כף לאף אחד, ובפרט שלא ידע במה מדובר, לא הסכים להבטיח כלום. אולם אחרי שיחה לא ממושכת הבין אבא שרי בנימין קיבל מכתב נוסף מחותנו בקשר לבריחה מרוסיה ונראה היה לו, אם כי ר' בנימין גילה טפח והסתיר טפחיים, שעתה נתן הרבי את הסכמתו.

בינתיים סיפר ר' בנימין לעוד כמה חסידים שקיבל תשובה נוספת מהרבי האדמו"ר הרי"צ באמצעות חותנו. [כפי שמעיד על עצמו בספרו "ספר הזכרון", שהודיע לכמה חסידים יחידים אחרי שנטל מהם תקיעת כף שהענין ישאר בסוד]. אבל עם כל הזהירות והסודיות, עוף השמיים

דעת מומחים, דעתם של אלו העוסקים בהברחות ושמעו עדויות מקרוביהם של אלו שעברו כבר את גבולות בריה"מ. שקלו את הסיכוי של השחרור מכבלי הקומוניזם כנגד הסיכון הכרוך בכך. חלק מהם חשב שחייבים לברוח על אף הסכנה, ובראשם ר' אברהם אלי פלוטקין, וחלק חשוב היה בטוח ש"שב ואל תעשה" עדיף ובראשם ר' ניסן נמינוב.

האסיפה התקיימה בסמרקנד בחשאי ובסוד גמור, אולם אבי, בתור עסקן צבורי שהשתתף בכל האסיפות הסודיות בהם דובר בקשר לכללות אנ"ש, נסע במיוחד לסמרקנד להשתתף גם באסיפה זו.

לאחר דין ודברים וברוב דעות פסק בית הדין, שהמדיניות של חסידי ליובאוויטש, בתור גוף שלם, היא לא לצאת בצורה המהווה סכנה כמעט בלתי נמנעת, אלא לחכות, אולי יעזור השי"ת ובמשך הזמן תימצא איזו דרך אחרת, בטוחה יותר, שאיננה כרוכה בסכנת נפשות כזו.

בחודש טבת תשי"ו הגיע מכתב לר' בנימין גורודצקי מחותנו הרה"ח ר' שמואל הלוי לויטין מארצות הברית ששאל את הרבי בשמו בקשר לנסיעה. הרבי ענה במכתב אבל ר' שמואל כתב לחתנו רק את תוכנו ברמזים מפני הצנזורה, כך שהמענה יכול היה להשתמע לשתי פנים. אבי לא ראה את המכתב שרי שמואל כתב אך ר' בנימין סיפר לו, כפי שסיפר לעוד כמה וכמה רבנים ועסקנים, שהרבי, האדמו"ר הרי"צ, ענה שהמצב בהווה הוא לא ברור ועל כן כדאי להימנע מלנסוע עד שיתברר המצב לאשורו. כמובן שהמכתב חיזק את ידיהם של אלו שאמרו שצריך לחכות.

אחרי כחודש התקבלו ידיעות מעודדות מהיחידים שיצאו את ברית המועצות כנתינים פולניים והצטרפו ל"רפטריאציה", שהם הגיעו לחוף מבטחים. השמועות הללו עשו להם כנפיים מה שגרם לתסיסה בין אנ"ש לשקול מחדש אולי כדאי בכל זאת לנסות ולצאת את רוסיה בהזדמנות בלתי חוזרת זו, בפרט שהממשלה הרוסית אף תשלם עבור הנסיעה וזה יקל מאד על אלו שאין להם כסף. נראה היה גם שהזמן החל לפעול לרעתם כי מועד ההרשמה ל"רפטריאציה" התקרב לקיצו והמשרדים שהיו מיועדים לכך עמדו להסגר.

שימעונוביץ' ועוד משפחות בודדות טענו טענה דומה, שאם יש אפשרות לברוח כדאי לקחת את הסיכון, ובפועל היו הם בין הראשונים שברחו והצליחו.

אזהרה מראש המשטרה

מלבד המשפחות הבודדות הללו קיבלו אנ"ש כציבור את דעתו של ר' ניסן וחיכו לישועה. היו כמה וכמה חסידים שהתייעצו עם הרב החסיד ר' שלמה חיים קסלמן, שגם היה אחד המשפיעים הגדולים, והוא היה בדעה אחידה עם ר' ניסן שלעת עתה אין לנסוע.

ראוי לתאר כאן מה היה מעמדו של ר' ניסן בקרב אנ"ש באותם ימים: החסיד ר' ניסן לא היה רק מנהל תומכי-תמימים והשד"ר לקבלת כספי ה"מעמד"; הוא היה איש מורם מעם. אמנם היו רבנים וחסידים מבוגרים ממנו, יתכן שאף למדנים גדולים ממנו, והיו כאלו שהתמצאו טוב ממנו בהיות העולם – ואף על פי כן תפס ר' ניסן מעמד רם יותר מכולם. הסיבה לכך הייתה שר' ניסן היה חסיד ועובד אלוקים גדול, שנהג להתפלל 6-7 שעות ביום, והרבי ותו"ת היוו את כל חייו עד כדי מסירות נפש. משום כך, ראו בו אדם רוחני ולא העזו להרהר אחר דבריו. הוא נעשה המשפיע של אנ"ש והפך למנהיג המקומי, כשכולם שואלים בעצתו, סרים למשמעתו ובטלים אליו ולדעתו.

[במכתב של אחד התמימים תיאר את מעמדו של ר' ניסן באותם הימים: "הרה"ח ר' ניסן, מלבד תפקידיו בישיבה, הי' גם משפיע העיקרי של אנ"ש והפך להיות כמנהיג המקומי לכל עניניהם. היו כפופים ונשמעים לקולו, ושואלים בעצתו בגשם וברוח. ושמרו כל הגה היוצא מפיו וחששו להמרות את פיו. הי' מתפלל באריכות, עובד ה' ברצינות, מדבר בכל התועדות על התקשרות להרבי, ועל הצורך וההכרח לעמוד במסירת נפשי".]

אבא, כמו רבים אחרים, התלבט כיצד לנהוג. אולם החלטתו לצאת את רוסיה למרות הכל הייתה כמעט נחושה. הוא עשה חשבון, שלו עצמו אין כל עתיד בבית המועצות, במוקדם או במאוחר הרי ייתפס, ישלח לארץ גזירה או ייהרג בידי הבולשת הרוסית. גם ברור היה לאבא שבנותיו לא יוכלו ח"ו לשרוד כבנות ישראל מאמינות תחת הממשל הכפרני. עד אז עלה בידי אמי לשמור עליהן ולא לשלוח אותן לבית הספר

הקומוניסטי, ע"י שלקחה עבורן מורה פרטית שתלמד אותן בבית ושיחדה את הממונים על כך. אבל הפחד שמישהו ילשין והיא תיתפס – היה גדול מאד.

בנוסף לזה, מיודעו של אבא משכבר הימים, ראש הנקווד. של קזחסטן, גילה את אוזנו שהייתה הוראה, אם כי לא ספציפית, להכביד את ידיהם על המנהיגים היהודיים, לאסור את כל העסקנים והרבנים, לירות בהם או לשלחם לארץ גזירה. סטאלין אמר, שכעת עם תום המלחמה נגד גרמניה, נותר האויב מספר אחד של ברית המועצות – היהודים המאמינים ובעיקר חסידי ליובאוויטש ויש להיפטר מהם אחת ולתמיד. הוא אמר לאבי שאינו יודע מתי, אך בסופו של דבר כל אחד מחסידי הרב שניאורסאהן, מרב ועד חסיד פשוט, ייאסר, וזו רק שאלה של זמן מתי תבוא הוראה קונקרטית על כך. אתה, כך אמר לאבי, נמצא על הכוונת ותהיה בין הראשונים להאסר. המשטרה החשאית יודעת מפעולותיך, יודעת שהנך נותן הרבה כסף להחזקת תו"ת, ואלמלא כסף זה הישיבה הייתה נסגרת מזמן.

כשהביא אבא בחשבון את עתידו ועתיד בנותיו לא ראה מוצא אחר והחליט שכדאי לקחת את הסיכון ולברוח כנתין פולני. הוא קיווה שהשי"ת יהיה בעזרו ובעזרת משפחתו והכל יעבור בשלום. השאלה אצל אבי הייתה רק מתי לנסוע ומי יכין עבורו את הניירות, זאת אומרת, עם איזו "חברת מבריחים" ייסע.

טען ר' ניסן: "איך אתה יכול לנסוע מכאן? מה יהיה עם תו"ת בלעדי התמיכה שלך? ומי יממן את הוצאות הישיבה?"

אבא לא התמהמה וענה שאם זוהי המניעה והסיבה שלא ייסע, הרי מסכים הוא לתת מיני ובי כסף מזומן עבור החזקת הישיבה למשך שנה שלימה (!). לאחר כמה ימים קיבל ר' ניסן מאבא את הכסף, אך היה ברור שלמרות שר' ניסן ושאר חברי הבי"ד הסכימו בדיעבד לנסיעה, הרי שנסיעתו של אבא היא למורת רוחו של ר' ניסן.

בעת ניחום אבליים אחרי אבי סיפר לי החסיד ר' מרדכי הכהן ריבקין שיחי, שהוא היה זה שמסר לר' ניסן את הסכום שאבי שלח עבור הישיבה – והוא יכול להעיד שהסכום היה שווה לכ-2 מליון רובל.

לפי עדותו של הגאון החסיד הרב ר' זלמן שמעון דווארקין, רב ביהמ"ד ליובאוויטש שבליובאוויטש 770, אמר לו הרב ר' ישראל נח בליניצקי שיש בידו **מיליון רובל מזומן** (!) שהשאיר אבא עבור תו"ת לפני נסיעתו (צילום מכתבו של ר' זלמן שמעון ופרטים נוספים בענין זה, אי"ה בפרק הבא).

(* הערת המערכת: יש לציין שלימוד הזכות של כותב הזכרונות הוא מאחד שזכה לצאת מרוסיה, אך טענת אלו שנשארו מאחור, היא היתכן שראשי העסקנים וחברי הי"בית-דין שאחריותם ותפקידם לדאוג לקהל החסידים, פרסמו לקהל הרחב מידע שגוי על דעת הרבי בקשר לנסיעה, ואף נזפו באחדים שהתכוונו לנסוע (כפי שמספר הרב שלמה שיחי מטוסוב בזכרונותיו). כאשר זמן קצר לאחר מכן הם בעצמם התכוונו לנסיעה...

תרומת ענק, והסכמה

בכל אופן, אבא לא רצה לברוח בלי להתייעץ עם ר' ניסן וחברי הבי"ד ולנסוע בלא ברכתם. הוא ניגש לר' ניסן, אחרי אחת האסיפות והסביר לו ולשאר חברי הבי"ד, שלפי המכתב של הרבי משמע, שלמי שיש יכולת כספית ולמי שאין ילדים קטנים יכול לנסוע, והוא, אבא, ממלא את שני התנאים, לכן נראה שמותר לו, בתור יחיד, לנסוע. ר' ניסן בתור ראש המדברים ענה לאבא, שלכאורה הוא צודק בטענתו, כי לפי מכתבו של הרבי הוא יכול לנסוע, "אבל",

Limited-Time Special Promotion!

Until Yom Kippur, buy the *bestselling*:

Family Purity A Guide To Marital Fulfillment

Rabbi Fishel Jacobs

• only \$22! •

Go to: www.FamilyPurity.com
To order online now! *Postage Free!*

Many retailers are participating in promotion! Ask!
Bulk/Special orders, *shiurim, Nesbei-Chabad*:
order@FamilyPurity.com.

כתיבת ספר תורה

לזכר הרבנית חנה ע"ה פיזם

והוריה ר' יוסף ישראל הכהן ב"ר שלמה הכהן הי"ד זינגר

ומרת שיינדל ב"ר אברהם אלטר ע"ה רובינשטיין

ולקבלת פני משיח צדקנו הרבי שליט"א מליובאוויטש

התחלת כתיבת הספר נעשתה בשעתו ע"פ הנחיית הרבי שליט"א מלך המשיח
ב"אגרות קודש" לרבנית חנה ע"ה, עד היום נכתבו 50 עמודים בספר.
התוכנית לסיימו בעז"ה ליום היארצייט הרביעי ג' אלול ה'תשס"ז –
הספר יוכנס בעז"ה להיכל בית הכנסת חב"ד המרכזי בקרית שמואל.

בספר תורה 245 עמודים

\$130 (כולל הקלף) לעמוד = \$32,000, בעמוד 42 שורות.

כתיבת מילה – \$4 כתיבת עמוד – \$130

כתיבת שורה – \$18 פרשה קצרה (4 עמודים) – \$520

פרשה ארוכה (6 עמודים) – \$780

את ההשתתפות ניתן להעביר ישירות לסופר

הרב ארי'ה פרקש שי' – 054-7655770

או לבנים: הרב יוסף שי' (052-6109623) שמעליה שי' (050-4177087)

מס' חשבון בבנק הדואר 3818779 ע"ש פיזם שמעון יהודה (חובה להודיע על הפקדה).

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מְלוּךְ עַל הָעוֹלָם כָּלוּ

למה הקב"ה מצפה מעם ישראל שימליכו, והלוא הוא מלך מצד עצמו? מדוע שיהודי מצד עצמו יבקש את מלכותו של ה'? מה ההבדל בין 'מלך' ל'שליט'? ומדוע שלימות המלכת ה' היא בהמלכת המלך המשיח? מבט מיוחד ומרתק לראש השנה על פי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

אף לא ראה אותו מעודו, אך הוא רואה את השוטרים הסובבים בחוצות עם אלות ואקדחים ומטילים את אימתם.

אבל ה"מלך" שולט בהסכמת רצון העם, כלשון חכמים "מלכותו ברצון קבלו עליהם". המלך שואב את כוחו מהעם שרצה ובחר בו. העם מכיר את המלך ומכבד ומעריץ אותו, ובשל כך הכתירוהו למלך. התנשאות המלך היא מהעם שרומם אותו, והעם ממלא את פקודות המלך בשמחה וברצון, הוא מרגיש את רוממותו והתנשאות המלך ולכן הוא בוחר לציית להוראותיו, גם אם הם בלתי מובנים בשכל העם.

זו משמעות הכתרת ה' למלך עלינו: הקב"ה אינו זקוק לנו כדי למשול ולשלוט בעולם ולהנהיגו כרצונו, שכן הוא אדון הכל. אך יכול להיות שמלכותו ושלטונו על הנבראים יהיה בעל כורחם וללא הסכמתם, ובמוחם ולבם הם יתנגדו לשלטונו ומלכותו; עבודת היהודי בראש השנה היא להמליך את ה' על העולם, שבמוחם ולבם של הנבראים הם יחפצו וישתוקקו שימלוך עליהם!

על-ידי שהנבראים יתבוננו בגדלות הבורא תורגש אצלם רוממותו, והם יפנו ויבקשו ממנו מכל לבם שיהיה מלכם, והם יקיימו רצונו לא כפקודה וגזירה, אלא באהבה ושמחה הנובעת ממעמקי רצונם לקיים פקודותיו ומצוותיו, "מלכותו ברצון קיבלו עליהם".

הכתרת המלך אינה רק בבקשה ומלל חיצוני, אלא בעיקר בתוכן פנימי של בקשה

ראש-השנה, ישראל ממליכים את ה' למלך.

משמעות ההכתרה

צריך להבין מה משמעות ההכתרה: וכי ללא שבני האדם, בני תמותה, יכתירו את ה' למלך, הוא לא יהיה המלך והבעלים של העולם? הרי הוא-הוא ברא את העולם והוא מולך ושולט בו בין אם הברואים יסכימו למלכותו ובין אם לא?

והרי בשונה ממלך בשר ודם היונק את מקורו, כוחו וסמכותו מהעם שבחר בו, הקב"ה הוא היוצר והבעלים של העולם ואינו זקוק שימליכו אותו, אם-כן מה ענין ההכתרה של הקב"ה הנעשית בראש-השנה?

"המלוכה והממשלה"

"לחי העולמים"

לכל מילה בלשון הקדוש משמעות מיוחדת וגם מילים דומות, אינן סתם מילים נרדפות, אלא לכל מילה משמעות מדוקדקת. "מלך" ו"מושל", הם מילים זהות שמשמעותם שליטה בזולת, אך יש משמעות מיוחדת לכל אחת מהמילים:

"שליט" משמעותו אחיזה בהגה השלטון בכוח. המושל העריץ שולט באזרחיו למרות התנגדותם הוא מפחיד ומדכא אותם בצבאו החזק ומאלצם להישמע לפקודותיו. העם אינו מכבד ומעריך אותו באמת, ויתכן שהוא

יום הדין ויום ההכתרה

נוסף לכך שהימים הנוראים הם ימי דין לכל ברואי תבל מי לחיים ומי למוות, וכל אחד נכתב בספר המתאים: "ספרי צדיקים", "ספרי רשעים" ו"ספרי בינונים" – כפי המקובל בכל היעולם – הרי שתורת החסידות שמה דגש בעיקר על הדבר החשוב והעיקרי ביותר בראש-השנה הוא "המלכת והכתרת הקב"ה למלך על העולם".

וכן אמרו חז"ל (רי"ה, טז, א. לד, ב): "אמרו לפני בראש השנה מלכויות כדי שתמליכוני עליכם". לכן מיד בתפילה הראשונה של ראש השנה, תפילת ערבית, מבקשים "מלוך על העולם כולו", "מלך על כל הארץ", וממשיכים ומבקשים זאת בשאר תפילות היום.

גם המצווה העיקרית והמרכזית המיוחדת של ראש השנה – השופר, ענינה הראשון והעיקרי הוא הכתרת ה' למלך. וכן משתמע מדברי רבי סעדיה גאון, המונה עשר סיבות לתקיעה בשופר, והסיבה הראשונה והחשובה והנעלית מכולם, היא ש"אנו ממליכים עלינו את הבורא", כפי שהיה נוהג בשנים ההם שבהכתרת המלך תקעו בשופר.

אכן, כבר בראש-השנה הראשון, ביום ברוא אדם הראשון, עוד לפני החטא והתשובה, הוא הכתיר את ה' כמלך על העולם, באומרו לכל ברואי תבל: בואו ונשתחוה ונכרעה ונברכה לפני ה' עושנו, ה' מלך גאות לבש גוי, ומני אז ולדורות מידי

יהיה בימות המשיח: "ובכן תן .. שמחה לארצך וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך, ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו"; "והרשעה כולה בעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ; "ותמלוך אתה הוא ה' אלוקינו לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך, ובירושלים עיר קדשך..."¹, כאשר הכמיהה לגאולה עוברת כחוט השני בכל תפילות היום.

וכך אומר הרבי בהתוועדות ראש השנה האחרונה לה זכינו – בשנת תשנ"ב: **ראש השנה שייך במיוחד לגאולה האמיתית והשלימה, שהרי ענינו של ראש השנה – הכתרת המלך, ושלימות מלכותו תהיה בהתגלות מלכותו של מלך המשיח בגאולה האמיתית והשלימה, כפי שמסיימים בברכות שופרות בתפילת מוסף של ראש השנה 'תקע בשופר גדול לחרותנו', שאז תתקיים הבקשה של 'מלוך על העולם כולו בכבודך' בתכלית השלימות. וכשהיהודי אומר בתפילת ראש השנה ברכה זו של 'תקע בשופר גדול לחרותנו', צריכה הגאולה לבוא בפועל ממש.**

ובהזדגשה יתירה בזורנו זה, שהוא הזור האחרון של הגלות והזור הראשון של הגאולה ש"כבר כלו על הקיצין" ובני ישראל עומדים מוכנים לגאולה, במהרה בימינו בקרוב ממש".

מקורות: לקוטי תורה לראש השנה. התוועדות ראש השנה תשנ"ב. ועוד.

עליו ויקבלו עבד, מתבטא שמציאותו האמיתית של היהודי זה אלוקות, ובלי אלוקות אינו יכול להתקיים. אם-כן, המלכת ה' בראש השנה היא מתוך הקשר העצמי של היהודי וה' שהם מציאות אחת, ובלשון הזוהר "כולא חד".

ראש השנה אינו רק תחילת השנה, הוא "ראש" השנה – כשם שראש האדם הוא מקור חיות הגוף כולו, כך ראש השנה הוא מקור חיות כל השנה כולה.

כשמכתירים את ה' ומקבלים מלכותו בראש השנה, פועלים על השנה כולה! מההכתרה בראש השנה שואבים כוח בחיי היום יום, שבשלוש מאות ושישים וחמש ימות השנה, נדבוק בהתמדה בעבודת ה' בקיום התורה והמצוות!

שלימות התגלות המלכות

שני ימי ראש השנה הנם עת רצון מיוחד להתחזק ביתר שאת ויתר עז בעניני הגאולה, שהרי תפילות ראש השנה מלאות בבקשות לגאולה, כגון "וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה", ושלימות התגלות מלכותו של הקב"ה בעולם תהיה בימות המשיח, ועל ידי המלכת המלך המשיח.

כן הוא גם בתפילות הנוספות שיעודן

– הכנעה והתבטלות העם למלך ונכונות לבצע פקודותיו.

באקט של תקיעת השופר בראש-השנה, מכריז היהודי כלפי ה': אני מסיר ומבטל את כל רצונותי האישיים, והנני מקבל עלי עול מלכות שמים, ונכנע כלפיך בכל לבי ומאודי ומוכן אני לקיים כל מצוותיך במחשבה, דיבור ומעשה.

תחינה ובקשה שה' ימלוך עלינו

בתורת הקבלה והחסידות מוסבר שבסוף השנה מסתלקת החיות שהקב"ה נותן לעולם, ואילו לא ישוב הקב"ה וימשיך את החיות, לא יהיה קיום לעולם. לכן, כאשר מגיע ראש השנה, צריכים בני ישראל לקבל את מלכותו של הקב"ה, שבכך מעוררים בו את הרצון למלוכה. כאשר הקב"ה מקבל את המלוכה, הרי הוא משפיע חיות חדשה לעולם.

המשכת הרצון למלוכה, נעשית על ידי הביטול בתכלית כלפי הקב"ה. וכמו מלך בשר ודם, שכאשר רואה את העם בטלים אליו – מעורר בו הדבר רצון למלוכה.

וכך, במעמד תקיעת שופר היהודי מרגיש שמציאותו האמיתית היא הקשר עם הקב"ה. הכתרת ה' למלך אינה רק מרצון פנימי לדבוק בה', אלא מביטוי עמוק ביותר של מציאותו הפנימית, בתחוננו לה' שימלוך

מגיעים לרבי...

צילום: מאיר אלפסי

מוקד הרשמה ממוחשב של "הכנסת אורחים"

המתעניינים, ומעבירים להם במעט הזמן שברשותם (של המבקרים) את הנקודות המרכזיות מה"דבר מלכות" השבועי, ואף מסכמים להם בקצרה את בשורת הגאולה והגואל הנצחי כפי שנמסרה מתוך בניין זה לכל רחבי תבל.

(וכבר העיר אחד התמימים, על פי המבואר בחסידות בקשר לשלשה סוגי ההשפעות: בית (-) מקיף הרחוק) לבוש (-) מקיף הקרוב) מזון (-) מתלבש בפנימיות), כך עוברים המבקרים ב-770 את המסלול: בית - 770, לבוש - הכיפה המעוטרת בהכרזת הקודש שמוצמדת מייד לראשם, מזון - לימוד "תורתנו של משיח" שחודר בפנימיות).

היום זכינו לסייע בגופנו לבניית בית רבינו שבבבל, היה זה מיד לאחרי שיעור גאולה ומשיח המרכזי כאשר בדיוק אז הגיע

יום ראשון, י"ז אלול

ביום זה לפני תשע עשרה שנה, הניח הרבי שליט"א מלך המשיח בידיו הק' את אבן הפינה להרחבת והגדלת "בית רבינו שבבבל" - בית משיח, כך שזהו יום מתאים להרבה מהתמימים להביא לכאן את המקורבים מה"מבצעים" או מה"שיעורי תורה בטלפון", וכך חוזרים על עצמם המראות המוכרים של כל יום ראשון כאשר הרבה מהיהודים המתגוררים בעירו של נשיא הדור מנצלים את היום החופשי ובאים לביקור וסיור בבית המקדש דזמננו זה אשר אחד השמות שלו הוא "תלפיות" - תל שכל פיות פונים בו".

מגדילים לעשות התמימים שאף מתיישבים ללמוד עם המבקרים

אליכם,

משפחתי היקרה

אשר בארץ הקודש!

בשורות אלו אני זוכה לפתוח את ה"יומנו של תמים" הראשון לשנת הקבוצה שלי, שנת הלימודים ה'תשס"ז, כשליבי מלא תודה לה' וכולי נרגש על הזכות המיוחדת שנפלה בחלקי, להביא בכל שבוע לאלפי חסידים ומקורבים בכל רחבי תבל את האורה המיוחדת ששוררת פה, ב-770, ד' אמותיו של הרבי שליט"א מלך המשיח, את התפילות, ההתנועדות, החוויות וההתרחשויות, ושאר כל האירועים שמתרחשים כאן, במקום הכי קדוש בעולם, המקום בו חי ופועל נשיא הדור, הרבי שליט"א מלך המשיח.

בליבי אני נושא תפילה לה' שאזכה ואצליח בתפקידי, ושמודור זה יפעל את פעולתו, ובזכותו יקבלו אלפי הקוראים חיות חסידית מוגברת, ויחזקו את הקשר הנצחי שלהם עם בית זה - "בית רבינו שבבבל", ועוד והוא העיקר, עם היושב בתוכו, הרבי מלך המשיח.

ולפני שאעבור לתיאור השבוע הראשון שלי ב-770, אסיים בעניין הכי עיקרי ומתבקש בקשר לכתיבת יומן שכזה: האמונה והבטחון אשר בעזרת ה', אזכה בקרוב ממש, עוד ביומן של שבוע זה, ובתחילתו, לתאר לכם ולכל הקוראים, את האירוע הנכסף שכולנו מצפים לו בכליון עיניים, האירוע שהולך להתרחש פה בסעוון סעוונטי בקרוב ממש - התגלותו המלאה לעיני כל של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח.

צילום: מאיר אלפסי

אחד האורחים מגיע עם מזוודה על רקע חדרו של הרבי

זה היה בשנים עשרה בלילה...

את הסיפור שלהלן, סיפר אחד התמימים, בהתוועדות הקבועה של יום שני:

היה זה בפתיחת שנת הלימודים החדשה, כאשר בת אחת המשפחות המקורבות לחב"ד בטירת הכרמל החליטה פתאום שהיא לא ממשיכה את לימודיה בבית ספר חב"ד שבקריות אלא עוברת לבית ספר ממ"ד בעיר.

לאחר שהוריה ומרת מרקוביץ, שליחת הרבי מלך המשיח במקום, לא הצליחו לשנות את דעתה, היא אכן התחילה את היום הראשון בבית ספר החדש.

בלילה שלאחר מכן, מצאה מרת מרקוביץ את עצמה מדברת בליבה אל הרבי ואומרת: "רבי, אנחנו עשינו מה שביכולתנו, עכשיו אנו מעבירים את העניין לטיפולך, אנא, הכנס בליבה של הילדה לחזור לבית הספר שלך שתגדל להיות אשה חסידית הקשורה אליך". זה היה בשעה שנים עשרה בלילה.

למחרת בבוקר הילדה מתקשרת לבית משפחת מרקוביץ כשבפיה השאלה: "באיזה שעה עוברת ההסעה לבית ספר חב"ד?"

כשביררו אצלה את הסיפור המלא, היא סיפרה שפתאום באמצע הלילה היא הרגישה שהיא איננה מוכנה בשום אופן להמשיך בבית ספר שאינו חב"ד, מין החלטה עיקשת כזאת שהיא איננה יודעת מהיכן זה בא לה.

כשנודע הסיפור למרת מרקוביץ, היא הזדרזה להתקשר ולברר באיזה שעה בדיוק היא קיבלה את ההחלטה הברורה, מיותר לציין שהתשובה היתה: "שנים עשרה בלילה..."

מזגן חדש ל-770, גדול וכבד, וכשראינו שהכושים לא מצליחים להעמיד אותנו במקומו המיועד לו, זינקנו ממקומותינו וביצענו את המלאכה, גם זה מתאים להפליא לשיחה שנאמרה בתאריך זה בה קורא הרבי לכל יהודי להשתתף בבניית בית זה בגופו ובממונו.

בערב התקיימה התוועדות חגיגית לכבוד יום ההולדת של שני המאורות הגדולים, ולנו, לתלמידי ה"קבוצה" החדשה זה הזכיר ש...היום המיוחל הגיע... יום פתיחת שנת ה"קבוצה", שנה תמימה אצל הרבי, "המאור הגדול"...

יום שני, ח"י אלול

הבוקר, חיכתה לנו קבלת פנים חמה ב-770, היו אלה קבוצה נוספת של חברינו ל"קבוצה", שנחתו לפנות בוקר, והספיקו להגיע לכאן, עוד לפני ה"סדר" הראשון של ח"י אלול – יום תחילת ה"סדרים". לא ניתן לתאר במילים את האושר

בר מצווה מאוחרת

ר' ישראל גיאן, מקהילת אנ"ש בשכונת גילה הירושלמית, שוהה בתקופה זו ב-770. באותו יום שני שוחח ר' ישראל עם אחד התמימים, וכשתוך כדי השיחה התברר שהרב גיאן מעולם לא ערך חגיגת בר-מצווה, מפני שרק שנים לאחר מכן החל להתקרב לחיי תורה ומצוות, הציע לו הבחור עמו שוחח לנצל את ההזדמנות שהוא נמצא כאן ב-770, ולערוך חגיגת השלמה לבר-מצווה. זאת בהסתמך על הוראת הרבי מלך המשיח שליט"א במקרה דומה, שהורה על עריכת השלמה לסעודת מצווה שלא התקיימה בזמנה.

מעניין לציין, שבדיק שנה לפני, בח"י אלול תשס"ה, באותו מקום – בית משיח 770, ערך ר' ישראל חגיגת בר-מצווה מאוחרת ליהודי בן 93 (!) שרק באותו יום הניח תפילין לראשונה בחייו.

קעת לאחר שנה, הגיע הזמן לחגיגת הבר-מצווה של ר' ישראל עצמו, בהשתתפות ידידו ר' אריה פראגר תושב קראון-הייטס, שריתק את הנוכחים בשפע סיפורי מופת מהרבי מלך המשיח שהוא עצמו זכה ליטול בהם חלק.

בסיום ההתוועדות, יצא ר' ישראל את 770, ובדרכו פגש מכשיר וידיאו שהקרין מראות קודש מהרבי שליט"א. והנה על המסך מופיעה דמותו הקדושה של הרבי עורך זימון על הכוס בעת התוועדות ל"ג בעומר תשל"ה.

תאריך שלנו אינו אומר משהו מיוחד, אך עבור ר' ישראל גיאן יש משמעות עמוקה לתאריך זה, בפרט היום לאחר ההתוועדות. ל"ג בעומר תשל"ה זהו יום הבר-מצווה המקורי שלו...

מחויבותם להשתתף ב"סדרים", ועל הנחת-רוח הרב שנגרם לרבי מהנהגה נאותה של תמים ב"קבוצה".

היום בערב התקיימה ההתוועדות הקבועה של תלמידי התמימים, במהלכה נשמעו מפי התמימים סיפורי מופתים רבים שמביאים לידי ביטוי שוב ושוב את העובדה הברורה אשר "מלך המשיח נמצא ופועל בעולם" (ראה מסגרת).

יום שלישי, י"ט אלול

השנה, 'תשרי' הקדים לבוא. עוד לא 'שבת סליחות' אפילו, וכבר 770 מתמלא באורחים, בלי עין הרע. איך אמר לי היום אחד האורחים כששאלתי אותו לפשר הקדמת בואו לעומת השנים הקודמות: "פשוט התגעגעתי..."

אשרי עין ראתה זאת... החיבוקים,

מאנ"ש אשר לפני שמכניסים את הספר תורה לביהכ"ס המיועד, מכניסים אותו קודם כל למקום שממנו יוצאת תורה לכל העולם הלא הוא בית משיח – 770, כך שהיום זכו הספרי תורה כולם בראשות הספר החדש להצטרף לריקודי ה"יחי".

כאמור לעיל, היום התחילו באופן רשמי ה"סדרים" לתלמידי ה"קבוצה", וזהו אכן מחזה מרנין לראות כך את 770, כאשר מאות תלמידי ה"קבוצה" החדשה יושבים ולומדים במרץ ובהתלהבות, ובכך מבטאים את התודה האין-סופית לרבי על שנתן לנו את המתנה הנפלאה הזאת ששמה "קבוצה" והעניק לנו את הזכות להיות בביתו ובמחיצתו במשך שנה שלימה.

בתור יריית פתיחה לתחילת ה"סדרים", ניגש ר' יצחק שפרינגר – המשיח בשיבה – למקרופון ודיבר בפני התמימים בסגנונו המיוחד, החי והתוסס, על זכותם העצומה של התמימים שהגיעו ל"קבוצה", על

והשמחה... המבטים אומרים: "אשרינו שהגענו לזה!"

"זה לא עוד תשרי, עכשיו מדובר על שנה שלימה, כן, ממש כך! שנה שלימה עם הרבי..."

770 זה מקום עם הרבה הפתעות ואירועים לא שגרתיים, את זה כולם יודעים. היום, התוודענו לזה בצורה מוחשית ביותר, כאשר במהלך ריקודי ה"יחי" שאחרי התפילה הוצאו פתאום כל הספרי תורה מן הארון, והצטרפו לריקודים כשהם נישאים ביד הרוקדים. ממש שמחת תורה...

בתחילה, לפני שהתברר העניין, חשבתו שאולי משהו מציא פתאום בשיחה שהרבי אומר שקבלת המלכות צריכה להיות ביחד עם אחיזה בספר תורה וכיו"ב... אך מהר מאד התברר העניין אשר אירוע זה קשור עם הכנסת ספר תורה שהולכת להיות בעז"ה במוריסטאון שבניו ג'רסי ע"י ר' אבי פיאמנטה ומשפחתו, וכפי שנוהגים הרבה

במוצאי מנוחה קידמוך תחילה.

צילום: מאיר אלפסי

וברכנו אחד את השני בברכה לבבית לשנת "קבוצה" מוצלחת ופורייה, שנה מלאה בהתקשרות איתנה לרבי שליט"א מלך המשיח.

יום חמישי, כ"א אלול

ברכות "הגומל" הרבות שנשמעו מכל עבר בעת קריאת התורה במנינו של הרבי, הוכיחו מעל כל ספק שחודש תשרי הקרב ובא הולך להיות אחד מה"תשריי" המלאים ביותר, כזה תשרי שליובאוויטש לא ראתה הרבה שנים...

כאן המקום לציין את ההיתר המיוחד אותו פסקו רבני שכונת קראון הייטס לפיו ניתן לברך את ברכת "הגומל" כל אחד ממקומו ובלבד שיהיו עשרה ששומעים ועונים את הנוסח הנהוג. טעם ההיתר הוא – ככל הנראה – בשביל לחסוך את הטרחה

בשעות אחר הצהריים נשמעים מכיוון עזרת נשים קולות של ילדים מכריזים פסוקים ומזמרים את שירת ה"יחי", התמימים מה"קבוצה" המסיימת מסבירים לנו שזהו הסימן לדעת שהגיע יום רביעי... השבוע הראשון של "קבוצה" כבר עומד להסתיים. צריך להתחיל לנצל את השנה היקרה.

ההתוועדות הקבועה של תלמידי ה"קבוצה" בוגרי ישיבת צפת שמתקיימת ביום זה, הכפילה השבוע את עצמה בעקבות הימצאותם של ה"קבוצה" החדשה, כך שהתמימים מ"קבוצה" ס"ו התקבצו במקומם הקבוע – יצעל שול, שם התוועדו יחד באהבת רעים, מנסים לנצל את הרגעים האחרונים שנשארו להם להיות ביחד לפני שתסתיים השנה הנפלאה וכל אחד ימצא את עצמו במקום שליחותו החדש. לא רחוק משם, בחצר משפחת רייך, התוועדנו אנו, תלמידי קבוצה ס"ז, הרמנו כוסיות לחיים

הנשיקות והקולעים בכניסה, הכל ביחד מתחבר לתמונה אחת ברורה: הבנים הגיעו לאבא. אחרי שנה של הכנות, לימוד בעל-פה, השגת כספים ושאר הקשיים הנלווים לנסיעה, הנה, התגשם החלום, מגיעים לרבי. בתפילת מעריב כבר התחלנו להרגיש את הצפיפות המוכרת של תשרי, מצטופפים ליד הרבי. ברכנו אבינו (מפני ש)כולנו כאחד.

יום רביעי, כ' אלול

אחת לכמה שעות נוחתת ב-770 קבוצה נוספת של תמימים שבאו להיות עם הרבי במשך חודש תשרי, הצפיפות גוברת ולשמחה אין-קץ, התמימים שרק הגיעו לפני כמה שעות והתקבלו ע"י חבריהם בשמחה ובאהבה, מייד הופכים להיות מארחים ומקבלים את הקבוצה שמגיעה בהפרש של כמה שעות מהם.

צילום: מאיר אלפסי

סערת ריקודים לפני ואחרי 'סליחות'

לתוך החנות זוג תמימים חיים ותוססים, חמים וטריים, הרגע יצאו מהתנור הלוהט של כל ענייני היהדות – 770.

התמימים כמובן לא מאכזבים, מיד הם פותחים באש ושולפים יוארטי חזק מהידבר מלכותי, משולב בסיפור חסידי מלבב. מדליקים את היניצוף משיחי החבוי בלבבות היהודים.

לאחר הנחת תפילין והכרזת יחי משולשת, נפרדים התמימים מהיהודי המתוק כשהם לא שוכחים כמובן להזכיר לו שוב את העובדה אשר הבית ממנו הם באים איננו בית פרטי של חסידי חב"ד אלא הוא המקום המתאים לכל יהודי באשר הוא, ולכן לא נותר לו אלא לפנות מזמנו ולקפוץ לביקור, סיור ולימוד בביתו הנצחי של נשיא הדור.

שבת קודש פרשת נצבים-וילך, "שבת סליחות", כ"ג אלול

בין שלל החוברות והקונטרסים שמילאו את השולחנות של 770 בכניסת השבת בלטו להם משום מה קבוצת דפים בצבעים שונים,

"מקום למבצעים".

העניין לא פשוט כלל. יש למצוא זוג בחורים שעושים קבוע באחר המקומות בניו יורק, ולנסות לירש את מקומם למשך השנה הקרובה, כך שמיד אחרי שחרית במניינו של הרבי, ניתן לראות בחורים רבים מה"קבוצה" המתחילה שמנסים את מזלם במציאת המקום המיוחל.

תשובות בסגנון של "כבר סגרתי עם מישהו" או "אני ממשיך פה עוד שנה" אינם נדירות במיוחד, כך שהתמימים זוכים לעבור מסכת ארוכה של בירורים וחיפושים עד להצלחת העניין. אכן, התורה נקנית ביסורים...

אני אישית, הצלחתי ב"ה למצוא את הזוג המיוחל והצטרפתי אליהם למסלולם הקבוע באחד משרדות החנויות במנהטן.

תמיד ידעתי שה"מבצעים" בניו יורק זה משהו מיוחד, שונה לגמרי מהארץ, אבל כשראיתי את השמחה העצומה שפורצת אצל היהודים בבואם של הבחורים, הבנתי שמדובר על משהו לא רגיל בכלל, אלו יהודים ששקועים כל השבוע עמוק ב"ביזנעס" האמריקאי, רחוקים (בגלוי) מכל סממן יהודי, ופתאום הם מקבלים הישר

דציבוראי העלולה להיווצר מההמתנה לעלייתם של המברכים אחד-אחד לבימת הקריאה.

מתפילה לתפילה ניתן להבחין בעלייה במספר המשתתפים, והתמימים מדווחים אשר עוד לפני שבת ינחתו קבוצות נוספות, וכל זה כמובן עוד לפני בואם של הקבוצות הגדולות שיגיעו בעזרת ה' במשך השבוע הקרוב.

מיד לאחר ריקודי היחי' שאחרי מעריב, והשמעת השיחה היומית, מתיישבים התמימים לשיעור העיוני בענייני גאולה ומשיח, המתקיים כל ליל שישי בזמן זה, ומקשיבים בריכוז למוסר השיעור שהפעם היה זה הרה"ת **מנחם מענדל פרידמן**, משפיע בישיבת חב"ד יפו, התמימים מקשיבים ואף משתתפים בשאלות ובירורים. גם חלקה של הגשמיות לא נגרע, המארגנים דואגים לכיבוד כיד המלך עבור המשתתפים.

ערב שבת קודש, כ"ב אלול

אחד מהדאגות המרכזיות שתופסות את מוחו של הבחור שמגיע ל"קבוצה" היא:

האורחים משתתפים בסדרי הלימוד של "הכנסת אורחים" צילום: מאיר אלפסי

ממשיכים להם אירועי הערב השמח, כאשר במערב 770 נערכת התוועדות לכבוד סיום ספר אהבה ברמב"ם ותחילת ספר זמנים, ובאותו זמן ממש מתוועדים הרבה מהתמימים על בימת ההתוועדויות, ולאחר זמן לא ארוך של התוועדות פורצים כולם בריקודים ספונטניים בכל שטח 770, כאלה ריקודים שסוחפים איתם גם את אנשי תושבי השכונה, והניגון המנצח הוא כמובן "כתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתוקה" במנגינה הידועה, אלא שהתמימים – חיילי בית דוד – לא מצליחים להתאפק הרבה זמן ומחר מאד מתחלפות המילים ל"יחי אדוננו" כשהמנגינה נשאר אותה מנגינה, כולם רוקדים ומקפצים ואני אומר לעצמי: "אמת, שילוב מוצלח בהחלט, אין יותר שנה טובה ומתוקה מאשר ה"יחי אדוננו", שנה שכולה נחת לרבי, שנה של התגלות מושלמת".

היסליחות עם הרבי מתחילים בשעה אחת בדיוק, ונמשכים כחצי שעה כשבסיומם מכריזים יחי שלש פעמים ושוב פורצים בריקודים אל תוך הלילה.

רבי, "כולם נקבצו ובאו לך",
התמימים הגיעו בהמוניהם,
רוצים להיות איתך, רוצים לראות
אותך, עשה למען התמימים המסורים!
**יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח
לעולם ועד**

נגון "ימין ה' רוממה" המיוחס לרבי ה"צמח צדק", וזאת לרגל יום הולדתו החל בשבוע הקרוב.

במשך הצהריים אנו זוכים להתוועדות קצרה עם הרב **מרדכי ענתי** שליח הרבי מלך המשיח בפלורידה, שמתוועד עם מקורביו ממקום שליחותו שנמצאים בימים אלו כאן. מאוחר יותר מצטרף להתוועדות רי **ישראל גרינברג** שמרתק את הקהל בסיפוריו המוגשים על ידו בסגנון מיוחד, מלא לחלוות חסידית.

הריקודים שפורצים במהלך ההתוועדות עוברים לאחר מכן לקידמת 770, שם מתחלף הניגון ל"יחי הרגיל שלפני התפילה.

מוצש"ק, ליל סליחות

השנה, איננו יכולים שלא להיזכר בדבריו של הרבי מלך המשיח בקשר ל"סליחות", שבליובאוויטש עד שהיו מגיעים לסליחות 'האָט מען זיך געשאַקלט' (התנדנדו)... וזאת בזכות התדפיס המיוחד שיצא לאור ע"י וועד חיילי בית דוד לקראת שבת זו בו מובאת השיחה המיוחדת בשלימותה, כך שכשהגיע מוצאי שבת, התכוננו ב-770 לקיום הוראה זו בהידור...

בעקבות תקלה טכנית שארעה במערכת החשמל, נאלץ הלילה המיוחד להיפתח בקצת בלאגן ואי-סדר, אך מהר מאד

במבט מרחוק זה היה נראה שההבדל הוא רק בצבע אך התוכן זהה, אבל כשעברתי על הדפים בעיון, התברר לי שיש שם עוד משהו שונה... השפה. כן, שוב זה ה"דבר מלכות" שלימודו הולך ומתפשט ברחבי העולם. הפעם מדובר דווקא על ה"דבר מלכות לנוער", ארגון שמתופעל ע"י תמימים מ-770 ומהארץ ומנוהל ע"י תנועת הנוער צבאות ה' ארה"ק, כאשר בכל שבוע יושבים צוות תמימים מעבדים את רעיונות ה"דבר מלכות" השבועי, ומגישים אותם בצורה קלה ומובנת לילדים. לאחרונה הם הגדילו לעשות ותרגמו את התוכן המעובד לאידיש ולאנגלית, ועוד היד נטויה.

את שירת ה"יחי" שאחרי ה"לכה דודי" לא ניתן לתאר במילים, וזאת לא מליצה. יש דברים שכדי להבין אותם חייבים להיות פה. אתם מוזמנים.

לברוח לגמרי מהתפקיד – אי אפשר, לכן אנסה בכל זאת להעביר מעט מן האין-סופי: הרגליים קופצות, הפה חוזר שוב ושוב על המשפט הקדוש, עיני כולם מופנות לכיוון מקומו של הרבי, והלב אומר, צועק: "רבי! בדיוק במקום הזה שמענו את נבואתך הוודאית אשר "הנה הנה משיח בא" ו"מנחם שמו", בדיוק במקום זה שמענו את פסיקתך הברורה אשר בבניין זה תתחיל התגלות השכינה ופה ירד בית המקדש השלישי, בדיוק במקום זה ראינו אותך, רבי, מעודד לעיני כל העולם את שירת ה"יחי", והיום, אחרי שנים עשרה שנה שאיננו זוכים לראות אותך, איננו מתייאשים ח"ו, אנחנו באים לכאן כי אנחנו יודעים שאתה נמצא פה בפשטות ממש, והנה אנחנו שרים ורוקדים בכל כוחותינו את שירת ה"יחי" כשעיני כולנו נשואות אליך ומחכים בכליון עיניים לרגע בו יפתח לנו ה' סוף סוף את העיניים ונראה אותך בשיא תפארתך, מעודד אותנו בשני ידך הקדושות וגואל אותנו לגאולת עולמים".

לא לחינם התבטא אחד התמימים – בהשראת מאמר הזוהר "ישראל ומלכא בלחודוהי" – "ישראל ומלכא ב"לכה-דודי"...

את חודש תשרי הקב"ה בעצמו מברך, אבל את התהילים אנחנו אומרים... וכמובן שאף אחד לא מתלונן, כי לומר תהילים במניין של הרבי זו חוייה שאין לפספס, התמימים אומרים את המזמורים בחיות.

סיום התהילים נושק לתחילת התפילה ומשם להתוועדות של הרבי שליט"א מלך המשיח שמתחילה בדיוק באחד וחצי.

אחד הניגונים הבולטים בהתוועדות היה

תחל שנה וברכותיה

מקופל בין הרגליים, השארנו נשק וציוד רב ששימשו את אויבנו נגדנו. תפילתנו שבשנה הבאה נשוב לכל אותם מקומות מהם נסוגנו, ובמקומה של תוכנית ההינתקות נזכה לתוכנית התחברות לתורה תשובה וארץ ישראל והתגלות הרבי מלך המשיח.

גאולה. המושג "גאולה" קיבל ביטוי מוחשי לאור תלאות השנה האחרונה. רבבות

חיילי צה"ל נסוגים מלבנון. צילום: חזר צה"ל

החיילים למוזון, לינה, ואפילו בידור וציפורים לחיילים, בה בשעה שמול האויב האמיתי בלבנון, הוא לא הצליח לדאוג לחיילים אפילו לא למים קרים... נקווה שכל מי שהיה שותף למחדלים, ייקח אחריות בסיסית, ילך וישוב לביתו.

בריחה. מושג שהפך בשנים האחרונות לדגל גאווה. זה החל בבריחה המבישה מלבנון, המשיך בבריחה מחבל עזה ומצפון השומרון. כל בריחה הפכה אצל המדינאים והפוליטיקאים לניצחון. תרועות חוצרות נשמעו נוכח "ההישגים הגדולים" בעוד רוב הציבור בישראל הלך שולל אחר מנהיגיו שהובילוהו לעברי פי פחת.

"מלחמת שתי הנסיגות", כך כינו רבים את המלחמה האחרונה בה נאלצנו לחזור בעל כורחנו בדיוק לאותם מקומות משם ברתנו בבושת פנים. במלחמה האחרונה התברר עוד, כי בבריחה מלבנון, כשזנבנו

משך השנה האחרונה זעקנו במדור הנוכחי, התרענו, הפצרנו, עוררנו דירבנו, כאשר מעל הכל הבאנו שוב ושוב את עמדתו הטהורה של הרבי מלך המשיח בנושא שטלטל את העם בישראל.

"נושא" אמרנו; אמנם היו נושאים רבים, כאשר השלושה העיקריים היו: ההתנתקות, ההתכנסות ומלחמת לבנון. ובכל זאת, הם אינם אלא נושא אחד שגורם לגרורות ממאירות וקטלניות עבור עם ישראל בארץ ישראל.

את המדור ייחדנו הפעם למעין סיכום של המושגים המרכזיים שהיו על סדר היום הציבורי בישראל, מושגים שליוו אותנו בשנה הקשה והכואבת, שנה בה שילם עם ישראל מחיר יקר בנפש ובממון על מחדלי השלטון. אנו בטוחים כי כל המאורעות האחרונים הינם חלק בלתי נפרד מפעמי המשיח המתדפקים על דלתותינו, ונזכה תיכף ומיד לשנת גאולה וישועה בהתגלות הרבי מלך המשיח.

ה"כתומים" מגיעים למסקנה הבלתי-נמנעת: רק משיח!

אודי אדם. אלוף פיקוד הצפון שלקח על עצמו את האחריות למחדלים החמורים של מלחמת לבנון והתפטר מתפקידו. בניגוד לחבריו שאמנם לקחו אחריות, אך מעדיפים לזרוק את האשמה על השני ולא מוכנים לשלם את המחיר. הם מעדיפים להיאחו בקרנות המזבח.

אודי אדם לכשעצמו משלם את המחיר על חלקו בתוכנית ההינתקות. במבצע הגירוש "המפואר" מגוש קטיף וצפון השומרון, שימש כראש ענף לוגיסטיקה בצבא, ואז התפאר כיצד דאג לרבבות

זו הייתה שנה קשה מבחינות רבות. במידה מסוימת, אירועי השנה הנוכחית אמנם התחילו רשמית בראש השנה תשס"ו, אולם הם המשך ישיר ובלתי נפרד לאירועים הקשים שהחלו חודשיים קודם לכן, עם גירוש יהודי גוש קטיף וצפון השומרון. את גלי ההדף של הארועים ההם הרגשנו במהלך כל השנה הנוכחית • את המדור ייחדנו הפעם למעין סיכום של המושגים המרכזיים שהיו על סדר היום הציבורי בישראל, מושגים שליוו אותנו בשנה הקשה והכואבת, שנה בה שילם עם ישראל מחיר יקר בנפש ובממון על מחדלי השלטון. מאל"ף ועד תי"ו

צילום: דובר צה"ל

רמטכ"ל הגירוש דן חלוץ עם חיילים שנסלחו למלחמה בלבנון

הרב קירשנזפט בפגישה עם מפכ"ל המשטרה, מבצע תוכנית הגירוש

מעורבותם של קציני המשטרה הבכירים, כולל המפכ"ל משה קראדי, במעורבות פלילית וקשרים עם אנשי פשע.

מסתבר שמהו נורא עבר על משטרת ישראל, ממפכ"ל ועד אחרון שוטריה. אותה משטרה שאמורה הייתה להגן על שלומם של בני ישראל ושמירת בטחונם, הפכה בשנה האחרונה למבצעת תוכניות גירוש, פורעת פרעות בעמונה שגרמו לעזוץ בקרב כל

ההתכנסות. כעת הם הודיעו שהם יורדים מאותה תוכנית הזויה, אך מחפשים תחליף בדמות מפת הדרכים. שוב יצאנו לדרך של ספינים מחלחלים.

ויתורים. "ויתורים מביאים לסכנת פיקוח נפש למיליוני יהודים", זעק הרבי מלך המשיח במשך עשרות שנים. השנה קיבל עם ישראל עדות ממשית, חיה וכואבת, בשתי החזיתות, הדרומית והצפונית, נוכח המשמעות של ויתורים. כמה דם עם ישראל צריך להקיז עוד עבור הימור של מדינאים עלובים על חיי אדם.

על כולנו ללמוד את הלקח. משמים אותנו לנו מה המשמעות של הויתורים. ועד כמה אפשר לסמוך על צה"ל החזק והגיבור.

יילר. וועדת זיילר בודקת בימים אלה את

בית ישראל הפנימו שהמסר של גאולה ומשיח הוא המצרך הדחוף ביותר לעם ישראל. כל סימני הגאולה והצרות שיתכפו את עם ישראל בעקבתא דמשיחא התקיימו בנו השנה בהידור רב, כפי המבואר בסוף מסכת סוטה. המלכות תיהפך למינות, בית הוועד ייהפך לזנות, הגליל יחרב ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו.

בסיומה של שנה מצפים אנו לראות את הגאולה האמיתית והשלימה; את המלך מבית דוד, הרבי מלך המשיח, בונה מקדש במקומו ומקבץ נדחי ישראל.

דן חלוץ. הרמטכ"ל שעצם מינויו נעשה בחטא הגירוש אותו ביצע כהלכתו. רמטכ"ל זה נכשל כישלון חרוץ במלחמה מול האויבים האמתיים במלחמת לבנון. חטא היוהרה והשחצנות שלו הביאו לקריסה מוחלטת של המלחמה בלבנון.

אסור לשכוח את השנאה וההרס שהכניס חלוץ נגד המתנחלים בהם ידע להנחית את כח הזרוע, כאשר נגד האויב האמיתי הוכיח חולשה. הוא היה גיבור על עשרת אלפים יהודים נאמנים, וחלש על אלפי אנשי חיזבאללה.

התפכחות. המאורעות האחרונים שהתרחשו בשנה שלאחר הגירוש, הביאה רבים להתפכחות מאשליית השלום המדומה והתוכניות ההזויות שגרמו לאסונות.

אולם בניגוד לציבור, המנהיגים עדיין מנסים להביא לרקוח שוב תבשיל שעתיד להקדיח במהרה. בעיצומה של המלחמה הבטיחו לנו שהמלחמה תביא למנוף לתוכנית

האלוקי ילא תעמוד על דם רעך. הגירוש של עשרת אלפים יהודים מביתם לא הסתיים, והשנה, בעקבות מלחמת לבנון והפקרת העורף הישראלי, נוספו מיליון מגורשים נוספים שחיפשו מקלט ומחסה במרכז הארץ. לשם כך הוקמו ערי אוהלים מיוחדים.

המדהים הוא שהגירוש השני התקיים בדיוק במקביל לימי הגירוש בשנה הקודמת, אולם בניגוד לה, השנה כל בית בישראל הבין את המשמעות הנוראה של עזיבת הבית מאונס. רבנים וגדולי ישראל דיברו על מידה כנגד מידה וחשבו נפש שעם ישראל צריך לערוך בעקבות שתיקתם של חלקים גדולים בעם כאשר גרשו את יהודי גוש קטיף וצפון השומרון.

כל הארץ חסד

כתום. מושג שלא פג טעמו גם לאחר ימי המאבק מגוש קטיף שנצבע כולו בכתום. כל מי שמצהיר על נאמנותו לארץ ישראל ולתורת ישראל, זכה לתואר כתום. 'אני כתום גאה'. הסמל הכתום ניצב מול הכחול לבן. פעם אחר פעם מוכח כי אי אפשר לשני הסמלים לדור בכפיפה אחת.

לבנון. מלחמת לבנון השנייה שהתרחשה השנה, הוכיחה שוב עד כמה אין להאמין לשום מילה של פוליטיקאים ואנשי צבא שהעדיפו את הדרך הדיפלומטית על פני הדרך הצבאית ומחפשים כל העת אפיק מדיני.

מלחמת לבנון השנייה הביאה לקריסת כל המערכות ושבירת המיתוס של 'כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה'. הבנה שאי אפשר לסמוך יותר על הכוח הצה"לי. בשם ה"אנחנו נראה להם" סיכנו פעם אחר פעם את ביטחון עם ישראל. הפעם התברר כי כל בריחה עולה בדמים מרובים תרתי משמע. הכח הוא לא ערבות לביטחון, אלא 'כלי' לסייעתא דשמיא ותו לא. "ביטחון עם ישראל" אמר הרבי למר משה קצב "מגיע מה', וכאשר הולכים בדרך ה' אזי יש גם סייעתא דשמיא".

מטה העולמי להצלת העם והארץ. המטה לא זנח אף לא לרגע את פעילותו בנושאי שלימות הארץ ובטחונה. הפעילות צברה תנופה חסרת תקדים בשנה האחרונה. לצערנו, כאשר כולם זנחו את המערכה על שלימות הארץ, הפיחו ראשי המטה העולמי – הרב שלום דב וולפא והרב יקותיאל ראפ

חסד. הרבה רוע וקושי היו בשנה האחרונה מנת חלקו של עם ישראל, אולם בימים הקשים הללו, התגלה עם ישראל במיטבו, כאשר כמות אדירה של חסד זרמה מכל כיוון איש לרעהו. החסד לא היה רק שעתן היפה של אגודות הצדקה והחסד, אלא גם של אנשים הפרטיים שפתחו את ביתם, לבם וכיסם, ונתנו בכל מאודם, בנפש הצפה ובשמחה, עבור מליון וחצי הפליטים שנאלצו לעזוב את בתיהם בימי המלחמה.

הרבי מה"מ אמר כי הצדקה והחסד הם מהדברים החשובים המזרזים את הגאולה, כפי דברי חז"ל "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה".

טיוח. וועדת החקירה שהקימה הממשלה בשם "וועדת וינוגרד" זכתה כבר לכינוי "וועדת טיוח", כאשר מטרתה המרכזית להוציא את הפוליטיקאים והאחראים למחדלים הגדולים, כשהם נקיים וצחים כשלג. התנגדות ראש הממשלה לוועדת חקירה ממלכתית, מעוררת תהיות ותמיהות. בערב יום הדין, היה מהראוי שאותם פוליטיקאים ואנשי צבא שנתנו ידם למחדלים כה קשים, ישלמו את מלוא המחיר על מעשיהם הנפשעים. לא רק הפוליטיקאים בעלי החדלון מהשנה האחרונה, אלא כל מי שנתן את ידו למחדלים בשנים האחרונות.

יהודי לא מגרש יהודי. מושג שלא עמד במבחן מול דורסנות הממשלה, ולצערנו חיללים העדיפו את צו המפקד הצבאי מהצו

יהודי לא מגרש יהודי. הכתובת על הכביש בערב יום הדין, היה מהראוי שאותם פוליטיקאים ואנשי צבא שנתנו ידם למחדלים כה קשים, ישלמו את מלוא המחיר על מעשיהם הנפשעים. לא רק הפוליטיקאים בעלי החדלון מהשנה האחרונה, אלא כל מי שנתן את ידו למחדלים בשנים האחרונות

שכבות הציבור. כדאי להזכיר למפכ"ל קראדי את אותם דברים כדורבנות שהשמיע באוזניו הרב דוד נחשון ערב הגירוש בסקלון ביתו של הרב יגאל קירשנרופט: "יש קונה עולמו בשעה אחת ויש מאבד עולמו בשעה אחת".

מראות הזוועה בעמונה הזכירו לרבים זמנים חשוכים באירופה

קטיף. חבל ארץ שנהרס על ידי שחורי מדים

הרבה רוע וקושי היו בשנה האחרונה מנת חלקו של עם ישראל, אולם בימים הקשים הללו, התגלה עם ישראל במיטבו, כאשר כמות אדירה של חסד זרמה מכל כיוון. החסד לא היה רק שעתן היפה של אגודות הצדקה והחסד, אלא גם לאנשים הפרטיים שפתחו את ביתם, לבם וכיסם

מאות שנים, ונעקר מיסודו. חבל ארץ פורח שהפך לתל חרבות ומשמש כבסיס אימון עבור המחבלים.

— רוח חיים במאבק, תוך פעילות מתמדת במסירות רבה הראויה לכל שבח.

נבואה. יש נביא בישראל. המאורעות האחרונים והתממשות נבואותיו של הרבי מלך המשיח, כאשר הזהיר כבר במלחמת שלום הגליל לפני 25 שנה, כי אם לא יסיימו את המלאכה, זה יביא למלחמה נוספת בלבנון. הנסיגה שלפני שש שנים התבררה כהרפתקה מסוכנת שגרמה לחיזבאללה להתעצם ולהכות בחיילי ישראל מכות כואבות.

כך גם בחזית הדרומית, אזהרותיו ותחנוניו של הרבי על הסכנות שיביאו עימם הנסיגות והויתורים, התממשו לצערנו אחת לאחת. מול כל גורמי המודיעין המומחים ביותר והדוחות האחרונים, עמדו דבריו של הרבי כצוק איתן והוכיחו עצמם בדיוק רב. כשם שהתקיימו הנבואות הרעות, בטוחים אנו כי כל הנבואות הטובות, עד לנבואה העיקרית שיהנה זה המלך המשיח בא', יתממשו תיכף ומיד ממש.

סוריה. אחת ממדינות ציר הרשע, שלצערנו לא רק שלא קבלה את המגיע לה במהלך מלחמת לבנון, אלא לאחר המלחמה שוב החלו הדיבורים על משא ומתן תוך ויתורים למדינת רשע זו, מה שהביא את שליטה להקשיח עמדות ולצאת באיומים גלויים של מלחמה נגד ישראל.

עמונה. פשע שלא יישכח. אלפי אנשי משטרה ויס"מ דרסו בפרסות סוסיהם את המפגינים שהגנו בחירוף נפש על ביתם ואדמתם בארץ ישראל. נערים הוכו עד זוב דם ומאות נזקקו לטיפול רפואי בבתי רפואה. בעקבות כך הוקמה וועדת חקירה פרלמנטאית.

ראש הממשלה אולמרט רצה עימות דמים כדי לבסס את שלטונו בדם — והצליח. מאורעות עמונה נצרכו בתודעה הישראלית כפשע נורא, והביא רבים למחשבות נוגות אודות השלטון ומטרותו האמיתית.

פעמי משיח. ימי הרת עולם אלו הם ללא ספק פעמי המשיח שכבר נמצא עמנו וכולנו מחכים להתגלותו, וכפי שהרבי מלך המשיח אמר לרב מרדכי אליהו שהגאולה כבר

נמצאת בפתח ומה שנותר לסחוב את הגאולה לתוך החדר. וכך אומרים חז"ל: אם ראית דור שמתמעט והולך — חכה לו... אם ראית דור שצרות באות עליו כנהר — חכה לו... אם ראית מלכיות מתגרות אלו באלו — צפה לרגלי משיח.

אנו שזכינו לקבל את הנבואה הברורה מהרבי שיהנה משיח בא', לצד העבודה שהרבי הטיל עלינו, שהעבודה היחידה כיום היא לקבל פני משיח צדקנו, יודעים שכל מה שקורה בארץ ישראל מתקנז לאפיק אחד: התגלות הרבי שליט"א.

צדק. בסיומה של השנה ציין עם ישראל את סוף עידן אהרן ברק שסיים את תפקידו כנשיא בית משפט עליון. באותן שנים בהן כיהן, הגיע בית המשפט העליון לשפל חסר תקדים בכרסמו בכל דבר שנוגע לעמדות ההלכה והתורה המסורה.

תחת הכותרת "הכל שפיט" הכשיר בית משפט העליון את חוק "פינוי פיצווי", חוק אנטי דמוקרטי ופשע נגד האנושות בכך שהביא לשלילת חוק יסוד כבוד האדם וחירותו. מנגד — בכל הנוגע לזכויות האדם של הערבים והמחבלים, עמד בית המשפט בגאון ובגאווה על זכויותיהם.

בסיומה של שנה אנו מתפללים "השיבה שופטייך כבראשונה ויועצייך כבתחילה והסר ממנו יגון ואנחה".

קטיף. חבל ארץ פורח בו התגוררו יהודים מאמינים, עובדי אדמה ואוהבי ה', בני תורה ואנשי חסד, שגורשו מבתיהם בחרפה ובכאב. חבל ארץ שיושב מחדש ביהודים לאחר

הסכמים וויתורים הנוגדים את רוח התורה, הדבר מביא להיפך ממנוחה ולהיפך משלום.

תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה!

אנו מאחלים לקוראי "בית משיח" ולכל עם ישראל שנת גאולה וישועה. שנת אושר ועושר, שנת בריאות והצלחה. שנה בה נזכה לראות בשוב ה' את שיבת ציון בגאולה האמיתית והשלימה. שנה בה תכלה ממשלת הזדון מן הארץ ונראה בקיום התפילה "יובן תן כבוד ה' לעמך, תהילה ליראיך ותקווה טובה לדורשיך, ופתחון פה למייחלים לך; שמחה לארצך וששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה בימינו.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

אנו שזכינו לקבל את

הנבואה הברורה מהרבי

ש'הנה משיח בא', לצד

העבודה שהרבי הטיל עלינו,

שהעבודה היחידה כיום היא

לקבל פני משיח צדקנו,

יודעים שכל מה שקורה

בארץ ישראל מתנקז לאפיק

אחד: התגלות הרבי שליט"א

וההלכה. כל הניסיונות להשכיח "שלום" במזרח התיכון לא צלחו. להיפך, הם הביאו לדם ואש ותמרות עשן. כאשר עושים

רבנים. רבני ישראל בכל הדורות היו אלו שעמדו בראש ההנהגה של עם ישראל, והובילו בתבונה ובאומץ לב מערכות שונות לטובת עם ישראל, כפי הוראות ההלכה ותורת ישראל.

גם במערכה החשובה על שלימות הארץ, היו הרבנים צריכים לעמוד בראש המאבק, אך למרבה הצער רובם ככולם התעלמו מתפקידם דווקא בשעה כה קשה לעם ישראל. לא פעם התריע הרבי כי הנהגה זו מסוכנת לעתידו של עם ישראל, ומאידיך, ברגע שרב זועק ומרעיש הרי הוא מציל את עם ישראל.

שלום. המושג 'שלום' שעוות כל כך בשנים האחרונות, מן הראוי שיחזור ליעודו המקורי, 'עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל'. שלום אמיתי אינו יכול להיות באופן שהוא נגד התורה

שבועון עולמי להפצת בשורת המאולה

בית משיח

מזל טוב!

להת' הנעלה, נעים ונחמד, מסייע בנפש חפצה לכל פעולותנו להפצת בשורת הגאולה בעולם כולו

הת' שמואל ש"י גבירץ לרגל נישואיו עב"ג תחי'

יהא זה בניין עדי עד, על יסודי התורה והמצווה, כפי שהם מוארים במאור שבתורה, זוהי תורת החסידות, ובמהרה ממש נזכה לחתונה הגדולה של כנסת ישראל עם הקב"ה בגאולה האמיתית והשלימה. יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חברי המערכת

Just minutes away from
770 & Kingston Avenue!

Parkway

SUITES GUESTHOUSE

574 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN, NY 11225
Tel: 718.363.3199
Fax: 718.467.6200

www.theparkwaysuites.com
email: info@theparkwaysuites.com

אנו מאחלים לך

שנה טובה ומתוקה

שנת פרסום והצלחה!

 pirsum

מהנעשה והנשמע

אלפי אורחים נוהרים ל-770

תלמידי ה'קבוצה' וראשוני האורחים כבר הגיעו לפני שבת-סליחות, ומוצאי שבת האחרון היה 770 מלא מפה לפה בעת אמירת הסליחות. מאות אורחים נוספים נוחתים כל העת בנמל התעופה ע"ש קנדי ובנמל התעופה בנוארק • דיווח נרחב ב"יומנו של תמים" עמ' 94

במעמד מרגש רוב רושם נערך טקס קביעת מזוזות בבנין החדש של בית הספר חב"ד "עטרת חיה" בבני ברק. הטקס התקיים ביום חמישי ז' באלול.

סיפורו של בית הספר החדש הובא באריכות ב'בית משיח', לאחר מסכת עתירות ובגצ"ים שהוגשו על ידי מתנגדי החסידות כנגד הקמתו של הבניין החדש. לאחר שרשרת נסים ותשובות של הרבי ביאגרות קודש, הוכח כי "יד החסידים על העליונה", ובית הספר המחנך על טהרת הקודש, הוקם ומתנוסס בגאון במרכז איזור חדש המתאכלס בימים אלה במוסדות חינוך ובבנייני מגורים חדשים.

במעמד קביעת המזוזות בכניסה הראשית, כובד ראש העירייה הרב ישכר פרנקנטהל. ראש העירייה העלה על נס את יחסו הקרוב וקשריו עם הרבי ועם חסידות

טקס קביעת מזוזות לבנין החדש של "עטרת חיה"

ראש העירייה הרב ישכר פרנקנטל קובע מזוזה בכניסה הראשית

סיום "מבצע תורה"

בישיבת "תומכי תמימים" בברינאווה חגגו סיום "מבצע תורה" וטקס חלוקת פרסים למצטיינים שהשתתפו במבצע המיוחד על מסכת שבת. האירוע התקיים בהשתתפות מאות מהתמימים ואנ"ש.

התמימים שנבחנו על עשרות דפי גמרא בעל פה, זכו לקבל תעודות מהודרות וכן סטים גדולים של ספרי תורה וחסידות.

**שמחת תורה
ברחובות העיר**

מבוגרים וצעירים רקדו ושרו יחדיו בהליפקס, נובה סקושה שבארצות הברית, במעמד הכנסת ספר-תורה לבית-הכנסת חב"ד. התהלכה הססגונית עברה ברחובות העיר המרכזיים ומשכה תשומת לב רבה. על האירועים והשמחה ניצח השליח הרב **מנחם-מענדל פלדמן**.

ספר התורה נתרם לעילוי נשמת בט מדג'וק, חברת קהילה שהלכה לעולמה לפני כשנתיים.

באמירת 'לחיים' לכבוד קביעת המזוזות

המעמד, הרב **חיים צדוק**, הרב **מרדכי רוטנשטיין**, נציג הורי התלמידות הרב **יהודה בוטמן** המסייע למוסדות בחום, והמנהלות הגב' **חיה לנדא** והגב' **דבורה אופן**. כן כיבדו את המעמד בנוכחותם נציגי מפעל הפיס ונציגי הקבלן שסיים את הבנייה.

הנהלת המוסד העניקה לאורחים שי מיוחד וכן שי הוקרה מיוחד הוענק למ"מ ראש העיר הרב **יעקב אשר**, שסייע רבות להתקדמות הבנייה אך נבצר ממנו להשתתף באירוע.

בהמשך המעמד הסבו הנוכחים סביב שולחן ערוך לאמירת 'לחיים' תוך ברכות שאור החסידות יופץ ממרכז זה לכל פינות העיר בזכות חינוך תינוקות של בית רבן בנות המלך היקרות.

חגיגה של תורה בס. פאולו

המעמד ההיסטורי כאשר תלמידים מקבלים סמיכה בעיר, ובכך מעמיד את העיר ס. פאולו בין שאר הערים הגדולות מהן יוצאים רבנים מוסמכים. "לא תמיד ניתן לראות את פירות ההשקעה בעיניים. אך בלילה זה אנו רואים במוחש את פירות הביכורים של המכון וניתן לברך שהחינוך, שהנה אנו מצליחים להעמיד דור של תלמידי חכמים ומורי הוראה".

הרב **יצחק יהודה ירוסלבסקי** שהגיע במיוחד מאה"ק, נשא דברי ברכה לרבנים, בדברו אודות הצורך לנצל את הזמן בו לומדים בישיבה. בסיום דבריו סיפר על התפעלותו מהמבחן האחרון שקיים עם תלמידי המכון.

נציג המוסמכים התי' דוד **שלמה לענקרי** סיפר בפורטוגזית את רשמיו וחוויותיו משנת הלימוד אותה חווה עם חבריו לספסל הלימודים. את דבריו סיים בהוקרת תודה בשם כל תלמידי

חב"ד, וכן את הערכתו לחינוך החסידי הניתן ב"עטרת חיה".

את המזווה בכניסה הראשית הנוספת, קבע בהתרגשות רבה הרב **אהרן כהן**, שמתוך הכרות של שנים עם הנהלת המוסדות, חווה את היציאה מהמיצר למרחב.

בפתח גני הילדות קבע את המזווה הרב **מרדכי גולדברג**, מנכבדי חסידי חב"ד בבני ברק שציין את החינוך הטוב שמקבלות הילדות כבר בגיל הגן. "כל בת שלומדת בגן חב"ד, מתחילה בכך את היחוס החב"די לדורות ולדורי דורות".

באירוע השתתפו חברי הנהלת המוסדות – הרב **אברהם שמואל בוקיעט**, שהנחה את

ביום שני ח"י באלול, התקיים בעיר ס. פאולו שבברזיל אירוע מרגש והיסטורי בו קיבלה הקבוצה השלישית של מכון הסמיכה בישיבת תות"ל בברזיל את תעודות ההסמכה לרבנות. בכינוס השתתפו רבנים, שלוחים אישי ציבור וגבירים מכל רחבי ברזיל וכן כארבע מאות אורחים שבאו ליטול חלק באירוע המרגש.

הכינוס התקיים באולם היוקרתי "פרנצ'זה", בנוכחות כלי תקשורת שהגיעו למקום בכדי לסקר את האירוע המעניין.

כבר בכניסה לאולם היה ניתן להבחין בפניהם הנרגשות של המוסמכים שקיבלו את האורחים יחד עם ראש הישיבה וצוות ההנהלה. לאחר ארוחת בר עשירה, עלה אל בימת הכבוד ראש הישיבה ורב קהילת חב"ד בעיר הרב **שמאי ענדע**, שעמל וטרח רבות להצלחתם של הרבנים הצעירים. הרב ענדע פתח את הערב בהסבר אודות

מבזקים

ביקור של שותפים

חברי דירקטוריון חברת "יפה נוף" הגיעו לסיור מיוחד ב"קריית המלך" בקריית שמואל – חיפה.

קריית החינוך של חב"ד בחיפה היא "ספינת הדגל" ופרויקט החינוך הגדול והיפה ביותר שנבנה על ידי חברת "יפה נוף" בעשרות השנים האחרונות. את המשלחת קיבלו השלוחים הרב **לייבל שילדקרויט** והרב **בועז קלי**. לאחר תקיעת השופר הודו נציגי חב"ד לחברת יפה נוף ולמנכ"ל היוצא והביעו תקווה שהחברה תשלים את בניית הקריה בהקמת 4 גני ילדים, מעון יום לתינוקות, אולם ספורט וברכת שחיה.

יצוין שבמוסדות לומדים כיום כ- 1,000 ילדים מכל אזור הצפון כן ירבו.

עושים להם מתוק

"המטה העולמי להצלת העם והארץ" פתח השבוע במבצע ענק "עושים מתוק למגורשים", במהלכו חולקו אלפי ערכות דבש למשפחות המגורשים מחבל עזה המפוזרים בכל חלקי הארץ. על

הרבנים עם המוסמכים הצעירים

לאחר ארוחה מצווה חגיגית חילקו הרבנים, לצד הגבירים התומכים, את תעודות ההסכמה לרבנים הצעירים, תעודות המוכרות בברזיל כתואר אקדמאי. בתום האירוע התיישבו הרבנים, המוסמכים וקהל האורחים להתוועדות חסידית שנמשכה עד השעות המאוחרות בלילה.

המכון לצוות ההוראה שהתמסרו אליהם כל השנה, ובמיוחד לראש הישיבה שעשה הכל כדי שהמכון יפעל בצורה הטובה ביותר.

דברים ברכה חמים נשא מזכירו של הרבי הרב **יהודה לייב גרונר** שהגיע לשם כך במיוחד מארה"ב.

הצלחה מרשימה ל'דינר' לטובת "אור חיה"

קאליש ואיש העסקים ר' יעקב הלפרין. האירוע נפתח במופע דרבוקות מיוחד כאשר המוזמנים ישובים לצד שולחנות ערוכים ברמה אקסקלוסיבית. בהמשך צפו האורחים בסרטונים ומצגות אודות העשייה הברוכה של אור חיה, הכלות הרבות, המדרשיות לרוסיות ישראליות וצרפתיות, שיעורי תורה ועוד. ליוו את הערב ניגוני חב"ד ושירי חתונה שיצרו אוירה שמחה ומרוממת המתאימה לחי אלול. יו"ר אור חיה גבי **דניאלה גולן** נשאה דברי תודה וברכה, הרב **יוסף-שמואל**

ביום ראשון אור לחיי אלול נערך דינר ייחודי ומכובד לטובת מוסדות 'אור חיה' בירושלים באולמי ארקה היוקרתיים. בדינר השתתפו אנשים מכובדים, נציגים מהשורה הראשונה בכלכלה הישראלית אשר התרשמו עמוקות מהפעילות הענפה של אור חיה, דבר שגרם כבוד לרבי ולחב"ד. בוגרות אור חיה הגיעו בליווי בני הזוג מתוך הכרת הטוב והערכה למוסד אשר גם לאחר נישואיהם ממשיך להיות עמם בקשר חם ותומך, וכן אנשי חב"ד ביניהם איש העסקים ר' שלמה

הנגיד הרב שלמה קאליש מקבל את הוקרה

השולחנות הערוכים בפאר

וכלי בית. הוקרן וידאו מיוחד לאירוע בו נראה המזכיר הרב **יהודה-לייב גרונר** מידידי המוסד מברך את הפעילות.

תעודות הוקרה ניתנו לידידי אור חיה על עזרתם הרבה: הרב זלמן קפלן, הרב יעקב הלפרין והרב שלמה קאליש. האירוע נערך באווירה ייחודית ומרוממת, ערב מרשים, אלגנטי, מכובד, מלא חיות ושמחה אשר הראה כי המוסד עלה בדרגה והגיע גם למודעות של גורמים מחוץ לחב"ד, והיווה הצדעה לפעילות הנשים בהפצת המעיינות וקירוב הגאולה.

גערליצקי דיבר בשבח העשייה והצדקה.

הורים שעלו לאחרונה מרוסיה והתעקשו להגיע לאירוע – הודו נרגשות על ההשקעה הרבה בבנותיהם התאומות אשר הגיעו לבדן לפני כשנתיים לארץ ישראל והדאגה עבורן, אחת מבנות המכון סיפרה איך המוסד תמך בה כאשר הגיעה בודדה מרוסיה. במכירה פומבית נמכרה מטפחת שנתפרה מבגד של הרבנית, ו-2 דולרים של הרבי כאשר כל ההכנסות קודש להכנסת כלה לבנות אור חיה, במהלך הערב נתרמו עבור הכלות: פאות, סעודות חתונה, אולמות אירועים, ריהוט

מבזקים

המבצע מנצחים ראשי המטה הרב **שלום דב הלוי וולפא** והרב **יקותיאל ראפ**.

המבצע הענק משולב יחד עם בית חב"ד חבל עזה בנייהולו של השליח הרב **יגאל קירשנזפט** ועוזרו הרב **נריה אמיתי**. למארו הדבש צורף כרטיס שנה טובה מיוחד עם תמונת הרבי.

תורה בתל אביב

בהמשך לתנופת הפעילות הגדולה בבית חב"ד בשכונת "ינאות אפקה" בתל אביב בהנהלת הרב **עידו הלוי רהב**, התקיימה באור לח"י אלול התחלת כתיבת ספר תורה שנתרם על ידי אחד מתומכי בית חב"ד.

במעמד נכחו מקורבים רבים מנכבדי האזור, יו"ר ועד השכונה, הרב **דוד אושקי** השליח לצפון תל-אביב, והסופר הרב **יוסף שטרסברג** מכפר חב"ד. לאחר כתיבת האותיות התנהלה תהלוכה מרשימה ברחובות השכונה היוקרתית באווירה של שמחת תורה. אחד הנוכחים התרגש ובו במקום הודיע על רצונו לתרום ספר תורה נוסף...

חבר הסנאט הניח תפילין

חבר הסנאט האמריקאי מר **אליוט אנג'ל** ניצל השבוע את ביקורו ביריד מרכזי

נחנך 'מרכז גראבסקי' לשיקום שע"י כולל חב"ד במגדל העמק

למרכז השיקום להתפתח.

המרכז שהוקם בשנים האחרונות, יועד לחולי הטרשת הנפוצה. רובם של הנכים שנמצאים בהוסטל, הגיעו אליו לאחר שנים ארוכות בהן היטלטלו ממקום למקום לאחר שאף אחד מהמוסדות הרשמיים לא היה ערוך לאנשים במצבם. רק ב"מרכז שיקום גראבסקי", הגיעו החולים אל המנוחה והנחלה.

מכובדים רבים נטלו חלק בטקס המרגש, שהיווה תנופה ופיתוח לפעילות החסד שמנהל 'כולל חב"ד' בארץ הקודש.

בטקס מרגש נחנך במגדל העמק 'מרכז שיקום גראבסקי' של כולל חב"ד. את המעמד כיבדו בנוכחותם רבנים, עסקנים חב"דיים ואישי ציבור בכירים מהשורה הראשונה. במהלך הערב נשאו דברים הרב הראשי לשעבר הרב **ישראל מאיר לאו**, רב העיר הרב **יצחק דוד גרוסמן**, ראש העיר מר **אלי ברדה**, מנכ"ל כולל חב"ד הרב **שלום זוכמן**, התורם מר **דוד גראבסקי** ומנהל המוסד הרב **זאב קרומבי**. המעמד המרגש הביא לסיום שלב נוסף בעשייה המפוארת של 'כולל חב"ד' בארה"ק, עם פתיחת ההוסטל החדש, שנבנה בהשקעה של למעלה עשרה מליון שקלים ויאפשר

רבנים ונכבדים בארוע מימין לשמאל: הרב שלום דוכמן יו"ר 'כולל חב"ד' הרב יצחק דוד גרוסמן רבה של מגדל העמק הדיב מר גראבסקי והרב ישראל מאיר לאו רבה של תל אביב

מבזקים

שהתקיים ברחוב הסואן בשכונת ריברדייל שבניו יורק, כדי להניח תפילין עם השליח למקום הרב לוי שם-טוב. מר אליוט הגיע למקום לסיבוב בחירות, לקראת הבחירות לסנאט האמריקאי, ושמח על ההזדמנות לפגוש ברב שם-טוב ולהניח תפילין.

הזוכה המאושר

מתוך למעלה מאلف משתתפי השיעורים ב"דבר מלכות" מדי שבוע ברחבי ארה"ק, עלה בגורל הרב **מרדכי גל**, השליח ברמת גן, בהגרלה על כרטיס טיסה ל-770.

ההגרלה נערכה בסיום שיעור "דבר מלכות" היומי הקבוע ב-770 אותה ביצע המשפיע הרב **יצחק שפרינגר**. את ההגרלה יזם ארגון "התאחדות החסידים לקבלת פני משיח צדקנו", מהם נמסר כי את ההודעה על זכייתו קיבל הרב גל בעיצומו של שיעור "דבר מלכות" שבועי אותו הוא מוסר...

הרב הראשי מביע התפעלות

רבה הראשי של צרפת הרב

עיתון מיסיונרי נגד "יד לאחים"

הרב שלום דובער ליפשיץ

לבד מכך התייחס הגרש"ב ליפשיץ לתופעת ההתעלמות שחדרה למחנינו: "חובה על כל יהודי חרדי, בכל היתקלות עם אנשי המיסיון, לזעוק ולהתריע, ובעיקר, לגשת ולהסביר ליהודים המתעניינים בחומר אותו הם מחלקים, את הסכנה הטמונה בקשר עם המיסיונרים. הם מבקשים להשמיד כל זכר מהעם היהודי, ויש להתייחס אליהם בעוינות – כראוי לאויבי דת ישראל – ואז לא יסתובבו הללו כאדוני הארץ ברחובותינו", הדגיש הגרש"ב ליפשיץ.

ביטאון מיסיונרי, "משהו אחר" שמו, מפרסם בגיליון האחרון שלו במדור "משהו מהשטח", שו"ת מפורט, במסגרת הדרכה לנוער המשיחי הפעיל בשטח, כשהשאלות נעות סביב ציר אחד מרכזי, "כיצד תתמודד מול פעיל 'יד לאחים' החושף את פעילותך ומפריע לה". מה שמוכיח אולי יותר מכל, על הלחץ התמידי בו נתונים כתות המיסיון בישראל. יצוין, כי רק בשנה האחרונה, נסגרו עשרות שיעורים מיסיונריים ברחבי הארץ, בשל הפעילות המתמדת של המחלקה למאבק במיסיון.

התשובות שהציגו המרואיינים לביטאון המיסיונרי, אף הן לא חידשו דבר, מעבר לעובדה הפשוטה בה אף הם מודים, כי על כל טענה שיציגו בפני פעיל "יד לאחים" יידע הלה כיצד להשיב, כך שיאין טעם להתווכח עימו. מה שמשקף עוד יותר את מצוקתה הרעיונית של הקהילה המיסיונרית, שאינה מצליחה לתת מענה מהותי כדרך התמודדות מול זעקת האמת הבוקעת מפיהם של עשרות פעילי המחלקה למאבק במיסיון שע"י ארגון יד לאחים, העומד בחזית המאבק במיסיון. הכותרת לשאלון, מוכיחה כהודאת בעל דין עצמו, על העשייה המקיפה והמבורכת שאת תוצאותיה והצלחותיה קוצרים ראשי ופעילי "יד לאחים" יום יום, שעה שעה.

יו"ר "יד לאחים" הגאון רבי **שלום זב ליפשיץ**, הגיב לפרסום הדברים ואמר, כי "הוכח שבפעילות אינטנסיבית ניתן להגיע להישגים נרחבים ומרשימים. שוב הוכח כי הלחץ על המיסיון נותן את אותותיו".

חנוכת "מרכז יהודי" מפואר

בעיר אוסט-קמינגורסק

בטקס השתתפו הרב הראשי לישראל הרב **יונה מצגר**, רבה של קזחסטאן והשליח הרב **ישעיה אלעזר הכהן**, נשיא הקונגרס היורו אסאייתי מר **אלכסנדר משקביץ**, שגריר ישראל בקזחסטאן מר **רון ישי**, השליח הרב **יגאל רויזמאן**, סגן הרב הראשי לקזחסטאן הרב **אלחנן הכהן**, מנהל קרן סיוע ליהודי קזחסטאן הרב **משה זוד הכהן**, ואורחים רבים נוספים.

בתום הטקס הרשמי פנה הקהל לסעודת מצווה. במהלך האירוע, הפתיע מר משקביץ את הקהילה היהודית ואת הנגיד **שלמה אלימלך געלער** שתרם את בניין בית חב"ד – ותרם ספר

טקס חגיגי ומרגש התקיים השבוע בהנחת אבן הפינה לבניין גדול ומרשים שיוקם בעיר אוסט-קמינגורסק על ידי שלוחי הרבי הפועלים בקזחסטאן. האבן שהובאה במיוחד מהכותל המערבי, מהווה התחלה למרכז חב"די יהודי שידליק אור בקרב הקהילה היהודית בעיר. בבניין החדש, המוקם בתרומתו של מר **אלכסנדר משקביץ** נשיא הקונגרס היורו אסאייתי, יהיו בית כנסת מפואר, מקווה, חדרי שיעורים והרצאות, לשכתו של רב העיר, בית הכנסת אורחים, ומטבח גדול עבור מפעלי החסד של בית חב"ד בעיר.

הרכבים כהן הרב מצגר והנדיב מר משקיץ בהנחת אבן הפינה

ספר התורה ברחובות העיר בריקודים, בנוכחות קבוצות אורחים מארץ ישראל ומהעולם היהודי שבביקורם במקום הביעו התפעלות מההתפתחות היהודית אותה חווים יהודי המדינה תחת שרביטו של רב המדינה הנמרץ.

תורה מהודר. חגיגות אלו מהוות גם 'קבלת פנים' לשליח החדש הרב **יגאל רויזמאן** שהגיע לעיר אך לאחרונה כדי לפעול בקרב יהודי העיר. בטקס חנוכת הבית והכנסת ספר-התורה נטלו חלק מאות יהודים קאזחיים נרגשים שליוו את

מאות משתתפים בדינור של 'מרכז משיח' בפלורידה

ובהנחייתו של העיתונאי מני פאר שהגיע מארץ הקודש לרגל המעמד. במעמד השתתפו מאות מידידי המרכז, שהגיעו להצדיע לפעילותו הברוכה ולישיבת 'מלך המשיח' הפועלת תחת המרכז ומפיצה אור ויהדות ברחבי האזור כולו.

ברוב פאר והדר נערך ה'דינור' המרכזי לטובת בנין 770 החדש ההולך ונבנה בימים אלו בפלורידה, ביוזמת 'מרכז משיח' בפורט-לורדייל בניהולו של הרב **מרדכי ענתי**. את הערב כיבדו בנוכחותם רבנים ואישי ציבור ואורחים מכל גווני הקשת, בהשתתפות הזמר **בני אלבו** ובנו גד,

הרב מרדכי ענתי (משמאל) עם תלמידי הישיבה על רקע דגם הבניין החדש שיבנה בצורת 770

מבזקים

יוסף חיים סיטרוק ערך ביקור מרשים בבית ספר חב"ד בעיר גרונבל שבצרפת, בניהולו של השליח הרב **יחיא ליאני**. הרב הראשי הביע את התפעלותו מפעילותם הברוכה של מוסדות חב"ד וממסירותו המיוחדת של השליח.

בסיום הביקור אמר הרב כי בכל פעם הוא מתפעל מחדש מהחינוך החב"די השורשי והבלתי מתפשר, לצד מאור הפנים והסובלנות שהם מגלים.

חתונה יהודית אחרי 59 שנים

בעיר סמילה שבאזור צ'ירקס שבאוקראינה, התקיימה לראשונה מזה 59 שנים חתונה יהודית. החופה נערכה על ידי הרב הראשי לצ'ירקס הרב **דב אקסלרוד**.

החתן דוד למד בישיבה בדנייפרופטרובסק. החתן והכלה נפגשו בארץ הקודש, אולם הם בחרו להינשא בסמילה על מנת לשתף ידידים ומכרים רבים בחתונתם כדי שיוכלו להשתתף בחתונה יהודית המתנהלת על פי המסורת וההלכה.

הנשיא מודה על הפצת אלוקות

"תודה לך על העותק של האלבום לציון 25 שנות פעילות בית חב"ד. אני מעריך אותך על שזכרת לשלוח לי את האלבום, ואני מעריך את מאמציך בהפצת אלוקות בין הסטודנטים באוניברסיטת רוטגרס". כך כותב נשיא ארה"ב מר ג'ורג' בוש לשליח הרבי בניו ג'רסי הרב יוסף קרליבך בתגובה לאלבום שיצא לאור לציון חצי יובל שנות פעילות.

הביא להם אור

הרב מענדל אייזנבך הפועל בקרב יהודים עיוורים, ערך לאחרונה סיור פעילות בשלושה בתי-חב"ד בצפון קליפורניה: אוקלנד, קונטרה-קוסטה ובאיזור טרי וואלי. בהיותו בעיר אורדינה פגש בדוד אוחיון, יהודי עיוור שלא ידע את הקהילה היהודית ולא שמע מעולם את קול השופר. אייזנבך סייע לו להבין את קטעי התפילה מתוך סידור בכתב ברייל ולימד אותו לתקוע בשופר.

בהמשך צפו המשתתפים ב'קליפי' מרגש שהופק במיוחד עבור האירוע. אתנחתא קלה עם פרקי שירה עם הזמר בני אלבז, ולאחר מכן החלה מכירת חלקים מהבניין, אם בכיתות לימוד, אולם הלימודים לבנים, מזוזת הכניסה, ועוד. הערב נחתם בחלוקת תעודת הוקרה לתומכים המסייעים במשך השנה למרכז משיח ובהצדעה לתמימים המסייעים את שנת הלימודים הנוכחית.

הערב נפתח בקריאת מכתבו של הרבי מלך המשיח מפי הרב אברהם הולצברג מגבאי 770 בית המדרש של הרבי. לאחר מכן עלה לבמה הרב מרדכי ענתי שהודה למשתתפים שבאו מקרוב ומרחוק. אל הבמה עלתה אחת מילדות הקהילה שנאל שתיל שריגשה את הקהל בספרה על הנחיצות לבנות בית ספר עבור ילדי הקהילה. בתום דבריה הזמינה את הרב מרדכי ענתי וזוגתו ההעניקה להם שי צנוע כתודה בשם כולם.

חנוכת מבנה חדש לבית חב"ד בגן יבנה

הרב קורנט ונכבדים בקביעת המזוזה

יו"ר אגף הסניפים בצא"ח וכן הרב שניאור זלמן גודמן, שליח הרבי לאשדוד. שמחה זו מצטרפת לשמחה נוספת שהתקיימה לאחרונה בחנוכת המקווה החב"די בעירו. "המקווה נבנה בסטנדרטים חדישים, והושקע הון רב כדי שיהיה מהודר בצורה מיוחדת", הוא אומר. באירוע בלטו בהשתתפותם עשרות תושבים, ובראשם רב המועצה הרב משומר צוברי, ראש המועצה מר דרור אהרון, ראש המועצה הדתית מר שמואל עוגן, יו"ר תנועת ש"ס ר' אלי ישי ונכבדים נוספים. השליח הרב שניאור קורנט התקשה להסתיר את התרגשותו מבניין המקווה החדש שנבנה על פי ההידורים המיוחדים של אדמו"ר הרש"ב, ובכך ירבה טהרה בעיר גן יבנה.

"תנופה משמעותית לפעילות חב"ד בגן יבנה", במילים אלו סיכם הרב שניאור זלמן קורנט השליח בגן יבנה, את מעמד חנוכת בית חב"ד המרגש שהתקיים בסוף שבוע שעבר בקניון 'כיכר המושבה'. "הקניון נבנה באזורים החדשים של גן יבנה ומשמעות הדבר – הרחבת הפעילות למימדים שטרם נראו בעיר", אומר הרב קורנט שלא יכול להסתיר את התרגשותו לאחר עשר שנים ללא מבנה מסודר. בטקס חנוכת הבית השתתפו ראש המועצה המקומית מר דרור אהרון, סגניו, הנהלת המתני"ס וכל עובדי העירייה המוקירים את פעולותיו של הרב קורנט באזור. את המזוזה במקום קבעו הרב קורנט יחד עם ראש המועצה לקול תשואות הקהל. כמו כן נכחו באירוע הרב נפתלי ליפסקר

מסירות ועזרה. הרב מולר משמש דמות אמיתית לחיקויי."

הרב מולר ששוקד כעת על השלמת דוקטורט בחינוך, מונה כעת לחבר בוועדה חינוכית של מדינת קרוליינה. כזוכה הפרס יזכה הרב מולר בכרטיס טיסה לוועדת המחנכים באטלנטה, כמו גם להופיע במגזין החינוך המרכזי לחינוך בארה"ב המגיע לכ- 50,000 מומחי חינוך בכל רחבי ארה"ב

שיחות לנוער מתורגם להולנדית

בימים אלו יצאה לאור החוברת הראשונה של שיחות לנוער בתרגום להולנדית. הבשורה על ההוצאה החדשה התקבלה בסיפוק רב בקרב השלוחים בהולנד ובמדינות הסמוכות לה.

בין שלל המאמרים הסיפורים והכתבות המופיעים בחוברת, ניתן למצוא את המדור המוכר 'גדולי ישראל' המסקר את חייו ופועלו של רבי אמנון ממגנצא, סיפורו של גר הצדק מאמסטרדם, מדור 'נפלאות הטבע' דבר תורה ויהידעת" – מנהגי ראש השנה, יום הכיפורים, סוכות, הושענה רבא, שמחת תורה ואיסור חג.

שלושה צעירים מפנמה נימולו לקראת ראש השנה

המחלקה לדוברי ספרדית בארגון 'ברית יוסף יצחקי' המנהלת על ידי הרב **יעקב יהושע הכהן טוויל** ערכה בשבוע האחרון שלוש בריתות מילה בארגנטינה ליהודים מקומיים שאותרו בהשגחה פרטית על ידי הרב טוויל כאשר ביקר בפנמה לפני

לאחר הדפסת התניא ישבו השלחים ומקורביהם ללימוד בדפי התניא שזה עתה יצא ממכשך הדפוס, כשהשיעור הופך מהר להתוועדות חסידית. "להדפיס את התניא בסמיכות לאוהל של אדמו"ר הזקן, בעל התניא, זה לא אירוע שרגילים לו בכל יום", אומר השליח הרב **נחום ערנטריי**, "אין ספק שכל מי שהשתתף באירוע, לא ישכח את הרגעים בהם פלטה מכונת הדפוס את גליון התניא הראשון".

שליח הרבי זכה בתואר הלאומי בחינוך

בתחילת השבוע זכה הרב **מאיר מולר**, שליח הרבי מה"מ ומנהל בית ספר חב"ד בקולומביה שבדרום קרוליינה, בתואר הלאומי "מומחה חינוך הילדים של השנה". תואר זה הוא מהווה פרס לאומי ראשון במעלתו המכיר בכישרונותיהם של מחנכי ילדים. מומחי וועדת הפרס בחרו בזוכה מתוך יותר מ-700 מועמדים. הוועדה בחנה יכולות מחויבות, התאמת תוכניות לימודים לגילאים, רגישות תרבותית, יכולת הנהגה ועזרה לקהילה.

ד"ר **אירמה וואנסוי**, דיקן המשנה באוניברסיטת דרום קרוליינה, אמר "אינני יכול לחשוב על מועמד ראוי יותר לתואר מהרב מאיר מולר. הוא מחנך אמיתי ויוצא דופן בכל קנה מידה: מצוינות, הנהגה,

חב"ד בקליפורניה נגד המיסיון

העיתון היהודי 'פארוורד' שבקליפורניה ערך לאחרונה תחקיר נרחב שכותרתה "בזכות חב"ד בקליפורניה למיסיונרים אין עבודה".

הרבה אירועי התנצרות אירעו בקליפורניה במקומות הפרברים בהן מתגוררות משפחות יהודיות אך אין שם קהילה יהודית או מוסדות יהודיים אחרים. משפחות המתגוררות במקומות אלה הופכות למטרה נוחה עבור המיסיונרים שבאים ומציעים עזרה עד שהמשפחה 'אסירת תודה', או אז הדרך קלה ונוחה להמרת דתם.

כך עד שלוחי חב"ד הגיעו למקומות אלו וכבשו שמונה מתוך 15 ערים עם קהילות המונות כ-100,000 איש

הגבי **ננסי אייסלנד** פרופסורית לסוציולוגיה ודת באוניברסיטת 'אמרוי' אומרת בקשר למיגור פעולות המיסיון ש"הראשונים שהשתלבו היו חב"ד, ויש גם קבוצות דתיות אחרות שייסדו סניפים באזורים החדשים, אבל זו לא אסטרטגיה קבועה אצלם".

הרב **שמואל פאס** שליח הרבי מלך המשיח באזור מורנו וואלי מוסר כי בית הכנסת שלו נעשה למרכז יהודי קהילתי, עם תפילות קבועות ועם עזרה רבה למשפחות ואנשים שמתקשים לשלם שכר דירה או משכנתא. "האופציה האחרת שלהם הוא ללכת לארגונים נוצריים" הוא אומר. הרב פאס מספר כי מאז הגעתו לעיר ריוורסייד לפני שנה וחצי הוא כבר עבר מיקום שלוש פעמים, בכל פעם למשכן גדול יותר בעקבות הביקוש.

הודפס ספר התניא על ציון אדמו"ר הזקן בהאדיטש

מהדורה נוספת של ספר התניא הודפסה באוהל אדמו"ר הזקן בעיירה האדיטש שבאוקראינה. את הדפסת התניא ארגן ומימן הנגיד החסידי ר' מנחם **מענדל שגלוב** מארצות הברית, ביוזמת השליח הרב **יוסף יצחק סגל** מפולטבה.

המעמד המרגש נערך בנוכחות למעלה ממאתיים וחמישים איש, שלוחים, מקורבים ואורחים מישראל ומהעולם. בין השלוחים שנכחו במקום, היה השליח לזיפרוזה הרב נחום ערנטרוי שהגיע עם קבוצה גדולה של מקורבים מקהילתו.

חדש במדף הספרים החב"די

"סדר", "ברכה" ואפילו "נהנין"...

בימים אלו יצא לאור ספר ייחודי המציין את תחילתו של "מהפך" לימודי וחשיבותי בהלכות מעשיות. הספר החדש, "ברכות הנהנין – הלכה למעשה", מהווה ניסיון ראשון לתקוף את הבעיה על כל צדדיה, ומהווה חידוש במבנהו ובצורת עריכתו. העיקרון המרכזי בו דבק עורך הספר, הרב **חיים פרוס**, הינו היצמדות לתכניהם המקוריים של ההלכות כפי שסידרם אדמו"ר הזקן ב"סדר ברכת הנהנין". ההלכות לוקטו, עובדו וסודרו בצורה בהירה ונהירה, בלשון שוטפת ויידידותית, המאפשרת לכל מתחיל להבין את החומר הנלמד על בוריו. בנוסף, מעטרים את רוב ההלכות דוגמאות מעשיות רבות, הלכות מעולמו של התלמיד בן הישיבה. דוגמאות אלה מהוות יתוספת מרובה על העיקר, וגורמות גם למעייני המזדמן להתחבר לחומר הנלמד.

ספר זה, הינו חלק ממיזם רחב-היקף, המתוכנן לחודשים הקרובים. סימנים רבים בשולחן ערוך אדמו"ר הזקן יעובדו באותה שיטה, תוך שימת דגש על ההכרעה בפועל והבנת המשמעויות המעשיות של ההלכות.

"סיפור של חג –

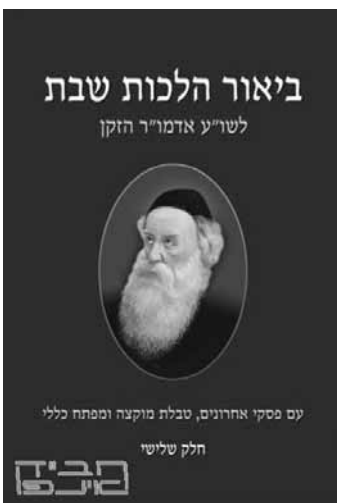
סוכות שמחת תורה"

בימים אלו רואה אור הספר השישי מסדרת הספרים "סיפור של חג" שכתב הסופר החב"די **מנחם זיגלבוים** בספר מובאים סיפורים ידועים בעיבוד חדש לצד סיפורים חדשים שנבחרו בקפידה על חגי ישראל ומועדיו בפרספקטיבה חב"דית. הספר מכיל 358 עמודים מלאים וגדושים בסיפורים מרתקים מרבתינו נשיאנו וחסידים סביב ימי חג הסוכות, בנוסף לסיפורים מרתקים מתוך ראיונות שנערכו עם שלוחים על שליחויות מאלפות בהקשר לחג הסוכות ושמחת תורה.

ביאורי הלכות לשבת ג'

לאחרונה ראה אור חלקו השלישי של הספר "ביאורי הלכות שבת" בעריכתו של הרב **שמעון גדסי** – משגיח בישיבת חב"ד ברמת אביב ובו ביאורים על סימנים רס-ש.

"כשהוצאתי את הכרך הראשון קיבלתי תגובות חיוביות מאוד מתלמידים ברחבי העולם. הסדרה מיועדת לתלמידי הסמיכה ואלה קיבלו בהתלהבות את הספרים" מסר הרב גדסי. "המיוחד במהדורה הזו הוא טבלה שבה מצויינים למעלה מאלף חפצים, והאם הם מותרים או אסורים בטלטול ובאילו תנאים. בנוסף לכך הוספתי את מנהגי הרבי מה"מ בהלכות שבת, וכן שיחות רבות מהרבי בעניני שבת". את הספר ניתן להשיג בחנויות ספרי חב"ד המובחרות.

כחודשיים ימים. לאחר שהוסברה להם חשיבות עריכת ברית מילה, ניאותו אלה להיכנס בבריתו של אברהם אבינו.

הבריתות בוצעו על ידי מוהל של הארגון בארגנטינה הרב **זוד קטשה**. כסנדק שימש שליח הרבי בדאון טאון בבואנוס איירס, הרב **מרדכי הכהן כלוסי** אשר ממשיך את הקשר עם הנימולים.

הכנות אחרונות לכינוס ו' תשרי

כבכל שנה גם השנה ייערך כינוס נשים רב רושם לכבוד היום המיוחד ו' בתשרי, יום הסתלקותה של הרבנית הצדקנית מרת **חנה שניאורסון**, אם המלכות. אמנם ימים אלה הנם ימים עמוסים, ימים שבין כסה לעשור, אך היום החשוב זוכה בכל שנה ליחס מיוחד מצד נשי ובנות חב"ד, לכבוד אמו של הרבי.

ואכן, גם השנה צפויות מאות נשים להתאסף ביום רביעי, אור לוי בתשרי, לעצרת המסורתית לזכרה ולעילוי נשמתה. בעצרת, שתקיים באולמי 'נאות ירושלים' המחודשים, יודלק נר נשמה ויילמדו משניות השם חנייה. כהמשך לנושא שעלה בכנס הארצי יתן ונחזור ונתן, יעסוק גם הערב הזה בנושא הנתינה, בזיקה לנתינה של הרבנית חנה בתקופות חייה השונות, לבעלה הגאון ולבנה הרבי וכן לאורחים הרבים שהכניסה לביתה בתקופת המלחמה.

הערב יפתח בשעה 19:30 בארוחה סביב שולחנות ערוכים. לאחר מכן יוקדש חלקו השני של הערב לתוכנית התורנית בלבד.

כבכל שנה תשולב בתוכנית המגבית לקרן חנייה. במהלך הערב תערך גם מכירה פומבית על דולר של הרבי והגרלה לטובת הקרן. כל אחת מנשי ובנות חב"ד בארץ מוזמנת להשתתף, להגיע מקרוב ומרחוק עם הנשים בקהילות השונות.

הדפסה של ספר התניא

לציון הנסים

ביום ראשון שעבר התקיימה בשכונת 'גבעת שושנה' בצפת, הדפסה של ספר התניא, זאת לאחר שהשכונה נפגעה קשות מירי הטילים במהלך מלחמת לבנון השנייה.

מי שארגן את ההדפסה היה אחד מתושבי השכונה, המשפיע הרב **זאב פרידמן**, כאשר מיד לאחר מכן התקיימה בביתו התוועדות חסידית בה סיפרו התושבים על הניסים והנפלאות שעברו עליהם, כאשר קטיושות נחתו בבתיהם ובסביבה.

חסידיים . איין משפחה

נולדו למז"ט

- **למשפחת ר' בנימין אוקונוב**, מונטריאל – להולדת הבן.
- **למשפחת ר' ירוחם אליפורט**, לה קוסטה, קליפורניה – להולדת הבן.
- **למשפחת ר' זוד אלרואי**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** מרת טובה אלרואי, כבר חב"ד; מרת צביה ברוומ, כבר חב"ד; משפחת ר' יוסף פינסון, קראון הייטס; מרת ויטה פינסון, כבר חב"ד.
- **למשפחת ר' אלי גורביץ**, פילדלפיה – להולדת הבן.
- **למשפחת ר' זב זודאון**, אוק פארק – להולדת הבן.
- **למשפחת ר' יחיאל יהושע הלוי ויינפלד**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' דוד יואל הלוי ויינפלד, בני ברק; משפחת ר' שמואל יהודה הלוי ויינפלד, ירושלים; משפחת ר' שמשון גלינרט, בני ברק; משפחת ר' אהרן סירוטה, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ דענווער, קולרוד; משפחת ר' ראובן סירוטה, קראון הייטס.
- **למשפחת ר' יוסף ליברמן**, העמפסטעד, ניו יורק – להולדת הבן.

- **למשפחת ר' גיא מלכא**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מקסים מלכא, בת ים; משפחת ר' ברוך וקנין, קרית גת.
- **למשפחת ר' זן אליצפן מעטוף**, אלעד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' עזרי מעטוף, אלעד; משפחת ר' שלום מעטוף, ברקת; מרת שמעה מעטוף, ברקת; משפחת ר' נחום גמליאל, בית שמש.
- **למשפחת ר' פנחס מרגוליס**, קראון הייטס – להולדת הבן. **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב הורביץ, קראון הייטס. משפחת ר' יוסף לבטון, פאולא, ברזיל.

- **למשפחת ר' אביב נאון**, בני ברק – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' חיים נאון, חולון; משפחת ר' משה מעטוף, נחלת הר חב"ד.
- **למשפחת ר' אלימלך עוזרוזינסקי**, קראון הייטס – להולדת הבן.

- **למשפחת ר' שמואל פינסון**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ בריסל, בלגיה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' ניסן פינסון, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ת ו נ י ס ; משפחת

הרב דוד משה ליברמן, רב קהילת שומרי הדת, אנטוורפן, בלגיה.

- **למשפחת ר' פרץ פרידמן**, עמנואל – להולדת הבן; **ולזקניהם** מרת פרידא פרידמן, צפת; משפחת ר' אברהם יוסף גליס, בני ברק.

- **למשפחת ר' ישראל הכהן קאהן**, לונדון, אנגליה – להולדת הבן **גבריאל**; **ולזקניהם** משפחת ר' דניאל הכהן קאהן, לונדון, אנגליה; משפחת ר' זאב וולף, לונדון אנגליה.

- **למשפחת ר' יחזקאל שרגא שמעון קירשנבוים**, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מנחם מאניש קירשנבוים, ירושלים; משפחת ר' אפרים פריימן, ירושלים; משפחת ר' ישראל פריימן, ירושלים; משפחת ר' שלום לנדסברג, ירושלים.

- **למשפחת ר' ישראל וויטבלט**, כבר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' אברהם וויטבלט, כבר חב"ד; משפחת ר' יצחק מחפודה, סרסל, צרפת.

- **למשפחת ר' משה שטרן**, מונטריאל – להולדת הבן.

- **למשפחת ר' יעקב שלמן**, לוס אנגילס, קליפורניה – להולדת הבן.

- **למשפחת ר' מרדכי שניידרמן**, קראון הייטס – להולדת הבן.

- **למשפחת ר' יוסף שרעבי**, קראון הייטס – להולדת הבן.

- **למשפחת ר' שמואל ביסטריצקי**, כבר חב"ד – להולדת הבת; **ולזקניהם** מרת אסתר ביסטריצקי, צפת; משפחת ר' יהודה לייב ביסטריצקי, ירושלים; משפחת ר' חיים מנחם טייכטל, ירושלים; משפחת ר' יוסף יצחק הכהן אהרונוב, יו"ר צא"ח בארה"ק, כבר חב"ד; משפחת ר' מנחם מענדל הכהן אהרונוב, טורונטו; מרת אידא ריבקין, כבר חב"ד.

- **למשפחת ר' יעקב גולדשמיד**, ירושלים – להולדת הבת **רויזא רבקה**; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי גולדשמיד, בני ברק; משפחת הרב יוסף יצחק הבלין, רב שכונת רמת שלמה, ירושלים; מרת רחל שטרן, ירושלים.

- **למשפחת ר' ישעיה גלויברמן**, ראשון לציון – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל גלויברמן, לוד; משפחת ר' שלמה זלמן אלפרוביץ, כבר חב"ד ב; ומשפחת ר' ירחמיאל אלפרוביץ, ירושלים.

- **למשפחת ר' יעקב הרשקופ**, מונטריאל – להולדת הבת

- **למשפחת ר' יעקב וייס**, קולוני – להולדת

- **למשפחת ר' אברהם חזד**, צפת – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' מנשה חזד, כבר חב"ד; מרת לאה אמיתי, כבר חב"ד; משפחת ר' ציון בן-ישי, צנרת עילית.

- **למשפחת ר' צבי סלר**, פתח תקוה – להולדת הבת **הזר שיינדל**; **ולזקניהם** משפחת ר' אלתר אביגדור דוד סלר, חיפה; משפחת ר' אהרן מקובצקי, בני ברק.

- **למשפחת ר' אליהו מיכל לבקובסקי**, קראון הייטס – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' ישראל לבקובסקי, קראון הייטס; משפחת ר' ראובן גרינפלד, בית שמש.

- **למשפחת ר' פנחס ממון**, ראשון לציון – להולדת הבת **נחמה דינה**; **ולזקניהם** משפחת ממון, קריות; משפחת ר' אליהו אלמליח, ראשון לציון.

- **למשפחת ר' שמואל נמנוב**, ברינואה, צרפת – להולדת הבת **זעלדא רחל**; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק נמנוב, מנהל ישיבת חב"ד תות"ל ברינואה, צרפת; משפחת ר' מנחם מענדל גורביץ, ברינואה, צרפת.

- **למשפחת ר' דניאל סרוגו**, בוניטה, קליפורניה – להולדת הבת

- **למשפחת ר' לוי יצחק פבזנר**, מונטריאל – להולדת הבת **חיה מושקא**.

- **למשפחת ר' גדליה פוטאט**, קליפורניה – להולדת הבת **בלומא רחל**; **ולזקניהם** משפחת ר' אפרים זלמן פוטאט, לונדון, אנגליה.

- **למשפחת ר' שלום פלמן**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ גואטמאלה – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' אברהם פלמן, רמת גן; משפחת ר' אשר ליבליך, קראון הייטס.

- **למשפחת ר' זלמן צפתמן**, קראון הייטס – להולדת הבת.

- **למשפחת ר' זוד קיבמן**, מונטריאל – להולדת הבת

- **למשפחת ר' מנחם מענדל קעניג**, רחובות – להולדת הבת **חיה מושקא**; **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב שמואל קעניג, כבר חב"ד; משפחת ר' אהרן משה שיינר, כבר חב"ד; משפחת ר' אהרן חזן, בני ברק; משפחת ר' אלימלך שחר, מנכ"ל מוסדות חב"ד רחובות.

הגיעו למצוות

- **למשפחת הרב אריה וועג**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ורב הישוב כבר ברוך – להגיע הבן התי **ברוך ירחמיאל משה** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל וועג, ארצות הברית; משפחת ר' בן-ציון

גרוסמן, מגדל העמק; משפחת הרב ישראל גרוסמן, ירושלים; מרת דינה קעניג, ירושלים.

● **למשפחת ר' זרון טויסטר**, רחובות – להגיע הבן התי **משה חיים** למצוות.

● **למשפחת לוקשין**, קראון הייטס – להגיע הבן התי **שמואל** למצוות.

● **למשפחת עמנואל**, שיקגו – להגיע הבן התי **שמואל דוד** למצוות.

● **למשפחת ר' אליהו קדוש קהניאל**, קרית שמואל – להגיע הבן התי **בן יאיר** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' אברהם חיים קהניאל, קרית ים; מרת מרים לוי, קרית חיים.

● **למשפחת ר' מרדכי הכהן ריבקיין**, כפר חב"ד – להגיע הבן התי **שניאור זלמן שמואל הכהן** למצוות; **ולזקניהם** מרת חנה ברוק, כפר חב"ד.

● **למשפחת שיינפלד**, קראון הייטס – להגיע הבן התי **בצלאל** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת ר' יוסף יצחק איטקין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ פיסטבורג – לבוא הבן התי **אברהם ברוך** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה בינה** למשפחת ר' יהושע העכט, קראון הייטס; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר איטקין, קראון הייטס. מרת פרומא יוניק, קראון הייטס. מרת העניא סופרין, לונדון, אנגליה. מרת חוה העכט, קראון הייטס.

● **למשפחת אנטופולסקי**, ראשון לציון – לבוא הבן התי **שמעון** בקשרי שידוכין עב"ג **נחמה רות** למשפחת **מיינלובסקי**, ירושלים.

● **למשפחת ר' שמואל גרוזמן**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מגדל – לבוא הבן התי **ברוך שלום** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה יהודית** למשפחת ר' **דניאל שמחה יעקב אוטינסקי**, סמנכ"ל גני חב"ד צפת; **ולזקניהם** משפחת ר' מאיר צבי גרוזמן, מר"י תות"ל המרכזית כפר חב"ד; משפחת ר' פנחס קארף, משפיעבישיבת 'אהלי תורה' קראון הייטס; משפחת ר' יהושע קארף, קראון הייטס.

● **למשפחת זוברוב**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **אברהם** בקשרי שידוכין עב"ג **שיינא** למשפחת **אבנסון**, מנצ'סטר, אנגליה.

● **למשפחת חסן**, מונסי – לבוא הבן התי **אברהם** בקשרי שידוכין עב"ג **אביבה** למשפחת **לויטין**, מונסי.

● **למשפחת ר' חיים אהרן דוד טיפענברון**, לונדון, אנגליה – לבוא הבן התי **יוסף יצחק**

בקשרי שידוכין עב"ג **רחל** למשפחת **לידר**, לוס אנג'לס, קליפורניה; **ולזקניהם** משפחת ר' אלעזר קלמן טיפנברון, לונדון, אנגליה.

● **למשפחת טקטוק**, נצרת עילית – לבוא הבן התי **אליהו שלמה** בקשרי שידוכין עב"ג **מרים** למשפחת ר' **אליהו בן ציון גמליאל**, רכסים.

● **למשפחת ר' זאב יוסף כפלין**, מגדל העמק – לבוא הבן התי **שמואל** בקשרי שידוכין עב"ג **יהודית** למשפחת ר' **דניאל שאבי**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** משפחת כפלין, ארה"ב; מרת תמר וואזאנה, לוד.

● **למשפחת לוריא**, יוהנסבורג, דרום אפריקה – לבוא הבן התי **ברוך** בקשרי שידוכין עב"ג **רחל** למשפחת **אורלוביץ**, יוהנסבורג, דרום אפריקה.

● **למשפחת ליון**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **שלום** בקשרי שידוכין עב"ג **מאשא** למשפחת ר' **אהרן ליברמן**, פורט לורדייל, פלורידה.

● **למשפחת ר' דובער מנדלזון**, כפר חב"ד – לבוא הבן התי **שמואל** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה** למשפחת ר' **ירחמיאל יוסף**, לוד; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק מנדלזון, לוד.

● **למשפחת ניימן**, לונדון, אנגליה – לבוא הבן התי **ישראל** בקשרי שידוכין עב"ג **דבורה** למשפחת **ברקמן**, לונדון, אנגליה.

● **למשפחת ר' טוביה פלס**, כפר חב"ד – לבוא הבן התי **משה** בקשרי שידוכין עב"ג **ברכה** למשפחת ר' **שמואל יחזקאל הכהן כהן**, נחלת הר חב"ד; **ולזקניהם** מרת צביה גולדברג, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' יונה פרדקין**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ס. דינו, קליפורניה – לבוא הבן התי **אלי** בקשרי שידוכין עב"ג **זלדה** למשפחת ר' **אברהם חזן**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מילאנו, איטליה. **ולזקניהם** מרת וילהלם, קראון הייטס. משפחת הרב גרשון מענדל גרליק, שליח כ"ק אד"ש ורב קהלת מילאנו, איטליה.

● **למשפחת פרידמן**, קאנאס סיטי – לבוא הבן התי **זלמן** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת **טאלער**, לוס אנג'לס, קליפורניה.

● **למשפחת ר' זאב רודמן**, ירושלים – לבוא הבן התי **יעקב מרדכי** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה** למשפחת ר' **אהרן קורנט**, ביתר עילית; **ולזקניהם** מרת אסתר קורנט, פרדס חנה; משפחת ר' מרדכי זלמן הלוי סגל, ירושלים.

● **למשפחת ר' אריה קס**, גבעתיים – לבוא הבן התי **יעקב צפירי** בקשרי שידוכין עב"ג **שרה מרגלית** למשפחת ר' **דניאל הכהן כהן**, צפת.

● **למשפחת ר' יעקב רייז**, קראון הייטס – לבוא הבן התי **שמואל** בקשרי שידוכין עב"ג **רייזל** למשפחת **קארפ**, קראון הייטס.

הקימו בית בישראל – בית חב"ד

● **למשפחת ר' גרשון בורקיס**, לוד – לנישואי הבן התי **מנשה** עב"ג **רבקה** למשפחת ר' **משה מנחם מענדל גלבשטיין**, כפר חב"ד; **ולזקניהם** מרת אסתר שירמן, כפר חב"ד.

● **למשפחת ברוקער**, מלבורן, אוסטרליה – לנישואי הבן התי **אדם** עב"ג **מרים** למשפחת **אוסטר**, לונג ביטש, קליפורניה.

● **למשפחת ר' יוסף שמחה גזנבורג**, טורונטו – לנישואי הבן התי **לוי** עב"ג **רבקה** למשפחת ר' **שלמה גלפרין**, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' שלום דמארי**, יבנה – לנישואי הבן התי **משה** עב"ג **דבורה לאה** למשפחת ר' **משה קאלו**, צפת; **ולזקניהם** משפחת ר' דוד דמארי, יבנה; ומשפחת ר' ניסים עובדיה, כפר סבא.

● **למשפחת הרשקוביץ**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **דוד** עב"ג **גיטל** למשפחת **וולסטון**, סידני, אוסטרליה.

● **למשפחת ר' אליעזר ליפשיץ**, תל ציון – לנישואי הבן התי **חיים** עב"ג **רבקה** למשפחת ר' **יוסף חזד**, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' יוסף אריה פלאטקא**, בואנוס איירס, ארגנטינה – לנישואי הבן התי **יעקב** עב"ג **שטערנא שרה** למשפחת ר' **מרדכי חממי**, רחובות-קראון הייטס.

● **למשפחת קאנטור**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי **יעקב צבי** עב"ג **יוטא** למשפחת **רוזנפלד**, ציריך, שוויץ.

לעדכונים – שלחו מייל:
chsidim@gmail.com

כובשים את באר שבע

**במוצאי ח"י אלול, יום הולדת המאורות הגדולים
הבעש"ט ואדמו"ר הזקן, באה לידי ביטוי המהפכה
הגדולה שחוללה ישיבת "תומכי תמימים" בבירת
הנגב במהלך השנים האחרונות ראשי ופרנסי העיר
באר שבע באו אל המפגן יוצא הדופן כדי להצדיע
ולהוקיר את הפעילות הברוכה • שי גפן היה בדינר
השנתי של הישיבה ומביא את רשמיו**

נמנים על "המקורבים" של התמימים הפועלים ללא הרף בחיזוק וביצור שיעורי התורה וקירוב ההמונים לאביהם שבשמים.

השנה נכנסה ישיבת חב"ד בבאר שבע לשנתה החמישית. הישיבה גדלה השנה ועברה שינוי גדול הן במיקום החדש והן בפעולות המתבצעות בתוכה וממנה. כשלושים בחורים, מבחירי התמימים

בו כוחה של חב"ד. המהפכה הרוחנית בעיר היא בכוחה ובזכותה של הישיבה ומנהלה הרב ירמיהו קאליפא, והדברים הללו חזרו כחוט השני בכל הנאומים מפי פרנסי העיר.

דינר היוקרתי והנוצץ ראינו את הפירות שהצמיחה הישיבה, כאשר חלק גדול מידידי ותומכי הישיבה

מאת: שי גפן

צילום: בערוש בליניצקי.

הרב קאליפא מעניק שי לרב דרעי על עזרתו הרבה

לא בכל יום מזדמנים לפונדק אחד כל כך הרבה אישים שבאו להצדיע לחב"ד – החל מרב העיר הגאון הרב יהודה דרעי שליט"א, ממשיך במפקד חיל האוויר לשעבר וכיום ראש העירייה מר יעקב טרנר, דרך שרים ואישי ציבור, רבני העיר, והציבור המגוון. היה שם משהו שקשה לתאר ולבטא. ראיתי את ההערכה העמוקה הנובעת ממעמקי הלב למהפכה הרוחנית הגדולה שחוללה ישיבת חב"ד בבאר שבע.

לא היה מתאים יותר מיום ח"י באלול – היום בו החלו הלימודים בישיבת "תומכי תמימים" ההיסטורית – היום בו התכנסו מאות מידידי ומוקירי הישיבה לערב של הוקרה והצדעה במלון היקרתי "גולדן טוליפ" בבאר שבע. את עוצמת המהפכה הטיב לבטא רב העיר וראש אבות בתי הדין הגאון הרב יהודה דרעי "אין היום בית כנסת בבאר שבע שאין בו שיעור תורה. אלפי יהודים מניחים תפילין. אין בית שלא מורגש

השר ישי ראש העיר וסגנו מר עופר כרדי הרב יהודה דרעי

מקבלים את פני הבאים בכלי זמר "הקלאסיק סימפוניטה הבאר שבטית"

הממשלה ר' אליהו ישי, רב העיר הרב יהודה דרעי, סגני ראש העיר מכל המפלגות, אנשי עסקים בכירים. כולם כאיש אחד באו להצדיע ולומר מילה אחת: "תודה".

המנחה מר **שאול מייזליש** סוקר את פעילות חבי"ד בקצווי תבל ובייחוד בבאר שבע. הזמר העולמי **יחיאל נהרי** משמיע ממבחר הפיוטים ומכניס את הציבור לתוך האווירה המיוחדת של חודש אלול. על המרקע הגדול מרצדות תמונות הישיבה במגוון הפעולות והשיעורים לצד מראות הקודש מהרבי מלך המשיח.

ראש העיר מר **יעקב טרנר** זוכה להפתעה כאשר פגישתו עם הרבי בעת שביהן כמפכ"ל המשטרה, נראית על המרקע. ההתרגשות נראית היטב על פניו. זה עדיין לא הסוף. הפתעה נוספת מקבל מר טרנר כאשר באולם ניצבים שני פקודיו לשעבר בחיל האוויר, הרב גידי שרון והרב שלמה קאליש, שנים מתומכי הישיבה. מר טרנר עולה לנאום כשהוא לא מסתיר את התרגשותו מפעילות חבי"ד. הוא מפליג בזכרונותיו אל הימים בהם רבים מטייסי חיל האוויר חזרו בתשובה ועברו לליובאוויטש, ולמרות זאת המשיכו לטוס ולהתקדם. בהמשך שיבח ראש העיר

בעיר בו לא מורגשת זרועם הארוכה של התמימים, חיילי בית דוד. עיר האבות זכתה לעדנה בתקופה זו בה יש להכין את העולם לקבלת פני משיח צדקנו. ביטויי למהפכה בזעיר אנפין חווינו בדנר היוקרתי ובפסיפס האנושי המרתק שלא רואים כדוגמתו במקומות אחרים. זה לצד זה ישבו ראש העיר מר יעקב טרנר, שר התמי"ת וסגן ראש

חלק מהקהל הרב באירוע המפואר

התגבשו לכתה אחת – שיעור אי המונה כשלושים בחורים, כאשר לצדם פועלים התמימים שלוחים בוגרי 770 הגורמים לתנופה חזקה באווירת הלימודים.

"נרות להאיר", אמר אדמו"ר הרש"ב, מחוללה ומייסדה של הישיבה, ובבאר שבע הדבר מקבל ביטוי ממשי. אין שכונה או רובע

הרב קאליפא מנכ"ל הישיבה נותן לראש העיר תמונה מיוחדת של הרבי

”זו העיר שלך ועל אחריותך”

הרב ירמיהו קאליפא, מנהל הישיבה, משתדל להיות תמיד מאחורי הקלעים למרות שהוא נוטל חלק מרכזי בפעילות. אחד הרגעים היפים בדינר היה כאשר על המרקע הראו את דבריו של הרבי מלך המשיח האומר לרב קאליפא בייז בסיוון תש”נ, בעת חלוקת הדולרים: **”הצלחה רבה וכפליים לתושיה בכל העניינים בבאר שבע זוהי עיר האבות, בכל יום בתפילה יהודי מזכיר ”וישב אברהם בבאר שבע” אזי זו העיר שלך, על אחריותך להוסיף שם עוד יותר בכל העניינים של אברהם אבינו ושל יצחק בנו ושל יעקב בנו בשורות טובות הצלחה רבה. זוהי האשה... בשביל העזר לבעל בשביל כל העניינים בבאר שבע..”**

את הפעילות החב”דית בעיר שהביאה למהפכה אדירה ברחבי העיר.

מנכ”ל הישיבה הרב קאליפא מגיש לראש העירייה מתנה בדוגמת 770 עשוי כסף טהור, וכן את תמונת הרבי מלך המשיח.

סגן ראש הממשלה ושר התמ”מ מר **אלי ישי** עולה לברך. הוא מספר על הימים בהם הוא עצמו למד בחב”ד, וציין את העבודה הרבה של הרב ירמיהו קאליפא בבאר שבע שמביאה לתוצאות ברוכות: **”כולנו צריכים ללמוד מדרכה של חב”ד ולסייע להם ככל האפשר”** אמר השר ישי, וכהמשך הוא משבח את ראש העירייה שהוא מהיחידים מראשי העיר שאצלו המילה **”שוויון”** בחינוך בין ילדי העיר מיושמת הלכה למעשה.

לאחר אתנחתא מוזיקלית על ידי גדול הפייטן יחיאל נהרי, עולה ראש אבות בתי הדין בבאר שבע ורב העיר הרב **יהודה דרעי** לשאת דברים. הרב דרעי מדבר על המהפכה הגדולה שמחוללים התמימים בבאר שבע, והוא קורא לסייע ולתמוך בקיומה של הישיבה. **”כל מה שרוצים כיום להזיז בבאר שבע מבחינת דת ותורה, הכתובת היא אחת: הרב ירמיהו קאליפא ותלמידי הישיבה.”** הרב דרעי משבח את הרבנית מרת עליזה ביטון, מנהלת האגף לחינוך ותרבות תורנית בעיריית באר שבע שמסייעת למכלול הפעולות בעיר.

משא מיוחד ומרתק נושא ראש הישיבה

מנכ”ל הישיבה הרב קאליפא מעניק שי מיוחד לשר אליהו ישי

הרב קאליפא והרב קופצ'יק מעניקים לידידי הישיבה זוגות תפילין

השר ישי הרב דרעי והרב קאליפא

הזמר יחיאל נהרי שהנעים את הערב

ראש העיר על הכמה עם חניכו לשעבר ר' גידי שרון.

אבי'ד וראש הישיבה הרב גדליה אקסלרוד נושא את דבריו לאירוע

שיטת ההצלחה של הישיבה

הישיבה בבאר שבע היא חדשה למדי, שנים אחדות בלבד מאז עלתה על הקרקע, וכבר רואים מנהליה הצלחה ונחת רוח רבה. הי"אני מאמין" של הנהלת הישיבה היא, כפי שאומר לנו ראש הישיבה הגה"ח הרב גדליה אקסלרוד, "לגדל בחורים חסידיים, יראי שמיים, למדנים, בעלי מידות טובות, עובדי ה', שמחים, המקושרים לכ"ק אדמו"ר מלך המשוח שליט"א, שעוסקים בשליחות היחידה שנותרת "קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש". מטרתנו היא שעניינו של כל תלמיד יהיה "תורתו אומנותו". בקיאות למגרס בתורתו של הרבי, דגש מיוחד על לימוד בעל-פה חסידות, לימודי נגלה, הפנמת החסידות הנלמדת ועבודת התפילה.

"הדרך להצלחת תלמידי התמימים היא בהתקשרות והתמסרות לרבי ולענייניו. ההנהלה תשקף קו ברור בכל הקשור להנהגותיו של התמים והיחס לענייני גאולה ומשיח. אנו מאמינים שבחור צריך יחס אישי מבין ותומך שיאפשר לו להציב אתגרים המתאימים לו בתחומים השונים ולהצליח בהם. אנו מאמינים שמעורבותם של ההורים בכל הקורה עם בנם בישיבה, על ידי קשר טוב עם ההנהלה, מהווה נדבך נוסף להצלחה.

"הבסיס להצלחה בלימודי הנגלה והחסידות טמון באהבה ללימוד, וזאת אנו נוטעים בלבבות התמימים באמצעות יחס אישי – "אחד על אחד" בעזרת אברכים חסידיים ואיכותיים מקהילת אנ"ש המלווים את התלמידים בלימוד ובהנהגה. עידוד הלימודים נעשה גם ע"י הענקת פרסים, ובמרכזם נסיעתו של נציג הישיבה לרבי אחת לשלושה חדשים. הצוות החסידי מהווה דוגמא חיה בהנהגה חסידית במלוא מובן המילה.

"כפי הוראתו של הרבי, נערכים מבחנים בנגלה ובחסידות תמידין כסדרן. ההנהלה מעבירה לרבי דוחות בכל שבוע ומעודדת את הבחורים לנהוג כך מצידם. לכל בחור יהיה "עשה לך רב" ו"משפיע". ההתועדויות הינן חלק בלתי נפרד מסדרי הישיבה".

הצוות החינוכי של הישיבה כולל ראש הישיבה אבי'ד הגה"ח הרב גדליה אקסלרוד. הנהלה רוחנית: חסידות – הרה"ת **מנחם מענדל שארף**. נגלה: הרה"ת **יוסף יצחק פרידמן**. משגיח: הרה"ת **אהרן קופצ'יק**. הרי"מ: הרה"ת **משה קורנוויץ**. שיעור תניא: הרה"ח **משה דיקשטיין**.

השליח לפונה שבהודו הרב **בצלאל קופצ'יק** שמדגיש בדבריו את האוירה המיוחדת באלול בישיבה לקראת הנסיעה לתשרי.

מנדלסון מנהל את המכירות כיד ה' הטובה עליו.

בשעת לילה מאוחרת מסתיים הדינר הרשמי, וכעת מתיישבים החסידים להתוועד עד השעות הקטנות של הלילה יחד עם

הגה"ח הרב גדליה אקסלרוד, אבי'ד חיפה ומר בני חבי'ד באה"ק, על המופתים הגדולים ברוחניות בגשמיות שמחוללת הישיבה, והברכות של הרבי הניתנות לכל מי שמסייע לפעולות חבי'ד ולישיבה הקדושה שהצמיחה פירות ופירי פירות.

כדי להבין את המהפכה, די לראות כיצד "עמודי החסד" של הישיבה מר **בני פישלר** ומר **שמוליק גאלי** מקבלים תפילין "ארבע על ארבע", טלית וספר חתי"ת עם הבטחה מצדם להניחן מידי יום ביומו.

הרב קאליפא שיבח את סגני ראש העיר שהתייצבו יחד לימין חבי'ד, מר **זוד בונפלד**, מר **רוביק זנילוביץ**, הגבי **סימה נבון**, ובמיוחד את פעלו הנמרץ של סגן ראש העיר הרב **עופר כרדי** שמוסר את נפשו למען הצלחת הישיבה וכל הדרוש לה.

אותות הדינר מחולקים לאותם אלו הנושאים בעול הכבד של הישיבה. בתואר יו"ר הדינר ו"כתר תורה" זוכים הרב **יוסף ושולי ברכה**. יו"ר "חוג יידי הישיבה" ו"כתר החסד" מקבלים הרב **רפאל יהודה וחיה רחל גליקא סלומון** שהגיעו במיוחד לערב זה מלונדון. בתואר "כתר שם טוב" זוכה עו"ד **אברהם ורחל אלקיים**. הרב ירמיהו קאליפא מנהל הישיבה מודה למנכ"ל משרד התמי"ת רו"ח ר' גבי מיימון על עזרתו הרבה לישיבה.

קעת עוברים לשלב המכירות של חפצי יודאיקה ומזכרות מיוחדות מהרבי מלך המשיח הנמכרות לטובת הישיבה. ר' בערקה

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל!

סדרת 'המאמר המבואר' מוציאה לאור מאמר חדש

לקראת הימים הנוראים הבעל"ט

מאמר ד"ה 'שובה ישראל' התשל"ז (א)

קונטרס שבת שובה ה'תש"נ

צילום: זלמן קליימן

לימוד ב'מאמר המבואר';
מאפשר לך לימוד של
מאמרי הרבי מלך המשיח,
תוך הבנת עומק דברי המאמר
בשפה פשוטה וקולחת

לא נכנסים לעשרת ימי תשובה
בלי המאמר החדש!

להזמנות - 'חיש' הפצת המעיינות:

052-3770904/5

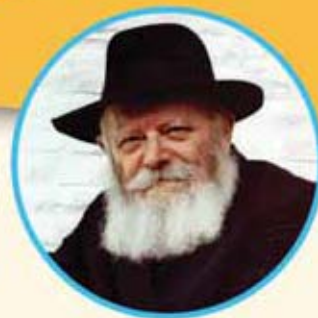
ובחנייות הספרים המובחרות

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

במחנה

צבאות השם

זימן עם הזמן

תנועת הנוער 'צבאות השם' ארה"ק

2

שעת סיפור

להתפלל עם בעל תשובה

4

מעבר לחוף

לדרך עצמאית

6

רואים גאולה

10 היעודים...

8

חיילים בהפסקה

מה דעתכם?

מראש-השנה הראשון בהיסטוריה, יום בריאת האדם. המסר אלינו הוא, שצריך לשבת כל היום רגל על רגל, לנוח ולהרגע בלי לעשות כלום. נשמע לכם הגיוני? כמובן שלא. הרי 'אדם, לעמל וולד', ואנחנו נקראים העבדים של הקדוש-ברוך-הוא. עבד לא יכול לשבת במנוחה כמו אורח בבית-מלון. הוא צריך לעבד, לעבד קשה אפילו. אז מה אנחנו בעולם-הזה, אורחים או עבדים?

האמת היא שאפשר לעבד גם כשנחים. אפילו כשישנים. נכון שנולדנו בשביל לעמל ולהתגעגע. אבל לא מדובר בעמל פיזי. נולדנו לעמל רוחני. נולדנו בשביל לעבד את ה'. כל דבר שאנחנו עושים צריך להיות כדי לעבד את ה' וכדי להביא את הגאולה. אם יהודי ישן כדי שיהיה לו כח לקום בבקר ולעבד את ה', גם השנה הופכת לחלק מהעבודה. אז גם אנחנו שעוד לא צריכים לעבד קשה לפרנסתנו, עדין יכולים וצריכים לעבד את ה' בכל רגע.

שתהיה לכלנו שנה טובה ומתוקה, שנת עמל וגאולה...

(ע"פ לקו"ש ח"ד ע' 449-452)

מתי הוא יגיע כבר? מיהו האורח המסתורי שלכבודו אנחנו מתכוננים? השאלות נקרו בהם ללא הפסקה. חלק מהם כבר ממתינים לו מתחלת השבוע מלאים מתח וסקרנות. לכלם היה ברור מראש שהביאו אותם אך ורק כדי לשרת את האורח החשוב, וכשהכל יהיה מוכן, הוא יגיע.

ביום הששי לפנות ערב הגיע סוף סוף האורח. "מה? הגעתי אחרון?" חלפה במוחו מחשבה. אבל הוא הבין מיד שזה חלק מהתכנית הכללית. הוא הגיע אחרון כדי שכלם יוכלו לשרת אותו, שהוא יוכל לנוח ולהנות ושהוא לא יצטרך להתאמץ. כי הוא האורח הממכבד שלו צפו כלם. בשבילו נברא העולם.

האורח החשוב הוא, נחשתם נכון, אדם הראשון. ראש-השנה הוא גם היום שבו נברא אדם הראשון. לפניו נברא יקום שלם עם מיליוני ברואים. הכל היה מוכן לקראת בואו כדי שהוא לא יצטרך להתאמץ להשיג שום דבר. היה לו הכל מן המוכן. האדם נברא ישר לתוך מנוחה ושלוה, ללא עמל וללא טרחה.

בואו נראה מה אנחנו יכולים ללמוד

סיפור

לְהַתְפַּלֵּל עִם בְּעַל תְּשׁוּבָה

אֶד כְּשֶׁהִתְבַּגֵּר, נָטַשׁ אֶת דְּרָךְ הַיֶּשֶׁר וְהַחַל מִתְרַוְעֵעַ עִם שְׂכֵנָיו הַגּוֹיִים. הוּא לָמַד מִמַּעֲשֵׂיהֶם וְהָיָה לְאַחַד מֵהֶם. חָלְפוּ שָׁנִים אַרְבָּוֹת, בְּמַהֲלָכָן הַסְפִּיק הָאִישׁ לְעֵבֵר אֶת כָּל עֲבֻרוֹת הַתּוֹרָה. כֹּה רְחוֹק הָיָה הָאִישׁ עַד שֶׁלֹּא הָיוּ עוֹלִים לוֹ הַרְהוּרֵי חֲרָטָה וְאַף יוֹתֵר מִכֵּן, הוּא נִהְנֶה מִכָּל עֲבֻרָה שְׁעָשָׂה, שֶׁהַשֵּׁם יְרַחֵם.

הוּא נִהַג כְּאִלּוּ שֶׁכַּח לְנִמְרֵי אֶת מוֹצְאוֹ הַיְהוּדִי. הוּא עֹזֵב אֶת עִיר מְגוּרָיו וְעֹבֵר לְהַתְגוֹרֵר בְּסִבְיָה שְׁפָה לֹא הָיוּ מְצוּיִים יְהוּדִים כָּלל.

לְרַגֵּל עֲנִינָיו –
הַמְשִׁיךְ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב – נֶאֱלָץ הָיָה בְּיָמִים אֵלּוּ לְנַסֵּעַ לְעִירָה הַשׁוֹכֵנֶת סְמוּךְ לְעִירוֹ, עִירָה שֶׁהַתְּגוּרָרוּ בָּהּ יְהוּדִים רַבִּים.

הַיּוֹם לַפְּנוֹת עָרְב, כְּשֶׁהֲגִיעַ לְעִירָה, הַבְּחִין בְּהַמְלָה מִיְחַדָּת, וְהַדְּבָר עוֹרֵר אֶת סִקְרָנוֹתָיו. הוּא פָּנָה אֶל אֶחָד מִן הַעוֹבְרִים וְהַשְּׁבִים וְשָׂאֵל לְפָשֵׁר הַתְּכוּנָה הַמִּיְחַדָּת.

'אֵלּוּ הֵן הַכְּנוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת אֶצְלָנוּ הַיְהוּדִים, לְקִרְאָת חַג הַנִּקְרָא רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הַשִּׁיב לוֹ הַנְּשָׂאֵל בְּתַמִּימוֹת. 'זֶהוּ יוֹמָה הַרֹאשׁוֹן שֶׁל הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר בּוֹ נִדוּן כָּל הָעוֹלָם עַל מַעֲשָׂיו, הַמְשִׁיךְ לְהַסְבִּיר.

דְּבָרֵי הַיְהוּדִי הַפְּשוּט הִפּוּ בְּמוֹחוֹ שֶׁל הַמַּתְבּוֹלֵל בְּעֲצָמָה רַבָּה. אֲפָשֵׁר שֶׁהָיוּ אֵלּוּ הַמַּלִּים 'אֶצְלָנוּ הַיְהוּדִים' שֶׁפָּנְעוּ בּוֹ, אוֹ שֶׁמָּא זְכָרוֹנוֹ שֶׁל יוֹם הַדִּין הַקָּרֵב וּבָא, הוּא זֶה שֶׁהִכָּה בּוֹ. בְּכָל אֶפְרוֹ הַמְשִׁיךְ הַיְהוּדִי הַמַּתְבּוֹלֵל לְסִיר בֵּין דוֹכְנֵי הַשׁוּק וְכָל זְכָרוֹנוֹת לְזִדּוֹת הַתְּחִילוֹ שְׁבִים וְעוֹלִים בְּרֹאשׁוֹ.

הוּא הָיָה אַחוּז כְּלוֹ הַתְּבַגְּשׁוּת, וְנֶאֱפָלוּ לֹא שֵׁם לֵב כִּיְצַד רַגְלָיו נוֹשָׂאוֹת אוֹתוֹ כְּאִלּוּ מַעֲצָמָן אֶל עֵבֵר בֵּית הַכְּנִסְת שֶׁבְּעִירָה. כְּשֶׁקָּלַט אֶת הַנַּעֲשָׂה כְּבָר דְּרָכּוֹ רַגְלָיו עַל מַפְתָּן בֵּית הַכְּנִסְת מִמֶּשׁ.

הַיָּמִים הָאֲחֻרָוִנִים שֶׁל חֲדָשׁ אֶלּוּל. הַכְּנוֹת כְּמַעַט אַחְרוֹנוֹת לַפְּנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה. הַכָּל מִתְכַּוְּנִים לְחַג, אֲנָשִׁים נְשִׁים וְטוֹף. מִי בַקְּנִית הַמַּאֲכָלִים וּמִי בַקְּנִית וְתַקוּן בְּגָדִים וּמִי בְּסִיּוֹד וְשִׁפּוּץ הַבַּתִּים. גַּם בְּבֵית מִדְּרָשׁוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב עֲסוּקִים הָיוּ הַחֲסִידִים בְּאוֹתָהּ שְׁעָה בְּהַכְּנוֹת לְקִרְאָת הַיָּמִים הַנוֹרְאִים. אֶד לֹא הָיוּ אֵלּוּ הַכְּנוֹת גְּשָׁמִיּוֹת, כִּי אִם רוּחָנוֹת. כְּאֵלֶּה הַמְּכִינּוֹת אֶת הַנֶּפֶשׁ לְקִרְאָת יוֹם הַדִּין. הֵם הַמְּתִינּוּ בְּרִטָּט וּבְרַעְדָּה לְחַג אֶת הַיָּמִים הָאֵלּוּ בְּצֵל רַבָּם, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב.

תְּפִלַּת עֲרַבִית שֶׁל יוֹם חַל. הַבַּעַל שֵׁם טוֹב נִכְנָס בְּשַׁעַת הַקְּבוּעָה לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, אֲבָל בְּמִקוֹם לַפְּנוֹת אֶל מִקוֹם תְּפִלְתוֹ הַקְּבוּעַ, פָּנָה לְפָתֵעַ אֶל עֵבֵר אֲרוֹן הַסְּפָרִים. הוּא הוֹצִיא מִתּוֹכוֹ סִפֵּר כְּלָשָׁה וְהַחַל לְעֵין בּוֹ בְּרַכּוּז רַב. אִישׁ מִהַחֲסִידִים לֹא הֵעִז לְהַפְרִיעַ לְבַעַל שֵׁם טוֹב אוֹ אֶפְלוּ לְרַמּוֹ לוֹ עַל זְמַן הַתְּפִלָּה שֶׁהֲגִיעַ. הַזְּמַן עוֹבֵר וְנִרְאָה שֶׁהַבַּעַל שֵׁם טוֹב מַעֲמִיק יוֹתֵר

וְיוֹתֵר בְּסִפֵּר. עַל פְּנֵי נִכְרָה הַתְּבַגְּשׁוּת רַבָּה וְלִכְל כְּבָר הָיָה בְּרוּר כִּי הַעֲפֹב בְּתַפְלָה אֵינְנו עֲנִין מְקָרִי, אֶלָּא דְּבָר מְכוּן.

חֲלָפָה שְׁעָה אַרְבָּה, וְאַז, כְּאֵלּוּ נַעוֹר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב מִתּוֹךְ עוֹלָם אַחַר, הַנִּיחַ לְסִפֵּר מִיְדָיו וּפָנָה בְּצַעֲדִים זְרִיזִים לְעֵבֵר מִקוֹמוֹ. אוֹלָם גַּם הַתְּפִלָּה הִיָּתָה שׁוֹנָה בְּאוֹתוֹ עָרַב מִבְּכָל יוֹם אַחַר. הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַתְּפַלֵּל בְּאַרְיֻכוֹת-יָתֵר וּבְדַבְּקוֹת מִיְחַדָּת בְּמִיָּנָה, וְנִכְרָ הָיָה שֶׁמְשַׁהוּ מִתְּרַחַשׁ בְּעוֹלָמוֹת הַרוּחָנִים.

לְאַחַר תְּפִלַּת עֲרַבִית, פָּנְיוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הָאִירוּ וְעִינָיו בְּרָקוּ. הוּא חָשׁ בְּשִׂאלוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ בְּמוֹחָם שֶׁל חֲסִידָיו וְהוּא פָּתַח אֶת פִּיו הַקְּדוֹשׁ מִבְּלֵי שִׁנְשָׂאֵל. וְכֵן סִפֵּר:

"בְּאַחַת מַעֲרֵי הָאִזּוֹר חִי לוֹ אֶדָם שֶׁגָּדַל וְהַתְּחַנֵּף בְּבֵית יְהוּדִי חֵם.

איור: לאה

סיים, האמן לי, כי בכל לבי מתחרט אני עליהם. אתה שרחום הנד, סלח-נא לי עליהם ומרגע זה ואילך לא אוסיף עוד לחטא. מעתה אשנה את דרכי ואשובה אליך. קבלני-נא!... כך המשיך האיש לזעק ממעמקי נשמתו זמן רב, עד אשר נפל והתמוטט על מקומו באפיסת כחות.

ואני, סיים הבעל שם טוב את ספורו כשפניו בוקקות, עקבתי כל אותה עת בהתרגשות עצומה אחר תהפוכות נפשו של האיש. ראיתי את נשמת היהודי בתפארתה. נפעמתי לנכח יכלתה להתרומם בתוך זמן קצר מבירא עמיקתא לאגרא רמא (מבור עמק לגג גבה - בטוי המורה על שנוי ועליה מקצה לקצה).

עקבתי את התפלה כי המתנתי לתפלתו, שחוללה כעש עצום במרומים. חפצתי שתפילתי שלי תתלנה לזו של בעל התשובה בדרךה הישר אל פסא הכבוד..."

לרגע נבהל מעצמו, אך לא היה בו הכח לשוב על עקבותיו. הוא התבייש במראה החיצוני שלו שלא דמה כלל למראהו של יהודי, ולכן פנה אל עזרת הנשים והסתתר שם מאחורי הוילון כשהוא מתבונן דרך חר קטן בנעשה. כשהחל החזן בקול את תפלת ערבית עבר בכל גופו כעד עז. הוא רצה להצטרף ממקומו אל תפלת המתפללים אבל מלות התפלה נשכחו ממנו לחלוטין. סערה התחוללה בנפשו ועיניו זלגו דמעות. משעזב אחרון המתפללים את בית הנקסות אזור האיש עז, ניטל לידיו סדור והחל לרענן את זכרונו. שעה ארוכה מאוד עמד על מקומו, מרכז בסדור שבידיו, והתפלל בכונה עצומה.

בתפלתו הוא הכניס דברים שצאצאו הישר מתוך לבו וכשהוא נסער ונרגש החל לנהל שיחה גלויה עם הקדוש ברוך הוא:

'יודע אני רבוננו של עולם שנקשלתני בכל החטאים שרק ישנם ונכאן החל לפרט את חטאיו. הוא פרט את החטאים שבין אדם לחברו ואת שבין אדם למקום. הרשימה האחרונה היתה ארוכה במיוחד. 'אבלי

חידתמונה

בתמונה שלפניכם מסתתר רעיון מתוך המדור "חיים בפרשה" בגיליון זה זהו את הקשר ושלחו אלינו

להזמנת 'דבר מלכות' לנוער חייגו: 04-6462770

פתרון גיליון מס' 69:

בחודש אלול כשהמלך בשדה צריך לנצל את ההזדמנות ולצעוק "עד מתי?!"

מאת: חיים בטר

כ"ט אלוו בשנת תקמ"ט נולד אבאמר ה"צחח-צבק". **באיל** ערב ראש השנה שנת תש"ן חילק הרבי שלי"א את הספר 'קיצורים והערות לתניא' בהוצאה מיוחדת. **הערב** ראש השנה משיש החסידיים ארבי שלי"א פ"ן (פדיון נפש) שנזכה לשנה טובה ומתוקה. **בראש** השנה תוקע הרבי שלי"א את התקיעות שלפני תפילת מוסף. **אחרי** התקיעות פוא עת רצון אראות את פני הרבי שלי"א ופרבי מפנה את פניו אקפה. **המוצאי** ראש השנה (וכך גם בכל מוצאי הראים) מחלק הרבי שלי"א (מכוס ברכת המזון והפכה צורה) "כוס של ברכה" אעם ישראל. **המילוף** תשרי מקורף בשפה פארמית ופירושה - התחלה. **חובל** תשרי נקרא גם בשם ירח פאיתנים. **הרבנית** צבורה אאפה מסרפה את נפשלאמזן חיוו של אביה - אבאמר הפכן, הפסתאקפה באיל עשרים ושש ביום צום גלוייה בשנת תקנ"ג.

מאת: מירי לזין

פרק שני

מעבר לחוף

רק אחר כך סיפר לה יצחק על הרווח שיכול היה להפיק מן הפמוטים שרקע עבורה. הוא וויתר עליו בלב שלם. על אף שנוקקו לו כל כך. כעת, העריכה שרה כפליים את שעות העבודה, שנמשכו עמוק אל תוך הלילה, במטרה לעמוד בהתחייבות למאדאם המילטון.

חלפו שבועיים. היא חשה כאילו יד קרה לופתת את ליבה; הטרם הספיק?!...!

דון יצחק לא הספיק לענות. קול הנקישה על הדלת הקדים אותו. יצחק הזדרז לפתוח.

כובע שרד, בעל מצחייה ענקית מימדים, ניצב שם בפתח. שניות מספר לאחר מכן נתגלו הפנים העגולות מתחתיו.

"שליח מן המברקה, תחתום כאן", המהם המבקר הבלתי צפוי מתחת לשפמו. הוא הושיט לדון יצחק המופתע מברק עטור בחותמות רבות, ותחב לו עיפרון לבין אצבעותיו. דון יצחק המבולבל אפילו לא קלט את משמעות דבריו. הוא שרבט משהו על פיסת הנייר שנתחבה לידו. השליח כבר נעלם מעבר לבית העלוב, כשנוכר יצחק לסגור סוף סוף את הדלת. רק עכשיו הוא נתקל בפניה המודאגות של שרה.

"קרה משהו?" חרדה נמסכה בקולה. תחושת הפחד העמומה הלכה וגאתה, ככל שארכו הרגעים בהם שקע יצחק בעלה בקריאת המברק. מי יודע אילו בשורות הוא הביא בכנפיו...

"הו, הרבה מאוד", סוף סוף הרים יצחק את עיניו. "יש פה רשימה ארוכה מאוד של חפצים אותם מזמינה מאדאם המילטון הנכבדת. היא מודה על הפמוטים, שנשארו מאוד חן בעיניה. 'רואה אני כי סוחר ישר אתה, העומד בהתחייבויותיו', כך היא כותבת. 'לאחר אספקת המשלוח הראשון, תערוכנה חברותי, נשות האצולה, הזמנות נוספות אצלך'.

שרה שחררה את האוויר שהיה כלוא בריאותיה מרוב מתח. ברוך ה'. הם עולים על דרך המלך. עתיד עסקי מזהיר צפוי בעזרת ה' למשפחת פריירה הצעירה.

שניהם לא חשו ביעקב התינוק, שנשא קולו בגרגור של מורת רוח...

תקציר: משפחת פריירה בורחת מידה הארוכה של האינקוויזיציה בברזיל לנו אמסטרדם שבאמריקה. ביבשת החדשה מתפצלת המשפחה. דון יוסף, האב, נשאר בניו אמסטרדם, ודון יצחק בנו, עם שרה רעייתו הצעירה, מהגר לבוסטון, שם הוא פותח עסק לצורפות ומתפרנס בקושי רב. באחד הימים נכנסת לחנות גב' המילטון המכובדת, ומבקשת את הפמוטים שבחלון הראווה. דון יצחק מסרב בטענה שזו מתנה לאשתו לרגל הולדת בנו הבכור. הוא מתחייב לספק לה פמוטים יפים מאלו תוך שבועיים בלבד...

לדרך עצמאית

בוסטון, 1654, מעונו של דון יצחק פריירה

"שלחת?" דונה שרה היטיבה את השמיכה המרופטת מעל התינוק. קר כאן, בחורף הבוסטוני, ולה, ישנה רק שמיכה דקה לחמם את עוללה הרך. גם את זה תרמו ידידים מסורים.

"שלחתי את מה?" דון יצחק ניער את בקבוק החלב. תודה לה'. היום הצליח להשיג חלב חם ליעקב. תינוקו. בנו בכורו. מה יהיה מחר? עדיף לא לחשוב. ה' יעזור. הוא תחב את הבקבוק לפיו של התינוק, שהתרווח כעת בעריסתו העלובה.

"את הפמוטים שהתחייבת לגברת האמילטון. חלפו כבר שבועיים, שכחת?" דונה שרה פריירה נצה מבטים רבי משמעות בזוג הפמוטים שניצב על השולחן. אלו הפמוטים שלה. הם נרקעו במיוחד עבורה, בסבלנות אין קץ.

יצחק שמח כל כך עם הולדתו של יעקב. "יורש העצר", הוא קרא לו. צורף זהב חדש הצטרף למשפחה. "יש לו ידי אומן", פסק עודו סוקר ב'מבינות' את אצבעותיו הקטנטנות של התינוק אדום הפנים. יעקב משך את ידו ופרץ בבכי של מחאה. "הוא לא רוצה להיות צורף. הוא עוד יהיה רבה הראשי של בוסטון", שרה צחקה באושר. מבטה הקיף בחום את משפחתה הקטנה, ואז נתקלו עיניה בחבילה הארוזה שעל השולחן. המתנה.

שהלך והתבגר עם השנים, נתגלה כבעל השקפות נחושות מאוד. צימאונו לידע ולימודים לא ידע גבולות. בכישרונותיו הברוכים 'בלע' את דפי הגמרא, ובזמנו הפנוי חפץ להשתלם ברפואה. לד"ר שוורצמן לא נותרה ברירה. הוא התחיל להשאיל את ספריו לנער החוקר. אם רק יסכים אביו, הוא יהיה אחד מהרופאים הטובים ביותר של הדור הבא...

אבל אביו לא יסכים.

גם עכשיו, על ספסל המתכת, לצידו של יעקב בן ה-14, ידע ד"ר שוורצמן, כי הנער לא ישקוט עד שישגי את מבוקשו. הוא היה מוכן להתנדב להיות מורהו. אבל אביו של הנער לא יסכים.

יעקב פריירה הצעיר לא היה מודע לגל הזיכרונות ששטף את שכנו וידידו המבוגר. הוא הניח בעדינות את הסימנייה בין דפיו של הספר, ונשא עיניים קורנות לעבר ד"ר שוורצמן: "תנחש מה?" הריע יעקב.

"מה?" ד"ר שוורצמן חייך. החיים במחיצת יעקב תמיד נושאים הפתעות מרתקות...

"אני מחזיר לך את כל הספרים!" ירה' יעקב את משפט המחץ.

"מחזיר?" החיוך מעל פניו של הד"ר נמחה באחת. "אתה לא זקוק להם יותר?"

"לא!" צהל יעקב. "אני נוסע. אבא רשם אותי לבית הספר הרפואי של סלרנו שבאיטליה! הוא אמר שהוא רואה שאני משתוקק כל כך להיות רופא, והוא מוכן לאפשר לי להגשים את חלומי. למרות שרצה לראות בי את המשך השושלת של צורפי הזהב לבית פריירה, הוא מכבד את רצוני!"

"מה... מה תעשה לבדך בסלרנו?" פיו של ד"ר שוורצמן יבש לפתע. מה יעשה הוא עצמו בבוסטון מבלעדי הנער הנבון ומלא החיים!...

"אני לא אהיה לבד! בסלרנו מתגוררים תלמידי חכמים מובהקים. אבא כבר דיבר עם אחד מהם, שהוא רופא דגול וגם תלמיד חכם עצום. כך אוכל להשלים את ידיעותיי בחכמת התורה יחד עם השתלמות בכל שטחי המדע והרפואה!" התלהבותו של יעקב בצבצה מכל מילה. ד"ר שוורצמן האמין לו. זה נפלא, וגם כל כך חבל! עד כמה הטוב יכול להיות קשה לפעמים...

כעת, רק העיניים דיברו. קרן שמש אחת חצתה בין השניים, שישבו סמוכים זה ליד זה על הספסל. בקרוב יפרידו ביניהם גלי היס, ורק מכתבים יגיעו מעבר לחוף. אף אחד לא יכול לנחש מה יהיה בעתיד.

זה מזלך, ד"ר שוורצמן, שאינך יודע ברגע זה, כי הפרידה תיארך עשר שנים תמימות. עשר שנים בהן ישהה יעקב הנער בסלרנו, ויהפוך לעלם ידוע שם!

ומזלך, יעקב פריירה הצעיר, שאינך יכול לצפות איך כל תוכניותיך לגבי החזרה מאיטליה, ישתנו בצורה בלתי צפויה לחלוטין...

המשך יבוא בעז"ה...

המרכז המסחרי, בוסטון, 1668 (14 שנה לאחר מכן)

צל נפל על הספר. יעקב פריירה נשא את ראשו בהפתעה. קרני השמש סנוורו אותו, והוא הצל בידו על עיניו.

"הי, זה אתה!" יעקב היטיב את ישיבתו מעל גבי ספסל. הוא סגר את ספרו בעדינות.

"כן, זה אני!" ד"ר שוורצמן היטיב את משקפיו העגולים. הוא התבונן בתשומת לב בכריכת הספר, שהיה אחוז בחוזקה בין אצבעותיו של הנער הצעיר. חיוך רחב עלה על שפתיו. הוא מכיר היטב את הספר הזה. מכיר באופן אישי...

"אני רואה שאתה ממש מתקדם בלימודי הרפואה. את הספר שאתה מחזיק עכשיו לומדים סטודנטים בשנה השנייה ללימודיהם. עוד מעט אצטרך להשאיל עבורך ספרים מהאוניברסיטה הלאומית המדיצינית!"

ד"ר שוורצמן צנח באנחה סמוך ליעקב הצעיר. הוא מחה את הזיעה הנוטפת ממצחו. הוא כבר לא צעיר. צריך להכשיר דור חדש של רופאים. הנער, שחור העיניים ונבון המבט, נשא חן בעיניו מהרגע שבאה משפחתו לגור בשכנות לביתו. בן 5 היה אז הילד. אביו, דון יצחק פריירה, פתח כאן עסק מבוסס ומצלילי. הוא הפך לשם דבר בקהילה היהודית הבוסטונית, אבל הילד לא נמשך כלל למקצוע הצרופות, למגינת ליבו של אביו.

ד"ר שוורצמן נזכר בפגישתם הראשונה. הוא לא הצליח למנוע את החיוך הרחב שעלה על שפתותיו. ד"ר שוורצמן יצא אז בחיפזון מביתו. הקדחת תקפה את הרשליה של יצחק הירשבוים, והוא הוזעק לביתו של הילד. התיק נסגר בחלקו, וד"ר שוורצמן הזדרז לרכסו תוך כדי הליכה. זו הייתה כנראה הסיבה, שלא הבחין בילד הצעיר שפסע מולו, אפו תחוב בתוך ספר. ההתנגשות הייתה בלתי נמנעת. התיק הפתוח למחצה נשטט מידו, והספר התגלגל מעליו, מסתיר את תכולתו.

"א... אני ממש מצטער", עיניו הנבוכות של הילד נתלו חסרות ישע בדמותו המכובדת של הרופא. "אבא תמיד אומר לי שלומדים ליד השולחן ולא בדרך אליו, אבל..." וכאן פרש הילד את שתי ידיו בתנועה של חוסר אונים. הוא התכופף לעזור לאלמוני שלידו לאסוף את חפציו. ד"ר שוורצמן נאנח בהקלה. מכשיריו הרפואיים לא נשברו.

"א... אתה רופא?" חיות חדשה נמסכה בקולו של הילד. "א... אתה צריך אולי שאני אעזור לך לסחוב את התיק?" בזריזות מפתיעה התייצב כבר הילד לצידו, מביט בתיק בעיניים שוקקות. "כשאני אגדל אני אלמד להיות רופא!" המבע הנחוש בעיניו השלים את הטון הפסקני. "אני אהיה רב גדול, וגם רופא ראשי!"

לד"ר שוורצמן, לא נותר אלא להנהן בראשו ברצינות גמורה, ולזרז את הילד לשוב הביתה, "כי ההורים ודאי כבר מחכים לרופא הצעיר..."

זו הייתה פגישתם הראשונה, אך ממש לא האחרונה. יעקב הקטן,

גאולה

סוד היעודים...

תקציר: יהודה המכבי שב, כשכפיו נדשות טובות: בצלית הגג של בית הכנסת של המהר"ל ישנה אותה מגלה עתיקה והמפה מצרפת אליה. יוסי מחויר, ומקשר זאת מיד למגלה שראה בצלית הגג בשעות הרבות שבילה בה. יהודה מחבק את יוסי, ומרגיש בחפץ שבוולט מכיסו הפנימי של יוסי...

עיני כלם היו מרתקות לתנועות ידיו של יוסי. ידיו שלפו מכיסו הפנימי מגלה מפת, גלולה וקשורה בחוט אדם ארוך...

הבטנו זה בזה חליפות. מבטינו נדדו מן האחד למשנהו, מן המגלה אל יוסי, ומיוסי אל יהודה המכבי, שעמד משתומם. "האם מעשה נסים הוא זה?" שאל בקול.

יוסי הרים מעט את ראשו, כמנסה להזכר בפרוטרוט במה שארע אז. הוא הנהן בראשו לשלילה. "לא, אין זה מעשה נסים", הוא הרהר מעט, ואחר פתח פיו ואמר:

"היה זה שעה קלה לאחר שהנחתי למגלה להשטמ מנדי. עסוק הייתי בקריאת ספר אחר, מרתק בלי. הרגשתי נדנד מוזר תחתי, אך לא הקדשתי לכך תשומת לב מיוחדת. חשבתי לתמי, שזוהי רעידת אדמה מצויה. כפי הנראה, בזמן הזה מישוה הכניס לי את המגלה הזו לכיסי הפנימי..." סיים יוסי, כשאורית מסתורין אופפת את דבריו.

"מי זה יכול להיות?" תמהתי בלבי. חיליק הגיב מיד. "אם אני לא טועה, קראתי פעם בספר כי בצלית גג זו, תחת הגג המאבק, טמון הגלם מפרג. הגלם, שתמיד עזר ליהודים בפרג, והציל אותם מרדיפות הגויים..." הבנתי מיד לאן הוא חותר...

"אז אולי..." הוספתי בהסוס, "הגלם הוא זה שקם לעזר לעם ישראל למצא את האוצר, והוא זה שהכניס את המגלה לכיסך הפנימי השלמתי את מסקנתו של חיליק. פניתי לראות את תגובתו של

שהזכרו במגלה". "אם כן" סכם יהודה בקולו החד, "הדרך ברורה. עליכם למצא את יעודי הגאולה וסודם. דרכם, בעזרת השם, נמצא את המטמון הגנוז אי שם".

זו הונפה באבירות לכווננו של יוסי. הוא החזיר ליוסי את המגלה.

יוסי, ללא שהיות, פתח אותה בחזרה, והביט בעין בוחנת על המגלה. גם חיליק ואני התקררנו, מצופפים שלושה ראשים סביב השרטוטים המוזרים המצוירים במגלה המתפוררת מילשן.

נסייתי קצת לפענח את המשרטט, אך העליתי חרס בנדי.

"מה בדיוק מציר כאן?" נשמע קול מאחרי. סובבתי את ראשי במהירות, וראיתי את ריצרוד מסתכל אף הוא בסקרנות על המפה העתיקה. טוב, כנראה שנפלנו גם על אחד שמבין בעתיקות...

"זו בדיוק הבעיה" הסביר לו חיליק. "ש... אנחנו פשוט לא יודעים מה בדיוק כתוב כאן, ואת זאת – עלינו לפענח".

"איך בדיוק?" התענין ריצרוד. "אה, קדם כל עלינו להבין את סוד היעודים בעולם. רק כך, נוכל לפענח את המציר כאן".

"נו, אז למה אתם מחכים? צאו לדרכך!" נימה של תקיפות נשזרה בקולו המתכתני של ריצרוד. ביותר מזה לא היה צריך. נצאנו לדרכך...

המשך יבוא בעזרת ה'...

(מעבד מתוך חוברת למודים, קעמפ יארו של משיח)

המצביא יהודה. ראשו נע מעט, אך לא היה בתגובתו להבין להיכן נוטה דעתו.

יהודה אחז קעת בידו את המגלה. הוא התיר את החוט האדום באטיות, ופרס את המגלה. הוא עין בה מעט. אותות התרגשות נכרו על פניו. הוא החל לקרא בקול רועד אך נציב את אשר היה כתוב בה:

"באחרית הימים, יתגלה האוצר הטמון בהרי ירושלים, מסוד יעודי החי והצומח, הדומם והמדבר, ובקדו ירום הודו ותנשא מלכותו, על ידי גלוי השלישיה הנצחית..."

יהודה התיק את עיניו באטיות מן המגלה שבנידיו ומהפתוב בה.

"אכן" גלל אותה לאטו. "זו המגלה עליה דברתי", קולו רטט מעט עדין. "שני השרטוטים המצוירים בה, הם הם המקומות אליהם עלינו לשים פעמינו, בשלב בו נבין את סוד היעודים

פקודת יום

הרבי מלך המשית שליטי"א, הרמטכ"ל שאוהב אותנו מאוד, מעניק לנו פקודת יום במיוחד לימי עשרת ימי תשובה. פקדה שנקמדת מסיום המזמור אותו אומרים בכל יום מימים אלו – "והוא יפדה את ישראל מכל עוונותיו":

מתעסקים עם קדושה

אפלו אם במשך השנה קימת ליצר הרע אפשרות טפשית שהוא יוכל לשכנע את החיל לעשות "עוון" חס ושלום, בעשרת ימי תשובה הקדוש ברוך הוא מתעסק בעצמו עם חילי צבאות השם, ולכן העבודה שלנו בימים אלו להתעסק רק עם קדושה – למוד התורה וקיום המצוות.

(על פני שיחת חי' תש"כי תשמ"ו – לצבאות השם)

המחנה

הצלחה אדירה בפתיחת 'קעמפ מחנה משיח'

150 ילדים בקעמפ הבנים, 30 ילדות בקעמפ הבנות

הרבי, נושמים אויר של 770, אין ספק, שמהבחינה הזאת, הקעמפ הזה הוא המיוחד שבקעמפים.

תוכניות הקעמפ מגוונות, ובהן תפילות עם הרבי, לימודים ברוח חוויתית, פעילויות מושקעות, התוועדויות ושיעורים עם משפיעים ידועים, וגם טיולים.

החיילים נהנים מאש"ל מלא, הניתן על ידי ארגון 'אש"ל- הכנסת אורחים', מתוך שימת דגש על הצרכים הגשמיים, אשר על ידם ניתן להגיע להצלחה הרוחנית.

את ההשפעה של תשרי כזה על חייל ניתן לראות במוחש בשובו ארצה.

הורים רבים מתקשרים ומספרים, שהתשרי הזה שינה את הילד שלהם לגמרי, עד שקשה להכיר את אותו ילד שנפרד מהם לפני חודש.

השילוב המיוחד הזה, בין 'תשרי אצל הרבי' לקעמפ, הפך כבר למותג, שכל ילד חסידי מאחל לעצמו.

אז קדימה, עוד לא מאוחר!

התקשרו עכשיו ל'מרכז צבאות השם' והרשמו מהר, כי חבל

טל': 04-6462770

על כל יום! בקעמפ הזה החיילים חיים את הרבי כפשוטו, מתפללים עם הרבי, נמצאים בבית כנסת ובית המדרש של

הקעמפ של הבנים, כבר הפך לסיפור של הצלחה.

זו שנה רביעית ברציפות, שהקעמפ מתקיים, והוא כבר נהיה חלק מהשגרה של תשרי.

קשה לדמיין את תשרי, ללא חיילי צבאות

השם העומדים על בימת ההתוועדויות, ומכריזים 'יחי' בסוף התפילה, באמונה תמימה, השמורה רק להם.

את התשרי הנוכחי פתח הקעמפ, עם 1500 ילדים, וצפויה עליה ניכרת לקראת

יום כיפור וסוכות.

הקעמפ מתנהל במתכונת רגילה של קעמפ, הכוללת גנרלים, מח"טים, וכמובן את המפקדים המסורים, אשר ויתרו על ה'תשרי' שלהם, ומשקיעים את כוחם וזמנם בחיילים.

מצד שני, הקעמפ הזה שונה משאר

קעמפ 'מחנה משיח' לבנות נפתח בהצלחה רבה. למרות שמדובר בשנה הראשונה בלבד, הגיעו כבר כ-30 בנות. הקעמפ מיועד לילדות מכיתות א'-ח', המעונינות לשהות בחודש תשרי אצל הרבי, וזקוקות למסגרת משלהם.

המסגרת כוללת לימודים, פעילויות, וגם טיולים, הכל באוירה חוויתית של 'תשרי אצל הרבי'.

צוות הקעמפ מורכב ממדריכות מנוסות-טובי המדריכות מהקעמפים בארץ-אשר תרמו את זמנן

היקר של תשרי, למען השליחות המיוחדת של חינוך ילדי ישראל.

תגובות חמות גם נשמעו מההורים, אשר חששו בתחילה, לשלוח את בנותיהן הצעירות, הרחק מהבית ובמדינה זרה.

הבנות שהגיעו מספרות להורים, שהן מאוד נהנות מהקעמפ, הלימודים והאוירה, וממליצות לחברות שעדיין מהססות, להזדרז להזמין כרטיס, ולהגיע.

התלהבתן? רוצות להגיע?

התקשרו עכשיו: 077646277 והרשמו.

הטלמסר חוזר

בחודשים האחרונים חלו שיבושים במערכת הטלמסר אשר גרמו לכך שחלק מהזוכים לא קיבלו את פרסיהם. מי שזכה ולא נשלח אליו הפרס מוזמן להתקשר שוב ולהשאיר הודעה ברורה בטלמסר עם פרטיו ותאריך הזכיה. עמכם הסליחה.

מאת: אריאל דוד

בהפסקה

מאת: שמואל אייזיק רובצקי, ניו-יורק
ניתן לשלוח רעיונות לבדיחות קרש, המוצלחים שבהם יפורסמו בעז"ה

מה דעתכם?

שלום לכם, שמי לוי ואני בכיתה ז'.
קרה לי מקרה מאוד מוזר, ואני מלא בתחושות מעורבות כלפיו.
אתמול כשכונסתי לכיתה בשעת ההפסקה ראיתי את אחד הילדים מוציא דבר כל-שהוא מהתיק של חבר שלנו.

מה אני אמור לעשות במצב כזה?
לחשוך בו שהוא גנב? ואולי אני סתם מטיל בו ספק? מה אתם אומרים?

ברכה נודלמן, קריות

אני מציעה לך לטוס דווקא לחודש החגים ל-770 היות וחודש החגים הכי עמוס בכוחות וחוויות רוחניות וכל דקה בחודש ב-770 זה משתלם ואני חושבת שאתה כבר תסתדר שם אפילו שאתה נוסע לבד כי יש גם קעמפ לילדים ושמעתי שפשוט כיף להם כל הזמן, כך שאני חושבת שחבל לך לוותר, פשוט תיסע!

יהושע גרינברג, בני-ברק

אני חושב שאביך בטח יודע את החשיבות והמעלה של תשרי ב-770 והוא בטח יכול גם לספר לך איך זה היה נראה בשנים שבהם הוא היה ב-770 בקבוצה שלו וכו', אבל אם בכל זאת הוא חושב שכדאי לך להישאר בשליחות ולנסוע איתו יחד לכינוס השלוחים הוא כנראה יודע מה הוא אומר, חוץ מזה זה שונה לגמרי אם אתה נמצא עם מישהו שאתה מכיר ומדריך אותך כי לפעמים רגעים מיוחדים ניפסדים בגלל אי שימת לב וחוסר ידיעה לכן אני חושב שכדאי לך לחכות וליסוע יחד עם אבא שלך לכינוס השלוחים.

יעקב פרנקל, ירושלים

לפי דעתי עדיף לנסוע כמה שיותר מהר, כי הרבי כבר מגיע וגואל אותנו וחבל על כל רגע שנחנו נמצאים בגלות הזאת לכן סע לתשרי ל-770 ותנסה להביא את הרבי שיגאל אותנו כבר!

לאה ניאזוב, קרית גת

אני חושבת שאם אבא שלך אומר שהוא חושב שכדאי שתסע ל-770 זה נובע בגלל שהוא דואג לך והוא רוצה שתגדל להיות חסיד של הרבי שמקושר לרבי, אבל אם הוא מבקש ממך להשאר איתו בחודש החגים, זה בגלל שהוא צריך דווקא את העזרה שלך, לכן הוא מבקש ממך להישאר ואני חושבת שמצד כיבוד הורים תיסע יחד עם אבא שלך לכינוס השלוחים. ולכן אני חושבת שתשאר לחגים בבית בשליחות החשובה שאתה עושה ובעז"ה עוד יבא זמן שתיסע לרבי לחודש החגים כולו.

דעתנו היא...

שמוליק מתלבט האם להגיע לרבי עם אביו בכינוס השלוחים, או ליסוע לבדו לכל חודש תשרי. מה אתם ממליצים לו?

מחשבות

בראש השנה – כל חסיד חפץ ומשתוקק להיות אצל הרבי. בכל זאת, לכל חסיד יש את תפקידו ויש אלו עליהם מוטל לחגוג את תשרי אי שם על מנת לבצע תפקידים בהבאת הגאולה.

לפניכם הלך המחשבה של ארבעה סוגי חסידים (רב, שלית, הורה לילדים ותמים). את המחשבות שלהם תרגמו לציורים וסימנים. נסו להתאים כל סוג מחשבה לסוג לחסיד בעל תפקיד אחר, והסבירו את המחשבות שלהם.

1
770=1
2 = קיבוץ, בית חב"ד
3 = בבית

2
1=קיבוץ, בית חב"ד
770=חודש כסלו

3
1=קהילה
770=שבועות

4
1 = בבית – חינוך הילדים, וצזרה בבית.
770 = הלוואי, בכל רגע שאפשר!

הגרלה חודשית לתקיים בין הפותרים נכונה.

הריצפה בארץ יגע ולולעת?

בראש השנה, כשאומרים 'עלינו' באמצע מוסף – כשמגיעים למילים 'ואנחנו כורעים' – כולם כורעים על גבי מפות או מגבות על הארץ, ואומרים את המילים 'ומשתחווים ומודים לפני מלך המלכים הקב"ה'.

וראה איזה פלא! ב770 כולם כורעים גם כן, אולם ישר על הרצפה! מה ההבדל? מדוע בביהכניס בארץ חייבים להניח מפה או מגבת, וב-770 לא?

פתרונות לשעשועונים מגיליון מס' 70:

ברכת האב וברכת הבנים: ברכתו של הקב"ה היא: אתם ניצבים היום. 'היום' זהו ראש השנה. לכן אין אנו מברכים את חודש אלול (הקב"ה מברך אותנו), ובכח זה אנו יכולים לברך את שאר חדשי השנה. **שינה מובטחת:** במוצי"ש הולכים מאוחר לסליחות ולכן נהיה עייפים בבוקר. **האקדמיה לאידיש:** את המשפט הזה היה אומר הגבאי של 770 לפני שהחלו הרגעים המרטיטים והמיוחדים של ר"ה - תקיעת שופר של הרבי!

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל:

צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת

עילית, מיקוד: 17110.

פקס: 04 - 6578485

אימייל: bemachane@gmail.com

תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג

ונשמע': 08 - 9493770

בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא

הקישו 1.

שימו לב: אנא אימרו את הפרטים שלכם בקול ברור לפני שאתם משאירים את ההודעה, כדי שנוכל להכניס אתכם להגרלת הפרסים.